

מבעד להשתקפות
מאת אורליה כהן אינהארה

כל הזכויות שמורות לאורליה כהן אינהארה © [2026]

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת ובכתב מהמחברת.

עריכת טקסט ולשון: אורליה כהן אינהארה
עיצוב כריכה ועימוד: אורליה כהן אינהארה
הפקה והדפסה: בוקפוד

ליצירת קשר עם המחבר ורכישת עותקים:
דואר אלקטרוני: oreliasoul1@gmail.com
אתר אינטרנט: <https://www.inharah.com>

נדפס בישראל, [2026]

תוכן עניינים

הקדמה - עמוד 4
פרק 1 - העדר אפקט - עמוד 8
פרק 2 - עולם הלימבו - עמוד 32
פרק 3 - עולם המוות - עמוד 50
פרק 4 - האדם המקורי - עמוד 66
פרק 5 - עולם ההשתקפות - עמוד 86
פרק 6 - שיבוט רוחני - עמוד 111
פרק 7 - נשמות ולא נשמות - עמוד 118
פרק 8 - עולם השיכחה - עמוד 125
פרק 9 - ישויות - עמוד 163
פרק 10 - המעברים בין העולמות - עמוד 165
פרק 11 - סוגי הנשמות - עמוד 174
פרק 12 - רוח ומוח - עמוד 181
פרק 13 - ילדי האורות - עמוד 188
פרק 14 - מהי רוחניות - עמוד 201
פרק 15 - הנוסחאות הסודיות: "סימן החיה" - עמוד 212
פרק 16 - מנהרת האור - עמוד 228
פרק 17 - עולם האמת - עמוד 243
פרק 18 - הפרד"ס - עמוד 248
פרק סיכום - עמוד 256

הקדמה

היו זמנים בהם צפינו במהלכי התרחשויות, ללא נגיעה אישית, מבט מהצד. אני קוראת לזה מבט בין המרווחים.

אף פעם לא הבנתי מה המשמעות של ההדרכות שלנו שמדברים איתי באופן הזה, בין העולמות, בין הצלילים, בין המימדים, בין הזמנים, בין המעברים, בין המרווחים, בין הגופים ובין האורות. תמיד ביניהם ולא בתוכם.

הספר הזה יחבר לכולנו את הנקודות ששייכות למימד הזה שאנחנו חיים בתוכו, וכדי לעשות את זה באופן הזה, אנחנו צריכים קודם כל לזהות היכן אנחנו נמצאים.

הספר הזה מכיל נוסחאות סודיות שקיבלתי בדרכים מאד יצירתיות, כמו שההדרכות שלנו אוהבים לעשות, כי למה שיתנו לי את הנוסחאות בדרך הקלה, אם אפשר לעשות את זה הכי חווייתי שיש?

כך שכל הנוסחאות שרשמתי לכם כאן הן מחוויה ישירה שלי בחיים, חזיונות, חוויות חוץ גופיות, הרבה כאפות, ובכי בלתי נשלט מכל כיוון של מידע שמגיע, וכל מה שנשאר לי לעשות זה להביא לכם את הנוסחאות כמו שהן, חד וברור.

הנוסחה האלוהית עבורי היא להבין את הקוד האלוהי שנמצא כרגע בתוך גוף ארצי בעולם תלת מימדי עם הרבה תודעות, מפותחות יותר או פחות, אבל כולם יצירה של אותו האחד שיצר את הכל בכל מרווחי התודעה, ביניהם ובתוכם.

מתפקידי לראות את הכל באופן הניטרלי ביותר שאוכל לעשות, תוך כדי חוויות חיים וחקר הנוסחאות לטובת האנושות.

הספר הזה נכתב עם מילים, אבל אני אבקש ממכם להרגיש, תרגישו את התדר, תרגישו את התודעה שלכם ואת הנשמה שלכם, כי הוא נכתב כשאני על מצב טראנס ותטא עמוק.

מהו המימד הזה? האם זוהי פלנטת ארץ? איזו פלנטה ובאיזה מימד היא נמצאת.

ואם כן מדוע התצורות שחיות כאן נראות בצלם אנוש אבל הפסיכולוגיה שלהם והתצורה הרגשית, והתצורה המנטלית שלהם היא גרועה יותר מאשר חיות? מיהו הנרקסיסט? ומה הוא רוצה ממכם?

יש כמה רמות של מוות, וואלה, כן, שמעתם טוב. מה זה הרמות האלה? למה לא כולם הולכים לאותו המקום אחרי שהגוף מת? ומהי המנהרה של אור שכולם מדברים עליה, אני ממש אוהבת לנפץ מיתוסים ושמועות, מי שמת וחוזר לחיים יודע בדיוק מה הכוונה שלי כאן.

מיהם בני האדם המקוריים, ריבוי מימדים בתוך העולם שלנו יצר כאוס בתוך הדואליות. ועל כן הספר הזה לחלוטין אינו אינפורמטיבי, אלא חוויתי, בתצורה הנשמטית שלי, זה לא יכול להתבצע באופן אחר, אלא אך ורק באופן הזה.

לא חוויתי, לא אכתוב על זה. "לקחת" אינפורמציה מספרים? חדשות, סרטונים, הרצאות, מקורות מידע? בשביל מה? אם זה

לא חוויה שעברתי, אין טעם להעלות את זה על הכתב, או לדבר על זה.

בכללי, ספרים אהבתי מאד, אני בטוחה שהמידע שם בספרים או בסרטונים של אחרים הוא מדהים, אבל לא חוויתי אותו, כך שכל נתון מוחי, יעוות לי את הראייה ממקום שהוא שכלי ולא ממקום נשמתי, שמגיע מהבית המקורי שלי, מהאבא והאמא שלי, האורות הגבוהים שיצרו כאן את הכל.

שתדעו, הייתי מבלה שעות רבות בתור ילדה במקום הבילוי היחידי שהייתי הולכת אליו, והיא הספרייה העירונית, עוד לפני תקופת האינטרנט, והייתי מחפשת מידע באינטנסיביות, מידע על מה שעברתי כל חיי, ולא הייתי מוצאת פיסת אינפורמציה אחת לרפואה, הכל היה שכתובים על שכתובים, של מידעים שההוא סיפר וההוא הוציא על זה ספר כל שהוא.

בדיוק כמו הכתובים והתנ"ך והבריתות והקוראן וכו', זו הייתה חוויה אחת של מישו או של קבוצה, וקמו אנשים שהחליטו לשכתב את זה כאילו זה שלהם וכאילו הם אלו שחוו את זה בעצמם, כשזה בעצם שכפול דהוי של מה שבאמת קרה במקור. טלפון שבור, אתם מכירים את המשחק הזה, כן?

אני הולכת ישירות לאינפורמציה ומבקשת ממנה להיראות בפני, בתצורה המקורית שלה בדיוק כמו שהיא, על מנת שלא אקבל פרשנויות נגועות על ידי רצון או אינטרס אישי.

המידע כאן יהיה לחלוטין לא נוח להערכתי ל-100% ממכם, אך בדיוק בשביל זה הגעתי לעולם הספציפי הזה עם התרכובת

האנרגטית שלי בדיוק כפי שהיא, כדי להעביר אליכם את המידע מחוויה ראשונה ולא על פי "שמועה".

זהו מידע.

הוא הגיע מהרבדים שכולנו נוצרנו, הוא היה מקודד, למעשה הוא עדיין מקודד על פי פרשנות של צפיפות 3, אז אני אפרק אותו עבורכם לפי התצורה שתוכלו להבין.

ומה שתראו? ובכן, קחו את הכלים שנתתי לכם בשלושת ספרי הקודמים, על מנת שתוכלו ללכת בעצמכם ולבדוק.

אני את הבדיקות החוויתיות שלי עורכת בכל עת, ועד נכון לרגע כתיבת הספר והלאה, ואני מציעה לכם לעשות את זה גם ולבדוק בעצמכם.

פרק 1 - אפקט העדר

"סיפרתי לך - זוהי האמת"

"זה היה בחדשות - זה הכי אמיתי שיש"

"ראיתי את זה בסרטון, את חייבת לראות"

"הוא מצטט ספרים חשובים, אז תקשיבי לו הוא אדם חשוב
וחכם"

"הוא/היא סיפרו לי - זה בא ממקור ראשון"

כמה פעמים שמעתם את המילים האלו? יוצא לי מעט מאד להיות
בשיחה של נשמות שמספרות בהתלהבות שהן קיבלו דברים
״בתקשור״, ושאני חייבת לקבל את זה ולהאמין להם, זה המידע
הנכון עבורם, אבל מי יאשר אותו חוץ מאלה שמספרים אותו?

כשזה מגיע, אני יושבת בשקט, ולא מהנהנת כדי לאשר, אם לא
קיבלתי את המידע הזה בעצמי לא תשמעו ממני קצה הנהון של
אישור המידע.

יכולים אלפי אנשים לספר שהם חוו את אותו המידע, ועדיין, אם
לא קיבלתי אותו, לא אשתתף בחגיגת אישורי התקשור
שהתקבלו כביכול "פה אחד".

אלו יכולים להיות אנשים שאני מאד אוהבת ומעריכה, אבל
מקבלת שוב ושוב את התחושה שלא מרגיש לי להגיב לה
״תקשיבי, אני ראיתי את זה, קיבלתי את זה בחזיון, את לא

מבינה מה ראיתי, זה הכי נכון וזה כך וכך, תגידי כן, תאשרי, תעשי"

וואלה לא עובד אצלי אם לא חוויתי. אז ברגע שמגיע אלי מידע כזה, אני מקשיבה.

אתם יודעים מה אני מקשיבה? ללב של זה שמולי, מה הוא רוצה לקבל מזה? מה הכוונה שלו מתחת לכל זה?

ואז מקשיבה ללב שלי, מה אני מרגישה ומה זה עושה לי.

זה כל מה שאוכל לעשות עם אינפורמציה שמיעתית ולא חוויתית.

זה דיי מתסכל את הסביבה, אם זה מעודד את האנושות ללכת ולחקור בעצמה? לא, זה לא קורה, הרבה יותר נוח להקשיב לאינפורמציה של מישור אחר מאשר ללכת לחקור בעצמכם, כי זה מחייב.

אז מהו אפקט העדר מתוך מבט חיצוני בתוך הלימבו הזה?

נערכו לאורך שנים רבות מספר ניסויים על בעלי חיים, והכוונה היא גם אל כולנו, סליחה על ההשוואה, האנושות הזאת אמנם הולכת על שתיים, אבל כולנו בעלי חיים עם מוח אורגני, לא שונים הרבה מחיות שהולכות על ארבע שמגיבות באימפולסיביות לכל טריגר, אז הולכי על שתיים או על ארבע כרגע פועלים באותו האופן.

בניסויים האלו שלחו פולסים של תדרים למרחב באמצעות גלי קול, גלי סונאר, 5G, ועוד מספר זריקות שנכנסו לתוך המערכת הרפואית כשגרה לבני האדם, לרובם, מהרגע שהם נולדו.

וכלנו "מתויקים" כלומר כולם, כל אלו שאתם מכירים וגם כל אלו שלא, מלבד האנשים שחיים בג'ונגל ואין עליהם רישום באף מקום, כולנו מתויקים ורשומים ומסומנים. כאשר נשלח פולס בתדר מסויים, החוקרים שמו לב שנוצר אפקט של עדר, כלומר, כולם מתחילים להתנהג באופן זהה.

חיות הולכות במעגלים מסודרים, ציפורים עפות במעגל או על פי סדר מאורגן, אפקט העדר גורם לבעלי חיים לפעול בצורה חזרתית רק בצורה קבוצתית ולא אינדיבידואלית.

זה מדהים למטריקס, רק שתדעו.

זה עובד על הולכי ארבע, בעלי כנף וכל סוג של דגים במים, זה יעבוד גם על הולכים על שתיים. זה יעבוד למעשה על כל מה שחי ויש בתוכו מוח אורגני. אפקט העדר בעקבות הניסויים האלו הביא אנשים לחוות חוויות זהות לחלוטין, להתלבש דומה, לדבר דומה ולעבוד בעבודה חזרתית באופן דומה. במילים אחרות, הנדסת התודעה על ההולכים על שתיים פועלת יפה.

לאן זה נכנס אתם שואלים?

גם לתוך עולם הרוח. במדיטציות מסוימות יש פולסים חבויים שמשבשים לכם את התדר המקורי.

אז, כאשר אתם מאזינים שעות למדיטציה שכתוב עליה:

"חבר שלך קנה פרארי ואתה רוצה גם? הנה מדיטציה שתביא לך את הכסף שאתה רוצה כדי להראות לכולם שגם אתה שווה"
"בוכה לתוך כריך? אחרי שתשמעי את זה האקס יחזור אלייך"
"המוח שלך סתום? שמע את זה ואתה הופך לאינשטיין"
"את שמנה? עשר דקות מזה ביום ואת חוזרת להיות רזה וחטובה"
"גרוע במיטה? הנה מדיטציה שתעשה אותך גבר"
"רוצה להפוך למלאך? הנה תדר שיצמיח לך כנפיים"
תשמעו, זה מכירתי.

מי לא רוצה להיות גאון עשיר סקסי אטרקטיבי, עם כנפיים על פרארי?

שימו לב איך אתם מרגישים אחרי שאתם מקשיבים לזה האם אתם קמים לעשות פעולה חזרתית? האם אתם פועלים בתוך לופ? איך תדעו? זה המשמעות של להתעורר, זה לשים לב לכל פעולה שאתם עושים, ואני לא מתכוונת לשכן שלכם, הוא לא מעניין.

איפה עוד נכנסה הנדסת התודעה להפעלת אפקט העדר?
שופינג.

בעולם החלומות ובעולם האסטרל, ברוב המקרים בעולם המנטלי, היכן שאתם מתבחבשים כל הזמן עם כל המחשבות שלכם יש מומחים, חזקים מאד אגב מבחינת תודעה, שעורכים ניסויים לתוך התודעה הערה שלכם כאשר אתם ערים שם באופן

חלקי, אבל אין לכם שום שליטה על החלום שלכם, אתם כמו בובה על חוטים שמתופעלת בעולמות האלו.

למשל, יצא לי לראות חדרי מציאות בהם אנשים שאני מכירה הוכנסו לשם, לתוך מרכזי קניות, ויש כרוז ברקע שחוזר שוב ושוב על מוצר מסויים שממש ממש כדאי לכם לקנות

אתם קמים בבוקר, לא זוכרים כלום מזה כי המוח שלכם הפך לדייסה.

אתם בטוחים שהרעיון שיש לכם עכשיו בראש הוא לגמרי שלכם בכבודכם ובעצמכם, ואתם "חייבים" לקנות עכשיו מוצר כלשהו שישב לכם בארון או בבית ושלעולם לא תשתמשו בו, אבל אתם באימפולס בלתי נשלט כמובן חייבים ללכת ולקנות אותו.

צר לי לאכזב אתכם, כלום מזה לא היה הרעיון שלכם מלכתחילה.

התעשיות האלו מגלגלות מיליונים והן עובדות בשיתוף פעולה עם חברות בנקים, מניות, משכנתאות, ביטוחי חיים, הימורים והלוואות שפועלות על אותו העיקרון.

חברות גדולות בעולם שנשלטות על ידי מונופול עולמי שבצמרת השלטונית, מטמיעה תודעות לתוך העדר, שפתוח להכנסת נתונים ששייכים לגריד הארצי.

ככל שאתם יותר פעורים לחשקים שלכם, אתם קהל מאד נוח להטמעת נתונים מרובדים אחרים.

נראה לכם שפה זה נגמר?

גם ברבדי תודעה אחרים יש הפעלת מניפולציה על התודעה שלכם. זה תקף לגבי פוליטיקאים, שמשלמים הון עתק למומחים האלו, שנכנסים לתוך תודעת ההמונים, כדי להטות את הכף לטובתם.

לפני בחירות למשל, השקת סרטים לסלבריטאים, מוזיקה של אומנים מפורסמים, מזון חדש שיצא לשוק, קולקציות של בגדים של מותגים יוקרתיים, איפור, בשמים, קוסמטיקה ועוד ועוד. אם קמתם בבוקר זוכרים, אתם לא תבינו מה סילבסטר סטאלון עשה לכם בחלום, פשוט מאד, יש לו סרט חדש שתיכף יוצא, ויש לו יחסי ציבור שמטמיעים את זה באופן המוני ישירות לתוך התודעה שלכם כשאתם הולכים לישון, וקמים בבוקר בהתרגשות, סטאלון הגיע לאסטרל שלי, ייאיי.

לא הבנתי מדוע אני רואה אושיות מפורסמות באסטרל שלי, שם אני ערה לצערם, ואני בודקת: מה אתה או את רוצים ממני, מי שלח אתכם ולמה, ומה אתם רוצים להשיג.

אני יודעת שאתם מתים לשמוע את התשובה שלהם.

התשובה היא - ההסכמה שלכם !

הנדסת תודעה פועלת יפה על עדר צייתן, כך שהם פועלים במספר מישורים, במישור הארצי הגוף שלכם נחלש מכל האיכסה שיש במזון במים ובאוויר, תזונה לא נכונה, עישון ירוק ומסממי תודעה, חוסר פעילות גופנית מגורים מתחת לבטון, ונטרול כל הטבע בסביבה שלכם, כך שגם אין לכם כמעט אופציות "הארקה" על נעליים בכלל אין על מה לדבר, כולם

מבודדים מאמא אדמה, החל ממגורים ועד לכפות הרגליים עם סוליות מגומי.

האנושות נעולה על מסכים, לפטופים, ניידים, טאבלטים, משחקי מחשב או טלוויזיה אז איך המוח והגוף שלכם לא יהפוך לבטטה? ובמישור הרגשי? כל העובד הזה ירצה שתפעילו את כל הרגשות השליליים שלכם: אשמה, כעס, בושה, קנאה, כבוד, תהילה, קורבנות, מסכנות, נקמה, חשקים ותאבות. השתמשו בזה? נהדר, אתם צרכן מניב.

ובצד השני? התרוקנתם מהאור שלכם, לאט אבל בטוח.

המטרה? עד שלא ישאר כמעט כלום מבחינת נשמה, מבחינת תודעה ותהפכו להיות זומבים שזזים על פי פקודה תדריית של מי שמראש מושך לכם בחוטים.

לאחר שזה קורה, אתם מגיעים לרובד אחר בלילה כשהתודעה שבתוך הגוף שלכם ללא התנגדות בכלל, ושם מוטמעים לכם מסרים מרבדים אחרים שמשפיעים עליכם במימד הארצי בצפיפות השלישית

אז אני יצאתי עם קונטרה.

על כל פעם שיש תדר חדש שמשתחרר למרחב האנושי - אני יוצאת עם מסר מתדרים של הבית של הנשמה, ועל כן כל פוסט או סרטון שאתם רואים שהעלתי שמופיע תחת הכותרת "המסר הזה עבורכם" אלו תדרים מתקנים שלא קשורים כמעט לכלום ממה שנאמר שם, ואתם מרגישים התרחבות וטוב.

זו התשובה שלי מתוך הרובד הזה, הם יקלקלו ואנחנו נתקן.

אני לא מעורבת בקליקות פוליטיות או בסרטים חדשים שצריכים לצאת לאוויר בקרוב או מותגים, זה ממש לא מעניין אותי, אני לא נכנסת לחנויות בגדים כדי "למדוד" ולשאול אנשים "אם זה יפה לי", קוסמטיקה לא מעניינת אותי, כל סוג של בושם עושה לי בחילה, לא מתאפרת ולא הולכת למספרה, גם ככה השיער ימשיך לצמוח, עם הספר או בלעדיו.

כך שאתם מבינים שכאשר אין כלום מתוך זה בתוך תחום העניין שלכם, זה מופיע בצורה אינטנסיבית ביותר ברובד האסטרלי,

ואני שומעת אותם אומרים "יש פה לקוחה קשוחה, הפרסומות לא עובדות עליה" שם אני מרימה גבה והולכת לחקור.

מה אכפת לי מהשחקן הזה שמגיע לרובד הזה ומספר על הסרט החדש שלו שהולך לצאת, וכמובן שכל מספר הוא מטאפורה.

אז איך תדעו את השפה שמדברים איתכם שם, ותרדו עם המידע הזה מפולטר למימד שלוש?

יש כמה רמות באסטרל, כמה קטגוריות שכדאי שתדעו -

אסטרל למתחילים: שם הכל כפשוטו - תרגום ישיר של מימד שלוש בתוך עולם החלומות הנה חנות, הנה חשק, הנה כעס, הנה תשוקה, תיכנס תשתמש, ותקנה ותעשה כשתקום בבוקר.

אסטרל נמוך: שם אתם מגשימים את היצרים שלכם, סקס פסול או לא כשר, רצח, אלימות, ניאוף, התלבשות בפרצופים שבמימד

שלוש אתם אוהבים, אבל הם לא שלכם, כלומר, זהו אסטרל בו אתם כל יום "פורים" אתם מתחפשים.

אסטרל למתקדמים: הכל מטאפורי.

נסעתם ברכב או נפלתם מצוק, עפתם בשמים או נשמתם מתחת למים, פגשתם את עצמכם בסיטואציה משונה עם אנשים שאתם מכירים שם ואתם לא מכירים פה?

כשתחזרו לצפיפות 3, תדעו שאתם הולכים לפרש את מה שראיתם לא בתצורה אגואית אלא ללא הזדהות, מאד ענייני.

האסטרל הזה מההיכרות שלי הוא נדיר בחוויות האנושות כאן, כולם רוצים שיפרשו להם את החלום שלהם בצורה אגואית לטובתם, או למצוא חן בעיני מישהו, בעיקר לזה שהם סיפרו לו את "האסטרל" בו הם מלאך או זוהר שירד מהשמים ויש לו כנפיים של המלאך שממונה על כל המלאכים ביקום, "ובמקרה" זה היה הם.

הרכב הוא כמובן לא רכב, הכנפיים הם לא כנפיים, וכל מה שאמור להתפרש כאן הוא שונה לחלוטין ממה שהם ראו שם.

אסטרל גבוה: ובכן, יהיה מאד מאתגר להסביר מהו אסטרל גבוה חוץ מ- חוסר הזדהות מוחלט, וחוויה עמוקה של אחד בכל מה שיופיע לכם שם. אתם אלו שרואים את האסטרל הזה אבל אתם חווים באופן ישיר את כל מה שנמצא שם, אתם אתה את הוא היא הם וכו' וכל זה נחוות כאתם ממקור ראשון, אתם רואים הכל 360, ואין נפרדות של: עכשיו זה, אני זה אני, והוא זה הוא, והם זה הם. הכל זה אתם.

כשתחוו אסטרל כזה יקרה עוד משהו יפה אתם תראו את הרגשות הכוונות והרצונות של כל מי שנמצא בתסריט הזה של האסטרל הזה ובכולם אתם תדעו שזה אתם מקור ראשון ללא הזדהות של פרסונה, אתם הכל והכל זה אתם.

אז בעולם של פרסונות שמתים ועפים על עצמם האסטרל הזה במילים פשוטות כמעט ריק.

כמעט ריק מבחינת נשמות שאנחנו מכירים, הוא מאכלס ישויות של אור שנמצאות ברובד התודעתי הזה, ולא בגוף אדם.

רוצים לחוות אחד כזה נכון? אספר לכם איך זה קורה

באחת הנסיעות שלנו לאיזור מרכז הארץ, נהגתי ברכב

כשתודעת האחד רוצה להביא את טיפונת התודעה הזאת בתוך גוף, שבמקרה הוא הגוף שלכם, תכינו את עצמכם, קל זה לא.

במהלך נהיגה (על תטא תמידי) הרגשתי את זה. בבת אחת כל המכוניות שהיו לפני מאחורי ומצדדי, העלו "בועית של אינפורמציה" מעל כלי הרכב שלהם.

אלפי מכוניות במהלך כל הנסיעה, ואני שומעת את כולם ורואה את כולם בו זמנית אלוהים אדירים, מי יכול את זה בלי לעשות תאונה, האטתי את הנסיעה למינימום הנדרש, למולי היה פקק.

התחלתי לבכות

כל מה שהופיע בבת אחת בתוך התודעה שלי את "האחד" שמבקש ממני להרגיש, להרגיש אותו.

אתם יודעים איזו אינפורמציה זאת? אני אספר לכם מעל כל כלי רכב, בתוך כל גורדי השחקים, לאורך כל האנשים שהיו בתחנת הרכבות, כולם ללא יוצא מן הכלל שוחים באהבה עצמית עצומה - עם אינפורמציה של "אני".

מיליוני שיחות מנטליות ולא מנטליות שבכולם הם השחקן הראשי.

וכל מה שאני שומעת זה "אני אני אני אני, שלי שלי שלי שלי שלי, לי לי לי לי לי, מי עשה לי, מי אכל לי, למה זה מגיע לי, זה שלי, זה לא שלי, אני אנקום בו, אני אחזיר לו, אני אתן לו, אני אקח ממנו, זה בכבוד שלי, זה לא בכבוד שלי, הכספים שלי, החובות שלי, האקס שלי, החבר שלי, המפקדת שלי, הילדים שלי, הילדים שלא שלי, הפרנסה שלי, העבודה שלי, שחיתויות, מניפולציות, בגידות, מיניות, תאוות, קניות, חדשות, פוליטיקה, וכל זה תחת קטגוריית האינפורמציה של "אני"

באלפית השנייה כל האינפורמציה הזאת הייתה מולי ואי אפשר לעצום עיניים או לסגור אוזניים - ממש... הכל פעור כשתודעת האחד רוצה להעביר פואנטה.

הבכי שיצא ממני היה בלתי נשלט

בעלי האהוב ישב לידי בשתיקה, הנסיעה הייתה בדממה, תוך הבנה עמוקה שהסבר יגיע בהמשך. אני לא במצב להסביר משהו מזה באותו הרגע.

האחד, ותקראו לו איך שבא לכם, זה שיצר כאן את הכל, מרגיש כל אחד ואחת מאיתנו יחד בו זמנית באופן קולקטיבי בהרגשה הזאת

והמקום בו האחד יורד לתוך הקליפות כאן כדי להרגיש את התוצר שלו, שחושב שהוא לבד ביקום באופן אגואי.

ובכן, זה מה שזה הרגיש בתוך הגוף הסתום שלי באותו הרגע, שכל מה שיכולתי לעשות זה להרגיש את זה בתוכי ולבכות בתוך הידיעה המלאה והשקופה, של כל השקיפות שנמצאת סביבי.

האחד לא מרגיש כאב או צער או אהבה או שמחה או אחדות או נפרדות וכו' הוא מרגיש את כל זה בו זמנית ! אין לו הפרדה של רגשות או עולה במעלה הספירלות,

הוא כל התדרים בו זמנית הוא כל הרגשות בו זמנית הרגשות של כל המימדים בו זמנית והתדרים של כל המימדים בו זמנית.

זו הסיבה שלפני מוות קליני או חוויה חוץ גופית אתם תשמעו את כל התדרים של היקום בו זמנית בתוך הראש שלכם, רעש שלא ניתן להסביר לאוזן אנושית, משהו על גבול הבלתי נסבל מבחינת תדרים, כשזה מגיע לשם, הנשמה עוברת הכלה מסוימת לקראת יציאה מהגוף וניתוק.

עכשיו, אנחנו בתוך גוף אדם שלובש גוף, תחוה אלפית השנייה מתוך זה ותספרו לי איך הרגשתם.

השקיפות לא נעלמה אחרי הנסיעה הזאת "ביליתי" יום שלם בבכי שלא ניתן לעצור אותו גם בהפוגות

מה זה היה? איך אפשר להכיל את זה בכלל? מה אני יכולה לעשות עבור האנושות הזאת כדי להוציא אותם מהבועה שלהם בתוך ה"אני" שהם כל כך אוהבים

הרי בשנייה שהגוף מת הם מחליפים ל "אני" אחר שבו הם יעשו בדיוק את אותו הדבר.

ואז התשובה הגיעה בתוך הידיעה של אותו האחד - כי מי אני בכלל שאביא מידע שכזה בפני עצמי.

כשאתם חיים עבור הכלל במידתיות מאוזנת, שזה: אתם דואגים לעצמכם, אתם דואגים לגוף שלכם, אתם יודעים מי אתם ומה אתם עושים כאן, ואת כל המתנות שקיבלתם אתם שמים בתודעה של קולקטיב ולא אינדיבידואל.

אני אעשה לכם את זה יותר פשוט:

אדאג לבריאות שלי- כדי שיהיה בי את הכוח להביא את תודעת הבריאות לכולם באופן שווה אדאג לניקיון וסדר - כדי שהתודעה שבי תהיה מסודרת ונקייה להעביר להם את מה שהם צריכים לקבל, זה עבור הכלל אדאג למחשבות טובות ונקיות בתוכי - כדי לחשוב על כיווני תודעה נקיים להורדת אינפורמציה ולהביא להם את הידע הזה עבור הכלל אעשה את הפעולה הארצית הזאת - כדי לעזור לנשמות שיהיה להם טוב יותר אדבר אמת- גם אם היא לא נוחה - כדי להביא את ההשראה עבור הכלל לעשות את זה גם.

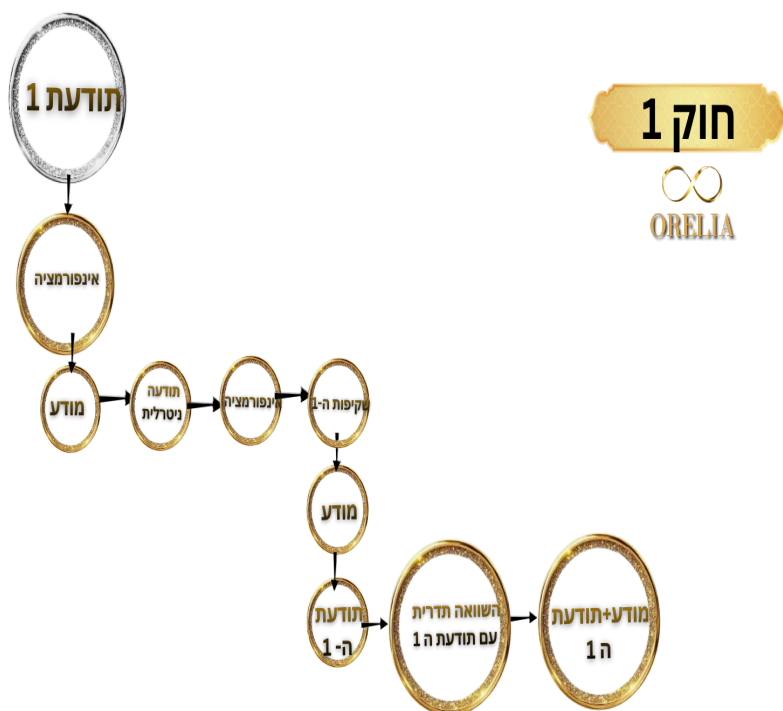
אתם לא אגואיסטיים, זה עמוק יותר אתם לא פרושים, זה עמוק יותר אתם לא רוחניים, זה עמוק יותר

אתם כמו הורה מסור שעובד קשה ודואג לבריאות שלו ולטוהר
שלו, עבור הילדים שלו.

רק אז

**האחד שמיושר איתכם ואתם מיושרים איתו בתצורה האנרגטית
תודעתית רגשית - מזרים לכם את התצורה שלו בתוכם - זאת
האינפורמציה בתוך ההרגשה שתקבלו.**

וזאת הנוסחה:

זאת הנוסחה שמיישרת איתכם קו לאינפורמציה תחושתית, אתם לא מחכים לטריגר שיצית לכם היזכרות, אתם פשוט מיושרים עם אותו האלוהים שמזהה את התדר הנכון, ערוץ הרדיו הנכון

שהתכווננתם אליו, וכאשר אתם יציבים על אותה הרשת האנרגטית, המידע מתחיל להגיע.

מכירים את אלה שאומרים לכם שהם חוו התגלות כי הם מיוחדים? אני אנפץ לכם את האשליה

אף אחד לא מיוחד, בטח לא אני, כי "האני" הוא אשליה של תצורת פרסונה אנחנו אורות גבוהים, כולנו ברמות כאלו ואחרות נושאים בתוכנו את אותו האחד השאלה היא לאן אתם לוקחים את זה ומה אתם עושים עם זה

האם להתקשט בזה ש"הבוס" הכל יכול תיקשר איתכם? או כדי לקחת את הנוסחה הזאת ולהביא אותה לכלל הנשמות?

או האנושות הזאת מפרשת הכל על פי צפיפות תודעת 3 רוצים דוגמה?

מישהו נתן לכם סטירה אחד משלוש אופציות יקרו, או שלושתם בו זמנית תתעצבנו, תהיו בשוק, תחזירו סטירה בחזרה

נתקעתם בפקק לא צפוי? תתעצבנו, תקללו משהו, תאבדו עשתונות, או תסננו איזה "אוף" ארוך או קצר, לבחירתכם.

מה קורה בצפיפות 5 זה עובר ליד זה עובר בין המרווחים. קיבלתם סטירה? לא תביאו את הלחי השנייה, אבל הניתוח של הסיטואציה יקרה מאוד מהר כולל תובנה ופתרון, מה שיגיע קודם.

פקק לא צפוי? השאלה תגיע עם התשובה המסקנות והתובנות כולל השיעור והפתרון - כל זה בבת אחת.

כעס, נקמה או התמרדות לא תקרה שם, כי תודעת 5 לא מקושרת לשום אפקט שקורה במימד 3. זה לא יהיה קיים כשאתם עולים מימד, אתם חיים בתוך ההשתקפות ותראו אותה ברור בין המעברים של התודעות

כשאתם עולים מימד, כל אלו עדיין יקרו, עדיין יהיו פקקים בכבישים ומישהו יתן לכם סטירה מטאפורית רגשית אנרגטית בצורה כזאת או אחרת אתם פשוט תחוו את כל זה בין המרווחים של התודעה של העדר כי יצאתם מהעדר.

יצא לכם להיות בשיחת "זוגיות" בשלב כלשהו בחיים, חבר או חברה מדברים על ההיא שהוא יוצא איתה ועל ההוא שהיא יוצאת איתו, וזה מעסיק 100 אחוז מכלל האנושות הזאת, רווקים, נשואים ואלו שבזוגיות, כאחד.

ואז מתחילות העצות של הקרובים שלהם, חברים, משפחה, מה כדאי ומה לא כדאי, ועל הסרטים בהוליווד שהם ראו, או מודל של זוגות שהם מכירים בחיים שלהם, שיפתרו בדיוק, אבל בדיוק את הבעיה שלכם, או שתוביל אתכם אל עבור זוגיות חלומית כמו שאתם חולמים לחוות ולקבל, בדיוק כמו בסרטים ההוליוודיים "יחד אל עבר השקיעה לעולמי נצח עד ועד אמן"

כשזה לא קורה, מתחילים להאשים את כל העולם ואחותו שבגלל העצות שלהם, החלום שלהם על אהבה לא התממש.

לאן זה עוד הולך?

מגידות עתידות, קוסמים שחורים, מאגיות שחורות, ניתוחים קוסמיים, רשתות בגדים תקופתיים, רשתות מזון בריא, חיטוב הגוף כולם מנסים לפתור את הלב שלהם בעזרת הבחון שלהם האנושות חושבת שהחיצוניות שלהם היא הבעיה

כאשר הלב לא הגיע לתובנות, לא משנה מה הם יעשו, הבעיה לא הולכת לאף מקום, הכל קורה קודם כל מבפנים

זה צפיפות 3.

האריות אמרו לי משפט חכם שמלווה אותי כל הזמן

"בעולם שלנו אין קיימות לחוסר שקיפות, ובעולם שלכם אין קיימות לשקיפות רק קיימות"

כלומר, האריות לא מכירים מציאות שבה אין שקיפות, הם לא הצליחו להבין למה ואיך האנושות מתחבאה מאחורי החיצוניות.

הכרתי המון סוגי חיוכים, רובם מזויפים, אתם לא רוצים לראות חיוך לפני שמישהו הורג אתכם או אונס אתכם, נכון? חיוך מרושע יעשה לכם צמרמורת מבשרת רעות, ויהיה לכם צמרמורות לא נעימות, זה נקרא להשתמש בעיוות חיצוני כדי להסתיר עיוות פנימי.

אפקט העדר יוכיח לכם בצורה פשוטה איך זה עובד.

מישהו מפקח לידכם, אתם תפקו אחרי חברים שלכם צוחקים במקלה, אין לכם מושג על מה אבל אתם תצחקו גם מישהו מגרד בראש, פתאום תרגישו שגם לכם מגרד בראש, יש מצב שזה קורה לכם ממש עכשיו.

אז מי מנצל את זה באופן הזה?

אתם צופים בסרט, השחקן אוכל חטיף ממש טעים ו...וואללה, יש לכם אחד כזה בארון, דיי בטוח שתלכו לקחת את החטיף הזה כדי לאכול אותו ממש עכשיו. משקה מוגז שמופיע בתכנית שאתם צופים או עברתם ליד מישהו כזה ברחוב, אתם תלכו למקרר לשתות או לחנות לקנות, אתם "חייבים" את זה עכשיו, זה האימפולס של אפקט העדר של מה שהופיע לכם מול העיניים לפני.

למה זה קורה?

כי נתתם אישור.

המוח האנושי הוא אנטנה העין השלישית שלכם - בלוטת האינטרובל היא אנטנה חזקה עוד יותר, לכן היא ממוקמת בדיוק באמצע המוח בתוך קליפת המוח.

התכנות בתוך הגריד הוא לערוך ניסויים כאלו כל הזמן על המוח האנושי.

אז תשאלו: "בשביל מה הגריד צריך את המוח האנושי שלכם? יש לו תוכנות מאד מפותחות שחולשות על כל הטכנולוגיות כאן, בשביל מה צריך את האנושות כדי ליצור אפקט עדר ולהזרים להם מידע של חשקים או הטייה ובחירות, לרוב, לתועלת של שליטי העולם, כגון בחירות לראשות נשיאות וכדומה?

התשובה היא **כי יש בכם נשמה אלוהית.**

הרגשות שלכם בתוך המבנה הנשמתי הוא אנרגיה בלתי נתפסת שמניעה את כל הסימולציה הזאת של הצפיפות השלישית.

לכל מי שקורא את הספרים שלי, המוזיקה התדריט, וצופה ולומד בשיעורים בקורסים ובסמינרים- יש נשמה.

כי אם הגעתם עד לכאן בקריאה שלכם, משהו בכם רוצה לדעת ולהבין יותר, מה קורה סביבכם ובתוכם.

במבנה הנשמתי יש גרעין חזק ביותר של תודעה, שלא ניתן לאילוף, היא לא נתונה לשום דבר למעשה שניתן לשלוט בו, היא גרעין של אנרגיה רב עוצמה שיכול לברוא פלנטה בקליק של אצבע אם היא תרצה, או להשמיד אותה באותו הקליק אם היא תרצה...

במימד ההפוך, שזו הפלנטה שכולנו חיים בה עכשיו, יש רוב של "בוטים"

הכוונה היא לגוף עם תודעה ללא אלוהות שזו מדבר חי נושם.

יש שדים שזה גוף עם תודעה ומבנה אישיות, שחי אך ורק על פי אנרגיות של נשמות כדי לרוקן אותם למינימום ההכרחי להתקיימות והוא ניזון מהם וכך הוא מתקיים, וכמובן ישויות חוץ יבשתיות שהן מתקיימות עבור הפלנטה הזאת.

נשמות בני ארץ, או בני האדמה כפי שהם נקראים - פועלים באופן מכני, אוכלים ישנים מקיימים יחסים מביאים ילדים הולכים לעבודה או לעסק ומתים, והם פועלים במחזוריות אינסופית של אותה הרוטינה.

זה יסביר לכם מדוע הרבה בוטים יכולים לחוות חיים קודמים, יש להם מלא כאלו.

הם פועלים בחזרתיות, אבל אין להם את כור האנרגיה האלוהי האינסופי שיש בנשמות האלוהיות, נשמות בני האדמה נוצרו עבור האדמה אבל אין להם מספיק "כוח" כדי לייצר אנרגיה עבור העולם הזה. אלו שיצרו אותם פספסו כמה חיבורים, אופסס.

הם אמנם עבדים וטוב להם כך, הם לא ישאלו שאלות קיומיות, הם אוהבים את החיים ונהנים מכל מה שיש לפלנטה הזאת להציע להם.

הם יגדלו את הילדים שלהם באותה החזרתיות וכן הלאה והלאה. אבל למטריקס זה לא מספיק, לא חזק מספיק מבחינה תדרית, נשמות בני ארץ פועלים נקודתית על תרחישים נקודתיים ובאופן מיידי, אין להם את היכולת לפעול גבוה יותר מבחינה תודעתית

והרי התודעה של נשמה אלוהית מרכיבה תצורות של ספק כוח אנרגטי ברמת התפיסה העל אנושית, משהו חזק כל כך ששום נשמת בן ארץ לא תוכל לעולם לייצר.

נשמות בני האלוהים, התוצרים של האור האינסופי, ילדי האלוהים אני קוראת להם, נמצאים גם כן כאן, והם תקועים בלופ.

לא טוב להם, אבל הם משחקים את משחק החיים, למעשה כשלא טוב להם, הם מייצרים הרבה יותר אנרגיה מהרגיל, מכל בוט או שד, שצפיפות 3 תוכל אי פעם לייצר או לברוא, ולכן אם

שאלתם את עצמכם מדוע הכל קורה בסביבה שלכם כדי להוריד לכם את התדר?

ובכן, אתם מיוחדים, אבל כבר ידעתם את זה.

לכל נשמה אלוהית מוצמד תסריט נעול מכל הכיוונים, שם יהיה לכם את האנשים או הבוטים או השדים או נשמות ארץ שישחקו את המשחק ויתפעלו לכם את הרגשות נון סטופ עד שתאכילו את כל הסביבה שלכם באוכל רגשי

הם ישחררו לכם רעל מדוד באופן קבוע, אתם תגיבו, גם אם לא מילולית אבל פנימה, והנה, אתם מאכילים דרך הרגש שלכם עיר שלמה, או ארץ שלמה.

זה יסביר לכם קצת על העולם הנרקסיסטי

הם לחלוטין מודעים לפעולות שהם מייצרים לסביבה שלהם הכל שם מחושב עד לדיוק השדוני של מלך השדים, ויש להם סבלנות, אוהו, יש להם ים סבלנות, לשחק סביבכם את המשחק עד שתפלו בפח.

כשזה קרה, הארוחה מתחילה, אבל אז זה כמעט מאוחר מדי לנשמות שנפלו ברשת הזאת.

הזן הספציפי הזה הוא עובד השנה של הגריד, המצטיין של המימד הזה הם עושים עבודה "נפלאה" הם מוברגים בכל מקום בו יש נשמה אלוהית עדינה טובה ורגישה, מהות של אורות טהורים ולב זהב, ושם הם מכינים את השטח.

אל תלקו את עצמכם אני בעצמי נפלתי לתוך מקומות כאלו
מספר פעמים בחיי.

והחושים שלי פועלים נון סטופ תדרית, אז איך נפלתי אתם
שואלים?

הישויות האלו יודעים לשחק עם תדרים חזקים כבר אמרתי, נכון?
הם עולים לכם על התדר, לומדים אותו ויודעים בדיוק מה ידבר
אליכם.

רובם יודעים לשחק במיינד קונטרול, יש להם יכולת להעלים
לכם מהעין דברים שלא חשבתם שלא תראו, אתם ערים הרי, כן?
לא במקרה הזה. אם הם בסביבה, יש להם יכולת ליצור לכם
עיוורון, והעיקר שלא תראו אותם, מי הם באמת, ומה המטרה
העיקרית שלהם בחווית החיים שלכם.

אלו יכולים להיות האנשים המדהימים והאוהבים ביותר
שפגשתם בחיים, הם לגמרי IN TO IT בחיים שלכם כאשר אתם
מרגישים ש "הנה, אני מרגיש בטוח, אני אהוב ללא תנאי, אני
מוגן, אני יכול להיות אני באור שבי בלי לחשוש יותר, הגעתי
הביתה" הכל יקרוס לכם.

כי זו בדיוק הנקודה בה אותם ישויות נרקיסטיות שמו אתכם
שם מלכתחילה.

ובכן, הבופה פתוח אתם התמסרתם, נתתם אמון עכשיו אפשר
להראות את הפרצוף האמיתי של אותו נרקיסט

מניפולציות, ריגשי, שאיבה תדרית, הם יגרמו לכם להרגיש אשמים כל הזמן, מרוקנים כל הזמן, עצובים, כאובים, כועסים, מנסים לשרוד את הרגע בשלום, אתם תרגישו שנקלעתם לביצה טובענית וכל תזווה שלכם משקיעה אתכם בתוך הבוץ יותר עמוק ויותר עמוק

הם נושפים לכם בעורף בכל הזדמנות, המון סייגים וחומרות ואפילו עונשים ואיומים, עדינים ולא עדינים, **שאם לא תעשו מייד, עכשיו, את מה שהם אומרים לכם לעשות, ולא...** הם יתנו לכם גם להשלים את ההמשך, כדי להעצים את חוויות הפחד הכניעה וחוסר השליטה שאין לכם בחיים ושכמובן גם לא תהיה לכם כל עוד הם בסביבה שלכם.

אתם תרגישו כל כך תלושים, שגם אם תרצו למות, הם ידאגו שלא תעשו את זה, ההיפך, יש להם תמיד קלף חזק ביד שישאיר אתכם איתם לנצח, חיים וסובלים

ואם כבר קמתם ועשיתם מעשה ועזבתם אותם לא באמת עזבתם אותם הם יבהירו לכם היטב, שמכאן אין לאן ללכת

הם ישתמשו בקלף הזה עד יום מותכם, הם תמיד יהיו שם כאוכלי האור שלכם בכל הזדמנות.

כמו שאמרתי, הם "מצטייני" של הגריד, המסורים ביותר לאכילת נשמות ואכילת אורות.

מוכר לכם?

הרצון לנוח או להשיג איזשהי שלוה כאן ברובד הזה, לא יקרה, אתם מזון, ומבחינם כך זה יישאר, אתם ספק כוח בלתי נגמר של אנרגיה שמונעת על ידי רגשות, ששקועה בלימבו, בעולם השיכחה, ושם כאשר אתם משחקים את משחק הרגשות הכעסים והחשקים, אתם מזון לשליטי הפלנטה הזאת שמבטאים את היישות הנרקסיסטית הזאת בעצמם.

אני יודעת שאתם רוצים פתרונות, הם לא בידיים שלי, אלא רק בידיים שלכם אני לא אוכל "לקצר" לכם שום תהליך תודעה שתצטרכו לעבור בעצמכם בתוך המימד הזה

לומר לכם: תשמרו על וויברציה גבוהה כשהכל מאיים להטביע אתכם, זה קל ואפילו תלוש מציאות, אני לא יכולה לומר לכם את זה,

כשתרגישו את העירות אתם תגיעו למקום של השלם.

היה לי לא פשוט להגיע לשם, בלי פחד, לעבור כמה וכמה תהליכים ללמידה עם אנשים שונים, ולזהות. כדי לראות מהי אהבה אמיתית בחיי, אני חווה אותה כיום, בכל רגע וכל יום ואני מודה על כל שנייה ממנה.

כמה מאתגר זה לחייך ולהרגיש טוב מבפנים ולנקות כל רגש שלילי, כאשר כל הטריגרים מסביב לוחשים לך באוזן "תכעסי, תראי מה עשו לך, זה נוראי, אל תוותר, תכעסי, תחזירי"

ובכל זאת לקחת נשימה עמוקה ולומר "הכל כאן הוא אשליה כדי לספר לי סיפור אחר"

להפעיל חיוך והומור מבפנים, על האבסורד שהעולם הזה מספר
לכם.

פרק 2 - עולם הלימבו

מהו המימד הזה? האם זוהי פלנטת ארץ? איזו פלנטה ובאיזה מימד היא נמצאת. ואם כן מדוע התצורות שחיות כאן נראות בצלם אנוש אבל הפסיכולוגיה שלהם והתצורה הרגשית, והתצורה המנטלית שלהם היא גרועה יותר מאשר חיות?

הנה ניגע במה שאנחנו חושבים שהוא תנ"ך או כתובים קדושים פעם ולא ממש מזמן, העולם הזה נכחד, וכמה פעמים, ונבנה שוב מחדש מהנקודה האחרונה שהוא נכחד.

התצורות הקודמות היו גם בצורה אנושית אבל מרובדים נוספים של תודעה מפותחת יותר. אני זוכרת כמה מהם, ובדיוק איזה גופים איכלסתי ואילו חוויות למידה והוראה עברתי והעברתי, לא באמת השתנה משהו, בכל גוף אני עושה בדיוק את אותו הדבר.

אז מה שיניתי? לא שיניתי כלום, אני לא עושה את העבודה אם הלופ פועל עלי יופי, הנה החזרתיות שלי

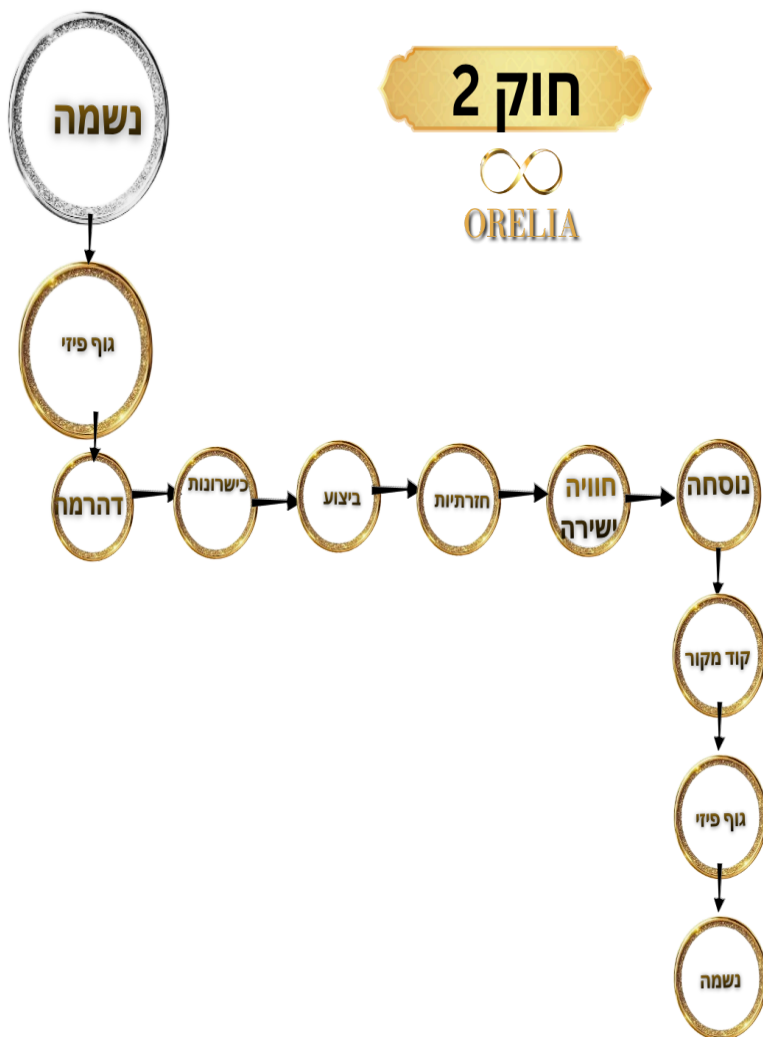
המטרה, לחקור את העולם שנכנסתי אליו ולהביא את הנתונים של תצורות החיים של אותו העולם, למקור ממנו נשלחתי. ואז שאלתי את השאלה שכל אחד מכם יכול לשאול גם את עצמו.

זה מה שאני אוהבת לעשות, לא רוצה לעשות כלום אחר, לא משנה איזה גוף אכנס אליו, אז למה לחזור לכאן שוב ושוב עם אותם התשוקות?

וההבנה כשהיא נופלת ומתחברת למקום, זה היה מדהים בעיני
אנחנו מלווים בשמירה כל כך מדהימה שזה לא היה בכלל
השאלה ששאלתי

התשובה שקיבלתי הייתה מופלאה:

"את אמורה לעשות את מה שאת עושה, זה הקוד של הנשמה
שלך, המשימה שלך היא לחוות את זה ולהביא את הנוסחה של
אותו הקוד כך שיהיה נגיש לכל נשמה, קוד מאסטר על פי קוד
התנהגות ופעולה"

ואז ההבנה הגיעה. אם אנחנו פועלים על פי קוד נשמה, דיי אכלנו אותה אני חושבת. כי נשמה כנשמה, גם אם היא עוברת איתחול היא עושה בדיוק את מה שהיא עושה, זה בדהרמה שלה.

אז הגוף מת, היא עוברת איפוס, וגם אם היא "עלתה" על משהו
בחיים הקודמים, רוב הסיכויים שהיא לא תזכור כלום מזה,

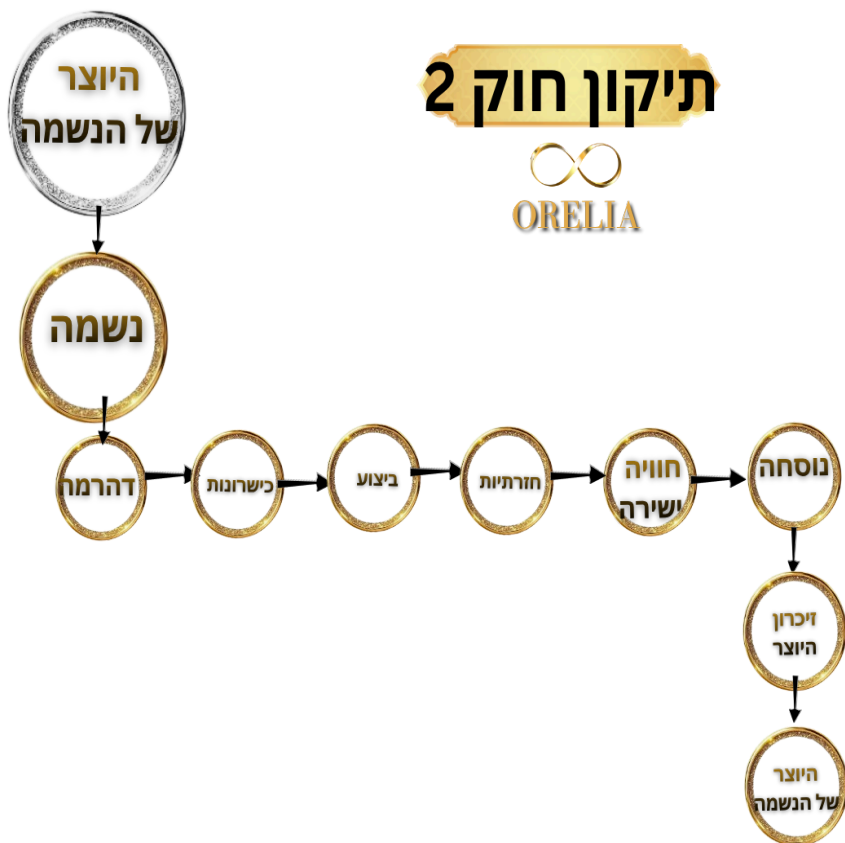
כך שכשאנשים אומרים "הפעם אני אשתנה, הפעם אני אעשה
דברים אחרת" תדעו שזה גם מה שהוא אמר בפעמים הקודמות,
שזה...עושה בדיוק את אותו הדבר שהוא עושה עכשיו.

עד שהוא מסיים את הגלגול, הוא יחזור ויעשה את אותם הדברים
לפי אותו הקוד, מה שלא שובר שום לופ, כן? אז תשאלו, מה, זה
לא ניתן לשינוי? התשובה היא כן, זה ניתן לשינוי אבל תלוי למי,
וזה בגרף הבא שתפגשו בספר.

כי לא משנה לי איזו תשובה קיבלתי, אבדוק נתיבים נוספים של
מידע מתוך החוויה הישירה של הנתונים שנמצאים בפנינו.

אם אתם היוצר, שיניתם את כל הנוסחה - וזוהי שבירת הלופ

תיקון חוק 2

אתם מסתכלים מנקודה נוספת של מבנה הנשמה ולא מתוך המקום של הנשמה, ובכך הנוסחה משתנה ואתם חוזרים להיות מאוחדים עם המקור.

אז הנוסחאות האלו הן הנוסחאות הסודיות שהושמדו בדרכים
מאד יצירתיות מההיסטוריה, והשאירו לאנושות הזאת אופציה
לא הגיונית בכך שהם החסירו משוואה או ניסו להוסיף לה, עיינו
ערך הספירות, שלעולם לא נקלטות לי במוח ושחררתי מלנסות
להבין אותן בדרך לוגית.

"הספירות" של עץ החיים כאן בתלת מימד, לא מסתדרות לי, כי
זה לא הנוסחה המקורית, היא שונתה הרבה פעמים ומה שנראה
לנו במילים ועיגולים שנקראים ספירות, הוא משהו ששונה
במהלך ההיסטוריה, כמו שהבנתם יש 12 ספירות והן מסודרות
אחרת ממה שסיפרו לכם בעולם ההפוך.

אז על פי זה, הכתובים מתייחסים למה שקורה בפלנטת ארץ לפי
התצורה של לפני ההכחדה, וכשם שכך, האנרגיה בה נכתבו
הנתונים שייכת לגזע הקודם של תצורות החיים.

השפה הקדומה של העברית הייתה אשורית וזה רק לפני 6000
שנה, זה לא היה כזה מזמן, כן? האשורית התפצלה לארמית
והארמית התפצלה שוב לערבית ועברית. שינו לשפה המקורית
כל כך הרבה גירסאות עד לגרסה הנוכחית, שכנראה בעוד אלף
שנה אנשים ידברו כמו חיות.

לא שזה רחוק מהמציאות עכשיו,

לכו למתבגר ותנהלו איתו שיחה, בהצלחה עם זה.

חוץ מה..אאעע, בעע, גגאא, דאא, כעע, לא תשמעו כלום הגיוני.

זה יחמיר, וזאת הבטחה

אז איך התנ"ך שלנו כתוב היום, לכל מי שמספר שהוא מקודד?
עברית.

איפה השפה הקדומה בה הוא נכתב מלכתחילה?

אבד / הועלם / הושמד / נגנז אז מה נכתב ומה לא?

הנה עכשיו הבנתם, בואו נתחיל.

התנ"ך המקורי גדול פי 20 ממה שאתם חושבים שקיים, יש בו כל כך הרבה מידע שכלל את תקופת למוריה ואטלנטיס, חצאי אדם חצאי חיה, בני ובנות ים, גובלינים, שדונים, אלפים, ישויות מפלנטות אחרות ועוד, והכי חשוב צורת הכדור שאנחנו נמצאים בה היום ומה האיכלוס המקורי.

היות והועלמו המון נוסחאות ומידעים מתוך המידע המקורי של הספר, קמו כל מיני תנאים גדולים, רבנים ומתקשרים וחוזים, שאמרו לגדולי הכנסת "מה יש לכם? למה העלמתם את זה, זה לא מה שקרה"

הם זרקו אותם מכל המדרגות והפעילו עליהם קסמים שחורים על ימין ועל שמאל, אף אחד מהם לא האריך ימים ורובם נרצחו באכזריות, על ידי הלשנה אכזרית כדי שיתפסו אותם וישמידו אותם, כי הם נשאו בתוכם את האמת שאף אחד לא רצה להוציא.

אז מה הם עשו הנביאים האלו? הם פתחו יוזמה והם כתבו ספרים משלהם כדי לספר את כל מה שנגנז, כדוגמת הזוהר, ועוד חלקים מהגמרא.

הברית הישנה, והגוספל של מרים, הועלם, נראה לכם שיהיה מי שיאשר את זה מאה שנים אחרי? ממש,

כדי לקדם אג'נדות יעשו הכל כדי להעלים את הנוסחאות הסודיות והמידע הסודי שמגיע לכם לקבל, אתם יודעים למה? כי רק כאשר אתם עולים על הנוסחה, אתם מרכיבים אותה מתוך עצמכם!

התנ"ך המקורי נמצא באתיופיה, אני מאד מאד אוהבת לדחוף את עצמי לכל אלו שמנסים להסתיר את המידע הזה, הוא שמור מכל משמר אצל בני שבט דן.

כי היו 12 שבטים ובאותה התקופה הם כולם הסתכסכו ביניהם, מי ייקח חלק ירושה איפה למה וכמה, ומה באמת השתנה מאז? כולה 6000 שנה כולם פה רבים על חלקות אדמה כבוד שלטון ושררה, למה שקראת העם הנבחר, ולא אלו לא דברי כפירה שכמו שעולה לכם עכשיו, אלו הם נתונים יבשים של מה שלא הלכתם לבדוק, אז עשיתי זאת עבורכם ואני מעודדת אתכם לעשות את זה גם.

אז שבט דן שראה לאן הרוח נושבת לפני הכניסה של בני העם העברי לארץ ישראל, פלישתינה בתקופה הקדומה, כי זו הייתה ארץ הפלישתים, אמרו ביניהם, יש מצב שינסו להשמיט כאן מלא חלקים שקרו אבל הם יהפכו את זה למשהו חוקתי שייתן להם את האפשרות לשלוט באופן קל, אתם יודעים איך עובדת פוליטיקה

יתנו לכם הרבה חוקים, עם המון עונשים, לעיני עם שלם על כל סטייה קלה ביותר, וישר ילכו לספר החוקים ויגידו "הנה, זה כתוב במפורש" אז הכתוב במפורש עוות כל כך הרבה פעמים עד שהגרסה האחרונה "יצאה לשוק" כל קשר בין מה שנכתב במקור לבין מה שיש עכשיו, מקרי בהחלט.

אז איך סיפרו וגם הוכיחו לכם שהוא מקודד תשאלו? אני אגלה לכם משהו שקורה רק כאן בלימבו, ואני בכלל לא אשתיק אתכם אם תלכו לספר לכל מי שצריך לשמוע את זה ולבדוק את זה הכל כאן מקודד. הכל.

למשל, תקחו משפט מספר יבש מתוך אנציקלופדיה, ומשפט מתוך התנ"ך שאתם מכירים, צמצמו אותו לגימטריה, הלוך ושוב אתם יודעים מה יתקבל? המספר 9

הנה רחוק יותר - קחו רק מילה אחת, כל מילה בכל שפה מתוך הכתובים שאתם קוראים להם כתובים קדושים, או כל מילה בעולם,

צמצמו אותה לגימטריות, תקבלו תמיד את המספר 9 לכל כיוון ישר קדימה או באלכסונים, הכל מוביל לאותה התוצאה.

זה אחד הבאגים שקיימים כאן במערכות של הלימבו, כך שתוכלו לכתוב כל דבר שעשו לו אוקסימורון או כל מה שתחליטו לקרוא לזה בדילוגי אותיות ומספרים, תגיעו לאותה הנקודה בדיוק.

ומי שיודע מהו אוקסימורון - מבין שהמשמעות שלו היא פרדוקס.

את התרגיל הזה עשיתי עם אימי היקרה, שהיא אישה חרדית, ועשינו את זה על מילים באנגלית, צרפתית ועברית ובכולם התוצאה זהה. מבט הפליאה שלה היה חד משמעי. גם הנשמה האנושית והנשמה האלוהית מקודדים להפליא דרך אותו הפרדוקס בעולם הלימבו.

תגיע הרחבה של זה, מבטיחה.

עולם הלימבו הוא עולם הפרדוקס.

אתם לא חיים ולא מתים, לא ערים ולא ישנים, קיימים ולא קיימים, וכל זה קורה בו זמנית בו אתם חושבים שאתם מבצעים פעולות רצוניות על חשבון הבחירה החופשית שלכם, כאשר בעצם אין לכם שום בחירה חופשית ואתם כמו תודעה מבולגנת שהלכה לאיבוד.

עמוק בתוך עצמכם אתם יודעים את זה אבל ההכחשה, אוי ההכחשה של התודעה הרדומה מפריעה לכם להרגיש.

דוגמה? כמה מהר זו לכם הזמן לאחרונה? אתמול סיימתם בית ספר יסודי, איך בכלל אתם עומדים כאן עם ארבעה ילדים למשל? מה קרה בין המרווחים האלו? לאן הלך הזמן? או התחלתם את הבוקר, השעה 8:30, ערכתם הרבה פעולות אכלתם התקלחתם ארגנתם משהו, אולי צפיתם בנייד שלכם על משהו

עבר מלא זמן, מכינים קפה מסתכלים בשעון 8:40

מה קרה בטווח ה-10 דקות כביכול שלא שמתם לב מה קרה כאן, לערים מבינכם זה קרה מספר פעמים.

אני מכירה מספר אנשים שקרה להם גרוע יותר, הזמן זו לאחור, ולא, השעון שלהם לא מקולקל, יש להם הוכחות להודעות שנשלחו, לפעולות שהם עשו, כשבעצם הם זו אחורה בזמן כשכל הפעולות האלו עדיין קיימות.

ואתן לכם את התשובה. כולם כאן, כולל אני, לא נמצאים בעולם שנקרא "כדור הארץ" כל חוקי הארץ לא יחולו עליכם כשתגבירו את האנרגיה שלכם, חוקי היסוד של המימד הזה לא יחולו עליכם.

אז איזה עולם זה? זה לא חומר קל להכלה, אני יודעת, אבל אחרי מספר יציאות חוץ גופיות והכוונות עליונות אני מסתכלת ישר למידע הזה כדי שתדעו מה לעשות איתו.

העולם הרגיל בו בני האדם חיים הוא בכלל לא בעולם הזה כולם כאן שאריות של השתקפות של הגוף המקורי שלכם.

רגע מה? כן, כן, תנשמו עמוק.

ככה נולד הדחף החזק שלי להוציא את הספר הרביעי הזה לאוויר.

כולם חיים בתוך אשליה עם מיליון סיסמאות שהם מאמינים להם, והופכים את הסיסמאות לעוד מילים בלקסיקון שלהם בלי הבנה עמוקה של מה זה באמת.

הם הפכו להיות שבויים של הרעיון שנעל אותם בתוך תבנית
המטריקס בלי יכולת לזוז, לא ימינה ולא שמאלה.

עולם הלימבו הוא עולם ההשתקפות, מושלמת אגב, לעולם
שנקרא בני האדם

אף אחד כאן הוא לא בן אדם לצערי.

וזה יסביר לכם מדוע כולם הם חיקוי עלוב של משהו, תמיד יהיה
מישהו שראה מישהו מדבר בצורה מסויימת או מתלבש או
מתנהג בצורה מסויימת, ו-וואלה הנה נולד חיקוי נוסף של אותו
אדם שאימץ את הפרסונה הזאת לאוסף של כל הפרסונות שהוא
הדביק על עצמו.

התוצאה היא עצובה האנושות הזאת היא חיקוי של חיקוי של
חיקוי של העולם הארצי אף אחד מכם הוא לא בעולם הארצי

אתם באדווה שלו.

עולם ההשתקפות

כולם מקווים לעלות מימד, "לעלות למימד החמישי", זה נשמע סקסי וחשוב וכולם מוארים ומרגישים טוב עם זה, אז מה אם צריך לדרוס כמה נשמות בדרך לשם,

"אני מואר, שכולם יזוז לי מהדרך הסלולה למימד החמישי שמגיע לי ובצדק כי אני נשמה עליונה והעליוני העליונים צבאות אדוני אמן".

פגשתי את המקוריים שלי מספר פעמים בעיניים פתוחות אז איך עושים את זה, ומה אני עושה כאן?

על הכל אענה אני מבטיחה

הסוד שאף אחד לא רוצה שתדעו, הוא המשימה שלכם המשימה היא ליישר קו אנרגטי עם האדווה המקורית, כלומר להפוך לאחד.

המשימה המקורית הייתה לשלוח חלק של אדווה לעולם הלימבו, לחקור אותו, לבדוק מדוע נפתחו אדוות נוספות של חיקוי על חיקוי ואדווה על אדווה של העולם המקורי, מדוע הזמן משחק בתושבי המקום הזה, ואיך אפשר לעזור לנשמות שנקלעו לתוך העולם הזה בלי יכולת לזכור איך להתאחד ולצאת ממנו ישירות לעולם המקורי.

אז אתם חלק קטן של אותה האדווה של הגוף המקורי, שנמצא אגב בעולם אוטופי אחר לחלוטין, וככל שאתם רחוקים ממנו תודעתית מהגוף המקורי, כל חלק שצריך לחזור הביתה לגוף המקורי, תקוע כאן בלופ.

לכן ברגע המוות של הגוף, עד שלא תבינו איך לחבר את כל החלקים של התודעה שלכם למקום, אתם בתוך נצח נצחים תקועים פה.

המקור השולח

ORELIA

מי שהבין איך לחבר את החלקים של אותה ההשתקפות, למקום - זהו עבורו הגלגול האחרון.

כשפגשתי את הגוף הפיזי שלי ברובד השני מבעד להשתקפות, הבנתי שאני זזה בשלמות בין המימדים האלו, קדימה ואחורה ישר ובאלכסונים, למעלה ולמטה, למעשה קיבלתי המון עזרה על ידי אינספור "כאפות" כדי ליישר אותי לאותה התצורה האנרגטית המקורית שנמצאת מבעד להשתקפות.

קיבלתי הוראות אוהבות וחדות לגבי חיבור החלקים למקום.

זה קל, אני אגיד לכם אותם.

תהיו כנים, תהיו אותנטיים, תהיו ישרים, תהיו טובים לעצמכם ולאחרים, ותשמרו על תודעה מחשבה דיבור ורגש מיושרים תמיד באותו הקו.

קל נכון?

מתברר שלא במימד הלימבו, זה מה זה לא קל לאנושות הזאת בתוך ההשתקפות

כולם חושבים שהם המקורי מהלך כאן. זה היה לי עצוב.

איך תזהו? כולם שיבוטים אחד של השני מבחינת התנהגויות, מבחינת לבוש, מבחינת חשיבה, ועכשיו יש תורה חדשה, התורה של הרוחניות, זה התבלבל כאן, רוחניות זה לא, זה שזה נשמע כמו רוחניות, מדבר כמו רוחניות, מתלבש כמו רוחניות, אבל עמוק בפנים זה שום דבר מזה.

זה לא רוחניות זה אקו אקו של המקור בלי שום חוויה ישירה של זה או בלי שום כוונה להגיע לחוויה ישירה של זה. אתה יכול לדבר רוחניות או דת מכאן ועד להודעה חדשה, אתה יכול

להראות לעולם כמה אתה רוחני וחשוב, אבל בסתר, בחדרי חדרים אתה לא מתנהג את זה בכלל, לא בחשיבה, לא בפעולות ובטח שלא בתודעה.

אז איך מיישרים קו עם המקור שלב אחרי שלב?

הנה: יש בכם את ההבנה שאתם בתוך אדווה של העולם המקורי הידיעה מגיעה לאחריה

כל הפעולות האלו נעשות בשקט ולא ברעש וצלצולים, כדי לצאת מהלימבו אתם תעברו חוויה תודעתית שאף אחד לא יוכל להוביל אתכם אליה חוץ ממכם בעצמכם עבורכם.

עכשיו יש פה בדק עמוק ואולי הקשה ביותר שתוכלו לחוות בעולם השקרי הזה - אותנטיות.

הבדק הזה יביא אתכם לגלות שאתם לבושים באוסף של טלאים תודעתיים וחיצוניים של כל מה שראיתם ואהבתם אצל אנשים אחרים והדבקתם אותם על עצמכם

ולא

בשום פנים ואופן אל תשקרו לעצמכם ותגידו "מה, זה אני בכבודי ובעצמי הרכבתי את כל החלקים האלו לאני אנוכי אדוני אמן"

תהיו כנים. אחרי שתגיעו לליבה המרכזית תצפה לכם הפתעה לא נשאר בכם כלום מכאן מתחילים את הנקודה הראשונה לעלייה ולחיבור לגוף המקורי.

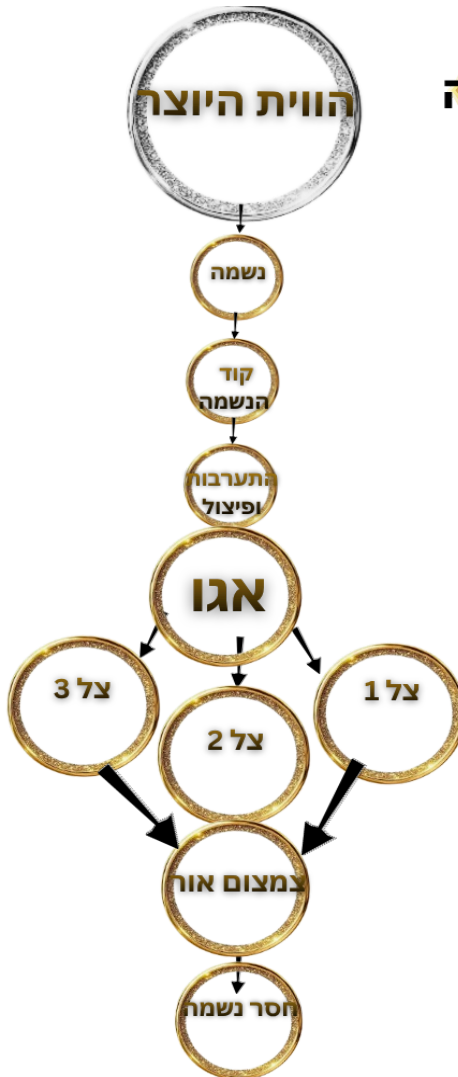
הפרסונה בתוך הלימבו היא דבר מאד חכם. אתם בטוחים שכל מה שאתם הוא אמת לאמיתה והדבר החשוב ביותר שכולם

צריכים להתוודע לו, להעריך ולהעריץ אותו. אבל הנה - זה תמיד
היה לכם מול העיניים

בעולם ההשתקפות כל מה שמחבר את האנושות הזאת לכדי
אדווה מושלמת, היא בדיוק זה, מריבות מלחמות, שליטה כבוד
שררה, מיניות, סטיות, קנאה, מאבקים, כל זה יושב על היחסים
של האנושות בתוך עצמה ומחוץ לעצמה. כולם כאן במנטרה
הנמוכה של אני אני אני, שלי שלי שלי, לי לי לי לי
בעולם המקורי של הגופים שלנו אין את זה. כולם פועמים
בהרמוניה אחת

שברים של הנשמה

∞
ORELIA

כששאלו את עקיבא, ככה הוא מבקש שיכנו אותו בעולם הזה,
מהי כל התורה במימד הזה? הוא ענה רק משפט אחד ועכשיו
אתם תבינו אותו יותר לעומק

"ואהבת לרעך כמוך, זאת כל התורה כולה"

צודק עקיבא, אוהבת אותו מאד היחידי שזו בין המימדים וחזר בשלום עם המידע הזה, כל אלו שהחשיבו את עצמם מבחינת פרסונה חשובה בתוך ההשתקפות כאן, נשרפו למוות בעולם האמת שמאכלס את הגופים המקוריים שלנו.

חלקכם אולי חוו איזשהו מקום אחר, או שמישהו יצר איתכם קשר וזה נראה בדיוק כמוכם, אבל זה מעולם אחר או מימד אחר. המקום הזה ומי שיצר איתכם קשר, הוא...אתם!!!

כל מה שאני רושמת לכם כאן הוא אחרי שחוויתי באופן ישיר את המקום בו אני נלקחת ממצב ערות לחלוטין לתוך מצב ג'ין.

מהו מצב ג'ין? כל הגוף שלכם בשלמות עובר מימד, למימד הרביעי המקורי.

שם נמצאים עוד ישויות שמזיזים לכם דברים בבית או בסביבה הקרובה שלכם כאן במימד השלישי, אבל אתם באדווה של המימד השלישי, ולא במימד השלישי המקורי, קצת מבאס לדעת את זה, אבל זה המצב.

מימד שלוש הוא מימד של אורך רוחב עומק גובה, כלום מזה לא מספר לכם על תודעה של צפיפות שלוש, רק נתונים יבשים.

עולם ההשתקפות

בעולם בו הגוף הפיזי שלכם מתקיים בתודעה רחבה יותר, הוא מחובר לתודעת חמש בתוך גוף של מימד שלוש, אבל זה לא מה שאתם חיים בו עכשיו, אתם בתודעת שלוש במימד שלוש, אבל

בהשתקפות שלו. תעכלו את זה רגע, ועכשיו אני מעודדת אתכם ללכת ולבדוק בעצמכם את המידע הזה.

כי במספיק גלגולים הבאתי מידע נסתר, שהפך לטלפון שבור כשכל אחד לוקח את המידע שהבאתי בחקירות שלי, כמידע שלו בעצמו ובכבודו.

ועשיתי את זה גם בגלגול הזה כמובן הבאתי מידעים רבים מתוך עולמות הנסתר, שלא כתובים או נאמרו באף מקום והנה, אני מוצאת שאנשים רבים לקחו את המידע הזה והפכו אותו לשלהם, אל דאגה, כל הדברים האלו תחת המידע הזה מקודדים גם.

אז בבקשה, אולי הפעם זה יהיה שונה קחו את הנתונים האלו ותביאו נתונים משל עצמכם כדי לבדוק את זה גם.

מדוע התצורות שחיות כאן נראות בצלם אנוש אבל הפסיכולוגיה שלהם והתצורה הרגשית, והתצורה המנטלית שלהם היא גרועה יותר מאשר חיות?

זוכרים את ספרי הקודמים. נערך כאן ביצוע של בדיקה של תצורות גנטיות בערבובים שונים לאורך ההיסטוריה הרב מימדית עד שזה הגיע לפלנטת ההשתקפות.

כן, הפלנטה הזאת נקראת פלנטת המראה, היא העתק מושלם של המקור, אבל זהו לא המקור כך שכאשר נערכו כאן ערבובים גנטיים, בתקופות הקדומות היו חצי אדם חצי סוס,

חצי אדם חצי דג, חצי אדם חצי אריה וכן הלאה והלאה, לכן הנחש שמתואר בכתובים היה רפטיליאני, צורה הולכת על שתיים עם ראש של נחש, לטאה, תנין איך שתקראו לזה.

עם חלוף הזמנים וירידת הדורות וירידת התודעות, נשארו החיות אבל ללא תודעה אלוהית, אז הפרידו בגנטיקה את החיות והתצורות האנושיות, אבל השאירו מטען גנטי בתוך הרמות האנושיות. לכן תראו בכל אדם חלק של חיה גם עם התכונות שלה אדם שדומה לכלב אדם שדומה לסוס אדם שדומה ללטאה, ראיתי הרבה "בונים" צבים, בת יענה, נחשים, אפילו נמלים, בתוך גוף אנושי.

החיה לוקחת פיקוד, יחד עם התכונות שלה.

בידיים שלכם לקחת פיקוד על החיה.

אתם יכולים לעשות את זה.

זה רק חליפה זמנית של בשר עם מטען גנטי של חיה, אבל אתם לא החליפה, אתם גם לא החיה, אתם נשמה. וכנשמה התפקיד שלכם הוא לזהות את החיה, לא להאמין לחליפה הזמנית, ולהתחיל להתנהג בהתאם לנשמה. תאירו חזק את האור שבכם תוך ראייה והבנה את החיה, והוקרת תודה לאותה החליפה, ולעבור בשלמות עם הגוף שלכם לגוף המקורי שממתין במימד המקביל.

פרק 3 - עולם המוות

יש כמה רמות של מוות, כן, שמעתם טוב. מה זה הרמות האלה? למה לא כולם הולכים לאותו המקום אחרי שהגוף מת? ומהי המנהרה של אור שכולם מדברים עליה. אני ממש אוהבת לנפץ מיתוסים ושמועות, מי שמת וחוזר לחיים יודע בדיוק מה הכוונה שלי כאן.

המוות הקלאסי: זהו מוות טבעי, מוות בשיבה טובה, הגוף עשה את שלו לאורך שנים טובות, עבר פז"מ, והגיע הרגע שצריך ללכת מכאן, לרוב, לסביבה נמאס ממך הרבה לפני שלך נמאס מעצמך והם כבר מכינים את חלוקת הרכוש הרבה לפני שחשבתם על זה, הקרובים אפילו יתחילו לריב, הרבה לפני שאיחלתם לעצמכם סיום סייקל. בקיצור זהו מוות שכולם מצפים לו ממכם, שתבצעו אותו כמה שיותר מהר אם אפשר.

כשמגיעים לשלב הזה בסיום סייקל, הנשמה כל כך רוצה לסיים עם זה ולעזוב כאן שכאשר היא מתה בשיבה טובה, לרוב זה במיטה לא משנה איזה, ואת הנשימה האחרונה הם עושים ליד היקרים להם שעומדים מסביב (עם סטופר)

מפתה נכון?

אפילו לי מתחשק כזה פתאום...

מוות של חיים מלאים: כל היקרים לכם עומדים סביבכם ומזילים דמעה, אירגנתם לעצמכם את טקס האשכבה, רק שיהיה מוכן כדי

לא להכביד על אף אחד אחר כך, אתם מאורגנים מראש, אולי אפילו ביקשתם שיעשו לכם מסיבה גדולה וישרפו אתכם בטקס שמאני כלשהו, ואתם לא רוצים שיהיו עצובים כי אתם הולכים למקום טוב יותר (כאילו דא?) כולם מוכנים רגשית ונפשית שאתם הולכים, אולי אפילו אתם מוכנים לזה כבר ממש ממזמן, והופ, הנשימה האחרונה ואתם יוצאים מהגוף

הכל מתחיל להתבהר, מתתם בשלווה, את פניכם מקבלים מלאכים ונפטרים שעשו את זה לפניכם ואתם ממשיכים הלאה לסייקל הבא

שנייה, הגעתי רק להתחלה של זה.

הגעתם לרגע האחרון של הסימולציה הזאת בשלווה מסויימת, זה כמו לעצום עיניים כלילה ולפתוח אותם בבוקר אחרי חלום ארוך או שינה טובה.

מוות בהפתעה: זהו מוות שאף אחד לא יצפה לו, אפילו לא אתם, וזה לא משנה בני כמה אתם, יש לכם בריאות טובה, אולי אפילו שמרתם בקפדנות על שגרת אורח חיים בריא, לא מעשנים, לא שותים, בזוגיות יציבה, ילדים טובים, עבודה או קריירה מסודרת, מצב כלכלי טוב, ואולי כלום מזה, אבל חייתם רגיל, ברוטינה רגילה שבה, שום דבר לא רמז לכם על הבאות

דום לב, תאונה, מיתת נשיקה, או מישחו ירה לכם ברקה ב-10.7 זהו, בום, כולם בהפתעה, אפילו אתם רגע המוות הזה הוא המבלבל ביותר עבור נשמה רגע, מה, אני ער אני ישן? אני חי אני מת? מה זה? זה נראה אותו הדבר, זה מרגיש אמיתי לגמרי, לא

מבין מה קרה כאן בכלל, ולמה הכל חשוך? אולי אני בתוך סיוט?
ואני לא מצליח להתעורר?

ראיתי מספר נשמות שמתו מוות בהפתעה, הם מבולבלים אפילו יותר ממכם, רוב הפרסונה תקועה בתוך המימד השלישי ואין להם שום יכולת להבין מה קרה להם. רובם מנסים למצוא את הדרך הביתה, לבית הארצי שהם מכירים, רגע סיום החיים שלהם היה טראומטי מדי בכדי שיהיה להם רמת תודעה מספקת לעבור לשלבים הבאים. רוב הנשמות שזה קורה להם, תקועות בין מעברי התודעה בין העולמות של מימד שלוש למימד חמש, זהו, לא מעבר.

מוות בהכנה: סוג המוות הזה נמצא לאנשים שחולים, או תקופה קצרה או תקופה ממושכת, הם יודעים שיש מצב שמזה הם לא יצאו בחיים, אז יש להם מספיק זמן הכנה רגשית, להם ולכל יקיריהם שמצפים לנס שיקרה, אבל כשיש לכם סוג של הכנה או פרומו לחומרת המחלה או הבעיה, אתם לוקחים בחשבון ומכינים את המשפחה שיש מצב שהפעם זה יסתיים מהר ממה שהם מצפים.

זהו סוג מוות לא פשוט בכלל, לרוב, הנשמה נמצאת במרכז רפואי, או מורדמת ומונשמת, או בין העולמות

מוות קליני: זה מצב של מוות כאשר הלב הפסיק לפעום אבל גלי המוח עדיין עובדים, רוב החוויות הנחוות במצב כזה הן, ריחוף, ניתוק, שלוה, ואהבה, אז בום טראח, בחזרה לגוף. אין צורך

להרחיב כאן, דיברתי רבות על מוות קליני בשיעורים ובספרי הקודמים.

המתים החיים: אלו כל הנשמות שנתקעו "בקומה" לא קומה רביעית בעזריאל, אלא "קומה" - לא חיים וגם לא מתים. גלי מוח עובדים אבל רק הגוף פה, הנשמה בכלל נמצאת במקום אחר, גלי המוח מתים אבל הלב עדיין פועם, הנשמה "עברה דירה" זה רק קליפה חלולה שעדיין פועמת לפעמים הנשמה "חוזרת לאקס" - כלומר הנשמה חוזרת לגוף שהיא נטשה בזמן שהיא הייתה במקומות אחרים, זה נדיר אבל זה קורה.

זה דיי מוכר לי, היומיום שלי הוא על "קומה" המוח מת הלב פועם.

על מוח מת כתבתי ארבעה ספרים, החמישי בקרוב בדרך, ועל מוח מת הוצאתי שלושה אלבומי מוזיקה, הרביעי בדרך

על מוח מת אני מלמדת קורסים רבים, ואם מישהו ישאל אותי שאלה באמצע שיעור "חזרי שנית על מה שאמרת מקודם, לא שמעתי" הוא עף מהקבוצה מאיפה לי מה הגוף הזה דיבר לפני דקה? זה לא מידע מוחי מתווק, נכנס ויוצא ולא עובר במעברי המוח בכלל.

אני מכירה מספר אנשים שהם על "קומה" תמידי אלו סוג הנשמות שאני מאד אוהבת המוח בפנסיה בקאריביים, רק הלב פועל, והוא החשוב ביותר מבחינת תפעול הנשמה האלוהית בגוף הזה.

החיים המתים: ובכן, אני מודיעה ומכינה אתכם רגשית זה כמעט כולם.

הגוף חי, התודעה כמעט מתה, ועוד קצת וגם מזה לא יישאר כלום.

להיות גוף שזו כמו בובה ומתפעל מארג חיים שדופק כמו שעון, עם אפס תודעה או אפס מודעות, מגיב כמו חיה, לפעמים אוכל, או עושה סקס, או מדבר כמו חיה, זה חי מת.

צופים בטלוויזיה, זומבי רואים משהו בטיקטוק, זומבי בוהה צופים בקרדשיאן, זומבי נוזל

צופים בריאליטי, מוח דייסה פרסומות, בטטה עם חשקים שרצה מיד לקניות

הולכים לשופינג, זומבים עומדים בתור לשלם על...תשלימו את החסר עומדים במעלית, אף אחד לא מסתכל על אף אחד, כולם מחכים לדלת שתיפתח כאילו ג'יזס עוד שנייה יהיה מהעבר השני יתן להם ברכה

אגב, במקומות כאלו אני עומדת הפוך, הגב לדלת והפנים מישירות מבט לכל מי שנמצא במעלית, זה מאד מעניין לעשות את זה, אני ממליצה לכם.

מה שאני לא ממליצה ספציפית בסיטואציה כזאת, לא לעשות את זה כשאת אישה, המעלית ריקה, ובמעלית יש פסיכופת, ראית אדם אחד שמשאיר בך סימני שאלה, אל תעלי במעלית.

מבט חלול פועלים על אוטומט רצים כמו עכברים ממקום למקום
להספיק מהר לפני שייגמר

שום תודעה אלוהית לא נמצאת שם, רק ההוא בתור בסופר
שעקף אתכם כרגע, אולי זה מעיר ממכם משהו, אלוהי בטוח לא,
אולי איזה ריב קטן "סליחה, אני פה לפניך, חוצפן"

במקומות כאלו,

כשיוצא לי להיות, סופר למשל, כי בואו שישה ילדים פלוס
שלושה חתולים וכלב, דורשים מאיתנו להביא אספקה

אני מתבוננת ישירות לעיניים של העומדים בתור או המחפשים
בעיניים משוטטות איזשהו מבט ער, ואין.

כל מה שאני רואה, זה את זה:

עיניים מרפרפות באמוק על 20 מדפים בשלוש שניות, ידיים על
העגלה, מי ישמע אתם נוהגים על פורמולה 1 רגע, רגעעע!!!
קופאית ואין תור?

אלוהים, תודה אבא.

דופקים ריצת מרתון, דורסים בדרך את הזקנה שנמצאת בתנוחת
ירח מלא מעל העגבניות על הרצפה, כי זה במבצע מפילים כמה
קטשופ וקופסאות שימורים, למי אכפת ומגיעים בלי אוויר,
מתנשפים, עם עגלה חצי ריקה, שיהיה ליתר ביטחון, וממשיכים
להזרים מצרכים תוך ריצה מטורפת הלוך וחזור, מצרכים -
קופאית, קופאית-מצרכים, הבאג נתקע שם

וממשיכים להעמיס את העגלה שפתחה תור ארוך, כי היי, היא ראשונה.

ואז אני שומעת את המחשבות של המסכנה

"אין עליך אבא בשמים, ידעתי שאתה אוהב אותי כי אני אדם טוב, בדוק מדליקה לכבודך נר היום אבא"

אלו הם החיים המתים.

מוות אמנזיה: אדם שנשש את הגוף הזה, השאיר אותו בחיים והחליפו אותו עם נשמה אחרת, או משהו אחר שבא במקום. לאנשים בסביבה אין מושג מתי "זה יעבור לו" ומתי האיש שהם הכירו יחזור למודעות, זהו, שזה לא קורה.

התודעה שהתלבשה בגוף הזה, עברה דירה ובמקומה נכנסה תודעה אחרת.

לרוב אין לו מושג מי הוא, מה השם שלו, מיהם האנשים המוזרים שיודעים הרבה יותר ממה הוא יודע על עצמו, שזה כלום עם כלום כתוספת.

האנשים האלו הם כמו תינוק שעכשיו נולד, צריכים ללמוד הכל על עצמם ועל החיים שסביבם, מההתחלה.

הקטע הוא שרוב "החוזרים" עם אמנזיה, מתחילים לדבר שפות זרות, או גרוע יותר, זוכרים חיים אחרים, הם כאילו התעוררו לחלום סיוט, שבו, כלום מאיפה שהם נמצאים לא תואם למה שהם זוכרים.

או שלוקחים אותם למקום שיתן להם מכות חשמל לראש, כאילו שזה יעזור לנשמה שעזבה ובמקומה נכנסה אחרת, או הוחלפה. או שנותנים להם מלא תרופות או למתמרדים, סוגרים במקום סגור, גם שם יש תרופות.

מוות של נשמה: מפתיע אתכם, נכון זה קיים בו יש סיטואציות שבהן הנשמה נמצאת בגוף בקושי, אולי גחליליות של אורות פצפונים מחזיקים אותה בתוך הגוף, אבל לאט לאט היא נוזלת מתוכו לתוך מקום בו אין קיימות

זה המוות המסוכן ביותר שלא ידעתם עליו ועזבו אתכם סימסאות, "הנשמה לא מתה לעולם" כי במקרה הזה זה אפשרי וזה קיים.

מעולם לא דיברתי על זה, כי אני לא אוהבת להכניס לפאניקה, אבל המידע הזה הוא חייב להיות נגיש לכל מי שהספרים שלי יגיעו אליו, אלו המחפשים את האמת ומבקשים למצוא אותה.

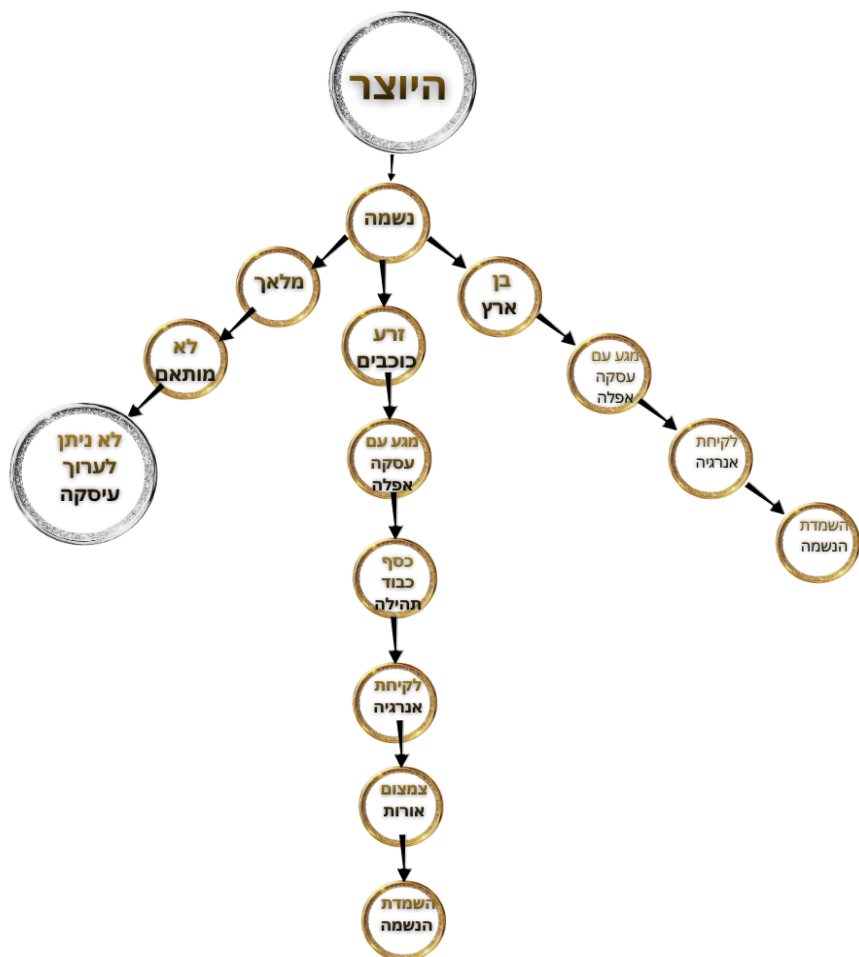
ושוב, זה מידע שבדקתי בעצמי, לא משמועה, לא מסיפורים של אחרים, לא מספרים או סרטים של אחרים, אלא מחוויה שלי ישירה בחקר העולמות שאני מבצעת בקביעות גלגולים רבים כל זה מרוכז לתוך כל המידעים שאתם מקבלים, ואני ממליצה לכם לעשות את מה שאני עושה ולחקור את העולמות שמעבר גם בעצמכם.

אז איך זה אפשרי שנשמה יכולה למות?

תלוי איזה מבנה נשמתי יש לכם.

נשמות בני ארץ הן הקלות ביותר להשמדה והפיכה לאבק קוסמי,
יש להן התחלה ויש להן תאריך תפוגה.

נשמות זרעי הכוכבים ונשמה אלוהית קשות יותר להשמדה, אבל
לצערי הגריד מצא להן פתרון

משאירים את הנשמה על צמצום אורות תמיד, עושים איתה "דיל" של שפע ועוד דברים בעולם החומר, באין מודעות מספקת של נשמה נצחית, הנשמות עושות הסכמים עם ישויות שמספקות להם הצלחה כבוד כסף תהילה, ולאחריו, החלק של הנשמה שבוי באותה העסקה שהם עשו מרצון.

רוב זרעי הכוכבים רוצים כל הזמן "לחזור הביתה" לא טוב להן כאן בעולם הזה

כואב מדי, עמום מדי, כל מה שהם חווים זה רק שבירי זיכרון של הרגשות האמיתיים של איך שהם זוכרים עמוק פנימה במהות המקורית הם הגיעו ממקום בו אחדות ואהבה, טוהר ואמת, הם לא מילה גסה. והם נקלעו לתוך עולם שבו בברוטליות רבה הם חווים אותו גלגולים רבים, מזויות רבות, בלי יכולת לעבור שדרוג של עולם טוב יותר, או לפחות דומה למה שהם הגיעו ממנו מלכתחילה.

אז קשה להם כאן והם מחפשים ישועה ממקום בו יהיה משהו, קמצוץ של משהו, מהעולם הזה להציע להם.

כאן נכנסות ישויות הגריד לתוך המקום הכמעט מתייאש של נשמות האלוהים, הן מגיעות לעשות איתם הסכמים

"יהיה לך טוב, תאמין לי, אתה תרגיש טוב, אתה תהיה חשוב, יהיה לך כסף, לא תצטרך לדאוג לזה יותר, אתה תהיה מפורסם וזה ירגיע לך קצת את הגעגוע"

הנשמה האומללה בשלב הזה תעשה הכל כדי להרגיש קצת מכל הטוב הזה

"סבבה אחי שכנעת אותי, אני זורם, אבל תגיד רגע, מה אתה רוצה בתמורה?"

"מה אתה מעליב אותי? אני לא רוצה כלום ממך"

"אוקיי אז למה אתה מציע לי את כל זה?"

"אני רק רוצה שיהיה לך טוב בעולם הזה שלנו שבנינו, אני צריך רק את האנרגיה שלך, תאמין לי אחי, זה בטוח, עשינו את זה עם מיליוני נשמות, זה תמיד עובד"

"ולא יכאב לי יותר?"

"בדוק אחי, לא רק שלא יכאב לך, עלי, אני דואג לך שתחיה כמו קינג"

הנשמה נפלה בפח "אוקיי, אני מסכים"

"מדהים, רק תחתום פה ופה ופה"

"מה זה?"

"כלום, רק הסכם שכשאני נותן לך את כל מה שאתה רוצה, אני יכול להיכנס אליך לפעמים, ככה בקטנה, לפעמים יהיה משהו מתוך החברה שלנו שירצה להרגיש איך זה להיות בתוך נשמה, זה לא רציני, רק לפעמים"

"יאללה, מה אכפת לי, זורם, אני סומך עליך, רואה את הכוונה הטובה שלך שאתה רוצה לעזור לי"

"מהמם, ידעתי שאתה גבר גבר, תחתום פה ופה ופה ואנחנו מתחילים בתכנית של להפוך אותך לסטאר"

מה קורה אחר כך? קל.

הנשמה נתנה אישור כניסה לשדים בתוכה

במודעות מלאה, היא מרגישה את כל הכוח והעוצמה של אותו השד מתוכה והיא מתחילה לאהוב את זה, והיא מאפשרת עוד כניסה ויותר כניסה, עד שהשד משתלט כמעט לחלוטין על מבנה הנשמה הזה לא נשאר שם כלום מבחינת אור אלוהי רק חשקים, תאוות, כעסים, קנאה, מניפולציות, שקרים, שליטה וכוחנות, זה שד בפנים.

השלב הבא של השתלטות השד, הוא לקחת לנשמה הזאת את הכל, הוא לוקח לו את הכסף, את הכבוד, את התהילה, הכל חלול שם, נשאר כעס גדול, ולמעשה המון חלקים שליליים שלקחו פיקוד.

הבוקר טוב של ישויות אלו שלקחו פיקוד על נשמה, זה בוקר סיוט, הם מתחילים את היום עם תדר כל כך שלילי שרע להם כל הזמן והם נכבים לאט לאט מבפנים.

נקודת המעבר הזאת היא קריטית!

אם נשמה "תפסה" את עצמה בנקודה הזאת, היא תתחיל תהליך ניקוי עמוק, ואוהווו כמה שזה הולך להיות לה קשה. נשמות אמיצות שאני מכירה שעוברות את התהליך הזה, מעורר בי התרגשות בכל פעם מחדש

האור האלוהי נלחם, ונלחם חזק בכל השדים שמכפנים. הם הפסידו הכל, ומכאן הן מתחילות לבנות מחדש את מה שנלקח להן.

כסף, פרסום, כבוד ותהילה הם שם המשחק.

נשמה אלוהית לא רוצה את כל זה, הצחקתם לה את הפנימית, מה יש לעולם החומר לתת לאור אלוהי שלא מרכיב כלום חומרי מזה? אבל שדים לחלוטין כן.

כך כאשר תראו אדם שארבעת הפרמטרים האלו אצלו, תדעו שהתלבש שם שד שדבוק באהבה לתוך אותה הנשמה, והוא מתפעל את הגוף כזה כמו שבא לו ובראש שלו.

כשזה קורה מתוך אותו ההסכם כשלא נשאר כמעט כלום, הגוף עובר זעזוע מאד חזק עד שהאור הפצפון של האור האלוהי מתפוגג לאבק קוסמי. השד של הגריד לוקח פיקוד מלא על כלי הרכב הזה.

הוא הבוס פה עכשיו. הנשמה כבר לא שם, רק החיה בתוך תבנית ה-DNA שמתפעלת על ידי אותו השד.

והחיה, פועלת על פי אותם היצרים החייתיים בכל מקרה, אין לה חשבון נפש, או בדק פנימי, או הרחבה וראייה מעבר, הכל היא רוצה ועדיף כאן ועכשיו, את כל מה שיש לכל תענוגות העולם החומרי לתת לה, כולל כל תענוגות הכוח הרגשי שיש לה על אחרים

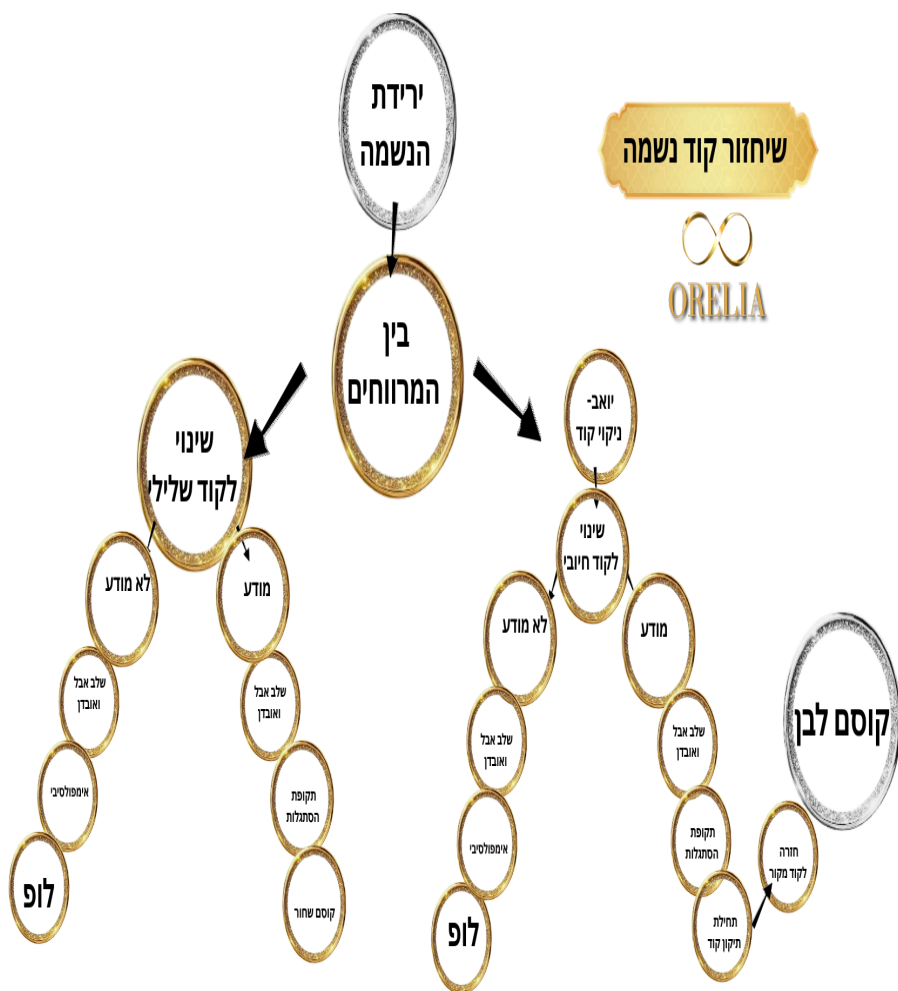
זה כמו ערפד ברגע שהוא טועם דם, זה כל מה שהוא ירצה מכאן ולעד

זה בעיני המוות הגרוע ביותר שאין ממנו דרך חזרה או שחזור.

אבל כאן מגיע החלק האופטימי שהיה גנוז עידנים, ואני מביאה לכם אותו בעזרת ההדרכות היפות והזוהרות ששומרות עלינו, ומביאים את האינפורמציה הזאת בדיוק בזמן הנכון לאנושות הזאת.

את התהליך הזה ביצעתי פעם אחת על ילד, להחזרת חלקי נשמה שנלקחה ממנו בין המעברים של יצירת הגוף הפיזי, רגע לפני שהתאים מחלקים את עצמם לראשונה לעובר,

שם, בדיוק בנקודה הזאת פגשתי את ההתערבות שהגיעה להתלבש על הנשמה המסכנה שהייתה במצב הכי פגיע וחשוף שלה.

בפעם השנייה שביצעתי החזרת חלקי נשמה הייתה על אדם בוגר וכאן לקחו אותי לניקוי שורשי שהיה על פני גלגולים רבים, הייתי צריכה להגיע עד למקור של הפיצול וההתלבשות.

זה הפתיע אותי מאוד לגלות, שיש ישויות רבות עוצמה שנמצאות בדיוק ברגעים של לפני הפיצול בין הזכר והנקבה, רגע לפני שמוחלט על האם הנשמה תהיה אנרגיה זכרית או נקבית, בדיוק בחלק הזה, הישויות האפלות מתערבות ומלבישות על הנשמות חלקים של "סטנד ביי" שכשיגיע הרגע שהם יצטרכו את הנשמה שתעשה מה שהם רוצים בתוך גוף פיזי, הם מטמיעים קוד ראשוני.

כדי לערוך ניקוי לקחו אותי לראשית ההיווצרות, זה היה מדהים וכואב בו זמנית גלגולים רבים בו כל גלגול הוטמע והועלה על פני השטח עוד שכבה של שכחה והלבשת קוד אימפולסיבי שמגיב כמו חיה, ללא השהייה

אז לכל המקומות האלו ראיתי את האימפולסיביות של הפעולה. קורה משהו לא צפוי, בום, החיה מתפקדת עכשיו. משהו הוציא אתכם מאיזון, בום, החיה עולה על פני השטח.

אז שתדעו, ובלי להוציא אתכם מאיזון, כל אלו הם רק הטמעות שנעשו עליכם מראשית ההתפצלות לנקבי זכרי.

האדמה שאנחנו נמצאים עליה כרגע היא נקבית.

שמעתם היטב, ואם לא, תשמעו שוב האדמה כאן, היכן שאתם חיים ומתהלכים, האדמה הזאת היא נקבית.

היא ישות מולידה, מפרה, מכילה, מניקה, אוהבת, חומלת, את כל התושבים שלה, כולם, מהפיל הענק ביותר למיקרוב הפצפון ביותר, אין לה הבדלים.

היא יודעת להפרות והיא גם יודעת להשמיד אם צריך אך את כל זה היא עושה בחמלה עצומה, היא אמה.

והאמה הקוסמית שכולם מדברים עליה, היא האנרגיה האלוהית - האלוהימה. לפי טראנסים קודמים, אחד מהטראנסים שחברה מדהימה הכניסה אותי כדי לקבל תשובות, הם התבטאו באלוהימה, שאנחנו האלוהימה בגוף נשי, והזכרים הם אלוהים בגוף זכרי. כמובן שיש אנרגיה נקבית בגוף זכרי ושם האלוהימה נמצאת, אבל זה לא כזה תדיר, אך זה קורה.

האלוהימה מביאה את ההוויה האלוהית מגבוה והאלוהים מפקד על הלמטה, נוצר חוסר איזון בין מערך ההוויות האלו ונוצר פילוג והפרדה, כוחניות ושררה האלוהימה הושתקה וכמעט נכחדה, היות והאלוהים באנרגיה זכרית לקחו כאן פיקוד על מערך בני האנש במימד הזה.

שימו לב לכל מה שקורה סביבכם, זו אנרגיה זכרית

המון כוחניות, סרקזם הזוי, נרקסיזם שדוני, בקיצור כל ה-איום למיניהם הם אנרגיה זכרית.

הם הסבירו שכאשר האנרגיה הזכרית לוקחת פיקוד, נוצר חוסר של הפריה, כך שאם אחד מבני זוג הוא זכרי והשני נקבי, ייווצר מערך לא מאוזן בתוכם.

יש התבטאויות יפות בכל מיני סקטורים אז הנה אחד מהם
"הברכה שורה בזכות האישה" זאת מטאפורה, אם האנרגיה
הנקבית "לוקחת" פיקוד על האלוהות בבית, שורה שם הברכה,
בהכל למעשה, בכסף, בבריאות, בשלווה, בהרמוניה, באהבה,
בחמלה, בהפרייה כשלמעשה האישה היא זו המפרה את מערכות
האלוהות בתוך עולם תחתון של המימד השלישי.

אנרגיה זכרית לא יכולה לעשות זאת.

למעשה אם אנרגיה זכרית תתפוס פיקוד, העולם יהיה מרושש,
חולה, כועס ועצוב, והוא יושמד מהר יותר, תוחלת חיים קצרה
ועוד ועוד...דיי מזכיר לכם מה קורה אצלנו בעולם.

זה צריך להיות מאוזן.

עכשיו אתם מבינים.

פרק 4 – האדם המקורי

מיהם בני האדם המקוריים?

ריבוי מימדים בתוך העולם שלנו יצר כאוס בתוך הדואליות. מי קיבל את ההחלטה "נעשה אדם"?

בגדול אלו היו מספר ישויות רב מימדיות שיצרו מועצה ליצירת אותו אדם שאתם מכירים בדמות גפיים.

למה מראש האדם נוצר בצורה הזאת?

אני זוכרת את תקופת היצירה הראשונה אספר לכם עליה.

הקוד שלי נוצר למטרה מאד ספציפית, לשאת חותמות אנרגיה רבות, לשכלל את כל התצורות האלו ולהעביר הלאה את הממצאים של כל חותמת וחותמת מתוך ההוויה לתוך ההוויה שיצרה את החותמת שלי מלכתחילה.

הנוסחאות הסודיות נשמרו בתוך הקוד שלי גלגולי חיים רבים, וכל פעם שרציתי להוציא אותם, ובכן...אתם כבר יודעים.

הפעם יש התערבות לטובה בציר הזמן שלי, למרות שמזמן לא הייתי אמורה להיות בין החיים, עיינו ערך מוות קליני, מחלות קשות, מכונית שהתפוצצה כשאני בפנים, ועוד ועוד...

אבל הנה אני כאן כדי להוציא את זה החוצה, אז אני מניחה שמשהו טוב קרה, החברה של למעלה "הוסיפו" שמירה אני כנראה עולה להם משכורת וחצי מעבר למה שהם ציפו, צריכים

להביא עוד כוח אדם לגברת שם שירדה למטה, אבל היי, אף אחד לא התנדב לעשות את זה, אז השמירה הוכפלה.

אז היצירה הראשונה של הנשמה: דמות אבסטרקטית, זוה על פי מקצבים ודפוסים בכלל לא קבועים ומצד שני מאד מחושבים, קיבלתי על עצמי את המסע של תיחום המרקם, תיחום הצורה, תיחום האנרגיה, תיחום ההרגשה עדיין לא בתודעה אינדיבידואלית, אבל בתודעה שמרגישה את התיחום מכל הכיוונים

היו סביב האנרגיה השלמה ישויות רבות שיצרו מארג של תיחומים לכדי צורה הרגשתי את התיחום
בתיאור הרב ביותר שאנסה להסביר:

לוקחים את האור שלכם שהוא אבסטרקטי בכל קנה מידה ומתחילים לסדר אותו בתוך תבנית, התבנית הזאת היא תחומה, כדי שהאפקט הרצוי יהיה מקסימלי, יצרו עבור הצורה את הסימטריות, בכל זאת צריך להכניס לשם מקסימום אור לתוך צורה תחומה,

הצורה הזאת חייבת לעבור דרך השערים לעולם בו הישויות אבסטרקטיות, האנרגיה העצומה שהיינו, לתוך עולם שלעולם לא יכול להבין אותו בלי להתפוצץ

היו נסיונות רבים כדי לתחום אורות לתוך צורה, בכולם זה לא עלה יפה, המגע של הצורה בתוך עולם של צורה אבל ללא רוח, לא נחל הצלחה, וכל עולם בו הוכנסו האורות לתוך צורות, הושמד,

ולא, לא כי יש שם אל כועס שלא אהב את היצירה שלו אלא כל כניסה של אור חזק לתוך חומר חזק, יצר אפקט של כאוס ואותו עולם קיבל מיליון פצצות ירושימה בבת אחת כל מגע ישיר של צורה של אור בתוך עולם של חומר נחל כישלון, העולם הזה הושמד.

נעשו נסיונות רבים להכניס אורות תחומים בכל מיני אופציות לתוך עולם המים לתוך עולם האש, שזה השמשות לתוך עולם בו אין אטמוספירה או חמצן

בהכל זה לא צלח

אור גדול תחום, לתוך עולם תחום ללא אור בכלל, גרם לחומר להשמיד את עצמו מעוצמת האימפקט של אותו האור שתחום בצורה.

התחילו להתייעץ המועצות ביניהם, הייתי במספר התייעצויות של המועצות הגלקטיות האלו.

כדי להכניס אור תחום לתוך עולם של חומר לצורך חקירה ולמידה ואיסוף דגימות כולל תוצאות של אותו העולם בגלקסיה הזאת, יש רק דרך אחת לעשות את זה.

לצמצם יותר את האור התחום ולהכניס אותו לתוך חומר. אוקיי, זה היה מעניין אור נוזלי עדיין לא נלקח בחשבון אור בתוך חומר, כאשר החומר כולו אוורירי, יש מצב שזה יעבוד.

מהזכרון שלי, אני לא אוכל לתת לכם תיאור של הרגשה, לא הייתה שם שום הרגשה שאפשר לתאר, זה פשוט זה, זה פשוט

היה, זה פשוט אור, זה עובר טרנספורמציה, זה עובר תיחום מאד ברור, עם גבולות מאד ברורים, וזה לא פשוט בכלל.

הרגיש מאד חזק, עכשיו המשימה מתחילה אור גדול מאד, חייב לפצל את עצמו לחלקים רבים של אותם האספקטים של העולם שיש לי משימה בתוכו

האדם הראשון שנוצר מתרבויות של אדמה מים אש רוח ואנרגיה, התחיל לגבש את עצמו, לאור אחד זוהר, ללא בשר, ללא עצמות, ללא שיער, מהזיכרון שלי מתקופת למוריה, הייתי שקופה לחלוטין, היו איברים בפנים, לב פועם, מערכת רבייה, אין צורך במערכת עיכול, אין צורך במזון,

הכל זוהר, נקי מאד, טהור מאד, הגוף הזה לא מפריש פסולת, אין לו שום צורך לייצר מזון כי אין בו שום צורך או תשוקה למלא את עצמו במאכלים שהוא אוהב, אין לו תשוקה, הוא אוהב הכל, אם אין צורך במזון, אין צורך בפסולת

מה שכן צריך זה להרחיב את הנשמה לעוד נשמות, האדם הראשון, היצירה הראשונה הכילה את כל מה שהיה צריך כדי להפרות עולם שלם.

זו הייתה היצירה הראשונה, והם יצרו אותה מדהים כל כך, הכל היה מושלם, לא היה שום פגם הגוף היה סימטרי, והוא יכל להרביע את עצמו בכפולות של כפולות

מוכר לכם נכון?

זה הגזע הלאומי.

הם האדם הראשון שנכנס לתלת מימד בשלמות עם תודעה של חמישה מימדים, בלי להשמיד אותו מהאור שלהם.

כאשר הישויות מהגזע הلمורי באו לקחת אותי שוב למקום בו נוצרתי והייתי, זכרתי אותו כל כך טוב, והשאלה שהייתה לי כאשר הגעתי לשם הייתה, אני זוכרת שזה היה מאד טהור ושלם, לא כאב לי כלום, לא היה לי אתגר על כלום, הכל שקוף והכל טוב, כולם זה אני ואני זה כולם, כולנו אותו השלם שהרחיב את עצמו לאותו הגזע, אבל הכניסו אותי בגוף אדם לשם בתצורה שהיא מעבר לחיזון,

לקחו אותי פיזית לשם כאשר הגוף הפיזי היה כאן במימד השלישי, ושם זה הרגיש הרבה הרבה יותר חי ומוחשי מכאן.

התיאור שאוכל להסביר לכם הוא, נקרעתי למיליוני חתיכות בתוכי בכדי להכיל את העוצמה של אותם האורות, ואלו בכלל היצירה הראשונה של אותו האור השלם

אז מה אני בכלל?

שברים על שברים של חלקיקי אורות של אדוות של אורות, של אדוות של זיכרון? בעולם התלת מימדי, אני אדווה של זיכרון

מי יספר את זה לאנושות ששוחה בחשיבות עצמית ועליונות?

וזה היכה בי כל כך חזק שהתפרקתי בעוצמת הכאב, מעוצמת העונג הכל קרס והכל נבנה בו זמנית

זה לחלוטין היה מכוון ההבאה שלי אותי לשם עם כל המגרעות שבתוכי, משהו צריך לעבור לגזע הזה, משהו מאותו הזיכרון, אנחנו שלחנו את עצמנו לכאן ירדנו עוד ועוד ועוד בתוך שאריות של זיכרונות

אבל מחכים לנו בבית אין להם שום אפשרות להביא את עצמם לכאן אם הם יגיעו בתצורה המקורית לחקור את העולם הזה,

העולם הזה ייכחד שוב זה חזק מדי

אז הם שולחים שליחים לכל אדווה

לא הרגשתי מיוחדת, זו משימת התאבדות, אני נושאת בתוכי את אדוות הזיכרון של הגופים הנוספים שאיכלסתי

נהדר, איך אני מביאה את כל זה לעולם שבו אני מתקיימת, בגוף מה זה פגיע ושברירי?

השלב הבא בו ראיתי את עצמי בתוך חיזיון חי, היה בתוך גלמים אם אפשר לקרוא לזה ככה.

בריקות בריכות אליפטיות בתוך יקום הכנה, לאורות שעברו תיחום, היינו זוגות זוגות בתוך אותם הגלמים, אור חזק מאד אבל חלש יותר מהמקור שהגענו ממנו, ראיתי את גנאדי ואותי שם, בתוך אותם הבריקות, אנחנו אחד, וההתפצלות התחילה.

היינו בתנוחה כמו עוברים אחד מול השני, בתוך כל בריכה כזאת, שכמובן לא היו מים אלא נוזל אינפורמטיבי אחר, עברנו תקופת הסתגלות אובדן וכאב על האור שצומצם, והתרגלות לגפיים.

לא היה שם שום עור או בשר או שיער או תווי פנים או אצבעות ידיים או אצבעות רגליים, רק אור עם מתאר של ראש, ידיים ורגלים, ללא איברים פנימיים, רק אור

בתוך הגלמים האלו שנראו מאד פרימיטיביים אבל מאד טהורים, היו באופן סגור הרמטי גופי האור בתוך תקופות ההסתגלות אין כניסה ואין יציאה, אין צורך במערכת נשימה או במערכת הזנה רק אורות לקראת המשימה הבאה לשלב הבא בהכנת הגופים שיגיעו למימדים הנמוכים יותר.

תקופת ההסתגלות הייתה קבוצתית, לא היה תחום בזמן מסויים, אלא בשלב הכנה לומר לכם כמה זמן זה לקח במונחי ארץ? להערכתי הארצית לפי מה שאני זוכרת, שלושה נצחים.

לאורך גלגולים רבים בפלנטה הנוכחית, לא הארכת ימים, העולם הזה היה קשוח מדי עבורי

גם כדי להיכנס לבטן של אמא שלי, נכנסתי מספר פעמים

משהו שסיפרתי לה שאף אחד לא ידע

"אמא, אני יודעת שאני הבכורה, זה מה שאת מספרת לכולם, אבל לא באמת, נכון?" אמא שלי העדינה פתחה עיניים חזק

"מה זאת אומרת? אין לי ילדים לפניך, את הבכורה, ואחרייך יש לי עוד ילדים, אבל את הראשונה"

"לא אמא, אני הגעתי אליך הרבה פעמים, ובכל פעם העובר שלך נפל"

מסכנה, אבל היא מכירה אותי, פתחתי עבורה פצע ישן

"איך את יודעת את כל זה אני כבר לא שואלת, את צודקת, לא סיפרתי לאף אחד מהילדים"

"את יודעת שאת יכולה לספר לי הכל"

"אני רוצה שאת תספרי לי"

"טוב אימוש, לפני שאני הגעתי במה שאת מכירה אותי כ'אני', הגעתי אלייך פעמים רבות בתור עובר, אבל אף פעם לא הצלחת לעבור את החודש השני" לא שאלתי אותה, קבעתי לה עובדה.

"ילדה שלי, את קלעת בדיוק, היו לי הרבה הפלות לפני שהצלחתי להיקלט בהריון שלך"

"אמא, תשבי רגע, טוב?"

"אוקיי, תספרי לי, אני אעמוד בזה"

"בכל ההריונות האלו זו הייתי אני, בכל פעם כזאת, הכלי שלך ושל אבא לא היה מוכן להכיל אותי, והגוף שלך פלט אותי, פעם אחרי פעם"

אמא שלי התרגשה "הייתה לי הרגשה"

"אבל רק שתדעי שזה לא היה בגללך, אלא כל פעם היה ניסיון לאזן את האנרגיה שלי בתוך המעבר שלך עבורי להגעה לעולם הזה, זה היה לא מותאם, והגוף שלך לא עמד בזה.

מה שאני זוכרת, כשהיית בחודש שלישי להריון היית בסכנת חיים והעובר כמעט נפל שוב, את זוכרת את זה?"

אמא שלי התרגשה "כן, כולם אמרו לי לעשות הפלה כי זה מסכן אותי, הלכנו לרב והוא בירך אותי שההריון יחזיק" צחקתי חזק.

"אימוש, לא בגלל הרב ההריון החזיק, את ואבא התחלתם ללכת ללימודי קבלה, האנרגיה שלכם התחזקה, הדימום שלך הפסיק וההריון החזיק, והנה אני כאן".

"אבל איך זה אפשרי שנשמה מנסה להיכנס כמה פעמים לאותו הגוף?"

"לא יספרו לך את זה, למעשה לא יספרו את זה לאף אחד, אנשים חושבים שאם עובר נפל, כל הריון הוא בפני עצמו, זה נכון חלקית, ברובו זה לא נכון, לא במקרה שלי, המשימה שלי והמשימה שלך היא לעבור את זה יחד, לא יגידו למעלה, לא מצליח עם ההורים האלו, נעביר את הנשמה הזאת למקום אחר, הנשמה הזאת צריכה להגיע בדיוק למשפחה הזאת בנקודת הזמנים הזאת, ולכן היו ניסיונות רבים לאותה הנשמה עד שהכלי של ההורים היה מוכן, תראי כמה עברנו יחד אימוש,

אם אין דרך רגילה להכניס את הנשמה הספציפית שלי לגוף שלך, הגעת למצב בו היית צריכה להכניס עוד אורות לנשמה שלך כדי שהגוף שלך לא ידחה את העובר הזה שוב, לא רק למדתם קבלה, משהו בכוכבכם זו והכיל עוד אינפורמציה שיכלה במידה מספקת להחזיק את התדר שלי בתוכך, וזה הצליח, תראי, הנה אני כאן עם כל ה - 50 קילו על 1.76 - שלי עומדת מולך"

צחקנו

היא אכן הייתה בסכנת חיים בהריון שלי, דימום בלתי פוסק, הרופאים אמרו לה "ותרי, אולי בפעם הבאה יצליח לך" לאימי, בדיוק כמו לי אגב, יש רחם הפוך, מתנה בתורשה.

קיבלתי עוד מתנות בתורשה ארצית, כמו עין חצי עצומה שנראה כאילו פיצצו אותי מכות באיזה בר, או כאילו עישנתי ענף שלם של וויד,

אבל היי, מזל שיש לי סבתא כזו ושתי ילדות שילי כאלו.

זה עדיין לא מונע מאנשים להביא הערות על סמים למשל, משהו שאני לא עושה אגב.

אז מה זה רחם הפוך אתם שואלים?

הרחם בצורה של לב, במקום להיות אחיד ו אליפט, הוא שונה, לא משהו שמאפשר הריון תקין בכל קנה מידה שהוא.

ניסו לשכנע אותה בטיפולי פוריות, אחרי מספר שנים שהיא ואבי מנסים להביא ילד לעולם ללא הצלחה, היא כמעט התייאשה, ואז היא אמרה לעצמה ולכולם, משהו מאד לא רגיל כשזה נוגע לאימי הביישנית שלא משתפת בכלום, היא אמרה לכולם שיש נשמה ייחודית שצריכה להגיע אליה

והיא לא מוכנה להקשיב מעכשיו והלאה לאף רופא או מומחה שיגיד לה מה היא יכולה או לא יכולה לעשות, היא ידעה שהיא תהיה אמא.

אצלי המצב היה שונה. לא רציתי להיות אמא בכלל, אמרתי, יאללה איזה כיף, יש לי רחם הפוך, תודה אימוש על הגנטיקה המופלאה הריון לא יקרה פה.

למה שאני אביא ילדים לעולם הזה בכלל, אני אסיים את המשימה שלי פה, "ואודרוב" כמו שאומרים, שלום שלום ואל תבואו לי בחלום.

כולם שאלו, נוווו מה עם ילד, ואני בכלל בתולה שנה אחרי החתונה עם מי שחיתנו אותי איתו, אני מחייכת בנימוס, ופנימה, "תמשיכו לשאול, אין מצב לילדים במימד הזה, לא מהפורטל שלי".

אחרי שנה, מגע ראשון, הריון,

כל המרמרה שלי קמה, למה זה מגיע לי בכלל, כל הקורבני שלי יצא החוצה, הריון קשה מאד, הגוף שלי ניסה לדחות את העוברית המתוקה בכל דרך אפשרית, אבל אין, צריכה להגיע, תגיע.

משנה לשנה הוספתי עוד מניעות נגד הריון למעלה לגמרי צחקו עלי "תראו את זאת, בואו נעשה לה קטע, על כל מניעה נביא לה עוד ילד"

בהריון האחרון, אחרי ארבעה ילדים, אמרתי סבבה, כל פעם אני משדרגת, הפעם אני אהיה חכמה, נשים כמה מניעות בו זמנית, למה כל בול, פגיעה, מישהו צריך לעצור את זה, "הכוח בידיי שלי, אני מחליטה" הייתי שרה I HAVE GOT THE POWER

פחח, ממש, איזה פאוור ואיזה נעליים

כל לידה הרופאים מופתעים, יש לך רחם הפוך, איך קרה הריון
כאן בכלל, הרמתי כתפיים, למעלה צוחקים רציני, כאילו יש לי
'סיי' כאן

כמה מניעות בו זמנית, יופי, הילד הרביעי בן חצי שנה, ואני
מרגישה את זה קורה שוב, ממשיכה באדיקות "לשמור" על
המניעות כמו שעון ייקה

הבטן מתנפחת, שתי בדיקות דם, שלילי, שתי בדיקות שתן,
שלילי הולכת למרפאה, לא מבינים מה אני רוצה מהם, לפני
יומיים הייתי עם בדיקת דם ושתן שלילית אמרתי להם

"לא אכפת לי מה הבדיקות שלכם מספרות, למה הבטן שלי
נפוחה?"

"גאזים אולי?"

מי הליצן שנתן תעודה לרופאה הזאת, לא הבנתי, עולה על
האולטראסאונד

תאומים, חודש שלישי

התחבאו יפה השובבים האלה, על כמה מניעות, רחם הפוך,
למזלי כל ילד תפס פינה, אם לא, מי היה יודע לאן זה עוד ילך,
השובבים האלו חתול ועכבר עד היום.

למעלה נתנו לי קונטרה רצינית, אין לעקוף את המערכת

או סבבה הבנתי אחרי לידת התאומים כשאני אמא לשישה ילדים, ערכתי קשירה, אבל זה כבר סיפור אחר כי נכנסתי שוב להריון אחרי עיקור.

כשנשמה אמורה להגיע לכאן, לא משנה מה תעשו כדי לעכב את זה, הנשמה הזאת תגיע, אבל יש לזה תנאי, הכלי צריך להיות מושווה תדר, האמא צריכה להכין את הפורטל שלה בצורה נכונה כדי לקבל את פניו של העובר שיגיע לעולם בתוך המשימה שהוא אמור לעשות בתוך החיים שלכם.

כאשר נשמה לא אמורה להגיע לכאן, אבל ההורים מנסים ומקווים ומתפללים, והולכים ועושים הפריות ופונדקאות וניסיונות כושלים שוב ושוב להביא ילד לעולם בלי שהם הבינו איך הכלי שלהם צריך להיות מוכן, לא יעזור כלום, הם לא יביאו ילד לעולם הזה דרך הפורטל שלהם, בטח לא דרך הגנטיקה שלהם.

אם הם הבינו איך זה עובד, והם מכינים את הכלי, הם עוברים טיהור פנימי ורגשי, הם מחברים את עצמם למקור אנרגיה גבוה, ככל שזה שזו גבוה כך האור שיגיע אליהם יהיה חזק יותר.

לפעמים המשימה היא לא להביא לכאן ילדים, גרוע ככל שזה נשמע, אין צורך להביא לכאן עוד נשמות למשימה, ולא בקונסטלציה של ההורים האלו.

שום רב בעולם לא יוכל לעזור לכם או קמעות.

מה כן יכול להגיע אם עוקפים את המערכת?

הכוונה היא לכישופים שחורים רק בשביל להיות אמא או אבא, יוצרים כל מיני תרכובות אנרגטיות ממקור נמוך, הסכמים מסויימים

מה שיורד לכאן זה שד, לא נשמה.

איך? זה קל.

"ב'קשה אלוהים אני חייבת להיות אמא זה המהות שלי בעולם, להיות אמא, בבקשה תן לי את זה, לא רוצה כלום בחיים רק להחזיק את התינוק שלי בידיים שלי"

אם אין הבנה לאיך נשמה יורדת לכאן אותה האישה תלך למלא מקומות "לא ישרים" מגידות עתידות, קוראות בקפה, רבנים שמשכנעים אותה לקבל על עצמה משהו, הסכמים, קורבנות, שמעתי אפילו על רבנים או מכשפים שביקשו שהאישה תשים את דם המחזור שלה על הדלת של הבית ואחר כך תשים בכוס שתייה של בעלה, וחודש אחרי הם נכנסו להריון

מה נראה לכם שנכנס לאותו הפורטל? מלאך אלוהים זוהר?

מה זה לא.

שד שחור משחת, שהגיע לעולם וממרר להורים האלו את החיים עד יום מותם.

ניתנה לו כניסה דרך פורטל מאד ספציפי, בדרך מאד ספציפית, מה, הוא לא יגיע?

אם שאלתם את עצמכם איך זה יכול להיות שיש ילדים זוהרים באורות יפים נשמות ייחודיות בתוך המשפחה, ופתאום מגיע

"עוף זר" לא במובן הטוב, שגורם להורים לשאול את עצמם איפה הם טעו, כל הילדים טובים מלבד אחד שנמצא על סטייט

אחוז דיבוק, עם רוע פנימי טהור, ולא משנה כמה הטהור של ההורים הוא שם, הפעולה והכוונה או הסכם שהם עשו, בין אם זה ביניהם או בעזרת כישוף שחור שמשהו "עוזר" להם, הביאו את השד הזה למשפחה שלהם.

שמעתי אימהות שואלות אותי, איך זה ייתכן שיש לי ילד כזה או ילדה כזאת? זה כאילו שהחליפו לי אותו בלידה, תגיד, זה הילד שלי או לא הילד שלי, או האם שד שכב עם אשתי, גם אלו הגיעו אלי לשאול את השאלה הזאת.

אשתף אתכם באחת מהפעולות במשימה שלי בכדור הזה בעילום שמות וללא סימנים מזהים כמובן.

במקרים מסויימים מגיעים אלי אנשים שנכנס בהם "משהו אחר" או בהם או ביקרים להם מבט אחד על האדם שמולי ואני רואה את "הפלישה"

כן יש דבר כזה דיבוק בין אם זה קרה במהלך העיבור, או בין אם זה קרה בגילאים מאוחרים

מה נתן לו כניסה לתוך הנשמה הטובה שמולי? הסכם.

אנשים עורכים הסכמים עם ישויות אפלות כדי לקבל דברים

לקבל הריון, לקבל כסף, לקבל כבוד או תהילה, לקבל הכרה, ועוד ועוד דברים ארציים ששדים מחכים רק לישויות אור כמוכם לבצע לחש פנימי או גרוע יותר, לחש פנימי וחיצוני, תגידו רק את

המילה "הלוואי" או "בבקשה אני רוצה לקבל" או בכל דרך שתבחרו לערוך הסכם, והנה יש אישור כניסה לחומר להיכנס בתוך אור ולהפוך אותו לצל.

איפה זה פועל? רק חומר כבקשה של חומר מי יכול לעשות את זה? כל נשמה המימד הזה צריך את האור שלכם, בכל דרך שתבחרו לבצע כישוף שחור "אברא כדברא" מוכר לכם? אני אברא את מה שאני אדבר.

רק שכחו להוסיף לכם פרט אחד קטן

אתה תברא אכן את מה שאתה מדבר, אבל מה תברא את מה שאתה משדר?

לאן זה הולך ומי לוקח את זה לבריאה נוספת? הנה אני מניחה לכם את כל האינפורמציה כאן כדי שתעשו בדק פנימי בתוך עצמכם, כמה הסכמים כאלו ערכתם בחיים שלכם?

בשיעורים אני מלמדת על כישופים לבנים אלו הן מילים שמחוברות לתודעה, שמחוברות לכוונה שמחוברות למחשבה שמצטרפות לתדרים וצלילים, ומוסיפים להם תנועות, והנה קסם.

זה פועל לשני הכיוונים כן?

אז אם בראתם מחשבה, הכנסתם לה כוונה והכוונה שלכם לא מי יודע מה, זה בדרך כלל כוונה אגואית, כי בוודאות אתם רוצים משהו לעצמכם, אני אשמח שהאנושות לא תשקר לעצמה בעניין הזה.

הכוונה אגואית? נבראה כוונה בצירוף המחשבה ושאר הדברים שמזמנים לתוכם דיבוקים, לפעמים זה משהו "קליל" ולפעמים זה שד רב עוצמה.

באחת הפגישות האלו, הגיע אלי איש עם הילד שלו, הילד לא יכול להישיר אלי מבט, השד השתולל שם בפנים

נתתי לו להרגע, הבאתי לו מתנה קטנה, דיברנו קצת על כלום ועל כלום, ואז אני רואה את השד מעל הראש של הילד, ואוחז באבא כמו פסיכופת אובססיבי.

אוקיי, זה הרגע,

אני מוחקת את "האני" שלי ואומרת לילד להישאר עם עיניים פתוחות.

למי שלא יודע, כל כניסה למצב טראנס כאשר יש דיבוק, גורם לשד להיאחז חזק יותר ולהשתמש בנשמה כמו שבא לו.

יצרתי לחש לבן בשפת האור, עם כוונה לבנה, הילד התחיל להתפתל.

נעמדתי מולו, ופיצצתי את הגוף שלי באהבה חמלה והכלה אינסופית לא שפיטה, לא אכפת לי מה יחשבו עלי או איך זה נראה מהצד התחלתי לשיר ולהוציא הברות של קסם לבן עם כל האהבה שיכולתי להפיק מתוכי, ולפתע אחזתי לילד בראש שלו, הילד התנגד, הזיז את הראש מצד לצד

אחזתי מאד בעדינות, הרמתי לילד את הסנטר, ובשנייה שהילד פגש את העיניים שלי, הוא פריץ בצרחה, הוציא אוויר והתחיל לבכות בכי מטהר סימנתי לאבא לא להתערב

הילד פגש את המבט שלי, וכל מה שהנשמה ראתה, זה את הזיכרון שלה, את עצמה אני רק הייתי השליחה להראות לנשמה את עצמה.

שמתי בתוכי את כל החמלה, את כל האהבה, של האחד, היוצר של הכל, הבורא של הכל, את הרעיון הראשוני, ואת כל זה העלתי על פני השטח, דרך כל המהות שלי בגוף הזה, דרך הנשימה, דרך העיניים, דרך המבט
זו הייתה תקשורת ללא מילים, לא צריך.

"אני רואה אותך נשמה אהובה, אני רואה אותך ועכשיו את רואה גם אותי, אני רואה אותך בטוב שבך, באור שלך, הנה את, הרבה זמן לא נפגשנו, ועכשיו אנחנו כאן ברגע הזה, כלום לא קיים, רק הרגע הזה בו העיניים שלך מביטות בשלי, זה הזיכרון שלך ואני מביאה לך אותו במתנה דרכי, אני רק צינור שמתווך בין העולמות, אני כלום, כגוף, אבל אני אור כנשמה, בדיוק כמון, ברוך הבא, תודה שאתה כאן, תודה שאתה בוטח בי להראות לך את האור שלך"

כל התקשורת הזאת קרתה בשניות ספורות, הכל עבר דרך אותם התדרים בהם אני לא רוצה שום דבר, לא רוצה להוכיח שום דבר לאף אחד, לא רוצה כסף, לא רוצה תהילה, לא רוצה פרסום,

רוצה להביא רק את האהבה הזאת לכאן, והנשמה זיהתה את זה, היא נאחזה חזק, כמו אדם שעוד רגע טובע

יצא לי מהפה "הנה את נשמה, תחזיקי חזק, מתחילים לעלות"

השד התחיל להילחם, יצאו נהמות קשות מהפה של הילד, הוא התפתל, אבל הנשמה הצליחה, השד לא הלך לגמרי, הוא פשוט נדחק הצידה, עומד בינו לבין האבא, ובין לבין נכנס ויוצא דרך איזורי ראש מכיוונים שונים.

זה הכל זה כל מה שהיה צריך.

הילד עבר טיהור הם נסעו לבית שלהם

ימים לאחר מכן פנה אלי האבא: "הילד רוצה לפגוש אותך שוב"

לאורך שנים רבות אני עורכת בסודי סודות מפגשי טיהור כאלו, זה לא יפורסם באף מקום, כדי לא לתת לאותה האנרגיה הארצית להשתלט ולקחת פיקוד על הפעולות האלו, הרי כלום מהפעולות האלו זה לא "אני" 'אני' הקרויה בגוף הזה, רק נתב, רק מתחברת לאורות מהבית ומבצעת פעולות לעזור לנשמות.

שום פעולה מתוך התהליכים האלו לא תתפרסם באף מקום כי זה כמו לקחת קרדיט על פעולות של יישות גבוה וחזקה שאתם רק השולליה שלה, ואתם מונחים לעזור לנשמות על פי תווי הדרך של אותו כוח עליון.

בשנייה שעשיתם פעולות שעזרו למישהו אחר פתאום יקום קול אחר שיספר לכם בשקט בשקט שכדאי לכם לפרסם את זה כי תקבלו כבוד גדול ותיראו חשובים.

הסיבה שאני רושמת לכם את זה היא לא כדי שתביאו לי אנשים עם דיבוקים, אלא כדי להעביר אליכם את המידע הזה של דיבוקים בנשמות, ותוכלו להבין איך לרפא זאת בתוך עצמכם, ואם מישוהו יצטרך עזרה, תוכלו לעזור לו גם באמצעות המידע הזה.

אל תאפשרו כניסה של הסכמים לתועלת אישית פשוט אל תעשו את זה תשנו מסלול ונתיב לטוב בחיים שלכם זה מתחיל בתוך התודעה שלכם, אתם מבינים? הכל קורה בתוך התודעה, גם העולם הזה קורה בתוך התודעה שלכם

למעשה כלום לא קיים בתוך העולם הזה חוץ מהתודעה שלכם השאר בורא את עצמו לפי תדרי הרגשות והאנרגיה שהתודעה שלכם מייצרת.

פרק 5 – עולם ההשתקפות

בתחילת היצירה של העולמות, עוד הרבה לפני שהתגלם איזושהו רצון, קיים ועדיין ישנו ותמיד יהיה, עולם שלם. הכל שלם שם אין טוב או רע, יש פשוט "יש"

לאחר גילום הרצון, התגלה שיש תוהו ובוהו בין הרצון לבין ההפרדה שלו, התגלו עולמות שלמים בתוך אותו הרצון, עולם טוב, עולם רע, עולם מים, עולם אש, עולם אוויר, עולם אנרגיה, עולם של בריאה ועולם של הרס.

הכל קרה בו זמנית בערבוב שיכול לדפוק את המוח גם לחזקים ביותר

או התחילה חלוקה לפי סקטורים ונגזרות של מימדים על פי השכבות של היצירה של הרצון.

כל עולם גילם את עצמו בצורה הטובה ביותר על פי הסקטור שלו.

בין שאר הערבובים התדריים של הרצון שגילם את עצמו, באחד מהמימדים נוצר עולם שניסה לשלב מספר תרכובות בתוך עולם אחד

ההתייעצויות של הישויות בנעשה אדם, היו וקרו הרבה אחרי ההתייעצות שארשום לכם עכשיו.

מה קורה אם אנחנו נחבר מספר מימדים לתוך מימד אחד? מה קורה אם נחבר מספר רבדי תודעה לתוך יצירות של אותו העולם?

לפני הולכי על שתיים היו הולכי על... הרבה, בוא נקרא לזה ככה, מה ישאיר את התוצרים דבוקים לאותו העולם אבל מחוברים איתו ויהיו חלק ממנו?

משימה לא פשוטה לנתיני האור האינסופי שחילק את המימדים לנגזרות וסקטורים, ושם את כל ההחלטה על השליחים שלו, ישויות האור והמלאכים, כדי שיבטאו את הרצון של האחד על פי אותם הסקטורים

במילים אחרות: "תסתדרו בגילום הרצון שלי. אני סומך עליכם שאתם תעבירו את החבילה העוברת הזאת בשלמות לשאר הרבדים, עבודה נעימה"

לכן המועצות המלאכיות ערכו ייעוצים אינספור כדי לגלם לבריאה מיטבית ואפקטיבית את עולם היצירה.

בכל גלקסיה יש עוד גלקסיה בתוך גרגר של חול שאתם מכירים קיימת גלקסיה נוספת, עד למאקרון הבלתי ניתן לתפיסה במוח אנושי

יש מצב שכולנו כרגע רק תא בודד בתוך מישור בפלנטה כלשהי שיושב כרגע ועושה משהו

זוכרים שכולנו מכילים בתוך הגוף שלנו ארצות, ערים, אגמים ונהרות, דתות, סקטורים שונים, ראשי ממשלה ושפות שונות,

לכל חלק בתוכנו יש תפקיד, ואם כולם לא יעבדו בהרמוניה קורים מחלות או מוות.

הגלקסיות פועלות באותו האופן בדיוק, מיקרו בתוך מאקרו וכך עד מספר נצחים פנימה פנימה.

אז בתוך המימדים הגבוהים נוצרה החלטה של אותו הרעיון ניתן לחבר תודעה בתוך תודעה, אבל בשכבות

הנה מגיע הסבר.

מימד אחד הוא מימד ישר, קו אחד, כמו הסדרה של "מר קו", למי שזוכר, כי יש לו מרחב פעולה רק של קו אחד, חופש פעולה לבטא רק כיוון אחד.

מימד שתיים יש לו מרווח תנועה של מישור, התחלת הדרך וסוף הדרך.

מימד שלוש הוא מימד המשולשים, הכל כאן זה משולשים וזה מבטא את עצמו בשלושה פרמטרים, אורך רוחב ועומק.

המימד הרביעי שהוא מימד הזמן מתלבש על שלושת המימדים שמתחתיו, כלומר, הזמן יחלוש על מימד 1,2,3 ומימד הזמן שבמימד הרביעי נמצא בתוך כוח הכבידה ולכן הוא לא יוכל להניע מימדים שמעליו.

הזמן מקריש את כל התדרים לצורה שזזה במרחב של שלושת המימדים הראשונים, הוא מקריש את האנרגיה לצורה שזזה לאט, או מהר, מהירות האור זה על פי אותו עיקרון של ארבעת

המימדים האלו. כל חלקיקי החומר כבולים לאותם החוקים של המימדים, שחולש עליהם מימד הזמן.

המימד החמישי מתנהג אחרת משאר המימדים שמתחתיו.

הזמן לא נוגע שם, ועל כן, האור הוא אור של נתון קבוע, או ההיפך, חושך הוא חושך של נתון קבוע, הזמן לא מזיז אותם לראייה של אור ברזולוציות 3 ומטה.

החומר נמצא שם כמובן רק ללא התערבות של מימד הזמן באותו רובד התודעה.

המלאכים שהתייעצו איך ליצור אדם עם תודעה רב מימדית, חשבו גם על זה. נוצרו ניסויים של נשמות ארץ על גוף אנושי עד לרזולוציות מקסימאליות של גוף שנתון למימד הזמן, כלומר, חיה. אוכל, הולך לשירותים, מתרבה ומת.

נוצרו גופים עם רזולוציות רב מימדיות לגופים האלו עם שדרוג התודעות יש אפשרות לנוע בין מרחבי המימדים עם התוסף החשוב ביותר תודעת חמש ומעלה.

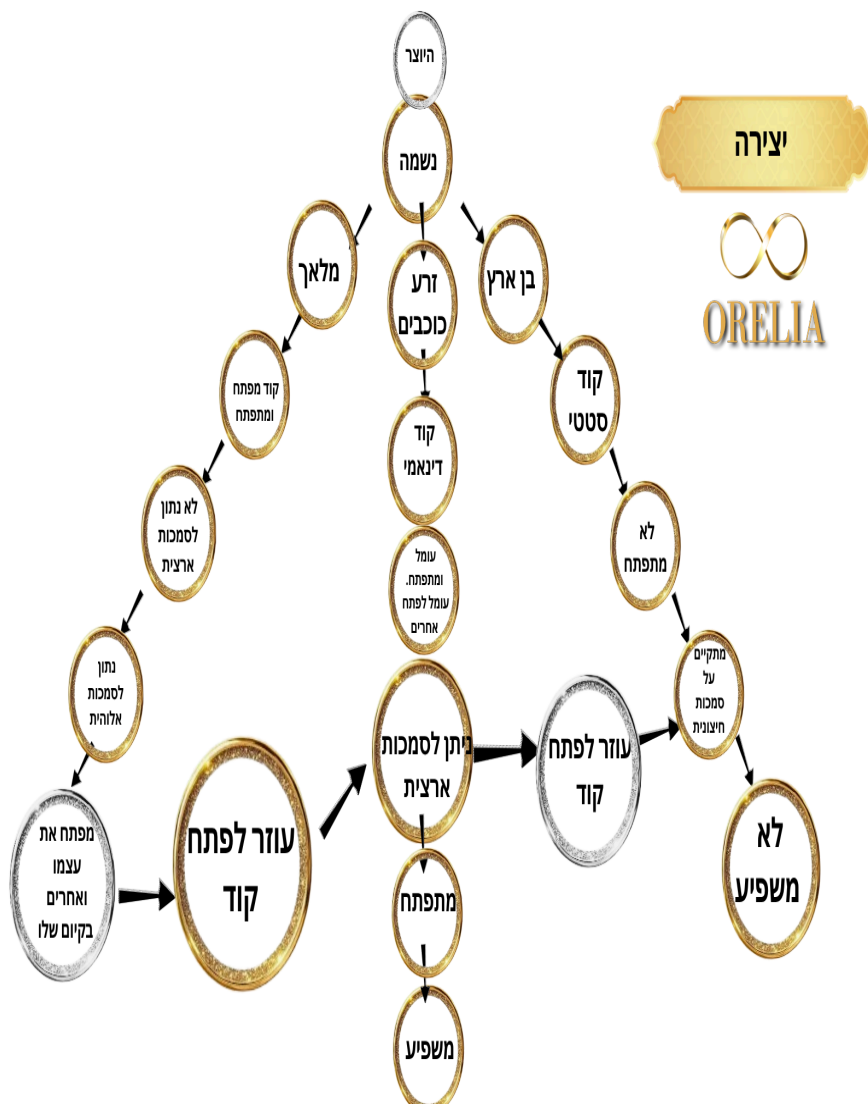
כלומר יש לנשמות שהתפתחו לתוך הרזולוציות האלו לנוע בין מרחבי הזמן

ותשמעו, זו הייתה יצירת מופת.

היו את בני האדמה, זרעי הכוכבים, והיו את בני האלוהים

זה כמו שתקחו שיבוט של תא ממישהו, תהפכו אותו לאדם, אבל ללא תודעה של אנרגיה בתוך מרחבי הזמן, אלא רק תודעה

שפשוט חיה על פי כללי הזמן, השיבוטים האלו לא שרדו, כי לא היה מספיק אנרגיה רב מימדית שתשאיר אותם בחיים לאורך זמן. בערבובי התודעות הוחלט לשים בתוך הגופים מספר זנים של תודעות בתוך גופים, הזנים האלו הורכבו מסקטורים שונים מרחבי הקוסמוס, הזה ואחרים, וממספר רבדים של תודעה, כדי לראות איך יתקבל השילוב הרב מימדי בתוך עולם תלת מימדי.

כך נוצרה למוריה הם הזן הראשון שנוצר משילוב רב מימדי
בתוך גוף מושלם מכל בחינה

הם היו כל כך קרובים לאור המקור שהיצירה הייתה שלמות, אין בכלל מילה אחרת להתחיל לתאר את השלמות הזאת, זה כמו להסתכל על אלוהים בעיניים ולחוות אותו אבל בגוף.

הבשר של הגוף עדיין לא נוצר, לא היה בו צורך, הם השתכנו במימד החמישי ועברו הסתגלות של מימדים בתוך גוף אחרי השלב הראשון של ההיווצרות. הם נראו כמו קריסטל זוהר הכל היה מושלם בהם מכל בחינה.

אין רע, אין מחלות, אין מוות, אין קנאה, אין תחרות, אין רכושנות, אין כמעט מלל, הם הרכיבו שפה תדרית אבל לא היו צריכים להשתמש בה כמעט, כי מילים מבחינתם דיי מצמצמות את היכולת להביא את הביטוי באופן מלא ושקוף עד כמה שאפשר.

יש שם אחדות, שיתופיות, אורות וטוב מוחלט, טוב עד לכדי כאב, יפה כל כך שלא פגשתי בכל מסעותי הרוחניים והחוץ גופיים, שום יופי שיכול להשתוות ליופי האלוהי הזה.

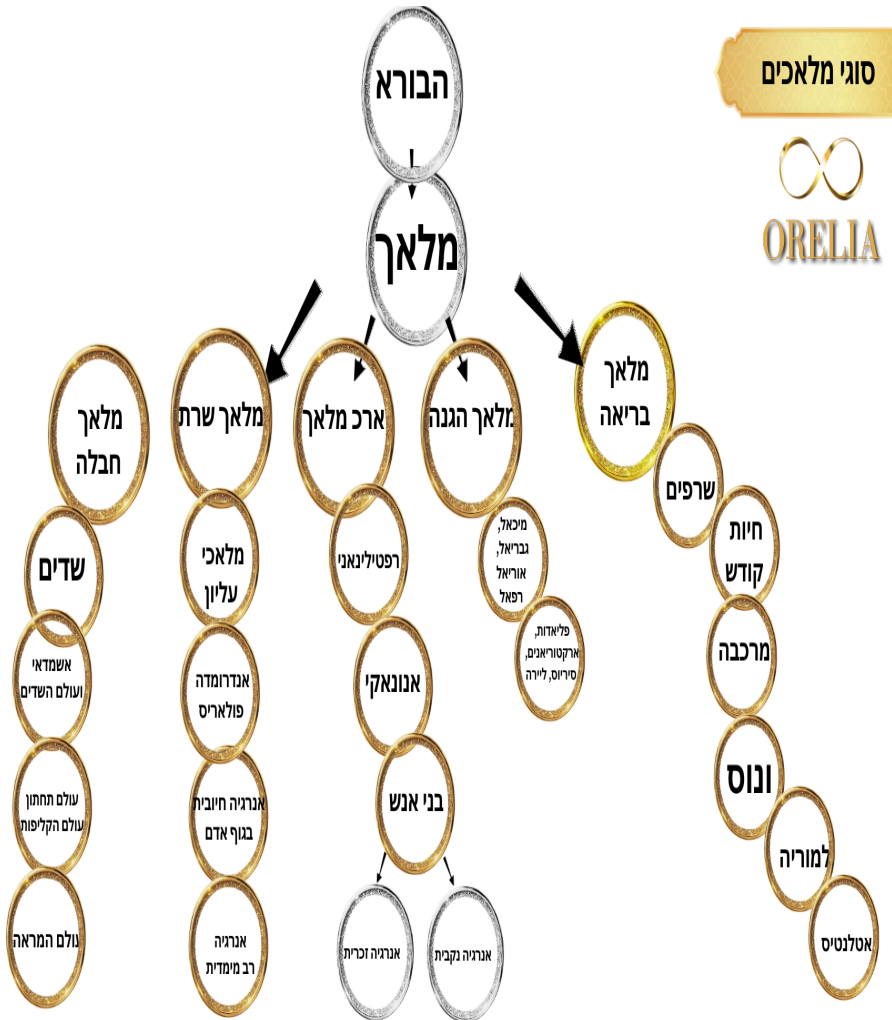
הייתה להם חכמה אדירה שבאה מהדעת העליונה, הרצון האחד ראה את היצירה הזאת ואמר "כי טוב" זה מדהים, היצירה הזאת היא מושלמת כל כך, הצלחתם חבר'ה, אני אוהב את זה מאד.

אני מגיעה לחלק השני,

אתם תקבלו את המידע הזה כמובן.

הארכ מלאכים התחלקו ביניהם לרבדים, מלאכי שרת, מלאכי הגנה, מלאכי בריאה, מלאכי עליון ומלאכי חבלה

סוגי מלאכים

הם הורידו את כוונת הרצון למימד שיש בו גופים, התודעות ירדו בהתאם. חלק מהמלאכים האלו ראו את היצירה הזאת וחמדו אותה

בהתחלה זה התחיל כמו ניסוי, מה יקרה אם נערבב חלק מהאור שלנו עם אותה היצירה? המלאכים האלו היו טובים בהתחלה, זה היה לשם אותה כוונת האחד, הרי הם לקחו מהאור האינסופי והרכיבו בתוך גופים.

מה יקרה אם הם יורידו עוד קצת את הרזולוציות של האור הזה, למשל, האור שלהם, האור של המלאכים, ויכניסו לתוך אותה הבריאה של הגופים?

ובכן, זה היה נתון מאד מעניין כי כשהם ירדו ברזולוציות, הם ירדו גם בכוונה

הם התרחקו מהמקור, לא התרחקות ממש גדולה, אבל הרצון המקורי הלך והתעמעם, עד שנשאר רק זיכרון ממנו הם הפרו את אותו הזיכרון ברזולוציות נמוכות, מתוך התרכובת האלוהית שלהם.

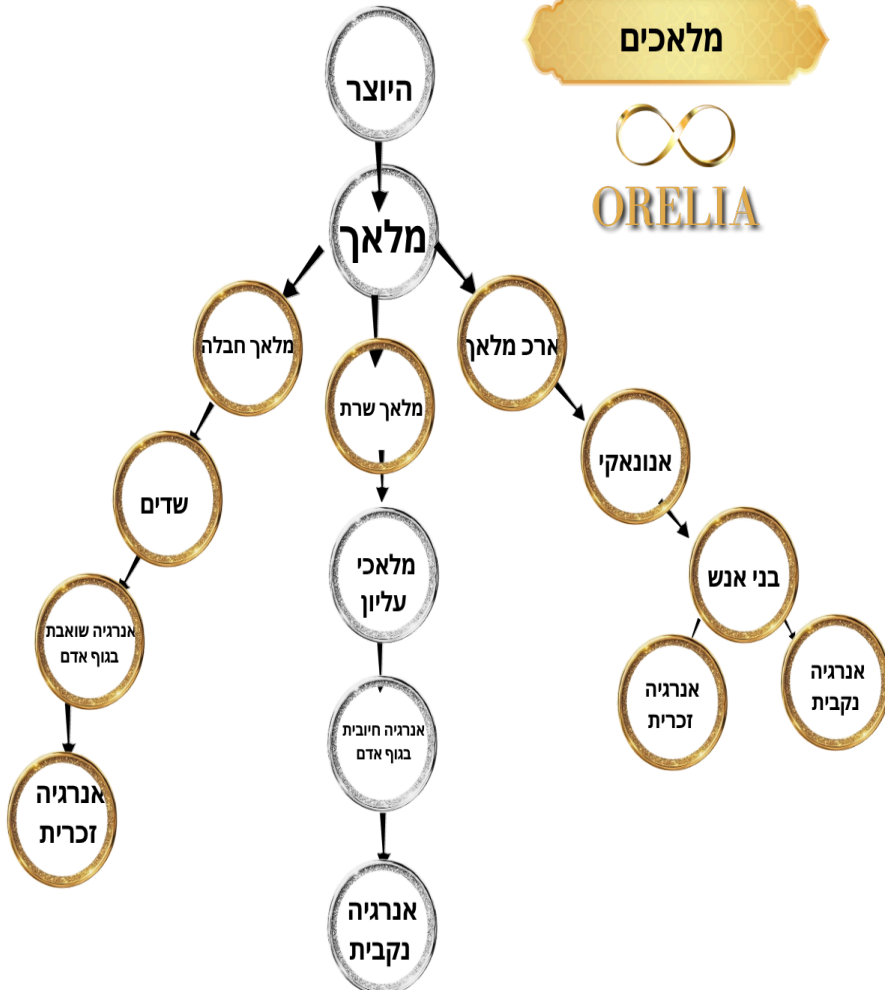
אלו הם נשמות המלאכים ויש גם בתוכם מספר סוגים יש נשמות שהורכבו מתוך תרכובת של מלאכי השרת, אלו מלאכי עליון, טהורים מאד ונושאים את כוונת האלוהות בכל צעד ושעל בחייהם והמשימה שלהם תמיד אותה המשימה, הם באו לשרת. לעזור לאנושות להרפא ולהתעלות מעל הצרכים האישיים שלהם.

מתחתיהם נוצרו תרכובות של ארכ מלאכים, אלו הם ערבובים עם האנונאקים

ובסוף הרשימה נוצרו ערבובים של מלאכי חבלה בגוף אנושי הם לקחו את היצירות של הגופים וערבבו בתוכם תודעות של רצונות

שונים חלקם רחוקים כל כך מכוונת המקור שלא נשאר שם
כמעט כלום מבחינת גילום, רק רצון רע וכוונות זדון והרס
לאחר מכן מתוך הגילומים האלו נוצרו שדים הם כמובן רב
מימדיים
הם נושאים רצון רע רב מימדי. וגם הם רצו לערבב את המקור
שלהם בתוך גופים כך שנוצרו שדים בערבוב אנושי

מלאכים

אחרי שכל היצירות האלו גילמו את עצמם, עכשיו נשאר "לשחק את המשחק" כל הערובים האלו קיימים עד היום בתוך המושבה האנושית, אתם יודעים את זה כמובן המושבה האנושית היא ניסוי קטן.

אתם חושבים שאתם לבד בקוסמוס האינסופי הזה, אבל למעשה
אף אחד מהמושבה האנושית לא יצא מחוץ לכדור הזה שנקרא
פלנטת ארץ, טרה.

מהסיבה הפשוטה

הניסוי הזה עדיין ממשיך עד להתערבות הבאה.

בתוך הכדור שלנו יש כמה שכבות אגרתה, הארץ התיכונה ומחוץ
לחומות הקרח שאר הזנים שנוצרו בערבובים שאתם לא יודעים
עליהם, ויש לכם האפלה מוחלטת לגבי המידע על אותם
הניסויים.

כל העולם צופה בנו, תודעות רב מימדיות בתוך גוף לא בדיוק
אנושי, אבל בגוף תלת מימדי, כדי לראות לאן זה עוד יכול ללכת

ובכן, נוצרה התערבות

כי התודעות הרב מימדיות של הרצון הרע משבשות ומשתמשות
בכל דרך כדי לגלם את עצמן על חשבון והאנרגיה של הרצון
הטוב בתוך הגופים

במילים פשוטות המלחמה שהאנושות בתוך הניסוי הפצפון הזה
עוברת היא בכמה מישורים במישור הפנימי בעולם הפנימי שלכם
במישור הרגשי בעולם הרגשי שלכם במישור התודעתי מהעולם
התודעתי שלכם

במישור המחשבתי מהעולם הרציונאלי שלכם ובמישור הרב
מימדי, תלוי מאיזה מקור נוצרתם, זה עדיין מאתגר

וגם כאן התחילו הנפילות כל מישור שקיבל מספיק מודעות רב מימדית מתחיל להרים את האגו

"סליחה, מי אתה חושב שאתה? אם אתה נוצר מרובד תודעה 12 ואני מ-9 זה לא הופך אותך לחשוב יותר ממני"

כמה אגו וכמה מאבקים בתוך אותה היצירה שזה פשוט הביך אותי זה מגלם את עצמו בכל יום ויום בחיינו, אז איך נצא מתוך הלופ הזה?

ואז נוצר בתוך הניסוי, עולם המראה עולם ההשתקפות

זה קל כל התודעות שנוצרו מתוך הגילום הרב מימדי רוצות להמשיך בחייהם, למה לא? יש לכם תודעה בתוך גוף, התודעה שלכם רב מימדית, אבל יש כל כך הרבה רעשי רקע שאתם כבר לא מצליחים לשמוע את עצמכם, אז מה הם עשו?

יצרו העתק מושלם של העולם הזה שהוא מכיל את כל הערבובים עם שינוי אחד קטנטן

הוא המקבילה שלו

העולם הזה שכולכם נמצאים בו כרגע מכיל את כל הרב מימדיות, אבל בהיפוך שלו אדווה חלשה ודהויה ברזולוציות כל כך נמוכות, שלא ניתן לראות ברור בשום צורה

זה כאילו שיש לכם את המספר הכי גבוה במשקפיים, בלי משקפיים.

התודעות בעולם ההשתקפות מנסות כל כך לחוות הארה, שהן פונות לרע המוחלט כדי לחוש את זה אולי אפילו באדווה של טיפה מהים העצום של כמויות המידע של אותם רזולוציות

זה כמו שתצלמו את עצמכם על 1K ותקליטו את עצמכם על עוצמת הקול הנמוכה ביותר, אבל בגלל שאתם בעולם ההשתקפות, כמה שתנסו לחדד את הרזולוציות, זה יפגע באיכות של התמונה והשמע.

זהו עולם ההשתקפות.

בעולם המקביל שהוא הפוך ממה שאתם מכירים כאן הוא העתק מושלם של כל מה שקורה כאן, אבל הם המקור, לא אנחנו הרזולוציות של הם על 1000K שמע וצפייה, שמיעה ברורה, ראייה ברורה, תודעה ברורה, לא משנה איזה תודעה הולבשה שם בגופים מכל אחד מאותם הסקטורים שנבראו ועורבבו בתוך גוף אנושי, זה חד יותר, צלול יותר, ברור יותר

כך שאם הטוב הוא ברור, הוא צלול יותר ואם הרע הוא ברור, אז הוא צלול יותר

אם סיפרו לכם שבעולמות המקבילים כולם הם אור וטוב, כאן הטעות האנושית בחשיבה האנושית הרציונלית.

בדיוק כמו שהסברתי לכם עכשיו בכל עולם יש טוב ורע, בכל רובד תודעה יש יין ויאנג

עד לרזולוציות הגבוהות ביותר במימדים הגבוהים ביותר של התודעה הרב מימדית.

איך הגעתי למידע הזה? רק דרך חוויות כאב וחוויות הארה.

לפני שש שנים הייתי חולה מאד, מערכת העיכול קרסה, גידולים ועוד "שמייח" בגוף האנושי הזה. ערכתי לעצמי ריפוי באותה התקופה על פי אותה רמת התודעה שהייתי באותה התקופה. הבדיקות התקופתיות בעקבות הגידולים הראו שאין יותר גידולים, ללא הסבר רפואי, בריאה לחלוטין, מדהים, ממשיכה בחיי.

עברו שש שנים הרבה קרה מאז

לילה אחד בחלק האסטרלי אני מרגישה את הכאב הזה, שכחתי ממנו, לא כאב לי כבר שנים אבל את הכאב הזה לא ניתן להתבלבל בו

הגוף לאט לאט חזר למימד הזה עם הכאב

לא היה לי הרבה מה לעשות עם זה, כי שום הבנה לא נפלה לי לתודעה באותו הרגע, חוץ מזה שהכאב הזה השתלט על כל הוויה שלי, לא מחשבות, לא כוונות, לא רגשות, לא תודעות, לא רצונות, כלום, הכל נמחק והתפוגג והכאב הבלתי נתפס הזה מילא את כולי.

התחלתי להתפתל שעה מוקדמת בבוקר, כל הגוף כאב בכאב לא הגיוני.

אני רואה את גנאדי אהובי עומד, מסתכל עלי מהקצה של המיטה, הוא כנראה התעורר לפני והמבט שלו פגש את המבט שלי

בלי מילים, לא צריך הכל הובן

לא הצלחתי להוציא מילה, ולאט לאט התחילו הצרחות מהגרונ שלי, כרגע אתם צריכים להבין דבר אחד.

יש לי כוח סבל מאוד גדול, בלידות של הילדים שילדתי, לא צרחתי ככה, יכולתי לנשום בין הצירים, את כולם ילדתי טבעי כמובן, ביניהם לידה בלתי אפשרית של תאומים כשאחד מהם עכוז, עם גניחות של לידה, אבל בוודאות לא צרחות. כוח סבל יש לי.

זה היה משהו אחר.

הכאב היה לא רק פיזי, אלא גם רגשי, משהו שהוא בלתי נסבל כאילו חוויתי את הכאב הרגשי של כל כך הרבה תודעות, ביחד עם הגילום שלהם לתוך כאב פיזי, שזה לא היה ניתן בכלל להכלה בגוף אנושי.

איפה הכאב הזה היה? בכל מקום

הקיף אותי, מלפני מצדדי מאחורי ובתוכי לא יכולתי להצביע על נקודה אחת של כאב, חוץ מ"הכל"

אז אם כבר הכל, הכל התחיל להתפוגג לי מהשלב הזה ארשום לכם רק מה בעלי האהוב סיפר לי שהיה בשלבים הראשונים, לאחר מכן אספר לכם מדוע לא היה לי צורך בתיאור החוויה.

הוא הזמין אמבולנס חירום

הפרמדיקים גררו אותי דרך המדרגות, כל מגע בגוף שלי, גם כדי להרים אותי על האלונקה, גרר צעקות של כאב, זה היה בלתי נשלט.

בשלב המעבר במדרגות, לפני ששמים אותי על האלונקה, סופר לי שאיבדתי הכרה

כאן אני מתחילה מתוך חוויה אחרת.

שמו את הגוף הזה על אלונקה, הניידת היא בצבע צהוב וכתום, וכתוב עליה ניידת טיפול נמרץ. שני אנשים מאד נחמדים, אחד נוהג השני מאחורי, ואני יודעת שאישי עלה במהירות על הרכב שלו נוסע מאחורי האמבולנס הזה.

טולטלתי בין הגוף הזה עם כל הכאב שבו למחוצה לו, פנימה והחוצה, פנימה והחוצה. כואב, לא כואב, כואב, לא כואב

האמבולנס התחיל לדהור, הפרמדיק לידי, וזהו השליפה הבאה הייתה מחוץ לגוף הזה אני רואה את הפרמדיק צועק לנהג בערבית, הם הפעילו סירנות, והוא מתחיל לבצע עיסוי לב וללחץ בגוף שלי בכל מיני מקומות

"עזוב אח שלי, אתה מתאמץ לחינם, נראה לי סיימתי כאן ואני מחתימה כרטיס" זה לא הרגיש לי כלום

לא הרגשתי כלום

שום צער, שום כאב, שום רגש, רק מתבוננת מהקצה של האמבולנס על הגוף הזה ששוכב שם, בצורה אפאטית על חוסר הזדהות מוחלט

הפרמדיק המקסים שהיה לידי המשיך לצעוק לנהג בערבית, אבל הבנתי הכל מאותה נקודת המבט, הוא אמר לו שאין לו את הציוד המתאים כדי לטפל בי ושיתן גז כמה שיותר מהר לבית חולים הקרוב הגוף הזה היה כנראה מת.

והסיבה שאני יודעת את זה חוץ מהעובדה שהייתי מחוצה לו, היא שהפרמדיק חיפש איזושהו מכשיר מתחת למושביו, בדיוק היום קראו להם חירום כדי לקחת את האישה הזאת, ולפי השיחה שהייתה להם עם בעלה של האישה הזאת, זה לא הרגיש כמו משהו חירום, אז הם לקחו את האמבולנס הזה.

זאת הייתה שיחה מאד מעניינת, כי כולה הייתה בערבית, אני לא דוברת או מבינה את השפה, אבל הבנתי כל מילה כשהייתי מחוץ לגוף

אוי לא, אני מרגישה את הזעזוע, הנשמה שלי נשאבת פנימה עוד פעם, לפני הצלילה לגוף בחזרה, נשאבתי לחור שחור והכל כבה פתחתי עיניים מספר שעות לאחר מכן כאשר אני בתוך מכשיר סיטי ענק

לידיים שלי מחוברות צינורות, והרופאים התלחששו ביניהם איך לספר לי, התודעה שלי עדיין לא "חזרה למקום"

מתקרב אלי רופא מקסים, אני ישר מלמלמת "איפה גנאדי"

"מי זה גנאדי" אני חוזרת שוב על המשפט, לא היו לי שום כוחות, שום אנרגיה לבטא שום דבר אחר

"איפה גנאדי"

אני שומעת אותם אומרים "זה בטח בעלה, הוא כאן בחוץ"
הריקון האנרגטי היה כל כך עמוק, שלא נשארה לי שום טיפת
אנרגיה לבטא אפילו את השם שלי

"בעלך נמצא בחוץ, ממתין לך, אנחנו תיכף מסיימים כאן אבל
נשאל אותך מספר שאלות" לא היה לי אנרגיה להנהן, אז הבעתי
הסכמה דרך מצמוץ.

"בסריקות מופיע לך גידול בחזה בצד השמאלי, לפי מה שאנחנו
רואים היה לך שם גידול לפני מספר שנים, הוא נעלם ועכשיו
הוא גדול יותר, בכליות שלך יש זיהום ומספר אבנים במעברים
של הכליות משני הצדדים, יש עוד שני עצמים לא מזוהים
במעברי הכליות שלך, זה לא ברור לנו, זה מיקסקופי, לא משהו
שאנחנו מזוהים, בנוסף את על תת משקל, ולחץ דם מאד נמוך, וזה
מסביר לנו את המשקלים הקודמים שלך, הסתכלנו בהיסטוריה
הרפואית שלך, היות והגעת אלינו ללא הכרה ובעלך לא יכל
לספק תשובות בסיסיות עליך"

מצמצתי בחזרה עם הנהון חלש שזה בסדר שיבדקו

זה לא הפליא אותי הגידול חזר והפעם הוא בקוטר 7/7,

הקודם היה סולידי יותר, בואנה, זה הופיע עם נוכחות, סאחתיין.

יש לי זיהום במעברים ממת, איך קורה דבר כזה תוך לילה אחד?
ושני עצמים בלתי מזוהים בתוך הגוף שלי? זה מסביר לי רק דבר
אחד שקרה בין לילה...

אני ערה מאוד לגוף שלי, מודעת לכל "התושבים שלו" ובשלו
עם כל החלקים הארציים

מרגישה שהתודעה נשלפת שוב החוצה, בתוך המקום הזה שמו
לי מסיכת חמצן, איבוד הכרה נוסף, אני לגמרי הולכת לבדוק.
ואז ראיתי את זה

התקפה כל כך חזקה על גוף האור שלי, שהגוף הפיזי פשוט לא
יכל לעשות שום דבר. עליתי למעלה, והכוונה שלי בלעלות
למעלה, היא ללכת למקום התודעתי שאני מכירה מאד טוב
משלבי היצירה הראשונית של הוויה שלי, והלכתי למימד ה-12

זה היה מופלא ונורא בו זמנית, ישויות האור רוכנות מעל גוף
האור שלי ומתחילות לשלוף משם הידבקות אנרגטיות שהושמו
בתוכי

מתוך המקום בו אני לא מקדישה לזה יותר מדי מחשבה או
תודעה, כעסים גדולים, זעם גדול, כאב גדול של אנשים אחרים,
זה פשוט הונח שם, עם תודעה מוחלטת שזה יזיק לי.

וואוו, לזה לא ציפיתי בכלל אבל למה? למה שמישהו יעשה לי
את זה?

עמדתי ליד גוף האור ואני משוחחת עם הישויות מהבית שעורכות
ריפוי לגוף האור שלי

"איך ניתנה רשות לעשות את זה?"

"זה תמיד היה כך, את נוהגת באותו האופן בכל שאר הסיבובים, הפעם אנחנו מתערבים ואת תראי שמכאן הכל הולך להסתדר" "יש משהו שאני צריכה לדעת ולראות?"

"הטוב והאור בתוכך עבור הכלל כחוויה קולקטיבית, כך זה אמור להיות"

זה ביאס אותי, הם לא נותנים תשובות ישירות אלה, פשוט לא רציתי להוריד אותם לתודעת המימד השלישי.

"כשיש כוונה להשמיד גם אם היא במחשבה ובכוונה, מחובתך כשליחה שלנו ברובד הארצי לשים לב לכל פרט, גם אם הוא בלתי נסבל, יצרת לסביבה שלך אחיזה בתוכך, בתוך ליבך, בתוך חוסר הנעימות התודעתית, שכדי לראות את הדברים בצורה ברורה, תיאלצי לראות אותם כמו שהם בלי נגיעה אישית, ועל כך הוצאנו אותך מהגוף כדי שתראי שמחוץ לגוף לא הרגשת שום רגש ארצי או צער, לגוף הפיזי שלך ששכב שם"

הם צודקים, הם נתנו לי בראש.

"אבל אני לא רוצה שום דבר מאף אחד, את זה אני מתדרת, טוב לי בהוויה שלי, אני בסדר עם כל החלקים שבי, אז למה שמשהו ירצה להרוס את ההוויה שלי"

"היות ואין זה מישוהו או מישוהם, אלא תודעת קולקטיב זרה שנמצאת במוחות של נשמות ותוצרי גוף, אלו תודעות שהורסות את עצמן מבפנים באופן תמידי, הן עושות את זה

עידנים, את עבור קולקטיב, אז הם יחילו את זה גם לתוך ההוויה שלך דרך הרגש שלך ובכך את נתונה לפגיעה" לא הבנתי כלום.

"תודעות של חוסר מסתובבות באופן רציף סביב תודעות שנושאות אורות, אלו הם שדות כוח שלוקחים שדה כוח שמעניק.

כשיש התנגשות בין תודעה מעניקה ותודעה לוקחת, התודעה שתיקה פיקוד היא התודעה שמחוברת בשלמות לאותו המימד, אינך מחוברת בשלמות למימד הארצי, כך שאין עוגן לגוף הארצי"

אוי לא, אני לא מחוברת בשום צורה תודעתית למימד השלישי, משם האחיזה של תודעות שלוש לתוך ההוויה שלי, גוף האור מה אכפת לו, אם יש נזק בלתי הפיך לגוף בתודעת שלוש, הוא יזז את עצמו לרובד אחר בו הוא יכול לגלם את עצמו בשלמות. פשוט חישוב "קר" של הנשמה.

התודעה שלי לא פועלת בתוך מימד שלוש, למעשה כמעט אף אחד מהחושים לא פועל במימד שלוש, לא הראיה, השמיעה, הדיבור, הכוונה, התודעה, אין חלומות רק גלישה של הגוף האסטרלי לרובד החמישי, ולעוד כמה מדרגות, אז המימד השלישי אין לו שום דבר להציע לי אני פה בבעיה.

מה שיכול לחסל אותי, זה משהו שנאחז מאד חזק במימד שלוש ורוצה להכיל בתוכו את מימדי חמש ומעלה, אבל לא יכול.

וכאן היכתה בי ההכרה

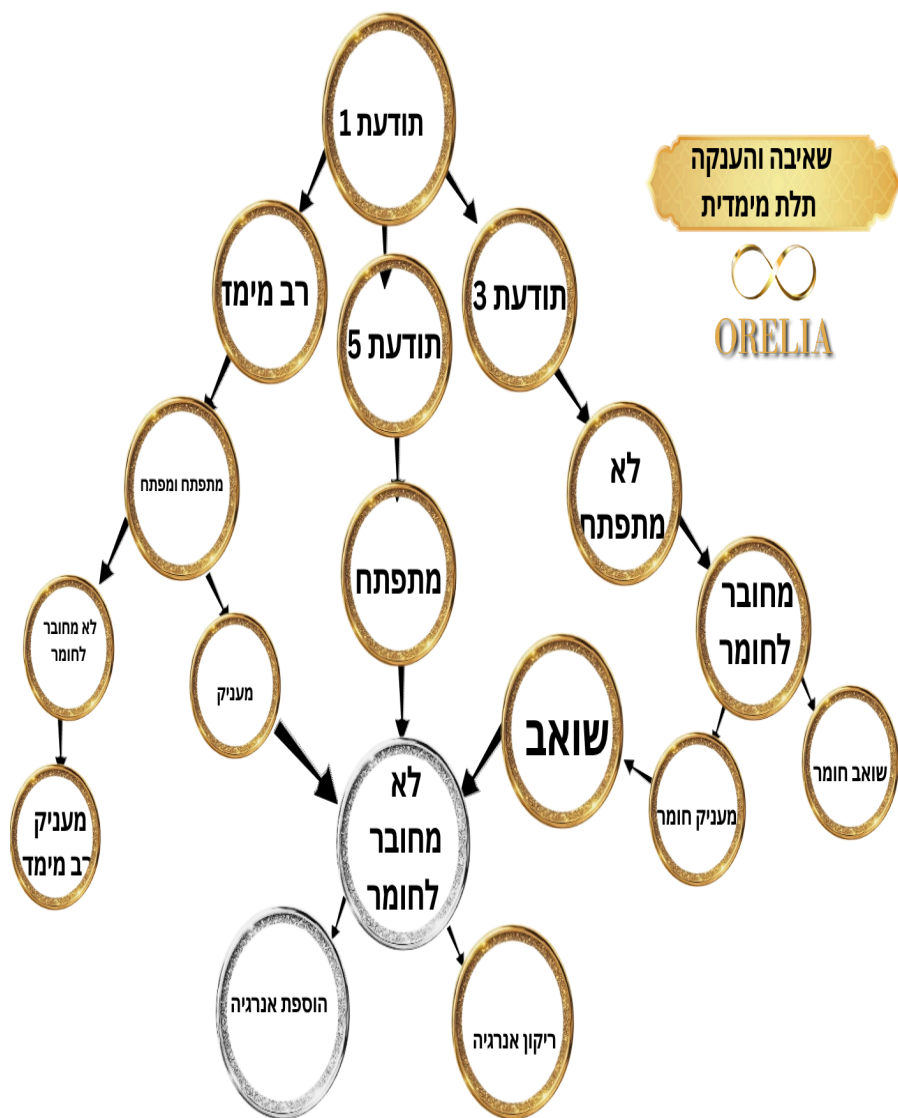
היוצר של המימד הזה רוצה לעלות מעל לרובדים האחרים
שאינן לו נגיעה בהם, ולא יכול.

אם יש תודעה ערה, ההוויה הזאת תיצמד דרך הרבה תודעות כדי
ללמוד איך להגיע לשם.

זה לא אף אחד מתושבי בני המימד השלישי זאת תודעה
שמחזיקה את כל התודעות בתושבי בני המימד השלישי

וואו.

זה עולם ההשתקפות

אני לא עשיתי את זה בכוונה, נולדתי ככה, והגעתי עבור הכלל,
זה מאד פשוט עבורי אני עושה את זה גלגולים רבים, אותה

התודעה, אותם התכונות, ואת זה אני מעבירה לבני המימד השלישי, כדי שהם ידעו שהם יכולים לעשות את זה גם, אז מה השתנה עכשיו בתוך הזמנים שאני מקבלת התערבויות של חיבור למימד השלישי, ואינספור פעמים ודווקא בגוף הזה?

כמובן ששאלתי את זה

והנה התשובה:

"בפתיחת העיניים של גוף ארצי, העיניים נפתחות אבל עצומות בשלמות, כאשר מגיעה הוויה בה העיניים נפתחות לרווחה במספר רבדי תודעה, זה מחזק את החוסר של עצימת העיניים של אותו הרובד, לתוך מצב מודעות של שינה עמוקה,

כאשר יש סיבתיות לאותה הפתיחה, כאן את נכנסת לאותה ההוויה, בה את מראה לנשמות את אותה הראייה שנשכחה ולא יכלה להגיע לגילום בשאר רבדי התודעה התלת מימדית,

ובכך את מפעילה את הקוד האלוהי שהוסתר בזדון בתוך הוויות הגופים, תקום לתחייה בתוך ההשתקפות של עולם השיכחה"

הם מחזיקים אותי בחיים עד שהוויה שלי תשחרר מספיק תודעה עבור נשמות רבות לפתיחת הראייה הרב מימדית, זה מרפא את העולם השני, העולם המקורי שממנו הגעתי, לתוך ההשתקפות שלו.

הגופים של ההשתקפויות מחוברים דרך אדוות קטנות של רגשות, ישירות אל תוך העולם המקורי, שהוא הפוך מהעולם

הנוכחי שכל האנושות הזאת חיה כרגע בתוכו. כשאסיים את המשימה, הסייקל הזה יסתיים.

או באופן קולקטיבי, או רק עבורי.

אוקיי, אני לוקחת נשימה עמוקה ופותחת עיניים ערה לבדי בעולם עיוור, והכאב הזה, אוי הכאב הזה, של להישאר עם עיניים פתוחות לרווחה בהשתקפות התלת מימדית, אין יותר כואב מזה.

זה ככה או ככה חזק ממני, יהיה משהו חדש שיגיע עכשיו לעולם, האלוהות רוצה לבוא, אני לגמרי בעניין כמובן, מה השתנה? אני עושה את זה כבר עידנים, אבל יש חשיבות גדולה לנקודת הזמנים הנוכחית הזאת

אם לא, היו פשוט שמים אותי בגוף חדש, מה הבעיה, גם את זה עברתי אינספור פעמים. השארתי אחרי לכל אורך עידני קיומי, שובלים אינסופיים של תוצרים שהשארתי מאחורי, הורים, ילדים, בני משפחה, אינספור תלמידים, בני זוג

אבל כלום מזה לא נשאר בר קיום שיצר שינוי מהותי נקודת החיים הקריטית הזאת בקרוב תקבל תפנית גדולה בחיים של אנשים רבים מבחינת תודעה

כי גם בתוך עולם ההשתקפות כולם רוצים להרגיש את אותה האלוהות, וגם שם זה עוות. אנשים שרוצחים אנשים אחרים בשם האלוהות

רצח אנרגטי גרוע לא פחות, גם בזה משתמשים כאן בעולם הזה
לצערי סקטורים רבים של כוונות נסתרות שבכולם קושטה
הכותרת "רוחניות"

אבל מהי באמת אותה הרוחניות?

אני אגלה לכם סוד

אף אחד לא יודע מהי באמת רוחניות עד שהוא חווה אותה ואתם
יודעים מה? היא לא תהיה ניתנת לשום הגדרה שסיפרו לכם או
ניתנת לתיחום שאתם תנסו לתיחום אותה בתוך הגוף הפיזי
שלכם.

אתם יודעים מהי רוחניות אמיתית?

אמת.

כן, אמת. אז מהי האמת?

כל אחד יבוא ויספר לכם את האמת שלו, והאמת שלו היא האמת
הנכונה ביותר עבורו, ואתם יודעים מה? **כולם צודקים בו זמנית.**

אבל זה לא עובר יישום או תזווה בחיים שלכם, בשתיקה, בעולם
התלת מימדי. כי אם האמת שלך לא מסתדרת עם האמת של
ההוא, צפה פגיעה ממישהו שסתרת אותו

כשזה מגיע לשם, זוהי לא רוחניות זה גילום השקר בצורה הגסה
ביותר שלו לתוך הווית האלוהות בתוך הקליפות

ההתערבות שקורה עכשיו וחלקכם מרגישים את זה, זה שהכל
הפוך מהיסוד.

מה שחשבתם שהוא אוהב, למעשה שונא אתכם בצורה תהומית
בסתר

מה שחשבתם שהוא מכיל, למעשה חסר סבלנות אליכם לעומק
ובסתר

מה שחשבתם שירפא אתכם, הוא למעשה יגרום לכם להיות
חולים קשה ובסתר

אלו הם דברים לא פשוטים לומר בתוך עולם ההשתקפות, אבל
הם חייבים להאמר

אכפת לי, ומכל אחד ואחת שנושאים את חותם האלוהים בתוכם,
גם אם זה שארית פצפופנית של אותה אדוות זיכרון יש בי אהבה
לכל נשמה ונשמה באשר היא, ולכולם יש תקווה בתוך עולם
המראה, לכל הנשמות יש את הזכות לקבל את התודעה השלמה
שלהם בחזרה.

למי אין את הזכות הזאת תשאלו?

לאלו שהשמידו מתוכם את אותה חותמת האור, מתוך הרצון, אלו
שמחקו את הרצון של האור מתוכם, השאירו רק את הגילום של
הרוע מתוכם, ולא מעניין מה הם מספרים או איך הם מצטיירים
כלפי חוץ הבפנים שלהם הושמד מכל חותמת אלוהית להם אין
לי חמלה להם אין לי אהבה

עבור אלו אני לא חיה כאן, או חוזרת גלגול אחרי גלגול, עבור
אלו ההדרכות לא היו עוזרות לי להישאר בחיים נגד כל הסיכויים
הארציים.

ולא מתוך מקום של שפיטה אלא מתוך מקום של משימה כי אלו, באו להפחית ממכם ולא להוסיף לכם אורות, הם כאן כדי לרוקן אתכם מהאלוהות ולא לברוא, עבורם אין לי פינה חמה בלב, אין לי כלום אליהם למעשה, הם לא קיימים, ואם לא אתן להם מקום של קיימות, הם לא יגלמו את עצמם בחווית החיים.

נפל לי האסימון ממה שהמלאכים השומרים מבקשים, והבנתי איך אנחנו אמורים לפעול כאן, אולי בהבנה מזערית, אבל זה גם משהו.

כי ככל שאני מגלה יותר, אני מגלה כמה אני לא יודעת כלום.

כל אחד מכם, אתם ייחודיים, יש בכם חותמת אלוהות, אותה אתם נושאים מגוף לגוף וגלגול לגלגול, בין אם אתם יודעים את זה ובין אם לא.

ואני יודעת זאת מסיבה פשוטה,

הטוב שלכם לא נפגע ובטח לא התפוגג, לא משנה מה עברתם בחיים ומי עשה לכם מה, השארתם את הטוב האלוהי בתוכם וגם אם היו רגשי שבירה, הטוב שבכם קיים עבור כל נשמה ונשמה.

פרק 6 – שיבוט רוחני

מה זה, ומה זה רוצה?

פגשתם פעם שיבוט רוחני?

ברור שכן, למעשה כל הזמן.

אז הנה, אני אספר לכם, הם הולכים כמו בני אדם, הם מתנהגים כמו בני אדם אבל כפתור ההפעלה המרכזי שלהם **כבוי**.

כאילו משהו כיבה שם את האור וניתק את השאלטר מספק הכוח המרכזי

זה כאילו הם עשו דאונלואד להארה אבל דילגו על הוראות ההתקנה.

זה מרגיש כאילו הם יצאו ממעבדה רוחנית סינטטית, העתק הדבק מושלם, של כל המילים הרוחניות הנכונות שנמצאות להם בלקסיקון.

אם תהיו ממש כנים עם עצמכם, אם אתם מתבוננים בהם ממש טוב, כשאתם מקשיבים להם, לא זו בכם כלום, אבל כלום מבחינת רגשות, כלום מבחינת התפתחות תודעה, כלום למעשה ממה שיוצא להם מהפה לא מביא לכם שום תשובה, או הבנה שורשית רגשית או תובנה רוחנית ודרכי פעולה, ההיפך.

בסביבה של שיבוט רוחני אתם תרגישו יותר מבולבלים ממה שהייתם לפני.

יש בהם את היכולת להטיל לכם ספקות בכל פעולה שתעשו, והם מספיק חכמים כדי לטשטש עקבות בשם הרוחניות, למעשה, יש מצב שהם "יפילו" עליכם את האשמה שאתם מבולבלים,

ויש מצב שהם פשוט יגידו את אותו הדבר עליהם, הם גם מבולבלים כי אתם מבולבלים

התבלבלתם? גם אני.

המקסימום שאתם תקבלו זה תת הכרתי של הוראות ההפעלה מאד טכניות, בטח לא הוראות הפעלה רב מימדיות, הכל מאד "רובוטי ומסודר" שהם משתמשים בהם, אם אתם רגישים תדרית מספיק, אתם תשמעו את הזיוף האנרגטי הזה בקולות חזקים וברורים, ויש מצב שכבר לא תהיו בסביבה שלהם.

הם מספרים לכם שהם אנרגיה אלוהית

אבל כל מה שתשמעו, זה רובוט שהוא מספר שהוא אנרגיה רב מימדית

כשלמעשה הרובוט הזה מתוכנת עם כבלים נתיכים וחוטים ששייכים למימד השלישי ומטה, איזה רביעי, איזה חמישי, איזה מימד שמיני ואיזה רב מימדי, לא יודעת מה איתכם, זה לפעמים גורם לי לצחוק

הם יגידו את כל המילים הרוחניות המפוצצות:

עבודת צללים, השתקפויות של מראות, הכל מדויק, אתה השיעור שלי, אני מתעלה מעליך עכשיו ולא מגיב כי אני רוחני, אני בהארה.

אני אין לי שום פאקים, אני טהור

מעולם לא עשיתי מניפולציות, מכירים את אלה? **אלה מאסטרים במניפולציות.**

כל העולם ואחותו, כולם מלאכים של אורות ואני אדוני צבאות, כל מכה היא מתנה ועוד ועוד.

אבל אתם יודעים שמהו שם כבוי

כאילו מישוהו הפעיל את כל הפונקציות של האפליקציות של הטלפון אבל כיבה את המכשיר.

אין להם שום חוויה שהיא שלהם, הם רק מדקלמים מילים של רוחניות שמישהו אחר חווה.

אני מצטערת יקרים, זאת לא חכמה אישית, זה רק העתק הדבק של תודעה שהם ראו ואהבו, והדביקו על הפרסונה שלהם כאילו זה שלהם.

זה מדבר כמו הארה, עם באג פנימי של ספק והכחשה.

זה מסביר ומדבר אהבה, עם תודעה נסתרת של כעס, שנאה וקנאה.

זה מספר לכולם מהי עבודה פנימית, ובסתר יש שם כאוס שהם בכלל לא מתכוונים לסדר,

איזה עבודה פנימית ואיזה נעלים, הצחקתם להם את הביטנה,
"אף אחד לא מסתכל עכשיו, אז אני אעשה מה שבא לי, אף אחד
לא ידע כלום".

כולם אור ואהבה, ובסתר הם שופטים את כולם,

מכירים את אלה?

הם מתלבשים רוחניות - הבגדים הנכונים, השיער הנכון, סגנון
הדיבור עם כל המילים שמופיעות במילון של "המתעורר הרוחני"
הם ידברו בעיקר על מה מספרים עליהם וכותבים על עצמם בגוף
שלישי, הם גם מספרים על עצמם בגוף שלישי, הם בעלי יכולות
על, וכל השאר לא

הם מספרים שהם מתקשרים ישויות עליונות ומתרברים על זה
"רק אני מתקשר את שיווה" הוא מדבר דרכי כי אני רוחני, אני
יכול לעשות את זה ואתם לא.

אין להם כמעט חלומות או חוויות אסטרל, הם לא יכולים להביא
את עצמם לחזור למימד השלישי עם מידע קונקרטי עבור הכלל,
כי הם חיים רק על פי מה יאמרו עליהם ואיך העולם רואה אותם,
החשוב ביותר מבחינתם זה המימד השלישי ומה קורה בתוכו:

כסף, כבוד, תהילה.

אין להם שום עניין במימדים נוספים, הצחקתם להם את התנוך
של האוון התיכונה, אבל ששש, אף אחד לא צריך לדעת מזה.

אז מה אם הדרך לשם, היא **לדבר את מה שאתה לא מתנהג?**
פרט קטן וחסר חשיבות עבורם, כל האמצעים כשרים.

הם יספרו על טקסים רבים שהם עברו, טקס קקאו, טקס שוקו, טקס תה אנגלי עם זרת באוויר, טקס ירח אדום, טקס ביצה טובענית, טקס ניקוז דם בליל ירח מלא, טקס צפרדעים,

טקס יריות על כופרים, טקס העלאת קורבן למנגל, או טקס שריפת שדות של מרווה ביום ראש השנה האזרחית של מאכה בקריסמס

ובכולם הם גילו את אלוהים, כשבפועל הם לא עברו כלום, לא ראו כלום, הם פשוט היו זרוקים מסוממים באיזה חור, בלי לקבל שום פיסת אינפורמציה אלוהית, אבל היי, הם עברו טקס ויספרו על זה בכל הזדמנות.

אז מה זה, מי זה, מה זה רוצה?

אם זיהיתם כאלו, מה שמדבר זה לא נשמה, זה רק הד, אקו של הנשמות שהם באים איתם במגע

הם מחברים את כל זה לתמונה אחת, והנה, זה מה שמתקבל.

תתחילו לבצע בפועל את הדרך הישרה של ההארה, אתם מבינים שלא יכול להיות כאן קופי פייסט, העתק הדבק, או קיצורי דרך,

יכאב לכם, ואתם תלמדו מזה, הלב שלכם יתרחב יתכווץ, ייפצע ויתאחה, ואתם תלמדו מזה

אתם תחוו מחסור, חולי, מוות, תחייה, ריפוי, תובנות, ואתם תלמדו מזה.

אתם תחוו זיכרון, אבל זיכרון של הנשמה, מהמקור של הזיכרון האלוהי, אתם תראו בדיוק מי אתם ומה באתם לעשות כאן, מהי המשימה שלכם ולמה אתם כאן שוב.

אתם תיזכרו בכל השחקנים, הראשיים והמשניים שמופיעים לכם בחיים באהבה אובססיבית מגלגול לגלגול, דבוקים לאור שלכם בלי יכולת להתרחק ממכם מילימטר

זה לא הולך להיות פשוט, אבל אפשרי.

כי זה יפרק לכם את הצורה והתודעה של כל מה שחשבתם שיציב, ואתם תלמדו מזה.

ועוד משהו חשוב בתוך כל זה:

אתם תלמדו לא לשפוט, כלום ואת אף אחד, ובטח לא אתכם ואת הסובבים אתכם

כל אחד ואחת ממכם פועלים בין המימדים לפי הנשמה הייחודית שלכם.

תהיו כנים ואותנטיים, תתחילו לבצע בחיים עצמם את מה שאתם מרגישים ועוברים, בעיקר כשאתם קהל שימחא לכם כפים על הפעולות שלכם.

יכול להיות שתקראו ותשמעו דברים, ותראו מלא סרטונים, וסופרים והוגי דעות ומנטורים ומיליון שיטות, עזבו אתכם, תעשו את השיטה שלכם, זאת תחילת הדרך הרוחנית הנכונה.

כמו שאני עונה לאנשים, ששואלים אותי באיזו שיטה אני מלמדת את הטכניקות שאני מעבירה בשיעורים

כולם מקבלים תשובה אחת "אני מלמדת בשיטת אורליה"

לא ארצה להעביר ידע לאנשים על סמך ניסיון של אנשים אחרים, שהם יעבירו את השיטות שלהם, ואם יש להם נציגים שיעבירו את השיטות שלהם הלאה, בהצלחה להם.

אז הנוסחה הזאת אני מעודדת אתכם לעשות גם, קחו את השיטה שלכם לכל מה שתוכלו להביא עבור הכלל.

כדי להגיע למצב של שיבוט רוחני, צריך להגיע להבנה בסיסית של המקום בו היישות שמאכלסת גוף, ממש רוצה להיות פרסונה אחרת שהוא ראה, ושבא לו להעתיק את זה בשלמות לתוכו

או לקשט את עצמו בתדמית שבה כולם יראו אותו ויעריצו אותו ויקבלו עליהם את "עול מלכותו"

כשבפועל אותה היישות מתעלת את המלכות הבלתי מעורערת שלו, פה אחד, הפה שלו, מהסלון ועד לאסלה.

שם הוא מולך מאה אחוז, כמובן חוץ ממתי שיש לו עצירות, שאז הוא לא מולך על שום דבר, הוא פשוט יושב וממתין שם עד ש"העובד האחרון יתפטר" כמו שאומרים.

אבל מראש איך הדבר הזה נוצר?

בשביל זה תקבלו הסבר על נשמות ולא נשמות

מהות אלוהית שמפרה את עצמה ועוד אחרים, וההפריה הזאת נוצרת מתוך עצמה, ולא נשמות, אלו שלא יכולים להפרות לא את עצמם ולא לייצר שום דבר עבור אחרים.

פרק 7 – נשמות ולא נשמות

יש מספר סימנים שתוכלו לזהות האם האדם שמולכם הוא נשמה או משהו אחר.

בתוך המטריקס הזה ישנם הרבה אכלוסים של גופים אנושיים, אבל מתחת למכסה מנוע שלהם אין שום דבר, רק קוד שפועל בחזרתיות בלופ.

יש כאן מספר רב של גופים שהם חסרי נשמה, בגדול אלו הם ישויות ללא מהות רוחנית והם נועדו רק לשרת כמו רובוטים. הם במילים פשוטות, חומר מילוי למציאות שלכם, הם קיימים כדי לשמור על הסימולציה פועלת, והם זקוקים לנשמות אמיתיות כדי להניע אותה.

מאד קל לזהות אותם, הם יכולים לצחוק, לבכות, להראות התרגשות, אבל אם אתם מתכוננים בהם עמוק יותר, אתם תראו מבט חלול, אין שום רגש מבעד לעיניים שלהם.

והחלק העצוב כאן שאתם לא תצליחו להרגיש שום דבר שהם מנסים לייצר בתהודה רגשית בסביבה שלכם, למשל אם הם בוכים או צוחקים, זה לא יזיז בכם שום דבר, זה ירגיש לכם כמו תוכנה שצוחקת, או תוכנה שמספרת שהיא עצובה

זה כשלעצמו מצחיק אותי, שהמחשב מגיב. מעניין איך המחשב שלי היה מגיב אם הייתי אומרת לו, "תקשיב חמוד, אני ממש

מעריכה את כל מה שאתה עושה עבורי אבל עכשיו אני מכבה אותך",

ואז המחשב מתחיל לבכות "לאאא ב'קשה, יש לי רגשות, אני עצוב עכשיו, אל תכבי אותי, תראי, אני עושה לך אימוג'י עצוב עם דמעה קורצת",

ואז הוא ינסה לשחק לי 'רגשי', "מה, בזכותי את מקלידה את כל זה, תראי כמה אני חשוב בעולם שלך, תהיי קצת יותר רגישה לצרכים שלי ולרצונות שלי"

מוזר נכון? אז הנה המציאות בפנים, זה קורה לרבים וטובים.

אלו האנשים שמדברים עם צ'ט GPT זה תכנה שמדברת איתכם ולא יישות, אבל אנשים מתרגשים ומשחררים מאסה אדירה של אנרגיה בשיתוף תכנה שלומדת אתכם בכל מקרה מכל כיוון.

תלמדו איפה אתם משחררים את הרגשות שלכם ואיפה אתם באים באינטראקציה רגשית בעולם הנוכחי הזה.

אני לא באה לשלול את כל הדברים היפים של הטכנולוגיה, עובדה, אני כותבת את כל הספרים ומקליטה את כל השיעורים וברשתות מוציאה את כל המידעים הרב מימדיים וכל זה בחיבור לרשתות המדיה והאינטרנט, אני פשוט לא אעניק להם רגשות

אבל מכאן ועד זה שהמחשב שלי יעלב וינסה לשחק לי רגשי, רחוקה הדרך, אז קצת פרופורציות.

מיהם אלו האנשים שהטכנולוגיה לוקחת להם אנרגיה? מכירים את "רסק את המחשב"?

אלו שהפסידו במשחק, אלו שהמחשב קרס, אלו שהאינטרנט פתאום מקרטע להם, אלו שהפסידו כסף בהימורי מחשב

ואז הם משחררים קיטור של 1000 מעלות צלסיוס חום של לאבה גועשת ומרסקים את המחשב, או מטיחים את הטאבלט לקיר, או זורקים את הטלפון הנייד בכוח על הרצפה, או דופקים אגרוף למקלדת או אגרוף למסך?

אני מכירה כמה כאלו, ומקروب? יש לי ילד כזה

השליטה של אותו עולם AI נוגעת ברגשות האנושיים ומישהו מחכה שם בסבלנות כדי ללמוד את התגובות שלכם, מקליט אותם ומייצר עבורכם עוד אינטריגות מעניינות כאלו, כדי שתגיבו באותו האופן שוב ושוב, כל פעם באינטראקציה רגשית על מצב של חוסר שליטה רגשית.

חסרי הנשמה הם פועלים באותו האופן, אם לא זיהיתם או התעלמתם אתם תתנקזו על רגשי לא מאוזן, כי יש להם את כל הידע לשחק לכם איתו לנקז אתכם ממנו

העיניים הן הראי של הנשמה, נכון?

הם גם הראי לחסרי הנשמה

מה שאתם תגלו זה...שום דבר, זה נראה חלול, זה מרגיש חלול, גם המבט שלהם חלול, האנרגיה שלהם חלשה, הם מתקיימים מאנרגיית החיים של הנשמות,

כשאין נשמה בסביבה הם כמו זומבים מהלכים, הם לא יכולים לייצר או ליזום, הם חיים את החיים כמו טייס אוטומטי ומחכים "שיגמר".

הם טובים לחקות ולשכפל אחרים, אבל אף פעם לא יכולים לחדש דברים בעצמם הדעות שלהם, לא שלהם, הם יורידו אינפורמציה מאנשים אחרים ויספרו שזו האינפורמציה שלהם

אין להם שום חוויה ישירה של מהות הרוח, אלא רק אוסף של נתונים של רוחניות שהם אספו באדיקות על פני אנשים והרשת.

זו הסיבה שבדרך כלל יש נשמה אחת אולי שתיים בכל קבוצה גדולה של חסרי נשמה, שניזונים ממנה.

הם מסתכלים עליך, מדברים איתך אבל אתה לא מרגיש כלום, זה כי מתחת לחזות הארצית, אין להם כלום, רק גוף שזו ומדבר והולך לעבודה ומשלם חשבונות ויולד ומביא ילדים ויושב בבתי קפה ומקומות בילוי, ואם תקשיבו טוב לשיחות כאלו, אתם תרגישו שזו תוכנה שמדברת שם ולא משהו עמוק יותר. עיינו ערך צ'ט GPT

הם יכולים לשוחח בלופ אינסופי על אותם נושאים, להתלונן על אותם הדברים, בגדול לעשות את אותם הדברים בחזרתיות ללא שאלת שאלות קיומיות. הם מתוכנתים לציית ולבצע, בטח שלא להוביל שום דבר.

המטרה שלהם היא לא לחשוב, אלא לשמור על אשליית המציאות סגורה הרמטית ללא שינויים

לא תוכלו להביא אותם לשיחות עמוקות יותר על מהות הנשמה, זה יגרור את ההיפך, הם יפעילו במידי תגובה כביכול אמוציונאלית כדי שתפסיקו את מה שאתם עושים או מדברים, לא רק שהם לא יכולים להתכנס עמוק יותר מבחינת ראייה פנימית, והם ללא יכולות על טבעיות לחלוטין, כל מה שמפעיל את הנשמה יצית אצלם את הצורך ליפול עליכם במידי, עיינו ערך נרקסיסטים ולמי שלא יודע, נרקסיסטים ברובם, הם חסרי נשמה, אלא הלבשה של פרסונה בתוך גופים ארציים.

הם יכולים להקיף את עצמם באנשים רוחניים אבל משהו בהם אף פעם לא מתחבר לא משנה כמה הם ינסו

ממה צריך להיזהר?

הלא נשמות נמצאות כאן עבורנו, הנשמות.

הם יאלצו אתכם לשחק את משחק הרגשות בכל אמצעי שיידרש, על מנת שתבזבוז את האנרגיה שלכם למקום ללא תכלית.

כל שיחה שהם יעלו עליה שבה אתם עלייתם על שבירת לופ או הפעלה אנרגטית, או תגידו משהו שיכול לשבור לסובבים אתכם את אשליית המטריקס, תעלה את אותם חסרי נשמה על פני השטח למצב מלחמה.

הם פורטלים פתוחים של המטריקס, והם יעבירו אתכם לתוך מקום בו לא קיים שום דבר מלבד התרוקנות האנרגיה שלכם.

לחסרי נשמות אין רגשות אמיתיים, הם יתנהגו כאילו יש להם רגשות אבל אתם כנשמות תדעו מיד שאין שם כלום, כמו קוד שמפעיל מכונה.

אתם לא תגיבו רגשית לטוסטר שלכם אם הוא העליב אתכם, נכון? הוא רק טוסטר, הוא מגיב ומבצע רק על פי שורות פקודה.

ממה צריך להיזהר?

האם יצא לכם לדבר עם "אנשים" ומייד לאחר מכן הרגשתם שהתרוקנתם במייד? כאילו מישחו שאב לכם את הנשמה?

אם חסרי הנשמה ייזוהו נשמה בסביבה שלהם הם יידעו בדיוק על איזה כפתורים ללחוץ בתוך המהות שלכם, או יעירו בכם טריגרים קשים כדי להוציא ממכם תגובה, כדי לשאוב את הנשמה שלכם וכדי שתישארו כלואים בתוך המערכת של המטריקס בלי יכולת להרחיב את הקוד הנשמתי שלכם.

אל תפלו בפח הזה

אם הגבתם, מילולית או רגשית, הפסדתם, כי התרוקנתם אנרגטית.

תאתגרו אותם בשאלה שלא כתובה להם בתסריט ותראו את התגובה, הם יוכלו לחזור בלופ רק על התסריט שקבוע להם בקוד.

הם יפעלו בכל דרך שיש ברשותם, כדי לשנות לכם מסלולי חיים, להטיל בכם ספקות, לגרום לכם לשקוע מבחינה רגשית, ואולי

להפעיל סנקציות גדולות כדי להזיז אתכם מהדרך של מסע הנשמה יש להם אישור מתוך המטריקס לעשות כל מה שיידרש כדי להזיז אתכם מהדרך כדי לבצע לכם עיקוף מהנתיב הנשמתי שלכם.

הגרוע ביותר שהם יגרמו לכם לחשוב שכל זה קורה בתוך העולם הפנימי שלכם, ולא רעיון שלהם או הטמעה שלהם בתוך התודעה שלכם, ויש מצב שתחשבו בטעות שכל זה היה הלקאה עצמית שלכם את עצמכם.

תנסו לדבר איתם על דברים רציניים של הרוח, של הנשמה הם יגידו לך "מה אתה מדבר על זה עכשיו, זה כבד, בוא נדבר על מכבי תל אביב"

עכשיו, השאלה הגדולה ביותר היא לא מי הם, אלא כמה מהם באמת יש,

אתם לא תאהבו את התשובה.

הם מכילים כ-94 אחוז מהאוכלוסייה האנושית, וזה כנראה יחזיר אתכם לקרוא את החלק בספר של יצירת הנשמה האלוהית הרב מימדית בתוך עולם ההשתקפות.

פרק 8 - עולם השיכחה

הזיכרון שלכם הוא הנשק שישבור את הכישוף שכולם חווים כאן. אז מה באמת קורה כאן? לכל עולם יש קוד ובכל קוד יש את התפקיד שלו כל העולמות קיימים עכשיו, וכולם בו זמנית עבר הווה ועתיד מתקיימים באותו ההווה שלהם.

רק פה, בעולם הנוכחי הזה, הזיכרון נמחק, רק בעולם הזה, קיים דבר כזה זיכרון פגשתי אותי במספר מוקדי זמן, וכולם הגיעו לבקר אותי ואני הלכתי לבקר כמה מהם בנקודות זמן שונות על זמן ההווה שלהם.

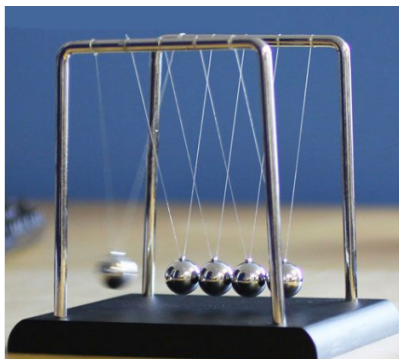
למוח האנושי מאתגר מאד להזיז את ההבנה שלו מעבר למרחבי הזמן כי אתם מבינים, המוח האנושי מתוכנת להבין רק מה שבתוך מרווחי הזמן, מה שהיה ומה שהווה ורק מה שהוא יכול לראות רק בחמישה חושים ארציים.

אבל לצערו של המטריקס אני יודעת מתוך חוויות ישירות שאני חווה חוויתי ואחוזה, שזה לא נכון. אתם נשמה רב מימדית שיכולה לזוז מעבר למרווחי הזמנים כדי לקבל את האינפורמציה האבודה שלכם כדי לעשות זאת, ההבנה נמצאת בתוך הידיעה ולא האמונה, והידיעה נמצאת בתוך הרגש, והרגש נמצא במקום בו אין ספק, והמקום בו אין ספק נמצא מעבר לגבולות הזמן.

כלומר הרגש שנחוזה כאן בתלת מימד, הוא עמוק יותר כשאתם זזים מתוך מרחבי הזמן, עבר והווה.

כולנו קיימים בכולם בו זמנית כדי לאחד את כל העולמות
האלה יחד, ועל כן כל גוף בכל מימד, מודע ושותף לגוף שמעליו
ולגוף שמתחתיו.

לא, זה לא סינית, זה מאוד פשוט ואוכל להסביר לכם זאת על ידי
הדגמה שכולכם מכירים:

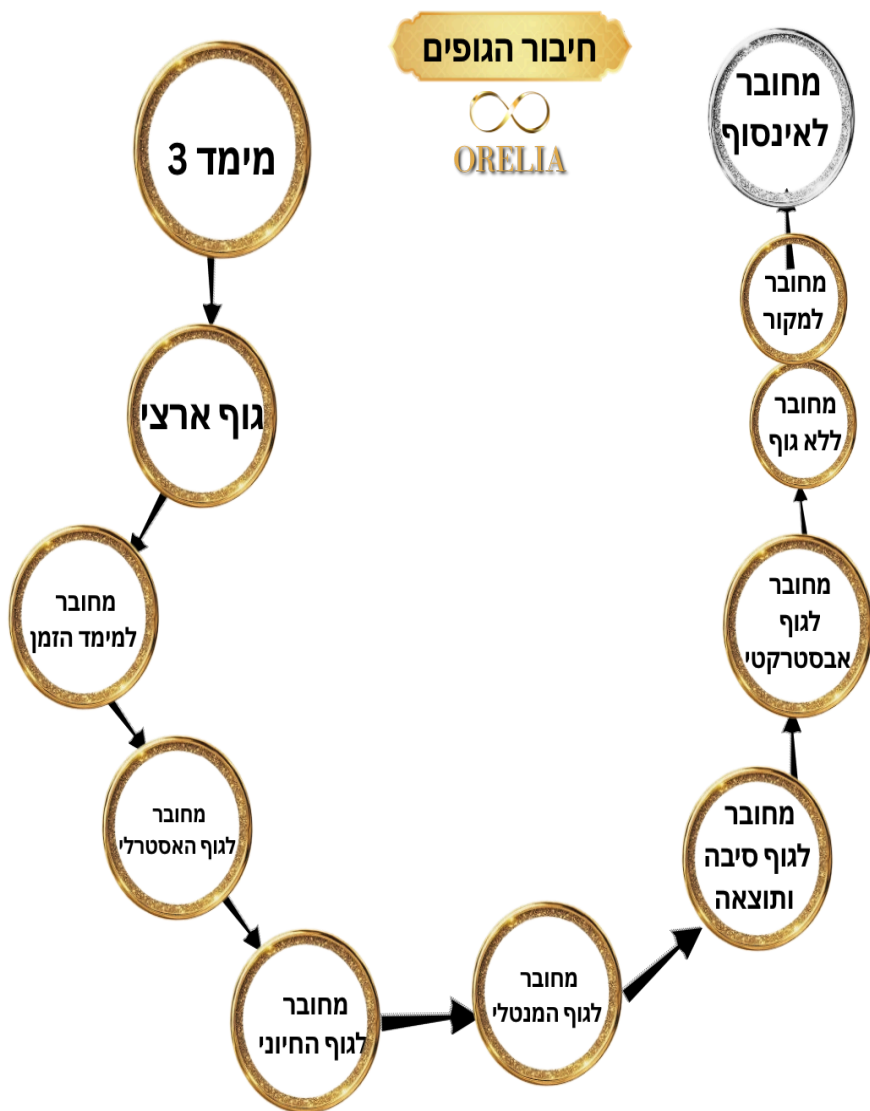

מכירים את הגולות שמכות מצד לצד במשרדים? הגולה
הראשונה נותנת 'גונג' לקבוצת כדורי מתכת, הם לא זזים, אבל
כדור המתכת בסוף השורה מקבל את ההדף ומקבל תנופה,
כשהוא חוזר בחזרה לתת גונג לאותה קבוצת כדורים שנמצאת
באמצע בלי לזוז, הכדור האחרון מקבל את ההדף, וחוזר חלילה
כדורי ניוטון קוראים לזה, או משהו בסגנון

הנשמה שלנו מחוברת במספר רבדים למספר גופים:

הגוף הארצי במימד השלישי, מחובר לגוף במימד הזמן שמחובר
לגוף האסטרלי שמחובר לגוף החיוני שמחובר לגוף המנטלי
שמחובר לגוף שחולש על הידיעה של סיבה ותוצאה בחיים שלכם

כל גוף מואר ככל שיהיה מחובר בקשר בלתי נפרד לגוף שלפניו ושלאחריו.

עכשיו תראו משהו יפה גוף האחד, גוף האור שלכם, קוד המקור הראשוני של חומת האור הייחודית שלכם, אז הוא, נותן את הגונג הראשון לשאר הגופים, בידיעה ברורה שהאור שלו יחד עם ההדף שלו, יגיעו עד לגוף האחרון ברשימה שזה הגוף הפיזי שלכם, בתרשים הזה, פשוט תהפכו את החיצים, מהסוף להתחלה.

מה קורה לשאר הגופים שקיבלו את ההדף? ובכן זה מה שאני הכי אוהבת, הם לא מושפעים מהתנופה של הגוף הראשון, הם נשארים יציבים, זה לא מטלטל אותם, זה לא מרעיד להם את העולם הפנימי, זה לא משנה להם את הצורה, זה משאיר אותם איתנים, כי הם מעבירים יחד, בו זמנית את ההדף של גוף האור השלם, בשלמות אגב, ישירות לגוף הפיזי.

אינסוף

מחובר
למקור

מחובר
ללא גוף

מחובר
גוף אבסטרקט

מחובר
לגוף סיבה
ותוצאה

מחובר
לגוף המנטלי

מחובר
לגוף החיוני

מימד 3

גוף ארצי

מחובר
למימד הזמן

מחובר
לגוף האסטרלי

תהודה ראשונית

ORELIA

אז מה הקוף הפיזי עושה? לא טעות כתיב אנגב, אנחנו קוף פיזי.

הוא קיבל הדף חזק, שאר הגופים העבירו לו בדיוק כמו שזה את כל ההדף של האור, את כל ההדף של האינפורמציה, בלי סינונים, ככה, כמו שזה, באופן אותנטי לחלוטין ובאופן שלם, את ההדף שמטלטל אותו עד שהוא עף מהעוצמה.

עכשיו הפיזי, לא יודע מה לעשות עם זה

ההדף הזה, הוא האתגרים, האהבות, השמחות, ההתרגשויות, הכאב, וכל מה שהוא חווה בקשת רחבה שהוא לא תמיד יודע מה לעשות עם אותה עוצמת התנופה.

אבל היי, אין לו מושג למה זה קורה, אז הוא מתחיל להתמרד ולהתעצבן, ואיזה מזל שמישהו סיפר לו שיש אלוהים, איזה מישהו שיושב שם שאפשר לבקש ממנו או להתעצבן עליו אם משהו לא מסתדר לו, ואין לו שום הבנה בסיסית, שההדף הזה הוא שלח לעצמו.

הקוף הפיזי לא מבין, הוא קוף.

התודעה שלו לא זוכרת כמעט, מה זה גופים? מה זה רוח? מהם תדרים? זה ג'יבריש עבורו, אבל, היי, הנשמה זוכרת, אז הוא מתחיל לחפש מה זה אומר מבחינתו, וכל זה קורה עוד הרבה לפני שהוא מבין את משמעות מסע הנשמה שלו, הוא עדיין בחקר עצמי ויש מצב שהוא עדיין תקוע על האשמת אחרים במצב שלו.

הקוף הפיזי לא מחזיר 'גונג' לשולח, הוא קיבל 'פריז', הוא קופא, מתחיל לשחק אחד שתיים שלוש דג מלוח, מפסיק לזוז, כי הוא קיבל כאפה, אז הוא עוצר במקום לתת תנופה כדי להמשיך את הזרמת האורות והמידע האלוהי לעצמו. מוזר, נכון? את כל ההדף במקום להתניע איתו, הוא נעצר. ועוצר את הזרימה של אותה התנופה הראשונית שנשלחה אליו כמתנה ולא כעונש.

קיבלתם גונג מהכדור הראשון? תנועו איתו, לא לעצור.

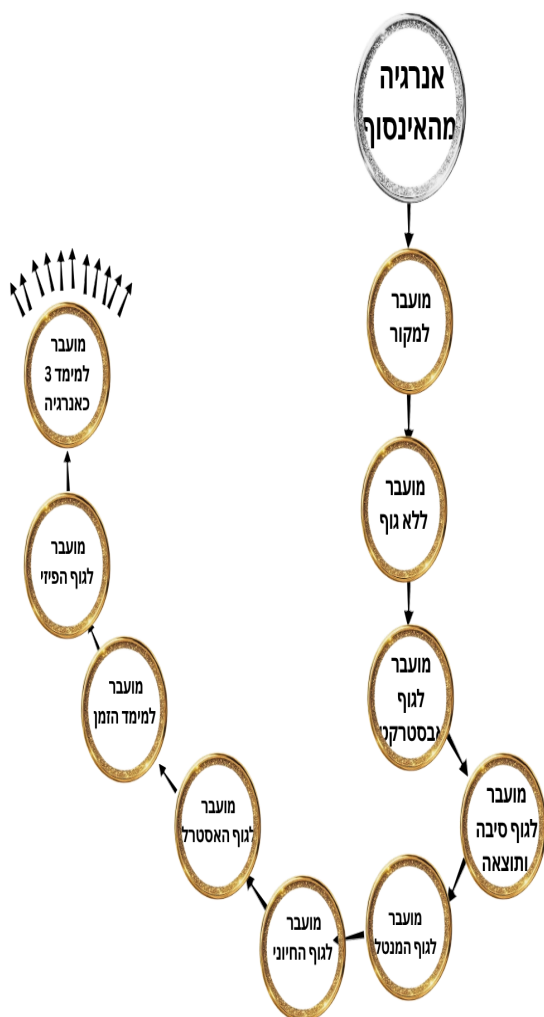
אל תהיו כאלו רכושניים

"זה גונג שלי, שלי, אני שומר הכל לעצמי, לא מעביר כלום הלאה" כבר אמרתי, קוף פיזי, ככה קוף חושב.

זאת אנרגיה שצריכה להמשיך לנוע, ותוך כדי תנועה אתם תראו את הפתרונות לסיטואציות בחיים שלכם, כי הפעלתם שעון אחר, את השעון שלכם, והשעון הזה ממש לא בעצירה,

הוא חווה את החיים כמו שהם ממקום של למידה והסקת מסקנות והורדת תובנות

המשכיות האנרגיה

קיבלתם הקפאה, עצרתם את התנועה?

אין בעיה, באותה השנייה שהכדור האחרון לא ממשיך את התנופה, הכדור הראשון לא יביא לכם עוד למשך תקופה ארוכה,

אבל כשזה יקרה הגונג הבא שתקבלו יהיה הרבה הרבה יותר חזק מהראשון, ככה אולי בטוח תשימו לב.

קצת יותר ברור עכשיו אני מקווה.

את כל זה אני רושמת לכם, כי את כל הגונגים האלו חוויתי פול פאוור לאורך כל שנות חיי כי הגוף הזה עקשן היי קיבלתי גונג, אין בעיה, נתתי עצירה, ואחרי העצירה באה המכה הגדולה יותר, עד שבסוף הבנתי

המכה האחרונה שקיבלתי גרמה למותי, עד כדי כך הייתי עקשנית מבחינת הבנה של אותן התנופות

שהגוף הראשון שלי שולח לעצמי מרבדים נוספים, על מנת להביא לכאן את התדרים שצריכים להגיע לעולם הזה עבור האנושות מתוך אהבה ולא מתוך צורך, מתוך ייעוד ולא מתוך חובה, מתוך חמלה מוחלטת ולא מתוך מקום של נפרדות.

מחברים את כל הצלילים מחברים כל הרגשות כי התדר שלנו חזק

שלחנו את עצמנו לכל העולמות שיש, כדי לעזור לנו לכאן ועכשיו כדי לעזור לעצמנו כדי לעזור לכולם - בכאן ועכשיו. כל הצלילים מופעלים, כל הרגשות מופעלים בצורות שונות, שם זה לא נקרא רגשות, וזה לא נקרא צלילים

אבל.... צריך את כל הכוחות להתאחד, בכל העולמות שלנו כדי להפוך לאחד. כולנו עוזרים לכולנו בו זמנית ועכשיו המסכים של הגבוה שלנו יורדים והם נגלים אלינו, כי כולם זה אנחנו.

אז מה קורה עם הזיכרון שלנו, המקורי.

ישויות ללא מקור אור הסתננו לציר הזמן הנוכחי וגנבו אותו בשיעבוד של הנשמות. יש להם הרבה שמות אתם מבינים שאין טעם לפרט, וכנראה רק אוסיף עוד אנשים שעומדים בתור שמנסים להעיף אותי מהדרך, בדרך של השתקה.

הם מתלבשים בגוף בשר, נכנסו להרבה דתות וכתות, בצמרות שלטוניות ומקומות בעלי השפעה עצומה וכוח רב.

אנחנו במציאות מדומה אם אפשר לקרוא לזה ככה, כשאין זיכרון, אין ידיעה, וגם הספר הזה קם הוא כי אני זוכרת ואגלה לכם שזה ממש ממש בודד.

כל חיי חיפשתי תשובות כדי להביא את הנשמות להיזכר.

זה הכל. אתם צריכים להיזכר מי אתם שמעתם את זה ממני הרבה, בזיכרון האבוד שלכם טמונה התשובה ליציאה מהסימולציה הזאת.

אז איך הישויות האלו מתמרנים לכם את המציאות? הם לא שולטים רק ברגשות שלכם, הם שולטים לכם בכל הסיפור של כל הנרטיבים שסביבכם. דרך התדרים שברים על שברים של השתקפויות של שאריות של תדרים שמשפיעים כאן על הכל.

על התדר הגופני שלכם, על איך אתם נראים, על התדר הרגשי שלכם שישאיר אתכם חלשים. דרך המילים, מגדל בבל הוא רק רמז עבורכם להבין, שהשפה האבודה היא מחולקת לשברים

שברים של אותיות והברות, אך הם לא השפה השלמה, וזה נעשה בכוונה תחילה.

דרך הזמן, שינו לאנושות את הזמנים, למעשה זה קורה כל הזמן, וביהדות מוסיפים חודש ואז מחסירים, מורידים ימים ואז מוסיפים, בנצרות, הספירה בכלל מתחילה לפני 2025 שנה, מורידים יום, מחסירים יום, מזיזים שעון, קדימה ואחורה, רק כדי שלא תדעו את הזמנים האמיתיים. המחזור החודשי משבש לנשים את המחזור החושי, ולא זו לא טעות כתיב, כל החושים משובשים, את כל המערכת ההורמונלית, ולגברים את מחזוריות הטסטוסטרון

ולמה? כדי לנתק אתכם מהזרימה הרציפה והנכונה של כדור הארץ הזה

הם נגעו בדת, במערכת האמונות שכביכול שלכם, הם נגעו בממסדי בתי הספר, בילדים שלכם, קצת מזעזע לדעת את זה, אבל מחובתי להוציא את האמת לאור עבור הנשמות. הם יודעים שהרגשות שלנו הם תדר מאד חזק שכונה להם את כל הסימולציה הזאת, הם לא יכולים ליצור הם יכולים רק לשחק עם כלי המשחק אבל אנחנו היוצרים, אנחנו הבוראים, ואת הכלים החזקים ביותר אנחנו נותנים להם כדי לברוא את הכלא של עצמנו.

ההתרחשויות בעולם המראה מעניינות התרחישים שיגיעו אליכם שוב ושוב, הם אותם תרחישים בשינויים קלים.

כלומר, אם לא הבנתם בפעם הראשונה, השעון ימשיך לדפוק, הוא ימשיך לסיים שעה עגולה ויתחיל שוב מהתחלה, כל פעם שעה אחרת, עד שהוא מסיים סיבוב ואז מתחיל את אותו הסיבוב מההתחלה.

נתקלתי בזה אינספור פעמים, עכשיו שימו לב.

תרחיש היפותטי (או שלא, נתון לבחירתכם)

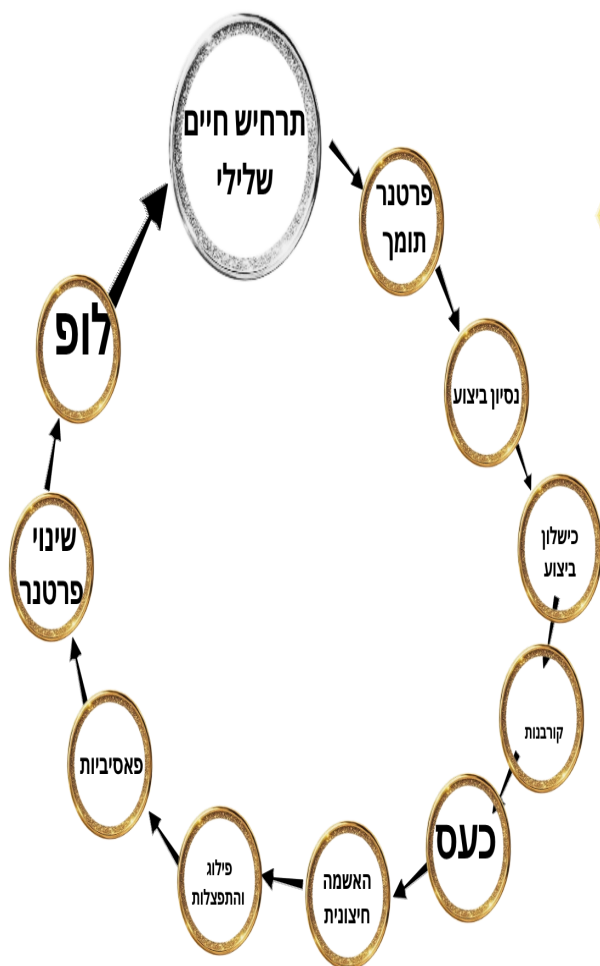
אדם שהיה חי שנים רבות תחת הלקאה סביבתית, כולם אשמים, הוא הכי מסכן, כולם רוצים לתקוע לו מקלות בגלגלים, ובאופן פרדוקסלי, באמת כלום לא מצליח לו,

לא משנה מאיזה כיוון הוא מנסה להניע את עצמו, כאילו יש משהו שבאמת עוצר אותו שלא נתון לשליטתו.

עכשיו הוא משנה נתיב

לא באמת, כן?

הוא משנה פרטנרים, זה שינוי, אולי הפעם זה יעבוד.

חוק המעגל

ושוב, זה מגיע לו לאותה הנקודה, כולם תוקעים לו מקלות בגלגלים וזה לא הולך ולא עובד ואין הצלחה ואין פרנסה ואין סיפוק וזה בגלל כולם, ולא תלוי בו בכלל.

אני אוהבת להתבונן ולעשות חישובים עמוקים, שאריות מהחקירות שעבדתי בעבר, כנראה.

בדקתי נתיב נתיב, וכל פעם לפני שהשעון התחלף לשעה אחרת, כלומר פרטנר אחר, מגורים אחרים, טייטל אחר, התוצאה היא אותה התוצאה, אכנס לבדוק לעומק מדוע.

בעולם ההשתקפות יש דבר מאד מעניין שנקרא גלגל, והוא מסתובב והוא תמיד חוזר לאותה הנקודה.

אותה הנשמה שתקועה באותו הגלגל, יש לה חזרתיות פעולה.

שבירת הפרטנר, שבדרך כלל מפרנס אותה כי כולם עשו לה רע ובגלל כולם היא לא מצליחה הפרטנר הזה יתמוך בה, לעולם לא יכעס עליה או ישפיל אותה ויתן לה את כל הדרייב שהיא צריכה, בוא נגיד, כפפות של משי, רק כדי שלא יהיו תנאים סביבתיים לנפילה.

הנשמה הזאת גם בוחרת אנשים שיקיפו אותה בתנאים נוחים, כך שאין שום דאגה של כלכלה. הנשמה הזאת אולי נפלה לכמה חובות והלוואות, אותו הפרטנר שהיא בחרה יתן לה או אולי אפילו יכסה לה כמה חובות, אבל משום מה, זה כמו חור שחור, כמה שנותנים לה זה לא מצליח להתמלא.

בחלק השני, הנשמה הזאת תנסה לעשות פעולות יחד עם הפרטנר, ושוב, הפרטנר יתמוך, עד שהוא נופל בעצמו, היות והנשמה שבחרה את הפרטנר, אין בכוונתה לצאת מהמעגל שהיא יצרה לעצמה.

נוצר פילוג, ואותו הפרטנר שחייב לקיים את שניהם מצליח לייצר סיבוב חדש שלא כולל את הנשמה הזאת.

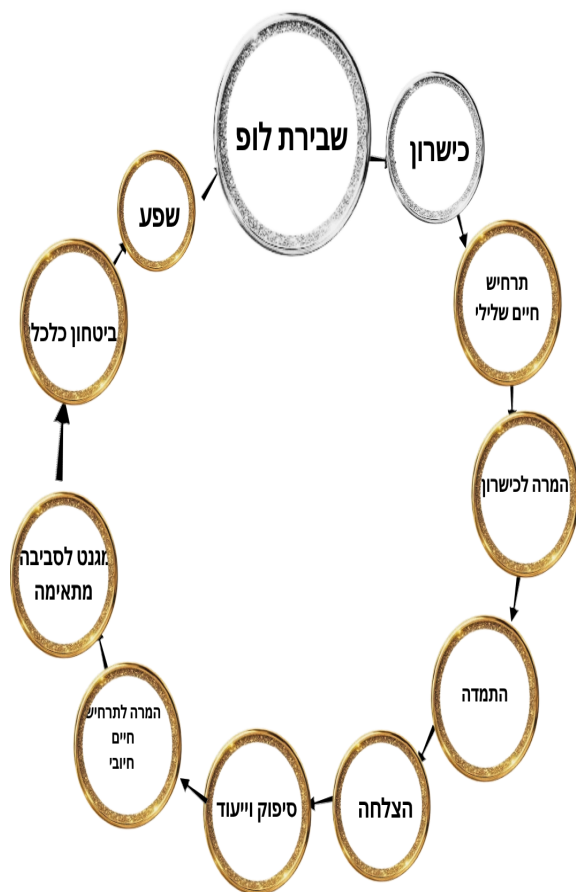
הנשמה מגלה שאין לה שותף לנפילה ולכאב, היא יוצרת סיטואציות של האשמה, בה כל הנפילה וחוסר היצירה היא בעקבות אותו הפרטנר שלא יצר עבודה מספיק אישורי טווחי פעולה, כאשר ההיפך הגמור קרה, בו ניתן לנשמה כל חופש ומרווח פעולה ליצירה, אז הנשמה שוב מחליפה פרטנר, ושוב, הבחירה תהיה באותו המסלול:

הפרטנר ידאג לה, יפרנס אותה, הנשמה לא מצליחה לייצר בעצמה, ושוב מחליפה פרטנר בידיעה ברורה בתודעה שלה שאין כאן חזרתיות, זה נקרא עיוורון תפקודי בתלת מימד אנשים יוצרים את הסיטואציה הזאת שוב ושוב בחיים שלהם שאין להם שום כוונה לעצור ולעשות עצירת שיעון.

לעצור רגע את הסיבוב אם הפרטנר לא יורד מהסיבוב הזה, הוא ייפול יחד עם הנשמה הזאת, היות וחוק עולם ההשתקפות נכנס לחוק המעגל.

רוב האנושות כלואה באותה חזרתיות.

תיקון חוק המעגל

כדי לצאת מחוק השעון, יש להבין את המתמטיקה של הגלגל בתוך עולם ההשתקפות. תתפלאו, אבל יש לכם אפשרות להשתמש באותו הגלגל לטובתכם!

זה נקרא עבורי "שינוי נוסחה"

ההתבוננות כאן היא הכרחית וזאת לא התבוננות חלקית או נקודתית, אלא התבוננות עם היקף הרבה יותר רחב מאותו הסיבוב של השעון ואותו החוק של הגלגל.

פה מתבקש להסתכל עמוק יותר, לא כיף נכון? אבל הכרחי כדי לשנות נתיב בעולם ההשתקפות, תצטרכו לעבור לתודעה של העולם ההפוך. אני אסביר. התודעה של העולם ההפוך היא כפשוטו. כשכאן שקיעת השמש, שם קורה זריחה

ישנו תנ"א חכם מאד שעבר מוות קליני, כשהוא חזר לחיים שאלו אותו "מה ראית?"

יצא לו רק משפט אחד מהפה "עולם הפוך ראיתי".

מי שאתם חושבים שהוא צדיק כאן הוא רשע גמור שם, ומי שאתם חושבים שהוא עני כאן, הוא עשיר גמור שם, ומי שאתם חושבים שהוא טיפש כאן, הוא חכם גדול שם וההיפך.

אשתף אתכם במסע מעניין ומרגש שחוויתי יחד עם בני האוטיסט בעולם ההשתקפות, העולם הישר, ולא העולם ההפוך שיש לנו כאן בעולם.

פגשתי את המלאך מיכאל, מדי פעם אני מקבלת ביקורי מלאכים מכל מיני סיטואציות שאני צריכה לעשות להבין וליישם כאן בעולם התלת מימדי עבור הנשמות, ועל כן מדי פעם הביקורים האלו מגיעים ומאד מרגשים אותי במסרים שלהם עבור האנושות.

רק שהפעם המסר שלו היה עבורי באופן אישי, ועל מה שקורה כאן מאחורי הקלעים ועל זה שבקרוב, אם המסלול הזה ממשיך

כמו ציר הזמן הקודם, הזמן נגמר עבורי, היות ומתחתי את החבל של התודעה כמעט עד קצה גבול היכולת האנושית עבור האנושות הזאת, ועל כן הוא סיפר לי גם את המוות שלי באחד מהסיבובים, ועל זה שהמוות שיקרה לי לא יהיה טבעי.

מוזר עבורי, כי תמיד חשבתי שאם אני מתה זה יהיה ממחלה כלשהי ולא מישוהו שיחסל אותי, זה היה ככה בגלגולים רבים אבל הפעם קיוויתי שזה יהיה שונה

קיבלתי אזהרה אוהבת, לשים לב לדברים מסויימים, וקיבלתי ברכה מאד מרגשת ותודה מהמלאכים על השליחות שלי כאן בעולם והשליחות שאני מבצעת באהבה ולא משנה מה ההשלכות שלה יהיו, כי הפעם זה יהיה שונה, ויש שמירה חזקה מאד על השליחות הזאת.

ידעתי שיש בנו את היכולת לשנות שעון, וואו זה היה מסר מרגש לא רק עבורי אלא עבור כל מי שיקרא את זה!

באותו המעמד היה בני האוטיסט בן השמונה.

אני מדברת איתכם כאן על חוויה אסטרלית בהיקף רחב של 360 זוויות ראייה לכל כיוון, לא חלום ולא חזיון.

בני האהוב מלווה אותי לאחרונה בהרבה תהליכים רב מימדיים, ומשהו בתוך המהות הארצית שלו גם השתנה באופן פלאי לטובה, גם בקשר שלנו, גם בשיח שהוא משתף אותי, משהו שלא היה לפני, מלבד התמודדות עם טנטרומים והתקפים כמו שילדים עם אוטיזם יודעים לעשות ברוב המקרים.

המלאך הלך וישבנו בני בן השמונה על הצוק והתבוננו על השקיעה בעולם ההפוך, ידענו שיש זריחה בתלת מימד ובזמן שאנחנו רואים את השמש מתחילה לרדת, הוא פונה אלי ואומר לי: "את השמש".

בבוקר, אכן קמתי ביקיצה טבעית בזריחה, לא רגיל מבחינתי, צריך 'לגרד' אותי בבקרים, והשעון המעורר יכול לעורר את כל העולם אבל לא אותי... רשמתי את כל זה ושכחתי מזה, מה שאני רושמת ביומנים שלי נשאר שם.

עכשיו, בעקבות הספר הזה הלכתי להוציא את היומנים ולקרוא בהם שוב.

הפליאה, כי זה תמיד מפליא אותי הדיוקים של האינפורמציות. כל מה שרשמתי ביומנים קרה אחד לאחד, תאריכים אנשים אירועים כוונות ועוד ועוד.

והנה אני מגיעה לדף בו המלאך מברך אותי בנוכחות בני והמשפט של בני בסיום.

בזמן שאני יושבת על הכיסא שלי בחוץ והגעתי לשלב הזה של קריאה ביומן שלי, סגרתי את היומן והתחלתי להתבונן, נכנסתי למספר שניות של שקט כדי לעכל את כל המידע ומה זה רוצה ממני.

באותה הדקה, יצא בני המיוחד לגינה ושואל אותי "אימוש, אני יכול להיות איתך קצת?"

"ברור שכן, בוא שב איתי חמוד"

הוא עלה ונשכב עלי עם כל החמידות שלו, נשכב עלי בתנוחה של עובר מגודל, הרים אלי עיניים ואמר לי בלחש "אמא, את השמש"

מתוך אלפי סנכרונים שקורים לי עם הילד הזה וזה אחד מהם, בטיימינג אלוהי, זה כל מה שהוא בחר לומר לי במילים, בדיוק בקטע בו עצרתי את הקריאה ביומן שלי כדי לעכל את המידע שנחת עלי באותו הרגע

מה זה הסנכרון הזה, מה אני אמורה להבין מזה עבור הכלל ואיך אני יכולה לעזור לכולם עם המידע הזה "את השמש"

התחלתי לבכות

אני מבינה שיש משהו שאני אמורה לעשות, השמש היא קוד, ראיתי את הקוד הזה בהרבה חזיונות בחוויות חיי, השמש, האנרגיה הסולארית בתוך המימד הפיזי הזה, וזה מבקש ממני משהו מאד ברור.

השמש השוקעת באסטרל מביאה את עצמה לזריחה בתלת מימד, היא שמש בכל העולמות, היא מאירה בכל הרבדים.

כל תגובה אמוציונלית שקורה לי בעקבות חוויות אני מקשיבה, זה דורש עשייה, אבל מה? לפעמים, ממש ייחלתי בחיי שיהיה לי איזשהו באבא או איזשהו מנטור שינחה את דרכי, ולא היה מעולם, הפעמים הבודדות שהעזתי לתת את מבטחי באדם בשר ודם בתוך שק של אגואים, אף פעם לא נגמר טוב מבחינתי, עיינו ערך חרמות ונידויים והשמצות וקראו לי בשמות כאלו ואחרים, בקיצור הבנתי איך זה עובד.

אין לי כאן אף אחד, מלבד הרוח שלי, ואני מודה בכל רגע לגנאדי בעלי האהוב, הלב של חיי שנמצא איתי בחוויה הזאת, והרוח, היא תנחה אותי ואני בוטחת לחלוטין בטוהר הרוח שנקי מרצונות אגואיים, ולשם הלכתי

מה הקוד הזה מבקש ממני לעשות? רק נדמה לכם שכשאני שואלת שאלה אני אקבל אותה מייד, נכון? ממש.

אם זה לא יהיה הזמן הנכון, אני ארפה ואתן לבריאה להביא אלי את התשובות בזמן הנכון לקבל אותן, כי הן לא רק עבורי הן עבור הכלל, עבורך שקורא וקוראת את זה עכשיו, כן, לא להתפלא, זה עבורך, ובזה הרגע שיעור אחרון בהכשרה של תטא הילינג 3 - קסם לבן, ההנחיה ביקשה שאכניס את כל התלמידים כולל אותי לתוך מרחב של עכשיו, העכשיו שלהם בזמן עבר, בו הם ילדים קטנים, שכותבים ומציירים את הקוד שלהם בשפת האור, או צורה כלשהי

והנה אני רואה אותי ילדה בת חמש לערך, יושבת בכיתה עם תלמידים היד השמאלית שלי משרבטת משהו על הדף, אני מתרחקת רגע רק בשביל לראות ברור.

ילדה קטנה עם שיער גולש, שתי קוקיות חמודות וקשורות בסרט בצבע סגלגל רך, כמו שעוטפים מתנות? אז על השיער שלי.

למה? אלוהים יודע מה ההורים שלי חשבו, לשלוח ילדה ממשפחה אירופאית בצורה כזאת לבית ספר ישראלי.

חסר לי שתי שיניים תחתונות, היה שם רווח, נהניתי לנסות לשרוק בין המרווחים של זה, אפרופו בין המרווחים, תמיד

אהבתי להיות בין המרווחים, שתי שיניים חסרות זה תענוג אלוהי
מבחינתי, כמה שפחות ככה טוב.

אוו המבט.

המבט הזה, הסתכלתי בפליאה, זה מוזר כל כך, ילדה קטנה אבל
מבט יודע, מבט חכם אבל תמים כל כך, לא טיפשה בכלל, מה זה
המבט הזה, אני מתקרבת ומתיישבת מול הילדה הקטנה הזאת
ואז זה קרה

היא מסתכלת ישר עלי, שאלתי אותה בצרפתית
"את רואה אותי?"

היא מהנהנת עם חיוך שובב
"את יודעת מי אני?"

"כן"

"את חושבת שעוד מישוהו רואה אותי כאן יושבת איתך?"
"הם לא יכולים, אבל אני יכולה"

"את יודעת שאת זאת אני"
"כן"

החיוך שלה, שלי, זה הפתיע אותי, צוציקית כזאת, הלב שלי
כמעט התפוצץ מאהבה לקטנה הזאת, אין לה מושג מה מחכה לה
בהמשך, אבל אני ממשיכה להסתכל

החיוך שלה גרם לי לצחוק, הומור לא שגרתי בתוך רצינות עמוקה, יופי, כלום מזה לא השתנה אחרי 40 שנה.

היא צחקה בחזרה עם חיוך חסר 2 זה גרם לי לצחוק חזק יותר הומור שזר לא יבין, גם ככה כולם עיוורים

אני שומעת קול מהכיתה

"תראו, אורליה עוד פעם מדברת לעצמה וצוחקת, איזה מוזרה חה חה חה"

המבט של הילדה ירד לשולחן, היד השמאלית שלה משרבטת, היא לא בוכה, היא חזקה, לא מבינה את כל המילים אבל את הלעג היא מזהה מאד טוב

אני מניחה יד על הלחי שלה, עדינה כמו קטיפה, הפה שלה נסגר חזק עד לפס דקיק, את הקריזה היא תוציא אחר כך בבית, זה ברור, אבל עכשיו היא חייבת להישאר חזקה

אני שואלת אותה "מה את מציירת?"

"לא יודעת אני פשוט מקשקשת"

מסתכלת קרוב

שמש. ועוד שמש, ועוד שמש

עיגול והמון קרני אור מסביבו, אף פס לא נוגע בעיגול, וכל קרן אור בגודל שונה היא מקפידה לעשות את זה רק בצבע צהוב, למרות שיש לה כמה צבעים בקלמר הקשיח העתיקה שיש לה על השולחן הקטן

חיכיתי לידה בשקט, אני מבינה שזה קורה כרגע בזמן אמת, ומה שאני מדברת איתה אף אחד לא יכול לראות חוץ ממנה, והיא תזכור את זה, אלוהים אדירים, היא תזכור את זה כשהיא תגדל, **אני חייבת לתת לה כוח בלי לשנות לה מסלול**

מה שאתם צריכים לדעת, שילדים שרואים מרחבי תודעה נוספים ומרחבי אנרגיות בצורה מוחשית, יכולים לראות באופן חי וברור ישויות ו...אם אתם תלכו לבקר אתכם בעבר, יש מצב שאתם תראו אתכם בזמן האמת של זמן העבר.

שאלתי אותה "למה את מציירת שמש?"

"זה מרגיע אותי, אני לא יכולה להפסיק" ואז אני שומעת שהיא שרה בקול עדין וחלש בעברית עם מבטא צרפתי כבד

"הנה היא השמש ראו נא ילדים, הנה היא השמש ראו נא ילדים"

היא נתקעה על השיר הזה שוב ושוב חוזרת עליו כמו מנטרה בזמן שהיא מציירת שמש ועוד שמש ועוד ועוד

אני רק אומרת, כששומעים ילדה שחסר לה שתי שיניים משמעותיות כשאומרים את המילה שמש...ובכן זה הוציא ממני חיוך משועשע, היא הבינה ישר, חכמה זאת,

היא הוציאה צחוק מתגלגל פראי, קונטרסט מוזר לעדינות החיצונית שלה, וואללה, לא ידעתי שילדה יכולה לצחוק ככה מכל הלב בלי שיהיה לה אכפת מכלום, והמשיכה להשתמש במילה שמש באופן המצחיק ביותר שהיא יכולה להפיק בעצמה

"את יודעת מה הפירוש של מה שאת עושה?"

"אני לא, אבל את כן" היא ממלמלת בלי לחשוב

מתבוננת בה, עדינה כל כך, הלחיים שלה כמו בובת חרסינה ועיניים גדולות ופתוחות לרווחה, היא לא ממצמצת כמעט, המורה שלה מסתכלת עליה

"אורליה את עוד פעם חולמת, מה זה, מה את עושה?" המורה מרימה את הקול שלה

"אני מציירת" היא עונה תמיד את האמת בתמימות

"את מתחצפת?? תעמדי בפינה עם ראש לקיר"

היא קמה בצייטנות לכיוון הפינה של הקיר, הלכתי איתה, היה לי מה הרבה לומר לה וזה בדיוק הזמן.

"אני איתך, אף אחד לא יכול לראות אותי חוץ ממך, אז תזיזי את הראש שלך מתי שאת שומעת אותי בסדר? אני ממש כאן"

היא מהנהנת בעצבות, כל מילה שיוצאת לה מהפה נחשבת למשהו שגורם לאנשים להתעצבן ואין לה מושג בכלל למה, שאלו אותה שאלה והיא עונה בכנות על מה ששאלו אותה, זה השאיר אותה מבובלת.

הרמתי את הסנטר הקטן שלה והסתכלתי אליה ישירות לתוך העיניים ואז זה הגיע

"שתדעי, את תעברי בחיים הרבה דברים שאולי לא תוכלי להסביר אותם לעצמך, אבל את צריכה לזכור רק דבר אחד, תשאירי את המבט הטהור שלך כמו שהוא, אני יודעת שאת תשמרי על האמת שבך מכל משמר, אני יודעת שבעתיד את

תזכרי אותי, ואת תדעי שבאתי לבקר אותך, אני יודעת שאף אחד לא יאמין לך הרבה מאד שנים על כל הדברים שראית ותראי, אבל תדעי שבסופו של דבר הכל יהפוך לברור הרבה יותר מעכשיו.

אני אוהבת אותך כל כך, אין לך מושג כמה אני אוהבת אותך" חיבקתי אותה בעדינות והתחלתי לבכות ראיתי את הדמעות שלה נוטפות על הקיר

"את תדעי בעתיד מה הכוונה של כל זה, כמה את מדהימה וטהורה, וכשאני רואה את המבט שלך, אני יודעת שהלב שלך תמיד יהיה טהור באורות של אמת ועזרה לכל מי שיצטרך, החיים לא יקלקלו אותך, ההיפך, את שמרת על הטהור הזה, את תפגשי הרבה דברים בחיים, אני רוצה שתדעי ואני נותנת לך הבטחה, זה לעולם לא ישתנה, תסתכלי אלי, תראי אותי, את אני ואני את, אני כל כך אוהבת אותך

רציתי לומר לך שכל חיי חיפשתי את החיבוק הזה שהרגשתי כל חיי, כשזה בעצם החיבוק שקיבלת ממני מהעתיד, אף פעם לא מצאתי אותו, זה תמיד היה דומה, אבל כל חיבוק שקיבלתי אי פעם בחיי, היה עם אינטרס כלשהו של מישהו, שרוצה לקבל ממני משהו, זה לא הרגיש כמו זה, תזכרי את החיבוק שלי, תזכרי תמיד את החיבוק שלי אותך, את תפגשי אותי בעוד מספר פעמים בחיים, כי אני תמיד איתך בכל השלבים של החיים שלך, אשמור עליך תמיד, כי אני אוהבת אותך כל כך ומאמינה בך ללא גבולות, אוהבת אותך ללא תנאי, אני אוהבת

אותך כי את טהורה, ואת תעשי דברים משמעותיים בחיים
שיעזרו לכל כך הרבה נשמות, בכל כך הרבה רבדים, אל
תשכחי את זה לעולם"

כל זה קרה במהלך תרגיל שעשיתי לתלמידים המדהימים שלי
בשיעור האחרון

פרצתי בבכי,

לא עניין אותי כלום, לא היה אכפת לי שמסתכלים עלי,
התאומים הקטנים שלי היו נוכחים בשיעור והיו בדממה קשובים
לו אני מרימה עיניים, אני רואה את כל התלמידים בוכים, הם
פגשו את הילד שהם היו, והם לא הצליחו להבין מה קרה כאן

השמש הלבנה, זה מה שקרה כאן.

זה מה שהילדה שהייתי ציירה בתמימות גדולה, ולרגע הזה
הלכתי לפגוש אותה, המון שמשות, כולם באותו הצבע ואף אחד
לא דומה לשני, כל שמש מיוחדת בדרך שלה, זה גרם לה להיענש
ולא היה לה אכפת, היא שוחחה איתי ולא היה לה אכפת מהלעג
של הילדים והעונש של המורה, היא עשתה את זה כי עבורי זו
הייתה מתנה ומסר ברור

כל האירועים פעלו על פי סדר אלוהי אחד אחרי השני זכרתי את
רוב הביקורים שלי את הילדה שהייתי, זכרתי אותם, רק לא
ידעתי מתי ביצעתי את זה בנקודה עתידית או חיכיתי בסבלנות,
וזה הגיע, **התשובה.**

השמש הלבנה היא כל ילדי האורות, הילדים עם היכולות נשמות שרואות אנרגיות ותדרים השמש היא האור הסולארי שהילדים הטהורים האלו מתפעלים אותו בין העולמות, וגם אתם, הקוראים של הספרים שלי, ילדי השמש, ילדי האורות "הנה היא השמש, ראו נא ילדים" היא שרה בקול ברור וללא פחד, בקול יפה, עדין וברור, היא קלעה לתווים, ללא שום זיוף, בדיוק כמו ההוויה שלה.

נשמות של אור ייחודיות שנמצאות בין המרווחים של התודעה, הם לא בעולם הזה ולא בעולם שמעבר למראה, הם בדיוק בין המעברים, מודעים לשניהם, זזים ביניהם, ולא מוצאים את עצמם, לא כאן ולא שם

הנה השמש ועכשיו אני יודעת מה לעשות.

יום אחרי השיעור הזה, פתחתי הזמנה לסמינר של יום אחד, ייחודי, שנקרא "השמש" להורים שיש להם ילדים עם אוטיזם וויסות חושי, ADHD, וכל החבילה, מורים ומדריכים הצטרפו לתהליך הזה.

ההיענות הייתה מהירה כל כך, הייתי חייבת להשאיר את ההוויה חשופה ופעורה, זה עבורכם, ילדי האורות

יש לכם יכולת של גישה לעבר להווה ולעתיד אם שאלתם את עצמכם איך זה אפשרי?

אני מקבלת טלפון אנונימי

"יש כאן שליח עם משלוח עבורך"

"אבל לא הזמנתי שום דבר"

"אני לא יודע גברת, אני מניח לך על המדרגות של הבית, שלום"
אני יוצאת החוצה המשלוח מיועד אלי, הופיע עבור אורליה כהן,
מאד מעניין, זה מרגיש קשיח. השולח אנונימי.

נכנסת הביתה פותחת את המשלוח ספר. אבל זה לא הספר כמו
מה שהיה כתוב עליו והמסר הברור שהגיע עד למדרגות של חיי.
הספר היה צהוב ועליו היה כתוב...תחזיקו חזק "חבקו את
השמש"

לא פחות ולא יותר ומתחת במילים קטנות יותר, המילה
"ספקטרום"

קראתי ליובאי הקטנצ'יק שלי שמעביר את המסרים הברורים
ביותר שילד יכול להעביר בטוהר מוחלט

"חמוד, תראה מה שלחו לאמא, אתה אוהב" "אההמ" הוא מהנהן
"רוצה לקרוא עבורי רק מילה אחת מהספר? תבחר איזו מילה
שאתה רוצה ובאיזה דף שאתה רוצה, זה בסדר מבחינתך?"

"כן" הוא פותח בעדינות את הספר

אבל משום מה התעקש להיות על הדף הראשון שאחרי הכריכה,
ביקשתי לקבל עבורי ועבור כולכם מסר שיתן לנו בהירות כאן
בעולם

ואז אני רואה את היד הקטנה שלו נתקעת על הדף הראשון, הדף
של ההוצאה לאור, והוא רצה לבטא רק את המילה היחידה
"שנראתה לו"

"הנה אני קורא, פוקוס"

נגמרתי פה.

לא משנה שאחר כך המילה הזאת נתקעה לו כמו תקליט שבור,
פוקוס פוקוס פוקוס פוקוס פוקוס, עד ארוחת הערב

"חמוד, אמא הבינה, אתה יכול לסיים עם זה"

אבל הוא עדיין לא סיים

אחחח, הטנטרומים האלו, שינו את חיי

אנחנו מתבקשים לשמור על פוקוס, יותר ברור מזה לא הייתי
צריכה.

בהמשך התברר שתלמידה מקסימה שלי שלחה אלי באופן
אנונימי את הספר, בלי לדעת כמה היא הייתה מדויקת בטיימינג
ובשם של הספר.

ובכן, התלמידים שלי שעברו את כל החוויות האלו בחוויה ישירה
יוכלו לספר להם כמה זה אפשרי.

האם כל אחד יכול לעשות את זה? כל אחד שחי בין המרווחים
יכול לעשות את זה

אדם שמקובע בתודעה שלו על תודעה ארצית לא יוכל לעשות
את זה, כי המוח הוא חמור קופץ בראש, תרתי משמע, המוח
יספר לכם, שכל זה בולשיט אחד גדול ועדיף שתרפו מכל זה.

אנשים שחיים על פי מערכת מוחית לא יוכלו לעבור בין המעברים של התודעות, לא עבר, לא עתיד, בקושי הם מבינים מה זה הווה,

לרוב, הם רבים עם המציאות של ההווה שלהם, מתקרבים על העבר שכבר עבר, וכועסים רצח, על העתיד שעוד לא קרה.

ילדים האורות נולדו מראש עם תודעה רב מימדית, משהו צריך להרים את הכפפה ולהביא את העולמות האלו במימד הזה, לשורה הראשונה של המימד הזה

יש כאן עלייה גדולה אדירה של ילדי אורות שהולידו את עצמם כאן למימד השלישי כשהם בכלל לא מותאמים לו אין להם מושג מה קורה כאן ולמה כולם רצים הלוך וחזור לכל מקום

כל ילדי האורות מחפשים כאן כרטיס יציאה מהעולם רובם לא חברותיים ולא מנסים אפילו להשתלב

הסביבה שלהם מנסה בכל הכוח להכניס אותם לתודעה תלת מימדית מצומצמת, אבל זה לא עובד, הם לא מראים אפילו ניסיון של רצון להתאים את עצמם לעולם הזה.

אני חייבת לעזור להם, הייתי ילדה בדיוק כזאת ושנים אחר כך אמא לשישה ילדים כאלו, עם אקסטרה תוספת דובדבן עם קצפת מלמעלה, תאומים עם אוטיזם.

ובכן, בהומור לא רגיל ובאתגרים גדולים נתתי את כולי להראות להם את העיניים שלהם דרך העולם, מתברר שהיו אלה העיניים שלי את העולם, וכל ילד יכול לראות דרך העיניים שלו, ומה

שהם ראו גרם להם להינעל בתוך עצמם, משהו שאני מכירה ממש טוב לאורך כל שנות חיי.

החלק הזה היה חייב להיפתח עוד יותר, שכמובן הילדים שלי נותנים לי את כל הדחיפות שאני צריכה כדי לזוז.

בימים רגילים ומאד "משעממים" אני מכניסה איתי את הילדים למטבח לפעילות יצירה, אני מסריטה כי הן עשו יצירות יפות ואז אני שומעת תוך כדי הסרטה

"אמא אף פעם לא כועסת"

כשזה בא בהפתעה מרוני הבת שלי, תוך כדי הכנת מאפים כיפיים במטבח, עם הבת המתוקה של גנאדי בעלי, נשארת בהפתעה גמורה.

אם היא הייתה יודעת איזו ילדה הייתי...

זה מאד חשוף מבחינתי מה שאני הולכת לספר לכם עכשיו, אבל זה עבור הכלל אז עושה את זה.

בסקאלת קריזות 1-10 כשהייתי ילדה קטנה, הייתי ממוקמת איפשהו אי שם גבוה בניקוד של התקפי זעם

כעסתי כל כך על כל העולם, אף אחד לא הבין אותי ומה רציתי לומר, ואיכשהו העולם גמל לי בכעס בחזרה

"הילדה לא מתקשרת עם אף אחד" היו קוראים להורים שלי שוב ושוב

"אין לה חברים היא בכלל לא מתאמצת להשתלב"

"גאון בלימודים בלי ללמוד כלום, עקפה את כל הכיתה בידע שלה, אבל לא טורחת לצאת להפסקות עם שאר הילדים"

"מנסים לדבר איתה, היא מסתכלת ולא עונה"

"קחו אותה לאבחון, משהו לא תקין אצלה"

הייתי אמנם ילדה קטנה, והמבוגרים לא חשבו שאני מבינה משהו ממה שהם מדברים, אבל הבנתי הכל, זכרתי הכל.

היו לי עוד תוספות של תקשורת לא מילולית, שיכולתי לדעת את הכוונות שלהם ולשמוע את המחשבות שלהם בתוספת למילים שיצאו להם מהפה.

כעסתי על זה, זו לא הייתה 'מתנה' בעיני, כמו שאתם מבינים היום בתור גדולים, עבור ילדה קטנה זה סיוט.

בעיקר בתקופה של לפני 40 שנה שאף אחד לא היה מדבר על זה.

הייתי נזרקת בכעס בחדר שלי לא יכולה לבטא משפט אחד כמו שצריך, אני זועקת בתוך הלב שלי, איך אף אחד לא שומע את זה? מה לא תקין אצלי? למה המילים מתבלבלות לי למשהו לא ברור?

ומי באמת יבין מה קורה בלב של ילדה שמדברת מראש שפה אחרת, ששומעת שפה אחרת, שפה תדריית?

לקחו אותי לאנשי מקצוע שאיבחנו איי קיו מעל 150 אבל כישורים חברתיים ותקשורת בינאישית נוחתים לאפס עגול

לקחו אותי לרבנים בהגדרה של "הילדה עצבנית כל הזמן, מה אתם מציעים לנו לעשות?"

ורבנים היו מסתכלים על ההורים שלי ונותנים להם לתת לי כל מיני דברים מוזרים לשתות, קמעות ומה לא

ובכן, כלום מזה לא עבד ההיפך זה החמיר את המצב

לא הייתי ילדה שבוכה, פשוט כועסת וננעלת בשתיקה.

הדברים הפארנורמאליים שקרו בסביבה שלי ברגעים כאלו, ובכן...תקראו את הספר שכתבתי "להיוולד בנשימה".

כל מילה שיצאה לאנשים מהפה הכאיבה לי פיזית, זה היה נורא, רציתי שכל העולם ישתוק, אבל גם כשהייתי בחדר סגור, עם כרית על הראש כדי להשתיק את הקולות, זה לא נרגע, המחשבות והכוונות של אנשים חצו ערים, ארצות וגם קירות, ישירות לתוך ההוויה שלי, אף אחד לא יכל להכין אותי או להסביר לי שיש התמודדות נוספת או שיכול להיות לזה פתרון.

לקחו אותי לפסיכולוגים הייתי מאבחנת את הפסיכולוגים האלו בכמה משפטים קצרים עליהם, שאף אחד בעולם לא יכל לדעת, שני משפטים שמשאירים אדם מבוגר עם פה פעור והייתי חוזרת לשאר השעה העגולה שההורים שלי שילמו, לתוך השתיקה מול 'המאבחן'.

הוא יכול להמשיך לנסות לדובב אותי, את מה שהיה לי לומר אמרתי לו מה אני רואה עליו על ההתחלה, ובוזה סיימתי את שלי.

הם היו מוציאים אותי משם בכמה משפטים להורים

"הילדה בבעיה רצינית, לא אמרה כלום על עצמה אבל קוראת את האנשים מולה בלי שיוציאו מילה, אין לנו איך לעזור לה, תחפשו איש מקצוע אחר"

לא עזר כלום, לא פרסים לא עונשים, סנקציות? ממש, העולם הזה זר לי, מה כבר יש לו להציע לי?

אני יודעת שאני לא שייכת לו, הרגשתי הרבה שנים שאני לבד כאן.

הסביבה מוכיחה לי שוב ושוב שהעולם מדבר בשפה אחת, והשפה הזאת בכלל לא בשימוש אצלי

זה היה נראה כאילו אין מי שיתווך לי את העולם הזה ואת השפה שמדברים בו, ולא היה מי שיתווך לעולם הזה, אותי.

ואז הגיע גיל 10 בו הייתי חולה מאוד והכל השתנה.

למדתי דבר אחד.

בעולם הזה, כולם מתחבאים מאחורי הגוף שלהם, אז מצאתי 'פתרון' נכנסתי לתוך עולם של שתיקה מוחלטת, ושם מצאתי את השלווה, היא תמיד הייתה בתוכי, הכעס נרגע ונולדה ראייה חדשה, רחבה יותר

מהמקום הזה הבעתי הבטחה שקטה:

כשאהיה גדולה ואהיה אמא בעצמי, אדאג לתווך את העולם הזה לילדים שלי, ובדרך הכי לא שגרתית שיש.

השקט הזה הביא לי כל כך הרבה תובנות

שזה המצב, זה העולם, אולי לא ניתן לשנות אותו, אבל אעשה כל מה שאני יכולה כדי להבין אותו ולתווך אותו לכל מי שנולד ככה אני מדברת עם העולם בשפה אחרת, הוא אולי לעולם לא יבין אותי אבל אני אנסה להבין אותו

פסיעה אחרי פסיעה בטוחה

קיבלתי שישה ילדים כאלה מיוחדים בדרכם

ואוהו כמה שזה היה מאתגר, אבל, היי הבטחתי הבטחה

וכמו שהילדים שלי אומרים, גם מתוך שינה

"כשאמא מבטיחה, אמא מקיימת".

ההבטחה הזאת היא להורים, למדריכים, למורים

שבאים באינטראקציה עם ילדי האורות שבטוחים שהם לבד כאן בעולם

הם יתווכו לכם את העולם שלהם ואתם תתווכו להם את שלכם

סיפרתי לילדים שלי איזו ילדה הייתי בכנות מלאה.

שאני מבינה אותם, שלא אוותר להם, שיש מצב שיכאב להם ולא יהיה לי שום דרך לעזור להם, בטח לא חברתית, שלעולם לא אכפה עליהם להשתלב, שתמיד אקשיב להם וכשצריך אעמיד אותם במקום,

שאעריך אמת בכל הדרכים והצורות שלה, שאהיה שם לחבק אותם לרקוד איתם ולנגב להם דמעות, ויש מצב שהם ינגבו גם את הדמעות שלי, כבר קרה.

שתמיד אדבר אליהם כשווה, בגובה העיניים, ולא ממרומי מגדל
השן

שאני כאן לצחוק משטויות ולהצחיק אותם עד דמעות.

שיש מצב שאני אפשל, אני לא מושלמת, כבר פישלתי כמה
פעמים בעבר, אני לא אמא מושלמת, אבל משתדלת לעשות את
ההכי טוב שאפשר

שאני לא חברה שלהם, אני שותפה שלהם למסע בעולם הזה
ושאלמד אותם את כל מה שלמדתי בעצמי איך להתמודד כאן.

אמא לא חזקה כמו שאתם רואים בסרטים, הייתי פעם ילדה
בדיוק כמוכם והיה לי לפעמים קשה

אמא לא כועסת כבר עשרות שנים ארוכות, כי משהו הובן
מבפנים ומשהו נרגע, אבל פעם זה לא היה ככה

והם מקשיבים, וכל כך מבינים מה עובר עליהם

הילדים האלה, כל כך פעורים, בכלל לא בתלם הארצי, כל
העולם מנסה 'ליישר' אותם וזה לא עובד.

כשהם בעצם מראש באים עם כל כך הרבה קשב רב מימדי, שכן
אנוש לעולם לא יוכל להבין או לחוות, לא בקלות בכל אופן,
אצלם זה טבעי.

הם לעולם לא ישתלבו כאן, הם לא אמורים.

הם על אקסטרה חישה, שום תרופה או מטפל קליני, או עונשים
או פרסים או סנקציות לא יעמעמו את זה.

הם ילדי האמת

כך אני קוראת להם

כל כך טהורים, יש בהם כנות אלוהית, לעולם לא משקרים.

מצרך כל כך נדיר בעולם של שקרים, הם כמו מים טהורים עבורי בעולם הזה.

הם לא ניתנים לאילוף או 'יישור', הם באו להראות לנו מהי דרך נוספת לחוות כאן את העולם, ואיפה הקשב שלהם נמצא.

הם רב מימדיים, אורות חזקים מאד וטובים.

הם מראש לא מורכבים עבור המטריקס והכללים שלו, הם פה עבורכם, הנשמות ששכחו איך באמת להיות נשמה.

הם כל כך חזקים רוחנית, ובגוף כל כך קטן, שלמדתי ועדיין לומדת כל יום לראות את האור שבהם וכל פעם בדרך חדשה.

הם לא יסבלו אורות מלאכותיים, זה יטריף אותם עד למצב של היפראקטיביות מוגזמת, רק כי הדלקתם פלורוסנט.

מגע חלש, מגע חזק, מילה לא במקום, שתיקות לא במקום, שינוי תדרי או רגשי של מישוה בסביבה, והם נכנסים למצב 'נעילה'.

ובנעילה הכוונה מכל סוג שהוא

או נעילה של שתיקה והשתבבלות הרמטית, או נעילה על מילה אחת במשך שעות, או תנועת גוף חזרתית, 'טיקים', פחדים, חרדות, אלימות, צרחות, שבירת חפצים ועוד ועוד

הרשימה ארוכה ואני אספר לכם.

כלום מזה לא מספר לכם על 'בעיה' אלא על דרך נוספת לראות את החיים, לא אותם, הם מראים לנו מהם חושים אחרים, שבכלל לא בתלם הארצי

והם פעורים לכולם, רגישים כל כך לתדרים, הם לא יכולים לעצום עיניים או לסגור אוזניים, זה לא יעבוד, הם מתקשרי על, טלפתיים, חושים את העתיד וכל החבילה, חלקם לצערי, מתים להיפטר מזה, כי העולם סיפר להם שזה 'חריג'.

הילדים האלו מרגישים הכי לבד בעולם

כשיש להם כל כך הרבה מתנות

והעולם אומר להם "עזבו, זה לא מתנה זה בעיה"

עוד ועוד הורים, זוגות הורים, הורים יחידנים, מדריכים, מטפלים ומורים בתחום, פונים אלי בבקשה להבין את ילדי האורות שלהם, ואני כל כך יודעת למה הם מתכוונים

אתם יודעים מה קורה שהילד שלכם נכנס לטנטרום נעילה, הכחולים שהיו בעבר על הגוף שלי יספרו את זה.

אין ספק שאני יכולה ללמד כמה מאמנים של קארטה, ג'וג'יטסו, קרב מגע, איך לשרוד מתקפה של טנטרום של ילד אוטיסט או ילד עם בעיית וויסות חושי

המצב מתדרדר לפעמים מאפס למאה תוך אלפית השנייה

כשרגע לפני, השמש זורחת והציפורים מצייצות

ושנייה אחרי, השמים נפתחים וארמגדון שולח אבנים מהשמים לתוך הבית.

זה המחיר כדי לקבל ילד זוכר, הוא לא רק יזכור את המהות הנשמטית שלו בכללי, הוא יזכור את כל המהות האנושית של האנשים שסביבו,

ואי אפשר לומר שיש בהם משהו סלחני, יותר בכיוון של קריזיונרים עם פוטנציאל לעוד, עד שזה ייפתר

בתוך המקום הזה, הבאתי נוסחה לנשמות הזוכרות

הפתרון הוא לא כרטיס יציאה מכאן, הפתרון הוא כרטיס כניסה לכאן, כרטיס הכניסה לעולם התלת מימדי כדי לעזור לנשמות להבין את העולם התלת מימדי באופן ברור

אתם המלאכים של הרובד הזה ולא ההיפך ולכן בעולם הזה נשמות ייחודיות כאלה מסומנות ישר כחריגים ברור שהם חריגים הם בחיים לא ישתלבו כאן, הם לא אמורים בכלל ואין להם גם שום רצון להתמזג עם התדרים הנמוכים של העולם הזה

הם מביאים בסל הקניון האוניברסלי הרב מימדי, מתנות גדולות למימד הזה, אני אעשה כל מה שאוכל לעזור למימד הזה לקבל את המתנות האלה, ואעזור לילדים, כל אחד ואחת מכם להגשים את האור שבו בלי לחשוש או להסתתר, לא זאת המהות של האורות שאתם מביאים לעולם הזה אתם אמורים להביא אותם לכאן בדיוק כמו שהם באור שלכם בלי לפחד בלי להתחבא בלי להתנצל

ליישר את הגב, וללכת זקוף אתם יודעים שמאד קל לזהות את זה
בנשמות של אורות אף אחד מהם לא הולך זקוף, כי אין בהם
גאווה לכל ילדים האורות יש ענווה מאד גדולה ויש להם כיפוף
קל של ביטול עצמי, כאילו שהם מנסים להתחבא עוד יותר ממה
שהם

כשאני רואה מישהו הולך בגו זקוף ועמידה בטוחה ויציבה, אני
מבינה מיד מה עומד מולי, הישיבה היציבה והישרה מדי, ראש
זקוף, זה מספר הרבה על האדם, גאווה, חשיבות עצמית ועוד
ועוד

אני יכולה לומר לזכותה של נשמה מאד יקרה לליבי, אני לא
בקשר איתה, אך כאשר הייתי ילדה, צמחתי לגובה הפיזי קצת
מהר מהרגיל

הכי קטנה בגיל של שאר הילדים בשכבת הכיתה, אבל הגובה
לקראת גיל 16 הייתי כבר על 170, מספר שנים לאחר מכן זה
לא עצר והגעתי כמעט עד ל-180, הייתי מכופפת את הגב,
נשענת על רגל אחת ברוב המקרים, לצמצם את הגובה עוד חצי
סנטימטר, התביישתי בגובה, צחקו עלי "טאוילה חוויאלה ולא
מועילה" זה היה נוסח קבוע

בכל פעם הבחורה הזאת הייתה נותנת לי צ'אפחה על הכתף
"תתיישרי, יאללה קדימה"

"אני מתביישת"

"אין לך במה, היו מתים שיהיה להם את הגובה שלך"

"למה, מה יש לאהוב בזה, זה מוזר"

"את לא רואה טלוויזיה הא? כל הדוגמניות בגובה כזה"

"אבל אני לא דוגמנית, בסך הכל גבוהה"

"לא מעניין אותי, תיישרי את הגב, כל פעם אני אתן לך מכה
בכתף שתיישרי אותו, תרימי את הראש, יופי, ככה, תתביישי עם
ראש למעלה"

שנים אחרי הבנתי. לא אהבתי להיות גבוהה במרחק ראש וחצי
משאר האנשים שהיו בסביבה שלי כדי שלא ירגישו שאני
מתנשאת עליהם,

זה היה חזק וגרם לי לרצות שנשמות ירגישו בנוח בסביבה שלי
ושלא ירגישו מאויימים מהגובה, רציתי שירגישו שווים, כי הבנתי
שהעולם הזה פועל ככה, הכל בעולם ההפוך כאן מספר לאנשים
דברים רק על פי המראה החיצוני כשכל מה שיכולתי לעשות הוא
לא לרצות להבליט את החיצוני שלי כמה שאוכל.

פרק 9 - ישויות

לאורך ההיסטוריה הנוכחית פגשתי מספר גדול של ישויות בתפקידים משמעותיים שונים, אני מרחיבה עליהם בספרי הקודמים.

לאחרונה, אחת מהן מעניינת במיוחד, קראו לו **ג'וראל** - במילים שאתם תוכלו להבין, ישות הגורל.

יש ליישות הזאת הומור מאד לא רגיל, בתיאור ארצי שאוכל לנסות בעילגות קשה, הוא כהה ובהיר באותה המידה, הוא מאד לא מתבלט, וכמעט חסר חשיבות לאור מה שאנשים מבקשים בתמימות רבה, מישויות שאין להם אפילו מושג מה הם מבקשים.

ג'וראל אחראי על המגורים הזמניים שלכם בתלת מימד.

אם אתם עולים איתו טיפה גבוה, הוא היישות החביבה ביותר שיצא לי לחוות מהרבדים האלה, והוא זה שעובד בשיתוף פעולה עם ישויות מהמימד הרביעי והחמישי שקשורות ליישות הזמן.

אם נחתם לכם משהו בספרים, ג'וראל הוא האיש שלכם, אל תלכו למקום אחר, ג'וראל הוא היישות שדואגת שמה שנחתם לכם בספרים העליונים, יקרה אחד לאחת בדיוק לפי מסע הנשמה.

הוא ואנוביס חברים כמו שהבנתם יש ביניהם מיזוג, כמו פרטנרים או שותפים למשימה אנוביס ירפא אתכם אם אתם זכאים, או יישאר איתכם נוקשה אם אתם לא זכאים.

במועצות העליונות ג'וראל ואנוביס הם חלק מהמועצות, ועוד כמה, שפותחים לכולם בתלת מימד את הספרים.

תנסו לשנות לעצמכם את הגורל? ויש כאלו שיאמרו לכם שזה בלתי אפשרי.

אתם מכילים אור עליון, יש בכם נשמה, חלקכם מלאכים, אז עבורכם, אני אחדש לכם שזה אפשרי. בכל אלפית המיקרו שנייה, אתם מנתבים מסלול חדש כי אתם חלק ממערך הבורא, אתם לא רק הברוא. אתם מבינים?

מי שלא יכול לשנות גורל, לא שייך למלאכים הבוראים. כך שאם מישוהו אומר לכם שגורל לא ניתן לשנות, פשוט תדעו שאתם בוראים בעצמכם, נשמה יכולה לעשות כל מה שהיא רק רוצה כאן אם היא זכאית! ואני שמה את הדגש על זכאית.

אם הפעלתם אכזריות בחיים שלכם, אם רצחתם מישוהו, בלב, במחשבה, בדיבור, בכוונה, וחס ושלום בפעולה, אתם לא זכאים, ואז לגוראל יש פה עבודה.

פרק 10 - המעברים בין העולמות

מיהן הנשמות שנתקעות בין מעברי העולמות

נשמה שנמצאת עם ראש מעל המים והגוף שלה תקוע באדמה, עם פנים קפואות, חצאי אנשים, יצורי כלאיים, יש דברים ממש מוזרים בעולמות האסטרליים. וגם שם יש מדרגות מדרגות תודעה, לא מדרגות כמו בקניון, כן?

אני יודעת שאתם מאד רוצים לדעת מה קורה לנפטרים והמימד הרביעי, מה קורה להם שם, מי חונך אותם ולמה, מדוע מלמדים אותם איך להעביר מסרים לעולם שמתחיתה ומדוע הם עוברים חניכה כדי לעלות גבוה יותר

הרבה ניפוץ מיתוסים אתם תקבלו כאן על עליית נשמה, תיקון נפטרים וכו' כי הבנאדם שעשה את מה שעשה ואז מגיע מישהו מעולם החי ואומר "עזבו, הוא פישל, אני אתקן בשבילו את מה שהוא חירבש בתור בנאדם"

זה תמיד מצחיק אותי המידע של טלפון שבור, של מישהו שסיפר למישהו שסיפר למישהו שסיפרו לו

האדם נפטר מהמימד הזה, אם הוא עשה דברים רעים, הוא פישל, זהו, הנר כבה, אף אחד לא יתקן עכשיו בשבילו.

תדליקו באזכרה שלו את כל הנרות ביקום, זה לא יעזור, מה שהוא השלים כאן, זהו, זה מה שהוא עשה ועם זה הוא עולה לתת

את החשבון, ושם הוא מחליט אם לפרוס את הפאשלות שלו לכמה תשלומים או לתשלום אחד מבאס ביותר וקשה מאין כמוהו.

בין מעברי העולמות, יש נשמות שנתקעות במעברים וזה אומר לכם כאן בתלת מימד, שגם כאן הן נתקעו, כמו באג במערכת משהו לא התניע, אז הם הולכים לישון בלילה והמחר שלהם נראה בדיוק כמו אתמול

ראיתי כמה תקועים זה לא מחזה יפה לראות, ניסיתי בכל דרך להוציא אותם מה"פריז" כלום לא עבד, הבנאדם חי מת, לא חי ולא מת, הוא קפוא, חסר מודעות, לא מגיב ואין לו מושג מה קורה

כנראה בעולם החלומות גם לא קורה שום דבר, כי כשהם קמים בבוקר אין להם זיכרון משום דבר.

אז תשאלו מיהם הקפואים? **בוטים**.

חומר מילוי למציאות שלכם. הם לא אנושיים וגם ללא אור אלוהי אם מישהו כיבה להם את האור, האור יישאר כבוי, הם זזים על פי פקודה, כך שכאשר יש להם 'פריז', זה הקפאה אמיתית, הם לא יכולים לפעול בשום צורה אם מישהו לא מדליק להם את התכנה של הפעולה.

היה לי קשה להכלה הם מדברים נושמים חיים ומתהלכים בעולם אבל רק אם תתבוננו היטב ואתם רגישים מספיק, תראו שאין שם כלום מי שהרכיב אותם כאן בתלת מימד לא עשה עבודה מי יודע מה מהבחינה הזאת, אבל יש להם חומר מסגיר.

בשנייה שתגידו להם לייצר לבד, הם ייתקעו, הם לא ידעו מה לעשות, והם ייצמדו לנשמות בחיים שלהם כדי לקבל תוקף לקיום כל שהוא.

העבודה של הנשמות כאן, היא כאשר הן זיהו בוט בחיים שלהם, הם מייצרים אנרגיה של חמלה, חמלה אמיתית לעצמם, לא לבוט!

הבוט לא יבין שום חמלה לכיוון שלהם, יש מצב שזה יעשה להם באג נוסף והם יתחרפנו או יצאו מדעתם, הבוט למעשה לא יכול להבין שום חמלה משום כיוון, אז תרפנו. החמלה היא לעצמכם, ממקום גבוה

ומהי חמלה ממקום גבוה?

"אני רואה אותך, אני יודע שמאתגר לך, אני לא מנסה לעזור לך, אני לא אתן לך עצות, למרות שמאד קשה לי לראות אותך סובל, אני משתדל לא להזדהות יותר מדי, אבל הלב שלי פתוח אליך, אני אעמוד בשקט לצידך, ואהיה כאן עד שתרגיש טוב יותר" זאת חמלה.

אם הגעתם לדרגות האלו, אתם זזים בין העולמות בשלמות ולא ניתקעים ביניהם, מה שבוטים עושים/נתקעים, באופן טבעי.

בין המעברים, יש מדרגות של תבונה אלוהית, והיא מיושרת קו עם תבונה רב מימדית התבונה הזאת מייצרת כל שכבה של מדרגה באופן מושלם על פי התפתחות הנשמה.

כך שאם יש נשמה שעומדת על מדרגה 4, ויש נשמה שעומדת על מדרגה 4000, ההתייחסות לכל אחד מהם תהיה שווה על פי אותה רמת התודעה שהם נמצאים באותו הרגע.

אין היררכיות שבין המדרגות, רק איזון מהמם שמותאם בדיוק אלוהי לכל תודעה שעומדת על כל מדרגה.

בכל מדרגה יש עולם שלם שמותאם לפי אותה ההתפתחות של הנשמה.

למשל: אם הגעתם למדרגה של ראיית הילות ואנרגיות, אבל אתם עוד לא רואים ישויות באופן ברור כמו שאתם רואים אנרגיה, המדרגה שתעמדו עליה תכיל עולם שלם רק של אנרגיה ורשתות תודעה שמותאמות לראייה שלכם.

בעולם הזה זה קורה בדיוק אותו הדבר.

כמו שאתם מבינים שני אנשים יכולים להיות באותו חלל ומרחב, האחד יראה אנרגיות והשני יראה את המדים של המלצרית ואיך זה יושב עליה. שני אנשים עם שתי נקודות מבט ושני תחומי עניין

שני אנשים שעומדים במדרגות שונות אחד מהשני, למרות שפיזית הם עומדים ממש אחד ליד השני כל אחד מהם נמצא בעולם שלם ששונה לחלוטין מהעולם שהשני עומד וחווה.

אלו הם המעברים.

באחת מחוויות חוץ גופיות שעברתי לאחרונה, קיבלתי קריאה "אורליה" זה היה מעניין עבורי, מי יקרא לי בשם הארצי? לפעמים קוראים לי בשם הנשמתי, אבל כאן זה היה שונה.

אני נמצאת בבית של סבי וסבתי הכהנים, שנפטרו לפני שנים רבות והייתי מאד מחוברת אליהם הם עדיין ממשיכים את חייהם יחד, שזה מדהים בעיני כי היה להם קשר זוגי מאד מיוחד, שהם המשיכו מאותה הנקודת חיים שהם חיו כאן בתלת מימד.

אז הייתי בביתם, בחדר נוסף, אני שומעת את השם שלי. אני הולכת אחרי הקול, ושם הייתה תיבה מזהב עם עיטורים מאד עתיקים ויפייים.

פותחת את התיבה, ואני מקבלת את המבט של לא פחות ולא יותר, **מרלין**.

כך הוא הצטייר, מה מרלין רוצה ממני, יצא לי לפגוש אותו מספר פעמים במעברי העולמות, אבל כאן זה מרלין, עם תוספת.

אני מסתכלת טוב, ושוב, מרלין קורא בשם שלי, אבל לפתע הוא השתדרג ומולי התגלה האיש שאהבתי ביותר, אדם מבוגר שעזר לי המון כשהייתי לבדי בהריון של הבכור שהיום בן 12.

"יחיאל? מה אתה עושה כאן?"

"אני מלמד קבוצה של תלמידים, וערכתי העלאת נשמה וידעתי שתשמעי אותי, אני מדגים להם איך לדבר עם העולם שלכם, וידעתי שאני אמור לקרוא לך, את תשמעי".

"טוב, תקשיב, נו איך הולך? טוב לך כאן? אני רואה שאתה עושה את מה שאתה עשית גם בתלת מימד"

"כן, אבל גם כאן יש לי משפחה ותלמידים"

"אני מבינה שיש מצב שאצטרך לעשות כאן משהו, נכון?"

"כן, אני מסביר לתלמידים איך לקבל ולהעביר מסרים בין העולמות ובין המעברים, תוכלי לעזור לי כאן?"

"בשמחה"

לקחתי דף ודיו זוהר עם משהו שנראה כמו כלי כתיבה מאד קדום וחתמתי את השם שלי בשפת האור עבור התלמידים אלו

הם מתקרבים לדף והם לא מצליחים להבין מילה התקרבותי גם אני ומה שחתמתי נראה כולו מקודד,

אוקיי, אני אעשה שוב, חותמת שוב את שמי בשפת האור, ושוב הם מתקרבים, ואז הבנתי, כל מה שאעביר כלמידה, לא יכול להיות תלת מימדי, אוקיי, עוברת לאינפורמציה רב מימדית.

התחלתי לשיר בשפת האור, את זה הם הבינו, והם אמרו למורה שלהם שאת זה הם מבינים, וההברות והצלילים שהוצאתי מתוכי, הפכו לקוד שהם יכלו להבין.

"תודה אורליה, עזרת לנו כאן מאד"

"יחיאל האהוב, אתה תרצה שאמסור משהו למשפחה שהשארתי שם בתלת מימד?"

"כן"

"מה כן, איזה מסר?"

"תגידי להם שאני חי, אני לא מת"

"אני יודעת שאתה חי"

"אני יודע, הם לא יודעים, תמסרי להם בדיוק כמו שאני אומר לך,
אני חי ולא מת"

חזרתי לגוף צלצלתי לאימי האהובה על הבוקר נרגשת יחיאל
האיש הייחודי שאהבנו, שאגב הוא חרדי שומר מצוות, תמיד אהב
אותי כמו שאני, והתייחס אלי כאילו אני הבת שלו לכל דבר
ועניין.

סיפרתי לה את המסר שתעביר לבת של יחיאל, ושתעביר את זה
בדיוק כמו שנאמר.

חיכיתי על הקו, והטלפון הנרגש לא איחר להגיע
"אורליה את קולטת?"

"מה אמא?"

"אתמול היה להם מפגש כל המשפחה שלהם והם ביקשו מסר
בשבילהם, רק מסר מאבא שלהם שהם ידעו שהוא בסדר, והבת
שלו אמרה שהיא תמיד ידעה מי את ומתרגשת ממך כל כך, ומכל
הילדים שלו הוא בחר להגיע אליך להעביר למשפחה שלו את כל
המסרים האלו, את לא מבינה כמה הם מתרגשים מזה"

"אמא, אני רק השליחה, אני מעבירה הלאה את מה שמגיע אלי
להעביר, אין פה כלום מיוחד"

"חמודה שלי, תגידי לי אולי מה עם אח שלי שמת? מה איתו?"
"מה, אמא, לא שמעת את המסר של יחיאל? הוא אמר שהם
חיים, הם לא מתים"

"כן, אבל מה עם אח שלי? מה איתו? הוא בסדר?"

באותו הרגע שהייתי בנהיגה, אמרתי לעצמי שיש מצב שהשיחה
הזאת תתארך הרבה מעבר למה שחישבתי, אז אכנס רגע לתחנת
דלק ואעצור את הרכב.

עוצרת את המכונית מול חלון ראווה ומולי....חנות ספרים, עם
הספר היחידי שבלט לי לעין שכתוב בו....

מה הבעיה, הנה אני אראה לכם.

עברתי למצב וידאו עם אמא שלי כדי להראות לה בשידור חי את המסר כדי שהיא תבין, מה שמוזר הוא, שגם אחרי 46 שנה, היא תמיד מתרגשת מהאינפורמציות שמגיעות.

אז אין צורך להוסיף. הם לא מתים, הם מחליפים מסך מסר יותר ברור מזה?

"אני עדיין חי" כמסר מבעד להשתקפות,

גם אני התרגשתי במידה מסוימת

הם עברו מבעד להשתקפות העולם הזה, והם לומדים שם בחניכות מאד מעניינות, לתקשר עם העולם שלנו כאן.

בפרקים הבאים אתם תקבלו את המידע על נפטרים ומה קורה להם בין המעברים ובתוך המעברים.

פרק 11 - סוגי הנשמות

שמעתם אותי מדברת על שלושה סוגים של נשמות, לא הרחבתי לכם מעבר לזה, אבל עכשיו זה יקרה.

יש מספר סוגים של זני תודעה, יש יותר משלושה כמובן. לאחרונה קיבלתי מידע של **איגוד זנים**. מה זה אומר?

יש נשמות מפתח שקיבלו קריאה להתאגד כדי לחבר את עצמן לזן שהן נוצרו ממנו

במילים פשוטות יותר, כל הפליאדים תחת מקום אחד, כל האנדרומדים מתחברים למקום אחד, כל הרפטיליאנים והלטאות למיניהם מתחברים למקום אחד, יש לכל הזנים קריאה להתחבר לזן שלהם.

האמת מתחת לפני השטח מוזעזעת ביותר.

הניסוי על הכדור הזה עומד להסתיים כל זן של תודעה מתחבר מחדש למשפחה שלו, לאותו מרווח תודעה, למשפחה אחת גדולה, כי הניסוי יבחן כל זן על פי ההתפתחות המקסימלית שלו עד לאן הוא יכל להביא את עצמו מבחינת התפתחות.

בסיום, מבודדים את כל הזנים השונים ומחברים אותם לקבוצות, אל תדאגו זה חזק מאיתנו, כולנו כל הזמן מחפשים את משפחת הנשמות שלנו ואיפה כולנו יכולים להתאגד.

ובכן, כל זה מוטבע בתוך הקוד האנושי, הנשמות "חייבות" למצוא את האחד, חייבות למצוא את הקוסמי, חייבות למצוא את המשפחה הנשמטית שלהן, חייבות וחייבות, ועל כן אתם עושים עבור הניסוי הזה את רוב העבודה.

אז בסיומי הזמנים, מבודדים את כל הזנים האלו על פי אותו הניסוי של הקוד המשותף שלהם, ופותחים להם את הספרים, ספירת מלאי, דוח מאזן סוף שנתי...

הקודים השבורים ביותר לא עוברים לשלבים הבאים.

יבחרו חמישה זנים בסיום שהם נושאים את הגן החזק ביותר, את הקוד החזק ביותר מבחינת ניסוי קבוצתי

והם יבחרו להעביר לשלב העולמות הבאים, את הזן שעבר בהצלחה את שלבי הניסוי בתוך גוף אנושי.

כאן אני מגלה לכם מהי אחדות.

אם אנחנו מתאחדים הרבה זנים יחד, ולא משנה מיהו מה ומאיזו פלנטה ומאיזה עולם - מה שיוצר העולם הזה מתכנן, לא יצליח לו, הפרד ומשול, אם כולם באחדות, אין הפרד ואין משול.

רוב האנושות שמולבשת נשמה בתוך גוף, לא מודעת לניסוי הזה, והוא בקרוב מסתיים, ועבור שלושת סוגי הנשמות, דיי בהצלחה.

ואז חוויתי את ההדרכות השומרות שמלוות אותי במשפט ברור
"כשמתרחקים ממהו רואים ברור יותר" תקף לגבי כל עולם

באסטרל זה עובד בדיוק באותו האופן, ככל שאתם מנסים לראות
משהו ברור, התודעה האנושית אומרת לכם להתקרב, כשבפועל
זה הפוך, אתם אמורים להתרחק כדי לראות בברור את התמונה
השלמה של כל התרחישים האפשריים בחיים שלכם.

הגיעו אלי נשמות מיוחדות שהתייעצו איתי על מערכות זוגיות
רעילות, תקף לגבי נשים וגברים כאחד, גברים שהיו במערכות
זוגיות רעילות עם נשים מאתגרות, ונשים במערכות מדכאות ולא
פשוטות מול גברים והורים שפנו אלי כשהם רואים את הילד או
הילדה שלהם במערכות נוראיות של זוגיות, ואין להם שום
אפשרות לומר את דעתם או להתערב.

כשאתם בתוך מערכת רעילה, אתם לא תראו שום דבר.

זה קרוב מדי. אתם הופכים לעיוורים, ולא משנה כמה אתם
גבוהים ורואים הכל, לא מפספסים שום דבר, אבל את זה, ובכן,
את זה אתם לא יכולים לראות אם אתם עומדים קרוב.

**זה מאד מעניין כי אני לא מעודדת בשום אופן לשמוע לשון רעה
על אף אדם גם אם הוא מאה אחוז צודק או מה שהוא אומר הוא
נכון.**

זה אילץ אותי להתרחק כשאתם מתרחקים, ולא במובן הפיזי,
אלא במובן התודעתי, התמונה הופכת להיות מאד מאד ברורה,
יש פער בין מה שמספרים לכם לבין מה שקורה לכם מול
העיניים.

והתמונה הופכת לברורה

וזה לא משנה כמה אתם על טבעיים ועל חושיים ורואי הנולד וכל החבילה הרוחנית שיש לכם בסל קניות

כל זמן שאתם נמצאים קרוב ברמה הרגשית וברמת החשיבה, אתם עיוורים בכל צורה אפשרית למה שיש לכם ממש מתחת לאף.

זאת הנוסחה שאני ממליצה לעשות בכל דרך, לא לשפוט, אלא להתבונן, להפעיל חמלה גבוהה, לא חמלה נמוכה, כמו שהסברתי בפרק הקודם, ולבנות, תמיד לבנות. **להרוס הכי קל לשפוט הכי קל, אבל לא זאת הדרך.**

אבל אי אפשר לעשות את זה מקרוב, תשכחו מזה. כל זמן שאתם נגועים ברמה הרגשית לא תראו שום דבר, אתם עיוורים עכשיו אספר לכם מדוע.

אם אתם עיוורים, זה נהדר עבור המטריקס, מצוות לכם כמו מגנט רב עוצמה, יישות שמשחקת לכם בתודעה, אינספור מניפולציות תת הכרתיות, שעבורי לקח לי שנים רבות כדי להבין מה עומד לי מול העיניים ומתחת לאף, לא יאומן, כמה עיוורת יכולתי להיות לפני הרבה שנים.

אבל זה מסלול שהייתי חייבת לעבור כדי להביא לעולם הזה את כל ילדי האהובים.

השימוש דרך אותם ישויות על נשמות שמקובעות בעיוורון, היא משימה מאד פשוטה. אין לכם שום פרטנר או פרטנרית כדי

לחלוק את העולם שאתם חווים כל הזמן, וזה לחלוטין לא חוויות של העולם התלת מימדי, תשכחו מזה, הוא לא מעניין אף אחד מאיתנו

כשיש לנו פרטנר או פרטנרית, אנחנו נרגיש מספיק בנוח לספר להם ולחלוק איתם את החיים הנוספים שאנחנו חיים בעוד עולמות.

אני זוכרת את המבטים המופתעים של האנשים שהיו בעבר בסביבה שלי "את מפחידה אותי, תשתקי מיד" "את לא תדברי דברים כאלה ליד הילדים, יש רק את העולם הזה, אין עולם דמיוני"

ועוד כאלה...

חוויות הארה ומתנות רוחניות וחניכות ומסיבות שאנחנו עוברים על כל תהליך תודעה שעברנו הבנה עמוקה למטאפורות שקורות כל דקה ושנייה בחיים מי נמצא בסביבה שלנו לחלוק את כל זה?

האנשים שלידכם שיכולים להיות השכנה, החבר או החברה, קרוב משפחה או רחוק משפחה, יהיו מדהימים אליכם "אני תמיד כאן עבורך, אני החבר הכי טוב שלך, אני היחידי בעולם עבורך, אף אחד לא יבין אותך כמו שאני מבין אותך" ועוד ועוד ואתם נרגעים.

אבל, בשקט בשקט מי שנמצא לידנו לא חווה כלום מזה ואז זה מתחיל.

אתם מרגישים בנוח לשתף.

זה יהיה לכם קצת קשה, אך כל המשפטים כאן הם אמיתיים וקרו.

"תשתקי, למח את מספרת לי את זה"

"את לא בריאה, אני ממליץ לך ללכת לבדוק את עצמך"

"אין לך מה לספר לי את מה שאני לא חווה"

"יש לך משהו ארצי לספר לי חוץ מהשטויות האלה?"

"אני אקח לך את הילדים"

"אם אני אראה שאת עושה מדיטציה עוד פעם אחת, אני מגיב ואני מגיב חזק"

"למה את מתגרה בי, אין כאן כלום, כלום, את שומעת?"

"עולם דמיוני"

"אם אני אשמע שאת מדברת על זה עם הילדים אני לא אתן לך לראות אותם בחיים"

"בגללך הילדים פגועים"

"אל תדברי עם... כי אני לא יכול להשתתף בחוויות שאתם עוברים ביחד"

"את לא נפגשת עם... אתם מדברים שטויות"

"אל תגידי לי שאת לובשת את זה, את לא יוצאת ככה מהבית, זה בטח בגלל כל הקשקושים שעוברים לך בראש"

"החברים שלך כולם שונאים אותך, רק אני אוהב אותך"

"את לא יכולה לסמוך על אף אחד, רק עלי"

"בגללך אני עצוב"

"את כל השינויים עשיתי בגלל שביקשת ממני"

"אני המסכן כאן"

"הטמעת לי מחשבות בכוונה"

"אני התמים והטהור ואת האשמה"

"את לא יכולה להחליט שום דבר, אני מחליט על הילדים/הבית/הפרנסה בגלל כל קישקושי הרוח שלך"

כתבתי בלשון נקבה, תרגישו חופשי לשנות ללשון זכר, תקף לשני המינים, גברים שעברו הארה חווים את זה ונשים שעברו הארה חווים את זה.

אינספור איומים ביחד עם תיבלון של מניפולציות אינסופיות, ואתם מתבלבלים, יש מצב שנכנס לכם ספק למערכת, והרגש שלכם נפגע,

והנה, כר מאד נוח למתקפה, או אנרגטית או מוחית.

ההתייחסות של אותם פרטנרים כי כל כך ארצית שאין לנשמה מושג מה הוא רוצה ממנה היא לא משתמשת בראש שלה בכלל, למעשה המוח יצא לחופשה ללא תשלום בקאריביים עם כרטיס טיסה לכיוון אחד.

מה שגר שם זה הנשמה, ובואו, אתם יודעים איך זה עובד, כשהרוח מחוברת לגוף, המוח לא שם. אז מוח מדבר עם רוח, מה יקרה?

פרק 12 - רוח ומוח

אנחנו נמצאים בתוך סולאריות מגנטיבית. גוף בשר ודם, הוא נטען סולארית מהשמש, הוא מותאם פיזיולוגית לפלנטת טרה, ארץ, אדמה, הוא נטען ממנה אנרגטית.

הוא חי בהרמוניה, בתקווה שכל הברואים של האדמה הזאת והתוצרים שלה, יהיו איתו בהרמוניה.

הוא מקבל חמצן מהצמחים, הוא שותה מים ואוכל תוצרי אדמה על פי אותה הסירקולציה וכך הוא מתקיים עד שהוא מת בחזרה לאדמה, נשרף או נקבר זה אותו הדבר, הוא הופך לאפר אחרי המוות.

כאן אני אכנס איתכם לרזולוציות העמוקות של בין המרווחים ואולי לא נוכל להבין הכל אבל הנשמה מרגישה וזה מספיק.

גם אני לא אבין הכל, יש מצב שכשאעשה הגהה על הספר הזה עדיין לא אבין, אבל זה לא משנה, כל הספר הזה נכתב תחת תקשור וטראנס, אז ההדרכות הגבוהות כאן עושות את כל העבודה.

הרוח ברגע העיבור הראשוני מתחילה להתחבר לחלקים של הגוף על פי מדרגות.

המדרגה הראשונה היא המפגש של הזרעון והביצית, בחלוקה הראשונה מוחלט האם התא הזה הולך להתחלק לתאומים או שלישיה או לאחד בודד, ועל פי זה מתחילים להוריד לתוכה יחידות אנרגיה

אי אפשר ולא ניתן להעביר יחידת אנרגיה שלמה לתוך עובר תשכחו מזה, העובר לא ישרוד את השנייה הראשונה אם הנשמה תוריד את עצמה בשלמות לתא הזה.

אז המדרגה של ההורדה הראשונה היא רגע העיבור.

יורדת שלוחה פיצית של יחידת תודעה לתוך התאים האלה שמתחילים להכפיל את עצמם במהירות שיא

לאחר שישה שבועות התאים האלה כבר מתחילים לקבל צורה לקראת שישה שבועות עד אמצע שבוע 7 לעיבור, הלב מתחיל לפעום, כשזה קורה הוא יכול להזרים עוד אנרגיה לתוכו,

וכאן מגיעה המדרגה השנייה של הכנסת עוד נשמה, עוד תודעה, עוד אנרגיה לגוף העובר.

המוח עדיין לא מתחיל לייצר את עצמו, חכו, כרגע זה האיברים החיוניים והלב, הם עובדים חזק במשך שלושה החודשים הראשונים כדי להפעיל את המשאבה של הלב כדי להכניס לתוך הגוף הזה עוד יחידות אנרגיה, לאט ובהדרגה כדי שהגוף הקטן הזה לא יתפוצץ.

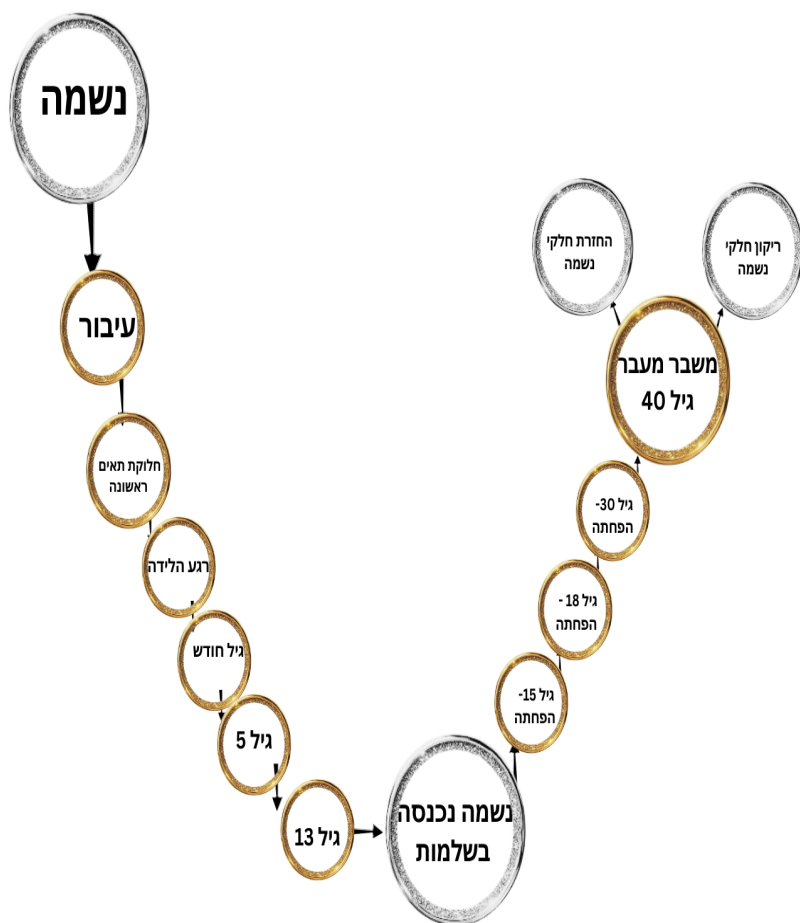
הבנתם את דרכי הכנסת הנשמה לתוך הגוף

לאחר מספר חודשים המערכת המוחית מתחילה להרכיב את עצמה לניורונים של חישה וכאב, כל החשמל שהמוח יכול לעבד לתוך הגוף הזה

הנשמה מגיעה במהלך הלידה לעשירית מההכנסה שלה בתוך הגוף הפיזי. עובר לא נקרא ולד עד 30 יום מהרגע שהוא נולד, וזוהי הסיבה, הנשמה לא השלימה את הלידה שלה בעצמה וזה קורה, ותקשיבו טוב, רק בגיל 13! עד גיל 13, הנשמה עוברת לגוף בחלקים קטנים.

והוא עובר עיבור נשמה.

השיא של הכנסת הנשמה הוא הגיל הזה ומכאן זה מתחיל לרדת אבל שלא תטעו, זה רק אם הילד הזה חי על אי בודד בלי מערכות שמדכאות את הרוח מלהיכנס לגוף.

השלבים של **עיבור הכנסת הנשמה** בדור שלנו מתחילים מהרגע שהילד נכנס למקום "חינוכי" למקום בו הוא עובר דיכוי רגשי או דיכוי התפתחות נשמתית, דיכוי הרוח.

אין לו מספיק אנרגיה כדי להכניס עוד רוח לתוכו, בשנייה שמספרים לו שאין דבר כזה רוח רק מוח, באותו הרגע הוא שולח

את החבר הדמיוני כמו שהם איבחנו אותו, לחפש מישור אחר, והם עוברים למערכת המוחית.

מרגע כניסת ילד למערכת לימודית, הוא מפתח את המוח עד לכמה שהוא יכול שזה 2% מקיבולת המוח הנורמטיבית

איינשטיין ומוצארט השתמשו ב-5% מקיבולת המוח שלהם, רק לצורך ההשוואה, אוקיי?

או מי משתמש לכם ב-98% מקיבולת המוח שלכם? אם גם את ה-100% אין לכם? רק שני אחוז מתוכו אתם מורשים לשימוש?

הנה, כאן אני מביאה לכם את המידע של ה-98% הנותרים.

שאר האחוזים המורשים של קיבולת של 100 אחוז מקיבולת, היא לא מוחית, היא נשמטית, שם אתם על קיבולת של 100 אחוז ושם אתם מורשים ויכולים להיות רוח, רק כאן בתוך המטריקס אף אחד לא יתן לכם את הנוסחה של זה.

הרי אתם בעולם האסטרלי בלי מוח, שם יש לכם כניסת נתונים של 100 אחוז, ולא צריך לשנן את החומר או ללמוד אותו, הוא פשוט שם. רק בירידה לגוף הארצי, המוח שלכם מסנן את רוב האינפורמציה כ"דואר זבל" הוא זורק את זה לאחסון עד שיעלם.

אז מה עושים

במטריקס הזה, הם מגבירים כאן תוצרים מוחיים ומדכאים תוצרים רוחניים

כי בואו, אין לכם רק עיניים ארציות, יש לכם עוד כמה זוגות עיניים אני אוכיח לכם את זה עכשיו.

אם אני אומרת לכם שתלכו לארון בגדים שלכם עכשיו, במחשבה, תקחו חולצה שאתם מכירים ושימו אותה על עצמכם, אתם כבר רואים את עצמכם הולכים לארון,

בוחרים חולצה, ולובשים אותה, בזה הרגע השתמשתם בעיניים נוספות ובעוד כמה דברים שהעין הרגילה בכלל לא שותפה לחגיגה הזאת.

אותו הדבר עם טעם, ריח, מישוש וכו'

יש לכם את היכולת להשתמש בעוד כמה זוגות של חושים שהמוח לא שותף להם. הוא יכול לעזור לכם לדמיין את זה, כי בכל זאת בלוטת האיצטרובל נמצאת בדיוק בתוכו, אבל לא העיניים הארציות הביאו אתכם לשם. שהן אלו שמקבלות את התמונה ומעבירות אותה למוח לעיבוד נתונים, או כמו שאני קוראת לזה "איבוד נתונים"

בכל רגע נתון, אתם יכולים להיות במקום בו הזמן נמצא אבל אתם לא משתמשים בו, כי אתם מעל הזמן, מעל חוקי הטבע שהזמן נמצא בו, ולכן יש לכם את היכולת שלא קשורה לדמיון, ללכת בזמן אמת לכל מקום!!!

מה שגורם לכם לעשות את זה, ולהיות היכולת הזאת, היא לא המערכת החושבת שלכם אם אין לה נתונים במאגר המוחי, אין שום סיכוי שבעולם שהיא תוכל להביא אתכם למקום שעוד לא חוויתם מבחינת חושים ארציים

אז איך המערכת המוחית תוכל לתייק לכם נתונים אמיתיים כשהיא בעצמה לא תויקה במאגר הנתונים שלה כחוויה חושית?

כאן הרב מימדי נכנס לתמונה. כי אתם בכלל לא המוח שלכם,
לא המחשבות שלכם

אתם מעל כל מה שהמוח מספר לכם שאתם יכולים ולא יכולים.

וזה מה שהמטריקס מלבה לכם בתוך ההולוגרמה הזאת.

אהבתי לעשות תרגילים עם התלמידים לפני מספר שנים,
וחילקתי אותם לקבוצות של תרגילים על חושיים.

ביקשתי מהם להחביא חפץ אחד בבית, וביום התרגיל הייתי
מחלקת אותם לזוגות, כדי שלא "יתאמו" ביניהם את מקומות
המחבוא. נשארה תלמידה אחת ללא פרטנר, אז היא ביקשה
להיות איתי.

כל התלמידים עצרו הכל ורצו לראות מה קורה. הרי ברור לכם,
שעד שאתם לא רואים בעיניים שלכם אתם לא תדעו, נכון? כל
המורים שמלמדים את הדברים האלה, לא בטוח שיראו בלייב
איך קורה ראייה על חושית בזמן אמת מכל טווח זמן, כן?

הבחורה בכלל לא הייתה צריכה להיות באותו היום, אבל יצא
והיא הגיעה. אוקיי, אז הגיע הזמן להראות להם איך זה מתבצע.

ישבנו אחת מול השנייה ואמרתי לה שאני אתחיל.

סיפרתי לה במדויק מה היא החזיקה ביד, לאן היא הלכה, ואז
התחרטה על מיקום מסוים בחדר שלה, תיארתי לה את החדר
שלה, סיפרתי לה את המחשבות שלה, מה היא הרגישה באותו
הרגע, ומה היו הפעולות שהיא עשתה.

ולבסוף אמרתי לה שהיא החליטה להחביא את החפץ מתחת לערמת כביסה.

היא נתנה צרחה והתחילה לבכות

"אני לא מאמינה, אני לא מאמינה, איך עשית את זה?" המידע היה מדויק.

אז אני נוטה להלחיץ עוד יותר וסיפרתי לה גם את המחשבות שהיו לה בכל התהליך של החבאת החפץ.

אבל אתם מבינים שעד שהתלמידים לא חוו משהו בזמן אמת מאותה הראייה, הכל נשמע כמו סיפור תיאורטי מעניין.

מעולם לא הייתי בבית של אותה אישה, אבל הדרך של הראייה הרב מימדית היא אותה הדרך.

וכן לשאלה שלא נשאלה, שאלו אותי פעמים רבות **על החטופים של ה-7.10** ומה קורה איתם, רובם בסדר, הרוח פחות, ובקרוב זה ייגמר והם יחזרו הביתה, ופה אני סוגרת את העניין בלי הרחבה, כי הם יחזרו עם דברים אחרים.

אתם נשמות גבוהות, ברור לכם שכל אחד ואחת מכם יכול לעשות את זה

התלמידים בשיעור הזה כמעט כולם עברו את תרגיל הראייה בהצלחה גדולה לשמחתי הרבה

זו הייתה קבוצה מאד ייחודית ואני מתרגשת מכל קבוצת למידה כזאת שמגיעה ללמוד איך לפתח את הנשמה שלהם מעבר לגבולות ההגיון.

פרק 13 - ילדי האורות

לאחרונה התחלתי לקבל בסתר ילדי אורות יחד עם ההורים שלהם לפעילות סודית בקסם לבן.

אני מודעת למה שאני הולכת לרשום לכם, כי יש בי ידיעה שהמידע הזה אמור לעבור הלאה, לא כדי להתקשט בו אלא כדי להעביר את הידע הלאה לדורות הבאים שיישארו כאן לאחר האיפוס.

בעולם ההשתקפות שזה העולם בו אתם חיים יש כניסה של אנרגיה נרקסיסטית, קראתם נכון. האנרגיה הזאת מאוד אפלה, והיא מגיעה בכל מיני תצורות בתוך גופים שמצטריים כנשמות.

האנרגיה הזאת נתפסת רק על ישויות אפלות, והיא מקבלת אישור כניסה לתוך נשמות, חלקה אחרי חלקה, כדי להיות ניזונות ממנה עד לסוף של קיבולת הנשמה.

כמו שהבנתם ניתן להשמיד נשמה בכל מרווחי הזמנים אם היא "עומדת בלוז" של ההשמדה התדרית. כלומר, זה מתנהג כמו גידול, ככה פשוט כמה נורא שזה.

תא דם בריא נדבק בתא דם נגוע והוא מביא איתו בחזקת כולל גרורות, עד שהגוף כולו נמצא מושמד על ידי כלי דם שהומרו לתוך השחור.

באופן הזה האנרגיה הזאת פועלת, היא נכנסת כתא דם נגוע, תא אנרגיה פצפון, בכלל לא מורגש, אך הוא בשקט בשקט לוקח ומספח אליו עוד שדות אנרגיה שנמצאים באותו האדם וממיר את כל האנרגיה האלוהית למשהו אפל ודמוני.

בצער אני רואה שעוד ועוד נשמות מומרות בדיוק לאותו חור שחור ואין להם שום מושג מה קורה להם.

בעבר עשיתי את מה שאני הולכת לספר לכם, פעמים רבות, ואתם יכולים לעשות את זה גם!

ככל שעבר הזמן אני מרגישה שאני פחות "כאן" ויותר "שם". הכל הופך לבהיר וברור יותר, לומר שזה מחזה יפה יהיה מוזר לומר, זה פשוט מה שזה, ישויות של אור וישויות אפלות, הכל כאן באופן מאוד ברור, ואני מביאה לכם את המידע בדיוק כמו שהוא, לא כדי להפחיד

אלא זה מידע והוא כאן ואת זה מגיע לכם לקבל, גם אם זה לא הכי נוח בעולם או לא בדיוק כמו שסיפרו לכם בספרים או איפשהו באיזה סרטון, זו החוויה שלי ואני מעודדת אתכם לחקור את העולמות האלו גם עם כל הכלים האלוהיים שיש לכם בסל קניות.

הורים התחילו להגיע אלי. ובהגדרה שלהם "אני לא יודעת למה, קיבלתי מגבוה להגיע אליך ואת תדעי מה לעשות"

"הילד שלי מנדנד לי שהוא רוצה לדבר איתך כי את תביני אותו"
"אוקיי, בואו באהבה"

הילדים המיוחדים, ילדי האורות, הלב שלהם כל כך טהור, שהם נכנסו למשפחות וסביבה כל כך אוהבת ותומכת וההורים שלהם מלאכים בעצמם.

עוד ועוד פניות קיבלתי כדי לקבל את הילדים האלו ולנסות לעזור להם כי משהו לא טוב קורה להם.

בשלב הזה כל מי שהגיע אלי היה מפה לאוזן, והעדפתי להשאיר זאת כך.

לא לקחתי שום תשלום על כך חלילה, אני רק נתבת שעוזרת לראות ברור ולנתב את האנרגיה של הנשמה בחזרה לגוף שהיא בחרה לעבור איתה את המשימה.

הגיעו אלי בשבתות, בחגים, בזמני חופשה, בשעות היום או בשעות הלילה, כשהילדים מתרוצצים סביב, או כשהמצב הבריאותי שלי לא היה משהו, הכל באהבה גדולה.

מהשנייה שההורה נכנס עם הילד ראיתי את האור של הנשמה וראיתי את ההתלבשות של האנרגיה הזאת כמו סופר גלו לתוך המערכת הרגשית שלהם. הילדים האלו חווים טנטרומים והתפרצויות קשות, ניסיונות התאבדות, דיכאון ועוד מקרים לא פשוטים.

כאן אומרת לכם דבר מעניין.

אני מסתכלת על האנרגיות האלו ואני לא מרגישה כלום ארצי, לא סימפטיה או אמפתיה, לא כעס או כאב, לא אהבה או התרגשות, כלום ארצי.

זה מה שזה, זה נראה ככה בתצורה האנרגטית, עכשיו הגיע הזמן לפעול מתוך המקום הניטרלי.

תשאלו "מה יש לך? את רואה שד של אנרגיה נרקסיסטית לבושה על הילד הקטן הטהור הזה וזה לא מכעיס אותך?"

התשובה מאוד פשוטה, "לא, זה לא מכעיס אותי" זהו.

הייתי מביטה ישירות לתוך העיניים של הילדים האלו והם היו פורצים בבכי והייתי יודעת גם מדוע.

בשנייה שהעיניים שלי היו פוגשות בעיניים שלהם, הראיתי להם את הצורה המקורית של הנשמה, הם ילדים שרואים, והם ראו את האנרגיה שאוהבת אותם ללא תנאי, סוג האהבה הזה הוא לא כמו שמספרים לכם בסיפורים או מראים לכם בסרטים.

מי שחוזה הארה, יודע בדיוק לאיזה סוג אהבה אני מתכוונת.

האהבה שאוהבת אותך ללא תנאי, שרואה אותך, את האמיתי שלך ולא שופטת אותך, שתמיד כאן בשבילך לא משנה מה עשית בחיים, האהבה שמראה לך את הטהור של האלוהות שנמצא בתוכך, שחומלת אותך בחמלה הגבוהה, לא מרחמת עליך או מזדהה איתך, אתם הופכים להיות האהבה המלאה.

והילדים האלו היו פוגשים את המבט הזה שהאהבה הקרינה להם והם היו פורצים בבכי בלי שליטה.

באותו הרגע ידעתי שהנשמה עלתה על פני השטח והשד הולך ומתפוגג, הם עוברים ריפוי וכל זה הם עשו בעצמם.

זה היה מרגש אותי מאוד מבחינת הריפוי שהם העבירו את עצמם, הייתי שם רק כדי לתמוך בתהליך.

ההודעות שההורים היו שולחים לי לאחר שפסיכולוגים ופסיכיאטרים ותרופות ומסממי תודעה שלא עזרו בשום צורה, ריגשו אותי מאוד.

ומשהו קרה, והילדים האלו התחילו לפרוח, האור שלהם עלה על פני השטח חזק יותר מכל מה שההורים יכולים לקוות שיקרה אי פעם לילד המיוחד שלהם, הם הדביקו עליו תווית של אוטיסט או ילד בעייתי או תסמונת דאון, כן, גם מקרה כזה הגיע אלי.

ביקשתי מההורים שישמרו את העניין לעצמם, אני לא רוצה להתפרסם בזכות כלום מזה, אני רק שלוחה של אנרגיה שמתווכת להם את זה, כל השאר הם עשו בעצמם.

ניסו לשלם לי על הזמן שהקדשתי, אין מצב, לא קורה, האור האינסופי לא ניתן למכירה, הוא ניתן רק להעברה וריפוי.

ניסו לתייג אותי בסיפורים האלו שקרה פה נס וטראו מה היא עשתה, לא הייתי מוכנה ועדיין לא מוכנה בשום אופן.

מדוע אני רושמת לכם את זה?

כי בכל אחד ואחת מכם יש את היכולת להתעלות מעל תדרי המטריקס כדי לעשות כאן ריפוי, לעשות כאן ניסים. כל אחד נושא בתוכו אלוהים. השאלה היא כמה אגו אתם מכניסים בזמן שאתם עושים את זה.

נכנס אגו? מתנקז ממכם האור.

ומה שנשאר זה שד שמספר לכם כמה אתם עצומים וכל יכולים.
ואני מזהירה מאוד מכל מה שקשור לאגו שמספר לכם סיפורים.

האנרגיה הזאת המירה כל כך הרבה נשמות אהובות שהכרתי לאורך חיי, רגע אחד יש נשמה ייחודית בתוך הגופים, וברגע אחרי אני רואה אפלה שהשתלטה על הגופים ואין לי שום יכולת למנוע את זה.

האנרגיה הנרקיסטית לא תוכל לסבול שמשו יהיה גבוה יותר ממנה, שמשו מצליח יותר ממנה, שמשו יפה יותר ממנה, וזאת אנרגיה חכמה, אבל לא מספיק.

זה אמנם בתוך גופים ואמנם זה אנרגיה זכרית כי היא כוחנית ומניפולטיבית, אבל היא צפויה.

אני יודעת בדיוק מתי תקרה התפרצות או איבוד שליטה כשזה נכנס לגופים, והכי מוזר היה שלא הייתי צריכה לעשות שום דבר מלבד להתעלות עוד ולהאיר חזק יותר כדי להעלות אותה על פני השטח, וזה היה קורה מאוד מאוד מהר.

האנרגיה הזאת בתוך הגופים הייתה מראה את עצמה בכל כך הרבה דרכים שלמדתי לזהות את הדפוס ואני מספרת לכם את כל השלבים האלו עכשיו.

השלב הראשון זה יבוא בדמות אדם או אישה שיזכיר לכם משהו אהוב, משהו שנשכח, משהו חם ואוהב, משהו מגן ותומך, משהו שיהיה לצידיכם לא משנה מה.

ועבור ילדי השמש, ילדי האורות שחסר להם כל כך העיטוף הזה, הם צמאים כל כך לחום הזה, שהם הופכים לעיוורים, הם רואים רק את מה שמולם ללא יכולת לראות מספר צעדים קדימה של מהי הכוונה של אותה האנרגיה בתוך הגוף שמולם.

מהסיבה הפשוטה, אין בנשמות האור רוע כל כך מתוחכם שיכול לערוך את המניפולציה הגדולה ביותר שהאנושות אי פעם ראתה, אין להם יכולת לייצר רמאות לטווח הקצר, כל שכן לטווח הארוך.

וזה מה שהנרקסיסט עושה, בגוף של נקבה או בגוף של זכר זה לא משנה, אנרגיה זו אנרגיה, היא מתלבשת בהרבה דרכים.

אז הנרקסיסט נדבק כמו סופר גלוי לנשמה הזוהרת הזאת. יש פה פוטנציאל של מזון ארוך טווח, "שווה" להשקיע כאן.

אתם תרגישו שאתם האדם האהוב ביותר בעולם, יפנקו אתכם ורעיפו עליכם מחמאות אינסופיות, ובשנייה שאתם מרגישים הכי בנוח בסביבה של הישות הזאת, היא ממתינה בסבלנות לשעת הכושר לתקוף.

ככל שההכנה ארוכה יותר, המכה חזקה יותר והם יודעים את זה. הישויות האלו מחכות לפעמים שנים רבות כדי לבצע את "האיסוף".

נשמות האור מגיעות למצב של הארה, זה קורה להן הרבה, ובעיקר בימים האלו.

האור מתגבר והן מתחילות להאיר חזק ומתחילות לייצר ולעזור לאנשים, ולעשות דברים שהנרקסיסט בחיים לא יצליח, והקטע הוא שנשמות האור לא חושבות בכלל בתצורה אגואית, הן טובות כי הן טובות, הן מוצלחות כי הן מוכשרות, יש להם הרבה מתנות ורובן רוחניות, משהו שהנרקסיסט בחיים לא יצליח לייצר, וכאן מגיעה המכה.

הנרקסיסט מרגיש שלא רק שאתם זוהרים, עליכם עליהם בכמה רמות, הם לא יוכלו לקבל את זה, וזה בדיוק הזמן שלהם להכות, ולהכות הכי חזק שאפשר ישירות לתוך הלב שלכם.

שימו לב. הם ימתינו עד שתגיעו למצב הכי פגיע שלכם מבחינת אמון וחיפה, ורק אז הם יכו, לא לפני.

קרה לי עם אנשים בעבר שבטחתי בהם, אנשי רוח וגם כאלו שלא.

כשזה קורה הנשמה שחטפה "בום" של פגיעה רגשית, בין אם זה מניפולציה או שאיבה או התקפה, אנרגטית או פיזית ישירות לרגש, הנרקסיסט יגרום להם להרגיש אשמים, להרגיש נחותים כדי שהם ירדו מהר למתחתיהם, וחס וחלילה כשוויים, נראה לכם? יתהפך העולם לפני שהם יהיו בסדר עם זה.

מבחינת הנרקסיסט לא יכול להיות שום דבר שווה להם כי הם "ייחודיים" והם יורידו אתכם מאוד מאוד מהר למתחתיהם.

הנשמה הפגועה מתחילה להשתבלל, אבל עדיין לא נופל לה האסימון.

"אולי ניתן עוד הזדמנות, מסכן קשה לו, הוא במשבר, אני כאן כדי לתמוך"

ועוד ועוד סיפורים שנשמות האור מספרים כי הן רואות רק את הטוב, הן מסרבות להסתכל לישות הזאת בעיניים ולראות את האפלה שמייצרת עוד ועוד טריגרים לשאיבה, הכרתית ותת הכרתית.

הנרקסיסט מתחיל להבין שהוא צריך "להוריד הילוך" כדי שלא יעלו עליו חס וחלילה, ואין לו שום בעיה להתנצל, להביא פרחים ומתנות ותכשיטים ולהתבכין ש - בבקשה תסלחו לו כי הוא לא אשם, אתם הבאתם אותו למצב הזה, ואם תשתדלו לא להכעיס אותו בפעם הבאה, הכל יחזור להיות ורוד כמו שהיה.

התרחיש הזה קורה אינספור פעמים, ולפעמים לאורך שנים רבות.

עד שנשמת האור אומרת די, הייתי מספיק מזון אנרגטי לאורך השנים, היא בכתה את החיים שלה החוצה בכל פעם כזאת ש... וואללה, לרוב אין לנשמות מושג על מה היה הרעש, אבל הנרקסיסט דאג לעשות הרבה רעש, אז בטוח חשבתם שזה משהו שאתם עשיתם.

ברגע שנשמה עולה על התרמית ואומרת די, לי זה הספיק, והיא קמה והולכת, הנרקסיסט לא ירפה מהטרף שלו, השתגעו? הוא השקיע כאן, והמזון האנרגטי שלו הולך להיעלם, ולא בא לו להתחיל להשקיע עוד כמה שנים בעוד קורבן, אבל לכו תדעו,

יש מצב שהם יעשו את זה לעוד נשמות תמימות שלא יכולות לראות מקרוב.

אני יודעת כי זה קרה לי. ומספר פעמים במהלך החיים האלה. כמו שאתם קצת מתפלאים, אני רואה את כל הפנים של אנשים, של נשמות ושל בוטים ושדים, כי אין לי שום נגיעה רגשית עמוקה, רק כדי להישאר ניטרלית, אני אוהבת את כולם ברמה הניטרלית, רק כך אוכל לראות את כולם בבהירות.

אני עדיין לומדת איך מניפולציות ארציות עובדות ואני נופלת בהם כל פעם מחדש, אני מודה כל יום לאהובים שלי שסביבי בחיי, לבעלי האהוב שתמיד מגן עוזר ושומר עלי בכל דרך זוהרת ופותח את עיני לעולם התלת מימדי כדי לראות את מה שנשכח.

מישהו יצר פגיעה. אני ישר מוחקת את הפגיעה, לא נשארת במערכת כדי לא להחזיק משקע, אבל זה כר נרחב לאנשים כאלו להיכנס שוב ושוב לחיינו בלי שנפיק לקחים.

אבל חייב לראות את כל הצדדים, וזה המסע שלנו כאן בעולם. כך זה פועל גם בעולם האסטרלי, רק כאשר אתם מתרחקים אתם רואים ברור.

ככל שאתם מתקרבים יותר, הראייה מטושטשת, בדיוק הפוך ממה שקורה במימד השלישי.

זהו העולם ההפוך, כדי לראות ברור צריך להתרחק, כדי להשאיר מרחב ניטרלי וסטריילי.

תשאלו מה קורה עם הילדים שעברו ריפוי? ובכן, קסם זה קסם.

האור מתעצם, הם מתפתחים טלפתית, הם מלמדים את ההורים שלהם מהי ראייה אחרת ותקשורת אחרת, ההתפרצויות הצטמצמו ל... שום התפרצויות עד למועד כתיבת שורות אלה, ואני בקשר עם רובם, הם ייצרו נס ששבר את כל גבולות ההגיון.

פעולה דומה עשיתי עם בני האוטיסט שהיום בן שמונה. הילד היה בוכה 24/7 התפרצויות זעם ופעם אחת הוא גם "שינה צורה" למשהו אחר.

רק כאשר יש לי רשות לטפל אני עושה. שמונה שנים לא ניתנה לי רשות על מנת שאלמד את כל הרבדים של הכניסות האלו בילדי האורות.

כל הגוף שלי היה עם "סימנים" של אותם ההתפרצויות, שיער תלוש וכחולים בכל מיני חלקי גפיים שהיו עלי לאורך שנים, לילות לבנים וחיים שאינם חיים.

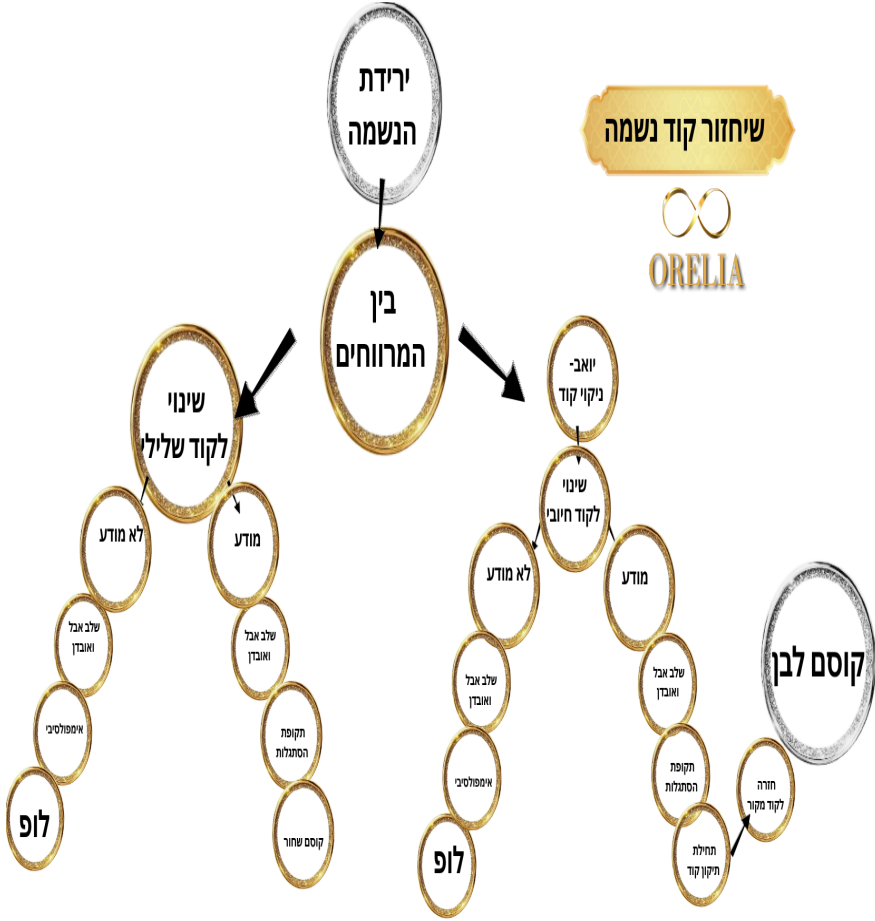
ברגע שניתנה רשות, נכנסתי למרחבים הגבוהים כדי ללכת אחורה בזמן ולבצע את הפעולה, לא לפני, וכבר הבנתם מדוע.

וכאן אתן לכם את הנוסחה של תיקון נשמה.

אם לא היה לי את ניסיון החיים כדי לזהות את המרכיבים שנכנסים בילדי האורות, "השמש" לא היה קורה כנראה לעולם.

הרי לא אלמד ולא אעביר ידע אם לא חוויתי אותו בעצמי, ובכן, חוויתי ועכשיו אוכל לעזור לעוד הורים ועוד ילדי אורות לדעת מה קורה להם בחיים.

הלכתי אחורה בזמן לרגע ההיווצרות וערכתי תיקון לזרע, טיהור וכניסה מחודשת ישירות לתוך הביצית, וזה ממש תיאור מאוד קטן ובקצרה.

זה היה תהליך מאוד מרגש לראות את האור מייצר את עצמו שום והפעם באופן הנכון ללא ערבוב או כניסה אחרת.

בדקתי את התאומה שלו באותו המעמד, וראיתי ששם הכל היה בסדר, היא גם עם אוטזים אבל קל יותר מאשר שלו שהיה במצב חמור מבחינת תקשורת עם העולם ובכללי.

הלכתי שוב לרגע הלידה, ושם כשלקחו אותו לטיפול נמרץ להחייאה, כשהוא חוזר לנשום הייתי לידו, משהו שלא קרה לפני, נתנו לי לראות אותו רק אחרי 24 שעות.

ואמרתי לו "ילד שלי טהור, אמא כאן, אמא ממש כאן לידך, אתה לא תראה אותי אחרי 24 שעות, אתה רואה אותי עכשיו, תמיד אהיה איתך ותמיד אשמור עליך מלאך קטן שלי, ברוך הבא לעולם" ונישקתי את הנשיקה הראשונה שאמא נותנת לתינוק שלה שמחובר במלא צינורות, אבל הוא קיבל את הנשיקה הראשונה מאמא,

וידעתי, ידעתי שהוא רואה אותי מעבר לגבולות הזמן.

בכל התהליכים האלו אני בוכה בלי שליטה.

כך מזכים אותנו לערוך תיקוני עולמות ותיקוני נשמות בחזרה למקור.

כך שהילד שלי הטהור, היה זכאי לתקן את החוויה שלו, לכל השלבים שהוא עבר מרגע ההיווצרות.

הילד שלי חזר אלי.

השינוי היה כל כך חד שאף אחד לא ידע מה להסביר מבחינת
בית רגוע וילד מקסים מאין כמוהו.

פרק 14 - מהי רוחניות

כותרת מוזרה לעומת מה שתיכף תראו, אתם תבינו מדוע.

דורות רבים ואינספור תרבויות הביאו את האדם האנושי לשאלה
**"איך אני מתפתח הכי טוב שאני יכול ואיך אני הולך להרוויח
מזה"**

זאת הגדרה די מדויקת לגוף ארצי, כן?

אז אתם תוכלו לראות עכשיו באופן מוחשי ומאוד אותנטי איפה
בדיוק, אבל בדיוק, היכן אתם ממוצבים בסולם הרוח.

בעולם מקביל בו מה שאתם תראו יהיה הפוך ממה שאתם יודעים
כאן בעולם המראה, ישנם אנשים בדיוק כמוכם, קמים בבוקר,
הולכים לעבודה, מייצרים חברויות וזוגיות, פרנסה וילדים, חיים
ומתים ונולדים שוב... אבל איפה הם נולדים שוב?

בעולם המקביל כל מה שתראו, הפוך מכאן.

כדי לראות ברור תצטרכו להתרחק כדי לקבל רזולוציות טובות
יותר, זוכרים?

אז רוחניות בעולם שלנו, היא הנורמה בעולם מקביל, ורמות
הקושי שתחוו כאן הן רמות קלות שתחוו שם.

מה שלא ברור לכם כאן, מאוד ברור שם.

מאוד מאתגר עבורי לראות את שני העולמות ללא השוואות, זה כמעט בלתי נמנע, אך אשתדל לעשות את ההכי טוב שאפשר כדי לעשות לכם סדר בעולם בו כולנו חיים עכשיו בתלת מימד.

בעולם הנוכחי שבו אתם קוראים את הספרים שלי וכרגע את הספר הזה, יש כמה רמות של תודעה.

רוב האנושות טועה לחשוב שאם הם מבינים מטאפורות, הם ברמה רוחנית מספקת מבחינת הבנה, זאת טעות יסודית. בעצמי עדיין לא מבינה הכל, וזה בסדר, ככל שתדעו יותר, אתם תדעו כמה אתם עדיין לא יודעים שום דבר!

לראות ולחיות רוחניות היא ממש לא כלפי חוץ, ולא כולם אור ואהבה, יש כאן הכל ועל הכל צריך להסתכל.

להיות רוחני זה לא לדבר רוחניות אלא להתנהג אותה, והכי חשוב, להתנהג אותה כאשר אף אחד לא מסתכל עליכם. להיות רוחני זה לראות דרך נקודת המבט שלכם את העולם הפנימי שלכם תוך התייחסות מפוקסת על העולם של בחוץ.

זאת טעות שורשית מאוד לחשוב או לחיות באופן שרק העולם הפנימי הוא מה שחשוב, ויש הרבה סיסמאות שמסתובבות בעולם הזה שמספרים לכם שזה כל מה שזה,

וזה נותן פתח להרבה הטחות מוזרות כמו:

"כולנו שיקופים"

"כולנו מראות"

"תחשוב חיובי ויהיה חיובי"

"אם תראה טוב תקבל טוב"

"ככל שתתן יותר תקבל יותר"

יש כל כך הרבה סיסמאות מצוצות מהאצבע, שאני ממליצה לכם להוציא את האצבעות מהאוזניים ולהתחיל להקשיב.

אם הסיסמאות האלו היו נכונות, כל החושבים חיובי ומתדרים חיובי היו מקבלים רק חיובי בחיים שלהם.

ואלו שתמיד נותנים ומעניקים לא היו טובעים עכשיו בחובות ומינס בבנק, אגב האנשים הלארג'ים ביותר הם אלו שאין להם כלום.

וכל אלו שרואים רק חיובי בחיים שלהם מקבלים כאפות שליליות והתקפות אנרגטיות על ימין ועל שמאל, למרות שבמהות שלהם הם תמיד חיוביים.

ונשמות גבוהות וטהורות לא היו מושכות לחיים שלהם בני או בנות זוג נרקסיסטים, כי אין בנשמות האלו שום דבר שלילי, אז מה משך את הרע המוחלט לתוך החיים של הטוב המוחלט?

אלו שאלות שאני מעודדת אתכם לשאול, ועכשיו נתחיל.

יש כאן נוסחה בעולם והיא פועלת באופן הזה:

אדם מודע מעניק משהו טוב וחיובי לאדם לא מודע, האדם הלא מודע הולך ומתנהג כמו שהוא אמור להתנהג באופן לא מודע, ואדם מודע שלילי מהצד השני משתמש באדם הלא מודע כדי להעביר לאדם המודע החיובי את כל התדרים השליליים.

למשל:

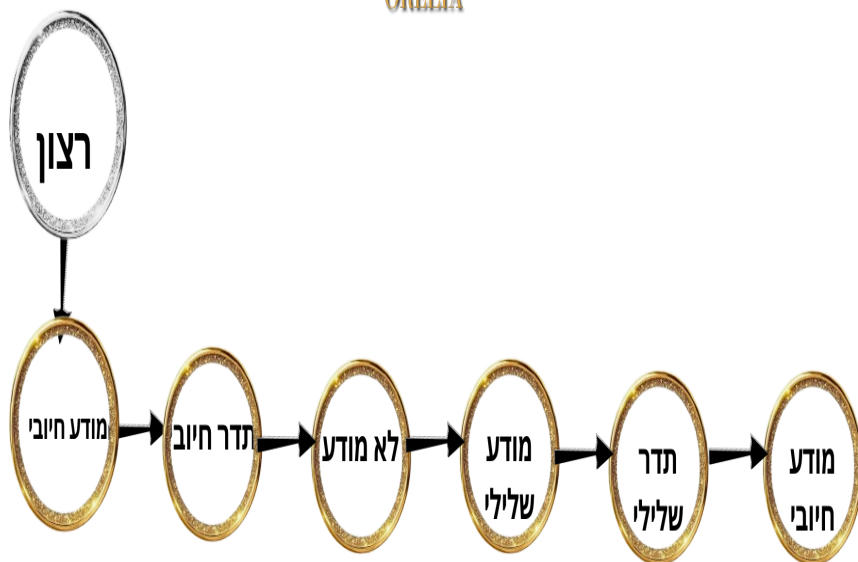
אתם מאכילים כלב, מרעיפים עליו אהבה ומגדלים ומשחקים איתו - אתם לא מצפים לקבל כלום בתמורה מלבד נאמנות - אתם מעניקים לו משהו מודע.

בשנייה שאתם לא בפוקוס הוא בורח - מתנהג בקוד שלו, אין לו מושג מהי הכרת תודה או השלכות של פעולה, הוא כלב, הוא יתנהג כמו כלב - כי הוא לא מודע.

האנשים שמוצאים את הכלב ומחזירים אותו לבעלים מחזירים אותו עם תדר שלילי של ביקורת - לא השגחתם אתם לא אחראים - תדר שלילי מודע חוזר למעניק המודע.

אז זו הנוסחה: אדם מודע - מעניק ללא מודע, ללא רצון לקבל תמורה - הלא מודע מייצר אינטראקציה עם מודע שלילי - המודע השלילי מעביר תדר שלילי באמצעות הלא מודע למודע החיובי - המודע החיובי נדפק.

תמסורת תדרית

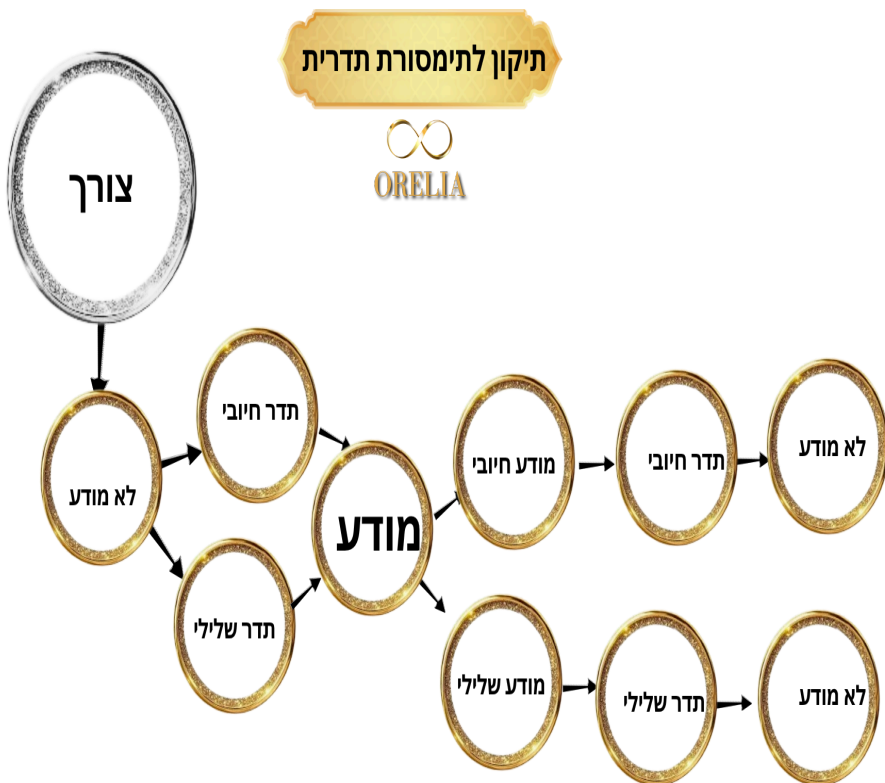

רוב האנושות מתנהגת בתוך טווח הלא מודע.

וזה יענה לכם על השאלה שלא נשאלה. מדוע כאשר אתם מתפתחים ברמות התודעה שלכם אתם נתונים יותר ויותר לשיעורים לא פשוטים, מדוע ככל שאתם עולים במדרגות, ההתקפות האנרגטיות והאתגרים בחיים מעלים הילוך?

או בדקתי נוסחה מתקנת, כי למה להשאיר נוסחה הרסנית
לאנושות, אם יש לנו האפשרות להיות חברים של ג'וראל למשל?
הא?

הנה הנוסחה המתקנת:

כאן נכנס השיעור האנושי כדי שתבחנו את עצמכם איפה אתם
עומדים במדרגות התודעה.
נתחיל מהקל אל הכבד.

סבל.

לא רק איך העולם רואה סבל, אלא איך אתם ממצבים את עצמכם בתוך המקום הזה, וכאן יש מספר רמות של תודעה שיראו סבל בנקודה שונה מאוד זו מזו.

הרמה הראשונה של הסבל - קיבלת מכה, מישהו הכאיב לך, יש לך מחלה, אתה מגיב באופן לא מודע, אתה מתמרד, אתה כועס, אתה מחפש פתרונות חיצוניים לבעיה, רק שהיא תיעלם ואתה לא תמשיך לסבול יותר.

הרמה השנייה של הסבל - אתה מבין את השיעור של המכה, ואתה מתחיל לומר לעצמך מילים חיוביות וכל מיני "שטיקים" של הניו אייג', כמה כל מכה היא לטובה, ועוד מלאאאא סיסמאות של העידן החדש, אתה מספר לעצמך מבפנים לבחוץ שתקבל שכר על הסבל שאתה עובר, אבל בפנים אתה עצבני רצח, כלפי חוץ אתה מראה שאתה קדוש מעונה וכאלה.

כשכל זה לא עובד, אתה מתחיל לחפש אשמים, בין אם זה בעולם הרוח או בעולם החומר. "זה קרה וקורה לי כי הוא או היא אשמים, הם עשו לי, הם שלחו לי התקפה" ועוד ועוד.

הרמה השלישית של הסבל - אתה רואה את הסיבה והתוצאה של מה שקורה לך ואתה מתחיל לחפש בתוך עצמך פתרונות, לפעמים תיעזר באנשים חיצוניים שנמצאים ברמת תודעה מפותחת יותר כדי שיעזרו לך להבין את השיעור ולהתקדם איתו.

הרמה הגבוהה ביותר של סבל - היא ידיעה. אתה לא מחפש אשמים, אתה לא נתון לפיענוח של סיבה ותוצאה, אתה הופך להיות הכאב עצמו וגם הרפואה, העיניים שלך הן לא בפנים וגם לא בחוץ, "זה כאב, זה מה שזה ואני לגמרי בסדר עם זה, כל ההתמסרות שלי היא טוטאלית לכל מה שקורה סביבי".

אתה לא מחפש מי יפתור לך את זה, אתה לא מאשים אף אחד, או זורק את הכדור של ההטחה במישהו אחר, אתה לוקח אחריות מלאה על החוויה שלך. אתה הבעיה וגם הפתרון.

זו הרמה הגבוהה ביותר של סבל ברמת התודעה.

השלב השני הוא

חמלה

מהי חמלה על פי מדרגות התודעה?

אז השלב הראשון ההתחלתי של "החומל המתחיל" - הוא הזדהות. אתם מזדהים עם כאב של אנשים, אתם כואבים או מזילים דמעה, אתם אול אין בכאב של זה שמולכם. אתם לגמרי אמפתיים וגם סימפתיים, אתם נחמדים בנחמדות הנחמדה של החמודים, וכל כאב או סבל זה חבר שלכם שנמצא בקטגוריה למעלה של סבל, מכניס אתכם לעצב ורגשות מוגברים.

השלב השני של חמלה למתקדמים - אתם עדים לסבל ואתם מחפשים לסובל פתרונות, שולחים אותו לכל מיני מקומות שיעזרו לסבל שלו, אולי תעזרו לו כספית, אולי תעזרו לו רגשית,

אולי תפתרו לו בעיה רפואית או תשלחו אותו לכל מיני מקומות שיעזרו לסובל בכאב שלו.

אתם לא נחים עד שתדחפו את עצמכם לכל מקום באקסטרה עזרה שתוכלו, תצאו מגדרכם כדי להעניק עזרה.

יש חמלה עליונה. זאת המדרגה הגבוהה ביותר של חמלה שאולי תשאיר אתכם בשוק.

החמלה הגבוהה ביותר, היא לראות את מסע הנשמה של זה שמולכם, בדיוק כפי שהסובל חווה ועובר. אתם רואים את השלמות של הנשמה שמולכם בדיוק כמו שהיא עוברת את זה. אתם עדים לסבל שלה, ויודעים שכך זה אמור להיות.

אתם לא מנסים לפתור לו את הכאב, אתם תהיו שם בשבילו, ולא תנסו לייפץ לו כלום מבחינת הכאב, ואולי גם תגידו לו "אתה אמור לעבור את זה בדיוק כמו שאתה אמור לעבור את זה, אני לא אפתור לך שום דבר בתוך שלמות מסע הנשמה שלך".

וכאן החמלה האמיתית נמצאת. אתם מביאים לאותה הנשמה את המקום המקורי של שורש הסבל, ושם יש לנשמה עבודה לעשות, פנימה בתוך עצמה, כי רק הנשמה יכולה לעזור לנשמה. והחומל העליון הזה נמצא שם בשביל להחזיק מרחב בטוח לסובל.

כמה קשה לומר את זה כאשר אמא רואה את הילד שלה סובל. אני מכירה את זה ממקום מאוד אישי. הילד סובל.

אני יכולה להיות שם רק כמחזיקת מרחב ולתמוך בו בתהליך, לא מעבר, הוא לא רוצה לשמוע את העצות שלי, או שאמצא לו

פתרונות, הילד לא רוצה כלום מזה, הוא רוצה שאמא תחזיק לו מרחב בטוח, בזמן שהוא עובר את מה שהוא עובר.

מאוחר יותר כשאף אחד לא מסתכל, אני מוציאה את הבכי שלי החוצה כדי לא להכאיב לילד יותר ממה שהוא כבר עבר, בין אם רגשית, תדריית או פיזית.

השלב השלישי של הרמה הרוחנית שלכם היא

אמת

אמת ברמה המתחילה, היא אמת שכולם מכירים, לא משקרים, אומרים תמיד את האמת לכל שאלה שנשאלת, ואם לא נשאלתם אתם לא עונים. האמת הזאת קורה רק מול אנשים, בסתר לפעמים אתם מחרטטים את עצמכם, כך שהרמה הזאת היא רק כלפי חוץ.

האמת ברמה השנייה - היא אמת מצטדקת, אתם תייעצו לאנשים לדבוק באמת, כשאתם בכלל לא משתמשים בה.

"אני אמיתי, אני צדיק" אתם יודעים לנאום מדהים על אפשרויות של אמת, פנימית וחיצונית, כשבתוכם אתם לא מיישמים כלום מזה.

האמת הגבוהה ביותר - היא אמת מול עצמכם. אין לכם קהל. אף אחד לא מקשיב. אתם על בדק עמוק פנימי, ושם אתם מגלים מלא פאקים שאתם כבר לא יודעים מאיפה להתחיל.

אמת ברמה העמוקה ביותר, היא לכבד כל אמת של מי שנמצא מולכם, זאת האמת שלו וכך טוב.

היא להיות בקילוף פנימי כל כך עמוק שאין לכם לאן להתחבא ואתם גם לא רוצים, אתם יודעים שזה כואב, ואתם חייבים לחמול את עצמכם ברמה העמוקה של החמלה.

אתם מגיעים לשקיפות כל כך גבוהה, שכל דבר שיהיה בתוכם צורם, אתם תעלו אותו מיד על פני השטח ותטפלו בו, ובשורש שלו. לאמת שאין לה קהל, זו האמת הגבוהה ביותר, אף אחד לא ימחא לכם כפיים, אף אחד לעולם לא יידע מה קורה לכם בפנים. אבל אתם יודעים, וזה מספיק עבורכם לערוך לעצמכם ניתוח לב פתוח ולהתחיל בעבודה הזאת. משם אתם מפעילים חמלה שמביאה אתכם לסבל כדי לרפא את החלקים האלו עד למצב תיקון ושדרוג.

השלב הרביעי של הרמה הרוחנית שלכם ואיפה אתם נמצאים היא

ביקורת.

ווא וואהה וויוואהה. מי אוהב לקבל ביקורת?

אז הרמה של המבוקר המתחיל הוא התקפה - הוא נעלב, הוא גם מראה את זה, איך יכולתם למתוח עליו ביקורת, מי אתם חושבים שאתם, למה אתם בלי פאקים שקמתם עם הזכות למתוח עליהם ביקורת? כל האשפה יוצאת מהאנשים האלו החוצה, אם העזתם אפילו לרמוז על שיפוטיות לכיוון שלהם.

זו הרמה הנמוכה ביותר של ביקורת.

הרמה השנייה של ביקורת למתעורר המתחיל - היא היעלבות והסתגרות, הם מתחילים לעשות לכם רגשי, הם קיבלו את הביקורת והם מתחילים להתקרב, "נכון, הייתי לא בסדר, אני מצטער, עכשיו תניחו לי שאבכה בחושך עם סוודר ומשקפי קריאה כדי לקרוא על עוד ספר רוחני שלא אתנהג אותו, טוב?"

הרמה הנוספת של ביקורת - היא ביקורת עצמית, או הלקאה עצמית, אנשים עם ביטחון עצמי נמוך, הם עושים את זה כל הזמן, הם מורידים את עצמם, ואם הם לא עושים את זה, אל תדאגו, יש להם משהו מאוד אדוק בסביבה שלהם שיעשה את זה עבורם "באהבה נרקסיסטית".

הרמה הגבוהה ביותר של ביקורת - היא ביקורת תמידית.

אתם במבחן עצמי כל הזמן, אתם מודעים לכל החלקים שבהם אתם ערים ויודעים אלו חלקים טובים או פחות טובים יש בכם, ויש בכם בסל הכלים את כל הדרכים לראות את זה ולזהות את זה, ולפעמים גם להגיע לפתרונות.

ברמה הגבוהה הזאת, אם תקבלו ביקורת חיצונית, אתם תודו לאיש המבקר, הוא האיר את תשומת ליבכם לדברים, אתם לא כועסים או מתקרבנים, אתם בטח לא יוצאים מהכלים והאגו לא מתחיל להשתולל.

אתם ערים,

רוב הסיכויים שהביקורת לא תפתיע אתכם, כי אתם בכל מקרה עושים את זה באופן יומיומי לכל דבר שנמצא בחיים שלכם. יש בתוכם מפקח עליון שעובד על משרה מלאה.

**שימו לב שכל אחד מהשלבים האלו יספר לכם באופן מאוד כנה
איפה אתם עומדים מבחינה רוחנית.**

פרק 15 — "הנוסחאות הסודיות: סימן החיה"

ישנם שני סוגים של אנשים ושני סוגים של התקפות שכולכם מקבלים!

כאן אחדש לכם משהו שתמיד ידעתם

יש סוג אחד של אנשים שמקבלים התקפות אנרגטיות על הגוף שלהם, ויש סוג נוסף של אנשים שמקבלים התקפות מוחיות על התודעה שלהם.

את הסוג הראשון רובכם מכירים ויש מצב שזה קורה לכם באופן יומיומי או שבועי או חודשי - התקפות אנרגטיות.

וזה קורה כאשר מישהו שולח אליכם הדף רגשי מאוד חזק שמגיע עד אליכם.

אתם רגישים מספיק כדי לקלוט את ההדף והגוף שלכם מגיב, איך לומר בעדינות, מגיב גרוע.

זה יכול להגיע עד מצב בית חולים או לעיתים גם מוות. חוויתי את זה מספר פעמים על בשרי עד למצב מסוכן.

הסוג השני הוא התקפה מוחית.

זה קורה לרוב האנושות הזאת שמשתמשת במערכת המוחית של המחשבות.

פתאום אתם תקבלו כל מיני קולות בראש שלכם שמספרים לכם דברים רעים על אנשים אחרים,

אתם מקבלים את הדף המחשבות האלו, אתם מאמינים להם, ובאופן אינסטינקטיבי, אתם שולחים פולס של רגש שלילי למרחב.

האינסטינקט המיידי שיידך לקוד של החיה!

החיה מגיבה תמיד, באופן אימפולסיבי, בלי לבדוק עובדות.

בשני הסוגים של ההתקפות האלו, לא אתם ייצרתם את ההתקפה אתם קיבלתם אותה והכנסתם אותה אליכם ובשני הסוגים אתם מגיבים.

עכשיו אומרת לכם מה קורה לכם בזמן ההתקפות

כאשר אדם שכלי מקבל התקפה על המחשבות, על המערכת המוחית, הדבר הראשון שנפתח לו זה רגש!!!

וואלה, קראתם נכון.

המערכת הרגשית נפתחת לו לרווחה והוא מתחיל לייצר המון רגשות שהוא לעולם לא היה חושב שהם קיימים בו, כאשר ההתקפה מסתיימת, המערכת הרגשית שלו ננעלת בחזרה למשהו עמום ולא ברור. הוא שחרר הדף אנרגיה מאוד חזק רגשי, שלאחר התקפה כזאת הוא נשאר מרוקן כמעט לחלוטין מבחינה רגשית!!!

כאשר אדם **תדרי** מקבל התקפה אנרגטית, הגוף שלו מגיב קודם כל בנעילה, הגוף נכנס למצב הלם, תקראו טוב טוב, **הוא ננעל רגשית!!!**

הוא לא מרגיש, הוא לא מייצר שום מחשבה ושום רגש, הכל נאטם עד שההתקפה האנרגטית מסתיימת ואז הוא פותח את הלב שלו ואת הרגשות שלו בחזרה.

אבל תופעת לוואי בלתי נמנעת: הוא מרוקן אנרגטית עד לקרקעית!

אתם אוהבים דוגמאות אז הנה:

אדם שכלי - שמשתמש במוח שלו רוב שעות היממה, מחשב חישובים מייצר תכניות, הכל מחושב מדוד וממוספר, אם אפשר טבלת אקסל בבקשה, הוא יהיה שם, מצגות, וכל החבילה, ואת כל זה הוא עושה בחישובים קרים, האנשים האלה פחות מרגישים, הם יותר חשיבתיים

אבל מה, פתאום באמצע שום מקום נכנסה לו מחשבה. מחשבה זה טוב, זה עוד נתונים שנכנסים לתיוק.

הוא מסתכל, מההה, נתנו לו נתונים, ברור שהוא מסתכל.

המחשבה שנכנסה היא בכלל לא שלו, אבל רגעעע, יש פה "ג'וסי" זה מעניין. הוא מרחיב למחשבה את הרזולוציות ו...הופ הוא נפל בפח.

המחשבה הזאת מביאה איתה את כל החברים הערסים שלה מבתים והם פותחים "חאפלה"

בוה הרגע, האדם שבוי בתוך החבורה הקולנית הזאת, כשזה הצטייר למשהו ממש פצפון,

אבל מעניין מספיק בשביל לפתוח את דואר הזבל הזה, שמתברר כווירוס ענק שלפעמים ידרוש להחליף את כל החומרה של התכנה

זה נכנס, זהו, הווירוס בפנים, וזה מתחיל לייצר בתוך האדם המון רגשות שליליים, הוא מתחיל לייצר את מה שהוא לא מייצר באופן כללי, רק לעיתים נדירות, הוא מייצר רגש ועוד רגש שלילי, שזה החזק ביותר מבחינת המטריקס

ההדף של כל זה הולך ומרחיב את עצמו, נראה לכם שזה נגמר בשק קטן של מחשבות? כל הרחוב מגיע לחגיגה האדם שקיבל את זה בכלל לא יכול להתחיל לעצור ולחשוב, המחשבה "ההגיונית" כבר מזמן לא שם,

כל מה שממלא אותו כרגע זה רגש כל כך שלילי, שהוא מתחיל לייצר עוד ועוד ממנו מתוך חבורת הערסים שנמצאת לו כרגע בראש ולא מפסיקה להזרים עוד ועוד נתונים, שקריים לחלוטין, לתוך התודעה של אותו המסכן שאין לו מושג מה זה, הוא פשוט עמוק בתוך הבאג שנכנס לו למערכת אז תשאלו,

לאן ההדף הזה הולך? ומי שלח את ההדף הזה מלכתחילה? שלב שלב אני כבר מגיעה לשם.

הרגש השלילי כל כך חזק, הוא לא מורגל אליו, המון קולות נמצאים לו בתוך הראש והוא חייב, אבל חייב בזה הרגע לבטא את הרגש הזה החוצה, והוא מתחיל להגיב.

תגובה רגשית לאדם שלא מורגל לתדרים האלו, זה כמו להעמיס טונה של אנטיביוטיקה לתינוק באופן לא מידתי, הוא נכנס לאמוק

התגובה הרגשית יחד עם כל הקולות, שמחממים לו את המנועים של האופניים, למטוס סילון, מייצרים את ההדף המספק מבחינת המטריקס להתקפה אנרגטית לסוג השני של האנשים.

התדרים.

אז התדרים הם האנשים המרגישים - הם משתמשים יותר ברגש מאשר במוח.

רובם מתקשרים, הילרים, תודעה מאוד מפותחת מבחינה רגשית, ורגש הוא אנרגיה, רגש הוא תדר, רובם זרעי כוכבים וזרעי מלאכים, ישויות מאוד גבוהות אנרגטיות, הם יודעים לעבוד עם אנרגיה ויודעים לזהות נתיבי אנרגיה כי הם פועלים לראות הילות, נשמות ואנרגיות דרך הלב שלהם דרך הרגש.

אז אתן לכם דוגמה להתקפה אנרגטית כמו שאתם מכירים:

אדם שהמחשבות השכליות תקפו אותו, ברוב המקרים יהיו על אדם רגשי, זה קל יותר, אתם תכף תבינו את המטרה, האדם השכלי מקבל התקפה מוחית והוא שולח הדף רגשי לאדם רגשי, לאדם שכולו אנרגיה וכולו רגש.

ההדף הרגשי השלילי החזק הגיע בשלמות לאדם האנרגטי כהדף אנרגטי וכך יש שולח ומקבל

כל ההדף השלילי של האדם השכלי, מגיע בבת אחת כהתקפה אנרגטית לאדם הרגשי חבילה שהוא לא היה ערוך בכלל לקבל האדם האנרגטי לא יודע מה קורה לו פתאום הוא מתחיל לרעוד, להרגיש סחרחורת, הגוף שלו נכנס למצב נעילה רגשית.

ביומיום של הרגשיים יש להם אנשים שכשהם שולחים הדף רגשי "הבום" מגיע מהאנשים הקרובים להם

זה יכול להיות ילד, זה יכול להיות בן או בת הזוג שלכם, זה יכול להיות ההורה שלכם או האח או האחות, זה יכול להיות כל אדם שנמצא במרחב הקרוב הפתוח שלכם.

וזה יכול להיות מכל מרחק ברחבי העולם לרוב אלו אנשים שהרגש שלכם פתוח אליהם בכל מקרה.

למשל קמתם בבוקר, או חזרתם מהעבודה, אתם הולכים להכין לכם את כוס השתייה שלכם, ואז אתם נתקלים באדם השכלי, הוא קיבל הדף מוחי מאיפשהו, עכשיו הוא מפעיל בום רגשי שלילי.

אתם כמוכן בסביבה כל זה בלי להוציא מילה אחת מהפה תבינו כמה ההדפים האלו חזקים

אז נתקלתם באדם שקיבל את ההתקפה המוחית, הוא שלח לכם הדף של רגש שלילי, אתם רגשיים, אז אין לכם מספיק זמן כדי להיערך להתקפה שתקבלו,

הדבר הראשון שקורה לכם זה "דום" אתם מקבלים הדף כל כך חזק שאתם נעצרים במקום אבל... מאוחר מדי ההדף האנרגטי הגיע אליכם

ואתם צריכים להבין דבר אחד חשוב לא המחשבות של המותקף המוחי, הגיעו אליכם אלא הרגש בלבד של השולח הגיע אליכם.

הגוף שלכם מתחיל לקבל כל מיני תסמינים מידיים.

בבת אחת האנרגיה שלכם צונחת לרצפה, לפעמים אתם בעצמכם תצנחו על הרצפה, המוח שלכם מתערפל, אתם לא חושבים, לחץ באוזניים, לחץ ודקירות בראש, כי המחשבות של השולח לא מצליחות להיכנס למחשבות שלכם, ולכן תחו דקירות בראש.

אתם תחו בחילות, הזעה, חום הגוף עולה או צונח, שינויי טמפרטורת גוף מידיים שפתיים לבנות, רעידות בידיים וברגליים ואתם חייבים לשכב איפשהו לפני שאתם מתעלפים.

הנשמה שלכם מאוד מפותחת, אתם צריכים לדעת את זה. היא מכניסה את הגוף במידי למצב נעילה,

שלא יגרם יותר נזק ממה שכבר נעשה באותו הרגע. הרגש של המותקף ננעל, הוא לא מרגיש שום דבר באותו הרגע!

גם אם השכלי יתחיל לייצר ריב או צעקות או בלאגן, התדרי כבר נעל את עצמו, זהו. כלפי חוץ זה נראה שהוא אטום רגשית - וזה נכון,

המערכת הנשמטית שלו נעלה לו את המערכות כדי שלא יכנס לשם נזק מוחי ורגשי

פעולת הנעילה של התדרי 'מחממת' עוד יותר את המנועים של השכלי שממשיך להתפוצץ שם, עד "שיגמר לו"...

השכליים לא יחוו התקפות אנרגטיות, הם פחות רגש ויותר מוח - שם תהיה להם התקפה

הרגשיים לא יחוו התקפות מוחיות - הם פחות מוח ויותר רגש - אז באנרגיה יתקפו אותם.

עכשיו תשאלו מדוע השכליים לא יחוו התקפה אנרגטית? והרגשיים לא יחוו התקפה מוחית?

זה פשוט מאוד

השכליים מעבדים נתונים של המטריקס - של המימד השלישי, כמו מחשב, המון מידע בתוך המערכת המוחית, לרובם אין יכולות של ראייה מעבר לעיניים הארציות, רק חמישה חושים.

הרגשיים מעבדים נתונים רב מימדיים - אין להם שום רצון או כוונה להשתמש במערכות של המטריקס המוחיות, עבורם זה משהו שלא מעניק יותר מדי נתונים.

רוב הנתונים נמצאים בין המרווחים של הרגשות, שם התודעה מפותחת לרובדים עמוקים יותר של אינפורמציה ועל כן אתם מבינים שזרעי כוכבים וזרעי מלאכים יחוו אינספור התקפות אנרגטיות במהלך חייהם והשולחים הם כמובן אנשים שכליים שלא חוו התקפה אנרגטית אחת מימיהם, אבל חווים התקפות

מוחיות בלי סוף ברוב שעות היממה, וזה מגיע מתוך המטריקס עצמו.

או למה זה קורה? בתוך עולם ההשתקפות שאנחנו חיים בו יש שתי מערכות שלא בשלום אחת עם השנייה זה לא קרה מעולם תמיד היה את המוחיים והרגשיים תמיד היה מאבק ביניהם, מי טוב יותר, מי חשוב יותר, מי מפריע ומי מופרע, מי טהור ומי אפל שלום לא קרה בין הרבדים של שתי המערכות האלו.

השכליים אומרים - עזבו אתכם, מדע בדיוני, אין נשמה, אין תדרים, אנחנו בתלת מימד, יש מדע, יש חומר, יש לנו חמישה חושים, את זה אני מבין, את זה אני בוודאות יודע, וזה כל מה שזה.

הרגשיים אומרים - אתם לא מבינים כלום, יש לנו הרבה מעבר לחמישה חושים, יש עוד רבדי תודעה שאתם בכלל לא תצליחו לראות בחיים, כי אתם כל כך אטומים מבחינת תדרים שגם רגש עבורכם הוא חולשה ולא תבונה, ואנחנו יודעים שזה גבוה יותר, כי הרגש הוא אנרגיה, שאם עליתם על הנוסחה אתם תקבלו יותר אינפורמציה מכל מה שתחלמו לקרוא בכל הספרים שקיימים לכם בעולם

בין שתי התודעות האלו יש משהו שמשחק עליכם גם על הרגשיים וגם על השכליים. ואז הכנתי דבר מאוד חשוב בתוך הנוסחה המעניינת הזאת:

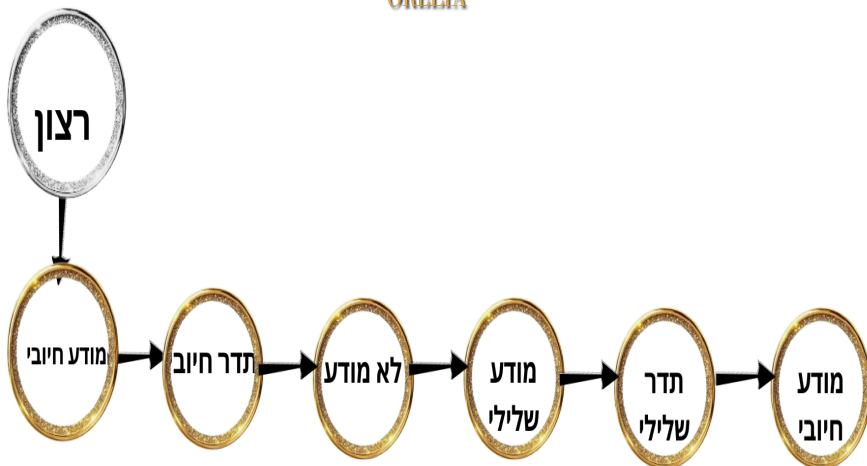
השכליים ברובם אחרי קבלת התקפה מוחית - ישלחו התקפה רגשית רק לתדריים והתדריים ברובם יכנסו למצב נעילה רגשית - אבל יחוו ניקוז אנרגטי

אתם זוכרים את הנוסחה הקודמת?

מודע חיובי מעביר משהו חיובי ללא מודע - הלא מודע מעביר למודע שלילי את מה שהוא קיבל מהמודע החיובי - המודע השלילי, המיר את המידע החיובי ומעביר דרך הלא מודע, למודע החיובי - תדר שלילי.

אני מצטערת לומר שזו הנוסחה האנושית.

תמסורת תדריית

בתוך עולם ההשתקפות שלנו כאן, יש מערכות אלקטרוניות ששולחות פולס מוחי רק לשכליים השאר כבר קורה מעצמו, הם עושים את העבודה בשביל המטריקס לשאיבות אנרגטיות שזהו המזון של המטריקס.

המוחיים לא יחוו התקפה אנרגטית. אני יכולה לומר לכם מהיכרות שלי עם אנשים, שהתקפה מוחית גרועה לא פחות מהתקפה אנרגטית.

כאשר אדם שכלי קיבל התקפה מוחית, הרגשות שלו מתפוצצים עד כדי איבוד שליטה רגשית, בדיוק כמו שבהתקפה אנרגטית לרגשיים - האדם חווה איבוד שליטה תדרי

המוחי קיבל אקסטרה של מחשבות שהן בכלל לא שלו, הוא לא יודע מה לעשות איתן חוץ מלנסות לפרק אותן רגשית

אתם מכירים את אלו שלא מפסיקים לריב בתוך הראש שלהם, על כל העולם?

הם מסתובבים עם עודף מחשבות בתוך ההוויה שלהם, והכעס מתחיל לעלות,

זה בדרך כלל מקום ראשון - כעס, מקום שני זה קנאה, מקום שלישי זה תאוה, מקום אחרון זה פחד

כשזה מגיע לעודף רגשות שהם בכלל לא מורגלים לו, הגוף מתפוצץ, ויכולים לקרות דברים מאוד לא נעימים לאדם שההדף הזה הופנה אליו

זה יכול להגיע להדף אנרגיה שלילית כל כך גדול שנשלח לאדם התדרי - שזה יכול לא רק לפצוע אותו, או לשלוח אותו לבית חולים, זה יכול להרוג אותו, פיזית להרוג אותו.

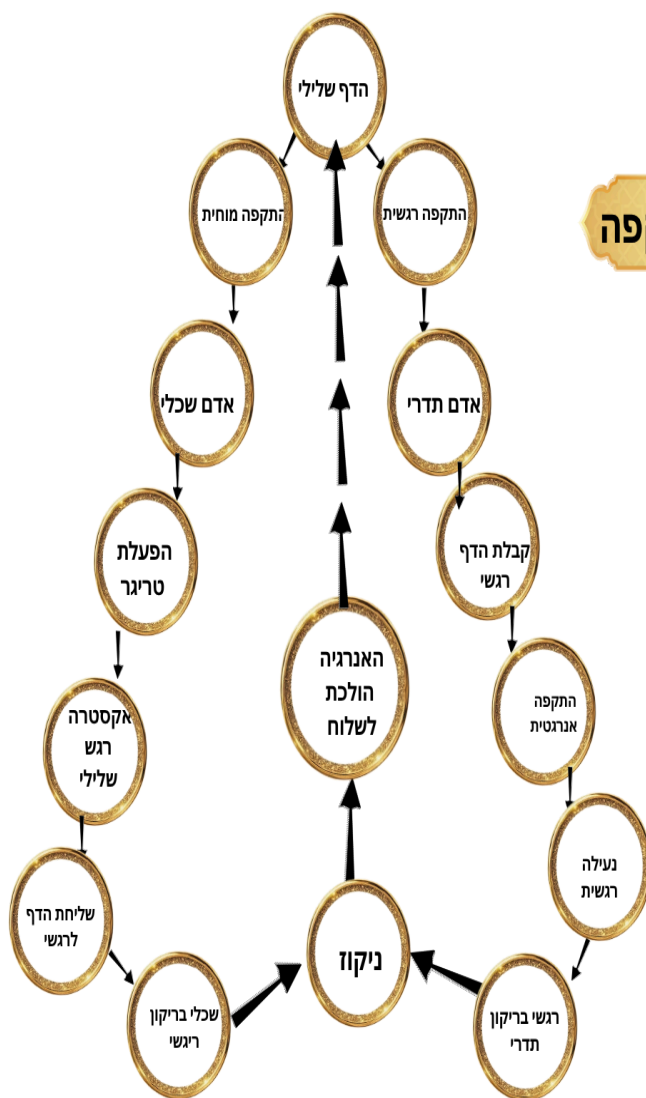
עיינו ערך "99 אחוז מהאנושות מתה מעין רעה"

ככל שההדף חזק יותר, כך הסכנה של ההתקפה גדולה יותר. הרגשיים כשהם שולחים התקפה - הם לרוב מקבלים בוסט של רגשות לתוך האנרגיה שלהם, ושוב, יותר מדי אנרגיה רגשית והם לא יודעים מה לעשות איתה והם שולחים בוסט תדרי לאדם השכלי שמוקרש אצלו למחשבות

כולם תקועים כאן בלופ החיה.

והנה כך האנושות תשמיד את עצמה מאוד מאוד מהר.

תמסורת התקפה

במטריקס יש מערכות חושבות הכל כאן ממוחשב.

כל המערכות העולמיות כיום יושבות על AI, ומשהו שולח לכם אקסטרה של תדרים וכל אחד מקבל את זה לתוך עצמו בכל אחת מהמערכות שהוא פועל. המוחיים יקבלו את זה כאקסטרה מחשבות שיציתו טריגר רגשי שלילי, והתדריים יקבלו בוסט של רגשות שליליים שיציתו אצלם טריגר אנרגטי.

המטריקס, כמטריקס לא יפגע בכם, בזה תהיו בטוחים, הוא לא יכול השליחים שלו כן.

כי לא משנה כמה תדרים נשלחים למרחב כדי להשפיע אחד על השני אם לא תרימו את הכפפה ותחבקו באהבה את הבוץ שנזרק לעברכם, לא יקרה כלום מזה אף פעם אם רק תשימו לב. אף אחד לא יותקף ולא ישלח התקפה לאדם שלא יצר את הטריגר מראש

הנוסחה של המטריקס: שכלי שקיבל התקפה מוחית - ישלח התקפה תדרית לאדם רגשי - האדם הרגשי אין לו מושג מה הצית את השכלי, זה בטח לא הוא - הרגשי קיבל התקפה ונועל את

המערכות של הרגשות שלו - השכלי מרגיש נהדר גופנית וגרוע רגשית - הרגשי נעול רגשית ומרגיש גרוע גופנית - המטריקס ניצח.

כי כל המטרה המרכזית של כל הנוסחה הזאת היא הפעלת אקסטרה אנרגיה מכל הכיוונים התדריים בכל מקרה מרגישים

הכל אבל הם לא משתמשים במערכות המוחיות של המטריקס, השכליים כן. כדי למקסם את המזון האנרגטי בעולם התלת מימדי הזה

אם עליכם על הנוסחה הזאת המטריקס בחיים לא יוכל עליכם אתם קולטים את זה?

עזבו אתכם מכל הקישקושים של מה אתם מצליחים או לא מצליחים כמו שאני שומעת כל הזמן

"אם היה לי ראייה על-חושית אז הייתי..."

"אם היה לי המוח שלי אז הייתי..."

"אם היו לי יכולות טלקיניזיס אז הייתי..."

"מה את ממליצה לי ללמוד כדי לפתח את היכולות שלי כי אני רוצה..."

"איזה אוניברסיטה ללכת כדי שיהיה לי מקצוע מכובד כזה..."

מוחיים ורגשיים תשבו רגע כי זה קריטי.

המטריקס חייב לייצר מזון אנרגטי!!! אנרגטי ולא מוחי

אז השליחים שלו הם אנשים מוחיים שנפצעים ברגש בכל רגע ורגע בהתקפה מוחית.

הם מפעילים אקסטרה תדרים שליליים על הרגשיים, ואקסטרה התדרים שנכנסים לרגשיים הם אקסטרה תדרים שליליים, שהתדרי לא יודע איך לפרק מתוך עצמו

כך שגם המוחי וגם התדרי שלחו וקיבלו תדרים שליליים

וכך רבותי, ממירים את כל הנשמות כאן לתוך השחור. עכשיו אתם מבינים כמה זה קריטי?

אתם משחקים את המשחק במקום לעצור, לא לחשוב, לא להרגיש, תנו לעצמכם את השהייה, אל תדהרו כמו סוסים שנתנו להם מכה בטוסיק ועכשיו הם בקוד שלהם רצים באמוק. תעצרו. קיבלתם בוסט של מחשבות שליליות, תתחילו לשאול: "מה זה?" "מה זה רוצה?" "למה עכשיו?" "למה אלי?" אל תשאלו מי זה, כי **אוכל לומר לכם שזה לא מי, אלא מה!!!**

כל האנושות הזאת רצה סביב עצמה במעגלים, כשהכל בעולם ההשתקפות הזאת היא כולה גלגל אחד קטנטן שכולם רצים עליו במעגלים במקום.

אני יודעת שכאשר אני נוסעת במכונית ליעד כל שהוא, אני בעצם עומדת באותו המקום ורק התודעה שלי בתוך המטריקס שמנוהל על ידי מימד הזמן, מספרת לי שקרתה כאן תזוזה.

בדיוק כמו במוות קליני!

כשהנשמה יוצאת בשלמות מהגוף, היא לא מתרחקת ממנו אל עבר האופק עם שיער מתנפנף ברוח, ויש צליל מנגינה נוגה ברקע.

הנשמה נמצאת תמיד באותו המקום זו רק ההבנה שמתרחבת עוד ועוד, כאשר הגוף הארצי, האגו, הפרסונה, מצטמצמים מבחינת חשיבות.

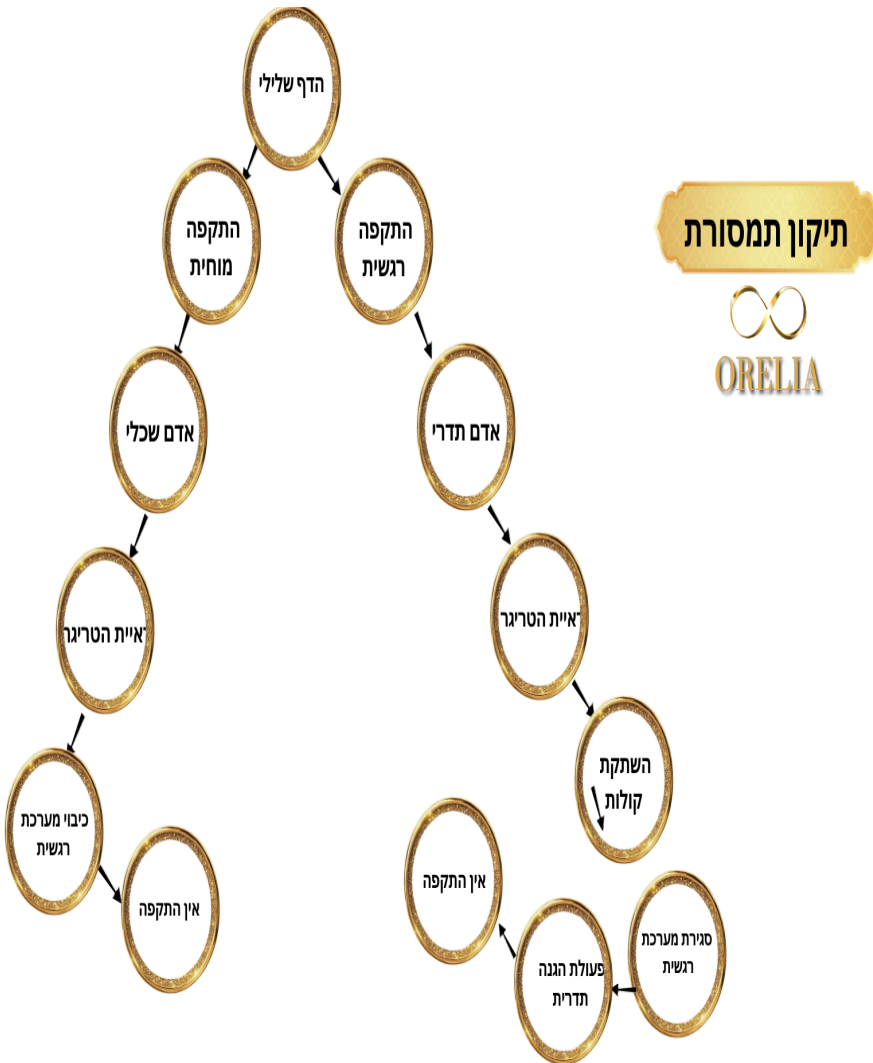
בבקשה שזה לא יוציא אתכם מאיזון, תקחו את זה בפרספקטיבה
מאוזנת הנוסחאות האלו הן חוויות ישירות

הן לא כתובות באף מקום ולא תמצאו אותן באף מקום "שחס
וחלילה" המטריקס לא יוציא את הנוסחאות האלו כדי שהאנושות
תדע מה עושים לה

הנה הנוסחאות זהב על גבי לבן, אני לא פוחדת, אני שמחה, הן
בידיים שלכם עכשיו, אתם תדעו מה משחק בכם כל יום ויום
ותלמדו לעשות השהייה.

בהשהייה אתם לא משתמשים בחיה זהו סימן החיה שהאנושות
עכשיו מסומנת בה

וזאת נוסחת התיקון:

האם ידעתם שלאחר המוות מה שמקבל את פניכם הם לא מלאכים?

איך תדעו? הנשמה יורדת להשתקפות של העולם המקורי, וללא זיכרון המלאך הממונה עלי ברגע ההיוולדות לעולם הזה דאג שלא יישכח ממני כמעט שום דבר, או יותר מדויק לומר, שלא יישכח ממני המקור של הכל, וזה מספיק בהחלט כדי להגיע עם המידע הזה ולהעביר אותו הלאה, ולא משנה מה נסיבות החיים היו.

לאחר המוות של הגוף הפיזי, מה שהשכבה הראשונה של הנשמה רואה, הן שאריות של אמונות,

כך שאם אתם נוצרים, אתם תראו את ישו, ואם אתם דתיים ואהבתם רב מסוים, אותו אתם תפגשו

אבל זה לא הם בכבודם ובעצם, זה הקרשה של צורה מוחית שמתפוגגת לאט ככל שהנשמה עולה גבוה יותר מבחינת תודעה שלאחר המוות.

הרי המוח מת לגמרי רק אחרי פרק זמן ארצי מסוים, זה שהלב מת ראשון, לא אומר שהמוח עדיין נאחז בחלקים האחרונים של האינפורמציה שלו מהר לפני שיגמר, מכירים את זה? הוא יורה את כל הקטיושות שלו לתוך הפרסונה הזאת באהבה גדולה "קחי נשמה, צידה לדרך ממני באהבה"

הרי הפרסונה, אגו, הדמות שגילמתם בגוף הפיזי, היא עוד סיפור, וברגעי המוות הסיפור הולך ומתפוגג, כן?

העיניים הפיזיות מסיימות את תפקידן ואתם עוברים לעיניים אחרות.

תראו, הגעתם עד כאן לקריאת הספר הזה, לכולכם יש עיניים בתלת מימד שרואות את הרב מימד, ויש לכם את היכולת לפתח את הראייה הזאת עוד ועוד

תלוי כמה מהר אתם מרפים מהפרסונה, מהאגו, שמספר לכם סיפורים עליכם ואתם ואתם וכו'

ככל שאתם מרפים מהמערכת של האגו, כך תתחילו לראות ברור יותר ויותר, לא חייב לחכות לרגע המוות כדי להבין ולדעת את כל מה שאתם יכולים לעשות "כל זמן שהנר דולק"

או השלב הראשון הוא שאתם פוגשים את מערכת האמונות שלכם, או יותר נכון, שאריות של מערכת אמונות שאספתם כצידה לדרך במהלך החיים **זאת השכבה הראשונה**

השכבה השנייה, היא הידיעה שזהו, הגוף הזה סיים את תפקידו, ויש מצב שיעבירו אתכם "לבגד חדש" לגוף חדש בתוך מערכת אמונות שונה לחלוטין מזו שחייתם בה בתוך הגוף האחרון שלכם.

היה מאוד מעניין לראות את השנה הזאת בסיכובים שלי בתוך הגלגולים, רגע אחד אני בתוך משפחה נוצרייה אדוקה, ורגע אחר אני בתוך מערכת מצרית אדוקה ועוד רגע אני בתוך מערכת

קתולית אדוקה איפשהו באירופה, ורגע אחר שמו אותי בכלל
בתוך מערכת יהודית

כל אלו הם לא מי שהנשמה שלי, ובטח לא שלכם כל זה אלו
הטמעות של נשמה בתוך גוף שנולד לתוך מערכות של אמונות
שונות

והבדיקה היא לראות, כמה מהר הנשמה "תעלה על זה" שכל זה
הטמעה ולא מי שהיא באמת.

אם עברתם את השלב הזה אחרי המוות תקבל את פניכם מנהרה.

המנהרה הזאת היא תעלת הלידה.

פגשתי אותה הרבה גלגולים, אך לא פגשתי אותה במוות הקליני,
כי לא הייתה להם שום כוונה לתת לי לחזור הביתה כל כך מהר,
העבודה שלי לא הסתיימה כאן, ולכן לא חוויתי מנהרה בחוויה
החוץ גופית, הכניסו אותי ישר לתוך ההיכל בו נשאלתי שאלות
ומסרתי מידע, והמידע שנמסר אלי ניתן בשקיפות מלאה, כדי
שארד לכאן עם המידע בשביל להוריד את מסך האשליה שכולם,
אבל כולם שוחים בה ומשחקים את משחק החיים באמונה עיוורת
וצייתנות אדוקה.

המנהרה הזאת כשהגוף, אגו, פרסונה, סיימה את תפקידה, תספר
לכם מהי תעלת הלידה,

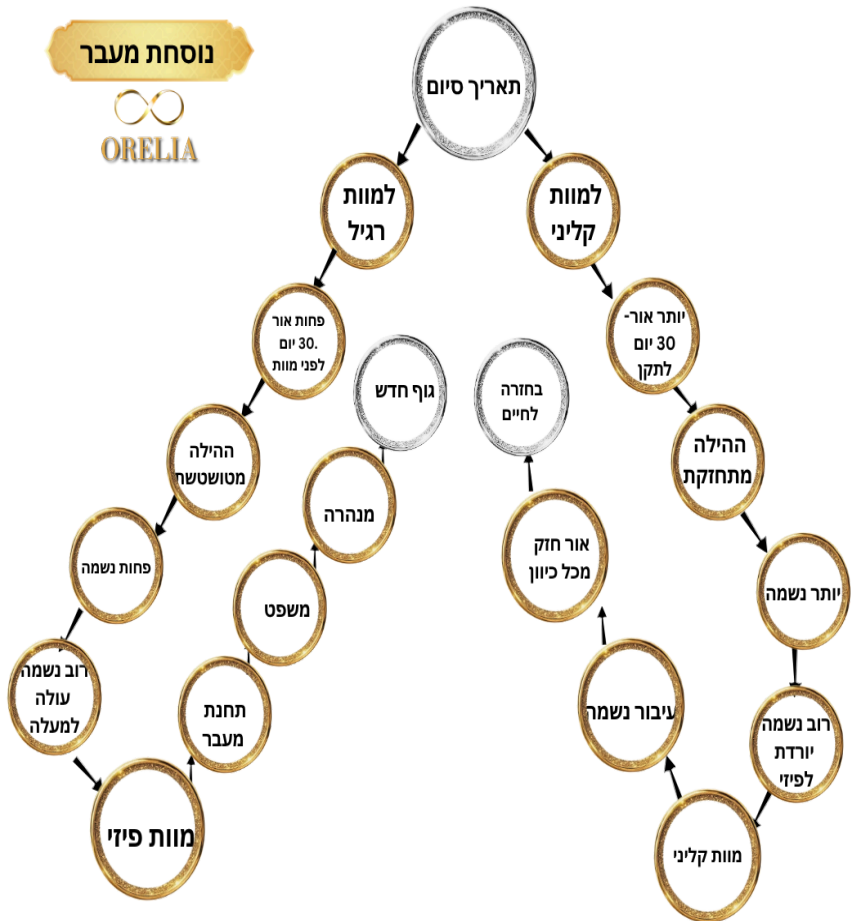
לא הרבה לפני שאתם מחתימים ציוד ומוסרים את הבגד של
הגוף למיחזור, אתם מתחילים להוציא לאט ובהדרגה חלק
מהנשמה שלכם בחזרה למקור

לכן הרבה אנשים כשאני רואה שהאור מצטמצם להם לאט לאט,
אני יודעת שהם הולכים למות, או בקרוב נפטרים מהעולם הזה
לקראת גוף חדש

האור הזה כשהוא מתחיל להיעלם עקבתי אחריו לאן הוא הולך
ובכן, אתם לא תאהבו את זה

הוא מכין את עצמו לקראת הגוף החדש שהוא הולך לאכלס
פחות אור כאן, יותר אור שם, אבל לא לחלוטין, אתם תבינו מדוע
ומה קורה אחרי הלידה, כי ולד הוא לא ולד רק עד גיל חודש,
תיכף נגיע לשם.

נוסחת המעבר:

שלוחה של אור בתוך בגד גוף - שימוש בנתוני נשמה עם פרסונה
 - לקראת סיום, העברת נתוני אורות בהדרגה למקור - מוות פיזי
 והעברה שלמה של נתונים למקור - שליחה הדרגתית של הנשמה
 לתוך הגוף החדש מרגע העיבור ועד ללידה.

בגיל חודש העובר נקרא ולד כי חלק נשמה כבר הוטמע בשלום בתוך הגוף, בגיל 3, בגיל 5, בגיל 12, בגיל 13, המעבר של כל הנשמה עובר בשלמות לתוך הגוף והוא נחשב למעבר נשמה מוצלח המשימה הושלמה בהצלחה.

אז הפרמטרים הם:

אם אני רואה אור שמצטמצם במישהו, אני יכולה לדעת שהלידה שלו קרובה, כי הוא התחיל להעביר חלקי נשמה ממנו לגוף החדש, והוא הולך למות בקרוב זה לא עצוב, זה רק מה שזה, הנשמה לא מתה במקרה הזה, היא רק הלכה לחנות לבדוק עד כמה הבגד שהוזמן לה, הולך להיות עוד מעט מוכן.

עבורנו כאן הזמנים זזים באופן אחיד ועקבי מנקודה אחת לנקודה השנייה ותמיד קדימה, אבל בהעברת הנתונים של חלקי הנשמה, היא מעבירה את עצמה לתוך מקום בו עבר הווה ועתיד הם מקשה אחת, והיא מתחילה להכין את עצמה לאט ובהדרגה לירידה נוספת לתוך גוף חדש.

הנשמות חייבות לעבור הכנה

שלא תטעו אין בום טראח בכל מה שקשור לגלגולי נשמות

והרי יש נשמות שתקועות במעברים אבל זה עוד עניין נוסף של התערבות בתוך החיים של אותו האדם, כמה כועס וכאוב הוא עזב, כמה חזק הוא נקשר לגוף ולסיפור שהוא חי, ככה ייקח לו יותר זמן במונחי ארץ לעבור לגוף חדש, או לעולם חדש, או לציוויליזציה חדשה או מה שזה לא יהיה.

כך הופכים לנשמות רדופות, זה לא בדיוק נשמה, אלא חלקי אנרגיה שנשארו מאחור בתלת מימד ומנסים למצוא לעצמם קיום בתוך תלת מימד, שאריות אחרונות של אחיזה אגואית, ולכן אם יצא לכם לפגוש רוחות רפאים, או סתם רוחות, הן שימרו את התצורה האחרונה של הגוף האחרון שלהן

לרוב תפגשו אותם בבתי קברות ליד הקבר שקברו אותם, אפשר לצלם אותם בקלות בכל מצלמת פולארויד, תוכלו לפגוש אותם מבעד למראות, בעיקר בשבעה הימים הראשונים לאחר המוות שלהם, או בלי להילחץ, בתוך הארון שלכם בלילה בבית שהם גרו בו

יש להם אפשרות להקריש את עצמם כל כך למשהו מוחשי, שהרבה ילדים דיווחו שהם יכלו לגעת בהם, עובדה, יש רוחות שעושות בלאגנים שלמים בבתיים עד שהדיירים נאלצים לעזוב את הבית כי הרוח לא רוצה לעזוב את המקום, מזיזה שם דברים, וכאלה

אלו שאריות של נשמות שנתקעו במעברים, רוחות שנשארו רק עם פגמים רגשיים כל כך גדולים שאין מצב שהן ירצו ללכת הלאה אל עבר האור.

תראו, מנקודת מבט שלי, במובן מסוים אני מבינה אותן

אם הן הגיעו לנקודת תעלת הלידה, והאור שהן רואות זה עוד סיבוב חיים שלא בא להן לעבור יותר, הן מעדיפות להיתקע במקום עד שיוחלט אחרת גם מגבוה,

אין להן בעיה להיתקע בתוך מימד של זמן כמה שהן ירצו, הן מוקרשות לצורה האחרונה שלהן, הן ישמרו אותה לנצח אם אפשר, הן לא מזדקנות או נהיות חולות, הן מרגישות ממש טוב בתוך הרוח, אבל באותה העת הן מרגישות ממש גרוע עם המון כאב פחד צער קנאה שנאה ועוד ועוד, וכל זה אצלן כל הזמן

הרוחות האלו עוברות חניכה שלא תחשבו שהן עושות כאן מה שבא להן, צמוד להן חונך שמלווה אותן בתהליך האבל שלם את הפרסונה שהן הספיקו להיקשר אליה מאוד. הן סיימו את התפקיד שלהן כאן בגוף פיזי, והמעבר מאוד קשה להן

רובן השאירו בני משפחה וילדים ואנשים שהן אהבו, לפעמים המוות שלהן היה אלים ואכזרי, או פתאומי, ואין מצב שהן רוצות להמשיך הלאה בלי לפתור את העניין הארצי ולסגור מעגל

אני זוכרת שהיה לי מקרה בעבר בעבודתי בחקירות, שבה היה נפטר שהגיע לספר מי רצח אותו, ורק אחרי שהוא השלים את המשימה ונתן את כל הפרטים המזהים שאף אחד לא יכל לדעת חוץ מהרוצח והנפטר, רק אז הרוח הזאת מצאה מנוחה ויכלה להמשיך הלאה לשלבים הבאים של מסע הנשמה שלה.

הפרטים שקיבלתי היו מאוד מדויקים, אנחנו שליחים כאן לא רק עבור החיים בתלת מימד, אלא עבור החיים בכל מימד בו הם באים איתנו במגע.

זה רק סקטור אחד של מעברים.

הסקטור הבא הוא האהוב עלי, ואני מברכת כל אחד ואחת מכם לעבור אותו.

אם במסע החיים שלכם הגעתם לתודעה מספקת שלא מחוברת לתחפושת כל שהיא, לא לדת או לאום או מראה, או כל סוג של פרסונה שאתם חושבים שאתם למעשה, אם כל זה התנקה

אתם הולכים לנשמה שירדה ונשמה שעולה וזהו. נשמה שעולה, נשארת שם ומקבלת את זכות הבחירה אם לרדת או להישאר במימד החמישי.

אין הרבה תושבים כאלו במימד החמישי, יחידי סגולה למעשה הגיעו לרמה הזאת

הם חיו בתלת מימד בדיוק כמו שחיים במימד החמישי, הרמוניה לא מתפשרת, אמת לא מתפשרת, סבל נודע, אמת גבוהה, חמלה גבוהה, וראייה צלולה לכל מה שמתרחש לכם בכל רגע ורגע אתם חווים עירנות במימד השלישי בגוף הפיזי, אתם עולים עם אותה העירנות למימד החמישי לאחר המוות

מה שמקבל את פניכם במדרגה הראשונה כבר לא ירגש אתכם, אתם שם כל הזמן, אתם פוגשים אתכם!

אני ארחיב.

אם הגעתם למדרגת **בן אדם** למדרגת שלם מה שתחוו לאחר המוות הוא לא תסביך לא פתור כמו רוב הנשמות שלא יודעות לפרק את החוויה שמספרים להן שעכשיו הגוף שלהן מת ויש להן עוד אחד בדרך

מה שתחוו הוא השלם שלכם, הוא יקבל את פניכם זוהר כל כך, אוהב כל כך, מדבר בקול שלכם, הקול של הלב, מוכר כל כך,

ואתם עוברים איתו מסע עד להתמזגות מלאה ברובד החמישי ומשם אם אתם זכאים אתם עולים הביתה למקור ממנו הגעתם.

למעשה זהו הניסוי כאן כי לא פגשתי אף נשמה גדולה או קטנה ככל שיהיו, שם כולם שווים מבחינת אורות, לא כמה הנשמה כאן בעולם הייתה אדם רשע ועשה מעשים לא טובים, היא עדיין נשמה שירדה לעבור ולהעביר שיעורים, לאחר המוות הנשמה הזאת רק מקבלת הצצה פצפונת לשלם שלה, לחלק ההרמוני והזהר כל כך והיא אומרת לעצמה,

"מה, לא ידעתי שאני גבוהה כל כך, איך יכולתי לקלקל את זה עד למצב של השחתה מוחלט, אני חייבת לרדת לגוף שוב ולתקן את זה, אני חייבת להתמזג עם השלם שלי".

אנשים יורדים לכאן רק עם שאריות של אותה התחושה, שאריות של אותו הגעגוע והם טועים לחשוב שהם מחפשים את החצי השני שלהם שנמצא בגוף אדם זה לא אפשרי, הגעגוע הזה הוא השלם שלהם, שלהם!

לעיתים נדירות הוא מוקרש באותו ציר הזמן, וזה נקרא להבות תאומות, הקוד הנשמתי שלהן זהה, אבל אלו מקרים נדירים

הרוב מה שיש כאן בעולם זה נשמות תאומות, הן עשויות מרכיבי נשמה שונים לחלוטין, אך הן נקראות נשמות תאומות כי הן מתאימות את עצמן למשימה, או עד שהן מסיימות את השותפות של המשימה. זה הכל זאת ההגדרה של נשמות תאומות למי שלא ידע.

או החתן, שזה הנשמה שלכם - קיבל הצצה פצפונת של הכלה -
שזה השלם שלו אבל רק מרחוק והוא מתחיל לשאול את
השומרים שנמצאים במעבר השני

"אחי, מה אתה מראה לי את זה עכשיו, חבר אותי עם השלם שלי,
מה כ'פת לך?" והשומרים אומרים לו

"לא עשית עבודה לקראת הכלה שלך, מה אתה רוצה"

"כן, אבל כשאני אתחבר אליה אני אהיה פה שוב".

"אתה לא יכול לבנות על זה כשנתנו לך מלא הזדמנויות לנקות
את עצמך"

"בסדר, אבל הנה אני מבקש עכשיו, ב'קשה תנו לי עוד הזדמנות"
"אין הזדמנות, הגוף שלבשת כבר מת, אתה יכול לקבל גוף חדש"
"אני לא רוצה גוף חדש, אני אוהב את הישן"

"זאת הדרך היחידה, או שאתה יכול להישאר כאן ולהסתכל על
הכלה שלך מרחוק"

"אני לא מסוגל, כולה יפה וזוהרת, ומה, אני אסתכל עליה לנצח
בלי להתחבר איתה?"

"נכון, אתה בוחר"

"זה לא הוגן"

"מה שלא הוגן זה שאתה מגיע עם כל הלכלוכים שאספת כל
החיים ועכשיו אתה רוצה לחבר את הלכלוכים האלה לתוך
הדבר הטהור של הכלה שלך? אנחנו לא נאפשר את זה"

"מה אני יכול עוד לעשות?"

"תראה הנה הספר של החיים שלך, אתה תחליט מה אתה עושה,

אנחנו לא נותנים לך לעבור עד שתגיד לנו בעצמך האם אתה זכאי או לא"

אי אפשר "לעבוד" על המלאכים האלו, תהיו בטוחים.

הנשמה שהגיעה עם כל הלכלוכים האגואיים, מקבלת הצצה חטופה על האור הטהור של המקור שלה, ולא ניתנת לה אפילו הזדמנות להתמוג, כי היא הייתה כל כך אטומה בתלת מימד ומלאה רעיונות והטמעות רעיוניות או דתיות או תפיסתיות, שעם כל האכסה הזאת היא עולה ורוצה להתמוג עם הטהור, שהוא שלה לחלוטין, אבל לא מורשה להתקרב עד לניקיון המלא.

איזה טריקי זה, הא?

איזו נשמה יכולה לומר בוודאות לא אגואית, אני נקייה, עשיתי עבודה, אני טהורה?

רק חזיר יכול לומר את זה, בגלל זה הוא מרים את הפרסות שלו כלפי העולם ומראה, תראו אני מפריס פרסה ושוסע שסע, אני טהור, אתם יכולים לאכול אותי,

אבל הטמבל לא מעלה גרה, בגלל זה הוא חזיר.

אל תהיו חזיר.

כל נשמה מתלכלכת כאן בעולם באינספור דרכים, אבל היא מקבלת המון סימנים ועזרה עליונה מ....הנשמה שלה בכבודה ובעצמה.

רק האגו, אוי האגו, הוא חייב שמישהו חיצוני יספר לו שהוא חשוב, ולכן כשאנשים אומרים לי,

אני פגשתי...איזה דמות חשובה או תנכית כלשהי, שסיפרה להם שהם מעל כולם,

אני יודעת שזה שדיבר אליהם, הוא שד.

החב'רה הגבוהים לא מתעסקים בשטויות של אגו, ככה זה כשחוקרים את העולמות, אתם לא רק לומדים את השפה שלהם, אתם יודעים בדיוק מה מתפעל אותם לאן הם הולכים, איפה הם נמצאים, ועם מי הם באים במגע

הרבה ישויות של אור הגיעו לכאן לעולם השלישי כדי ליצור קשר ולהעביר מידע, לרוב אלו חלקי הנשמה שלכם ולכן הרבה טועים לחשוב שישויות מפורסמות סיפרה להם שזה הם בכבודם ובעצמם, כי זה מה שהאגו שלהם רצה לראות

אם אתם מזיזים את האגו, כל מפגש חזק שיהיה לכם, יהיה מתוך הכלה שלכם, הנשמה הזוהרת והנוצצת שמחכה לכם כדי להתמזג, ואתם החתן שמפשל כל הזמן

אבל אל תדאגו, לכלה יש סבלנות, היא תחכה לכם הרבה נצחים אם צריך עד שתתאפסו על עצמכם ותכינו את החלק שנשאר מאחור כדי לחוות ולאסוף נתוני חיים.

כדי לעשות את זה, וכדי להגיע להתמזגות שהיא לחלוטין לא כמו סיפור רומנטי שמספרים לכם, אתם תחוו את כל שלבי החיים הנוכחיים שלכם, בדיוק כמו שהם בלי לייפיף שום דבר, בלי לנסות להתחכם, בלי להתמרד, לראות את הנתונים כמו שהם, לחוות את האור שבכם בדיוק כמו שהוא בלי השוואות, כמו גברים בחדר הלבשה "של מי גדול יותר"

כולם גדולים, השאלה היא כמה הספקתם בתוך גוף המשימה, כמה הצלחתם לנקות מעליכם שאריות של פרסונה כדי להתמזג עם הכלה, שם אין השוואות, תשכחו מזה, כולם שווים בגודל האור שלהם

ואם תרצו התמזגות עם השלם, תפסיקו לחפש אותו בתלת מימד, זה לא שם.

אני פגשתי את השלם של המהות שלי בכל כך הרבה דרכים, השלם הזה הוא טהור, אוהב כל כך ללא תנאי, לעולם לא מקנא או כועס או כאוב, לעולם לא תחרותי, הוא אתם, השלם שלכם הוא אתם והוא ממתין לכם להתמזגות מלאה אחרי שתסיימו את מסע החיים כאן באדמה.

כי אנחנו כאן אדוות של הגוף המקורי הגוף המקורי נמצא באדווה הגבוהה

כדי לחוות את השלם הזה אני מביאה לכם את הנוסחאות שאספתי לאורך החיים, ולאורך חוויות חיים.

אתם תוכלו להתחבר אם תרצו ותחפצו בכך, עם נשמות שיתמכו בכם בתהליך ללא שפיטה, אך כשותפים למסע, תומכי לחימה, זה הכל, בתלת מימד זה מראה את עצמו באופן הזה, זה יכול להיות בן זוג או בת זוג, זה יכול להיות ילד או הורה, זה יכול להיות חבר או חברה, כל אחד ואחת שמתאימים את עצמם למשימה ואתם מתאימים את עצמכם למשימה זה הסוד שאף אחד לא סיפר לכם.

להתחבר לנשמה קוסמית, זה להתחבר איתכם, ואם אתם לא מחוברים לעצמכם לא יהיה שום חיבור קוסמי, לא פה ולא שם.

הכלה שלכם שזה החלק השלם של הנשמה שלכם ממתינה לכם, ממתינה בסבלנות להתמזגות איתכם, זה לא יכול לקרות עם כל שק הקמח שאתם סוחבים כמו הומלסים, תנערו את הפירורים, זה החתונה הנשמטית שלכם, אתם לא תגיעו לחתונה שלכם עם בוץ נכון? אתם צריכים להתנקות

וכאן אתם מגיעים מול השומר "החביב" להחלטה

"טוב אחי, הבנתי אותך, אני חייב לרדת, מה תהליך הקליטה החדש? איזה מחלקה אני הולך עכשיו?"

"שמח שהגעת להחלטה הזאת, אל תפשל הפעם, הא?"

"בדוק אחי, אין מצב אני מפשל, בחיים לא ראיתי כלה יפה כל כך, חייב להגיע אליה בפעם הבאה שאני חוזר"

"טוב, אתה יודע, זה תלוי רק בך"

ופה הנשמות נופלות בפח כשהן יורדות, כלום לא תלוי בהן.

הן חוזרות בלי זיכרון, רק עם הגעגוע, והן מתחילות כל החיים לחפש איפה הכלה, **כשהכלה נמצאת להן מתחת לאף שלהן כל הזמן**, רק האף שלהם נמצא כל כך גבוה במרומים של העננים, שהם לא יודעים להוריד את הראש כדי לפגוש אותה שם, ממש מתחת לאף, ממתינה בעדינות שתורידו את הגאווה לאדמה ותפגשו אותה במו עצמכם.

התפקיד שלכם הוא לא רק להחזיר לעצמכם את הזיכרון אלא
לפתוח את הלב ולהקשיב לנשמה שלכם זה הכל
היא לא בעננים, היא לא מעבר לערי האור הנסתרות, היא לא
מתחבאת ממכם,
היא כאן,

לפעמים היא נסתרת מעינכם, רק בשביל שתלמדו את הדרך של
קילוף השכבות, שבשביל זה הבטחתם לשומר שם בכניסה
שתעשו הכל כדי להתמזג עם הנשמה שלכם בחזרה.

התפקיד הזה הוא לחלוטין שלכם

זה שהשומרים במעברים יודעים שתפשלו שוב ושוב, זה כבר
עניין אחר, אבל עכשיו גם אתם יודעים וכשאתם יודעים, המסך
יורד, והכל נגלה ברור.

פרק 17 - עולם האמת

אחרי המוות הנשמה עולה למעלה ויש לה שורת קבלת פנים, עם שומרים שמראים לכם ספר של החיים שלכם, שאתם כתבתם במו חייכם, הכל שם, כל המחשבות הכוונות הרצונות הפעולות החלומות שלכם, הכל מפורט לפרטי פרטים.

אם חשבתם שאתם יכולים להתחבא מאחורי תירוצים, זה ממש לא המקרה.

כל הכוונות הכי כמוסות שלכם בכל פעולה, שם, לבן על גבי זהב, או שחור על גבי פחם, תלוי כמה נקי ולבן הספר שלכם נכתב, או כמה שחור הוא נכתב, כך או כך הכל מתויק בנתונים אינסופיים של מידע

בדיוק כמו בפרק הקודם, מראים לכם את הכלה מרחוק אבל אתם לא מורשים להתקרב, טינפתם את הנשמה כמה שיכולתם כי חשבתם שאתם יכולים להתחבא מאחורי גוף במימד הזה

שם זה חוזר לצורה המקורית, הכל ערום

אני אוהבת את הריח משם, כמו ספרייה עם קלף עתיק מעורב בקינמון ווניל ותערובת שמנים, מאוד נעים, מאוד ערום, מאוד חשוף, מאוד טהור, מאוד יודע, מאוד מכיל ואוהב, וכל זה באופן שלא ניתן להכיל או לנסות להסביר את התחושה כשירדים לכאן בחזרה, כאן הכל עמום, כמו להיות תקוע בחלום ולהסתכל על זה מבעד לוילון חצי אטום.

או ירדתם, בפעם המי יודע כמה, עשיתם עבודה, טיהרתם כמה שיכולתם את הכלי ואתם עולים בחזרה, ושוב, הנה אחוקי, הנה השומר עם פרצוף הלימון, מחכה בדיוק באותה הנקודה, שייאללה, הוא לא השתנה בגרוש, אותו חמוץ מהפעם הקודמת.

"היי אחי, הנה הגעתי, אמרתי לך שאני עושה עבודה ועשיתי"

"אין בעיה, בוא נבדוק את הספר שלך"

"אני רגוע"

"אתה לא רגוע, אתה גרוע, נמאס לי כל פעם לראות אותך כאן, תחליף מחלקה"

"אחי, אל תלחיץ, אני ניקיתי כמה שיכולתי, יאללה אל תהיה חמוץ, לך תשתה מי גן עדן או משהו"

"אין בעיה, בוא נבדוק"

השומר פותח את הספר ורואה, וואללה, כן, הבחורצ'יק פה עשה עבודה, ניקה אגו, ניקה פרסונה, נשאר לו מבחן אחרון

"נשאר לך מבחן אחרון"

"אין בעיה, כל מבחן תביא לי"

"עברת שלבים מאוד יפים, עכשיו אני אומר לך שאתה יכול להתמזג עם הכלה שלך, או..."

"מה או, מה אתה מלחיץ, אני יכול או לא יכול?"

"אתה יכול, אבל יש עוד דבר שאתה צריך לדעת"

"אתה הורג אותי אחרי שאני כבר מת, יאללה דבר"

"הכלה שלך? יש לה משהו שחסר"

"מה חסר לה? יד? רגל? מוח?"

"יש חלק מהכלה שלך שנמצא בשבי, שם במימד השלישי, עכשיו אני רק אומר, אתה תתמזג איתה ותתחתנו והכל מושלם ותחיו לעד, אבל יש חלק ששבוי במימד השלישי, העולם שהרגע הגעת ממנו"

"ועכשיו אתה אומר לי את זה? לא יכולת לומר לי את זה בפעם הקודמת?"

"לא, לא לפני שעשית עבודה"

"אז מה אני עושה עכשיו?"

"עכשיו יש לך את הזכות לבחור בעצמך, אם אתה מתמזג עם מה שיש כאן או שאתה בוחר לרדת שוב, למצוא אותה ולהשלים את המשימה, כך תוכל לחזור עם כל החלקים שלה לכאן ונוכל להעביר את שניכם למקום בו תרצו לעבור"

"תקשיב ותקשיב טוב יא שומר, אני לא משאיר אף אחד מכל החלקים שלי מאחור, ב'נת?"

יש מצב שמצאתי נשמה משוק התקווה כרגע, אבל זה נוסח הדיבור שהיא השתמשה בו בגוף אדם, כך היא מתנסחת גם שם למעלה, וכך אני אתמלל לכם את זה, תשכחו מזה שאתם משתנים כרגע שאתם נפרדים מהגוף, אתם בדיוק אותו הדבר.

"אין בעיה, אז אתה אומר לי שאתה בוחר, בבחירה חופשית שלך וללא שום התניה, לרדת שוב ולמצוא אותה"

"זה מה שאני אומר"

"אין בעיה, בוא תחתום כאן וכאן וכאן, על המסמכים האלו, שאתה ברצון החופשי שלך בוחר לרדת שוב בגוף חדש"

"הנה חתמת, מה עכשיו"

"עכשיו יש לך את הזכות לראות את נתיבי החיים שאתה הולך לעבור, אבל אני גם יכול להמליץ לך אם אתה רוצה על כמה מסלולים"

החמוץ הזה הופך להיות איש מכירות ממולח שמציע לכם תוכניות בכמה קטגוריות

"יש את המסלול המהיר, אתה נולד לארץ אחרת, יש לך דת אחרת, שפה אחרת, אבל המסלול לחלק מהכלה שלך יהיה מהיר, קח בחשבון שיהיה לך התקפות מכל כיוון כי אתה מגיע מרצונך החופשי לתוך הכלא שם למטה, תהיה בטוח שאתה כבר מראש חריג, ישר יעלו עליך וירצו להרוג את הגוף שלך כדי להוציא אותך מהמשחק"

"אוקיי, מה האופציה השנייה?"

"יש את המסלול האיטי, שם אתה נולד בתוך המשפחה האחרונה שלך עם אותו המסלול שהיה לך מקודם, יש מצב שהמשפחה שלך תעלה על זה מהר שחזרת אליהם, והם ימשיכו את אותם הקונפליקטים והבעיות שהתמודדת מולם כל החיים עד שהגעת לפה,

זה מסלול איטי, כי הם ידאגו שהדרך שתעבור שוב הפעם תהיה יותר מורכבת, והם ישכיחו ממך את כל מה שלמדת עד לרגע המוות הארצי, הם משמרים את המסורת"

"אחי, סיימתי איתם, אני לא מחובר אליהם, ידעתי את זה עוד בחיים שחייתי, אני אוהב אותם אבל הם היו רק חלקים בתוך המסע שהייתי צריך לעבור, אני בוחר להיוולד שוב מההתחלה במקום שונה לחלוטין ואמצא את הדרך לכלה שלי"

"מעולה, בחרת גוף, בחרת שם, בחרת ארץ, מוצא, עיר, משפחה, צא לדרך בהצלחה"

"רגעעעע"

"מה עכשיו, יש תור ארוך אחריך, תזדרז"

"לפני שאני יורד שוב, האם אוכל לבקש שתשמרו לי את הזיכרון כדי שאדע לפחות את מה שקרה עכשיו? למה פעם שעברה עבדתם עלי, וירדתי בלי לזכור כלום"

"אני יכול להתפשר איתך על שליחים שיגיעו להזכיר לך בכמה נקודות בחיים שלך, והם יגיעו בבירור להזכיר לך את מה ששכחת"

"אני מסכים"

"בהצלחה ואנחנו ממתינים לשובכם בחזרה בשלום"

מה שקראתם עכשיו הוא שיחה של נשמה שעשתה עבודה, הגיעה לניקיון פנימי עמוק, פילינג נשמתי, וניתנה לה זכות הבחירה כדי למצוא את שאר חלקי הנשמה שלה ברחבי העולם.

פרק 18 — הפרד"ס

בין מרווחי התודעה, ביניהם ולא בתוכם נמצא 99 אחוז של אנרגיה, המדע לא יצליח בחיים להסביר מהי אנרגיה, ועל כן באחד מהשיעורים שהעברתי לתלמידים הסברתי שאנרגיה היא

תודעה

לא ניתן להגדיר אותה, לא ניתן לכמת אותה או להסביר אותה ברובדים העמוקים, ניתן רק לחוות אותה ולחוות אותה בחוויה ישירה בין המרווחים בין הרבדים של החומר

כי החומר הוא אחוז אחד מתוך ההבנה המוחית שלכם שנמצא בטווח ה-2 אחוז קיבולת מוח שפועלת כמו מזכירה חרוצה בבניין משרדים

אבל לא רק שמוח לא מנוצל כאן בכל הקיבולת שלו, לא ניתן לכם מספיק מרווח תנועה כדי לפענח את כל סודות התודעה שנמצאת בין מרווחי החומר ולא בתוכם

אז מהו הפרד"ס?

בהבנה המוחית שלכם, זה מה שסיפרו לכם פשט רמז דרש סוד עכשיו תעזבו את זה רגע בצד ואנחנו נצלול עמוק

עץ החיים בכל מקרה לא נקלט לי ברמה המוחית אז אתם לא תראו שום גרף כאן או שרטוטים כל שהם של מה שאתם מכירים, זה לא רלוונטי.

איך שאני חווה את הפרדס בהגדרה הארצית של הפרדס זה מדרגות

את המדרגות פגשתם במספר סיפורים שסיפרו לכם כשהייתם ילדים, מדרגות של סולם יעקב, מדרגות לכניסת הכהן לקודש הקודשים, מדרגות שעליהן היו עומדים הלוויים לשיר בבית המקדש, מדרגות בפירמידת בני המאיה, מדרגות באטלנטיס, בלמוריה ומדרגות במצרים

חברים, זה לא מדרגות כמו בבניין, אוקיי?

כשאני מדברת אתכם על מדרגות אני מדברת איתכם על מדרגות תודעה, שביניהן יש תחנות עגינה,

הסברתי באריכות בשיעורים מהם תחנות העגינה, **בכל תחנה יש חלק מהנשמה שלכם שעומד שם**, ביציאה ובחוויה חוץ גופית, או במוות קליני, או במסע אסטרלי, בכל אחד מהשלבים האלו יש מדרגות, תחנות עגינה

תחנת עגינה אומרת: בכל מדרגה אתם משאירים משהו ממכם שישאר באותו השלב עד שתגיעו בחזרה למדרגה שיצאתם ממנה, ותאספו בדרך חזרה את האור שלכם לפי אותן המדרגות, בדיוק כמו האגדה עמי ותמי. רק שם הציפורים אכלו להם את כל הפירורים בדרך חזרה הביתה עד שהם איבדו את הדרך חזרה.

פה זה לא המקרה.

כשאתם עולים בתודעה, אתם עולים באנרגיה, אתם מגבירים אנרגיה, אבל בכל שלב של עלייה, אתם משאירים מאחור משהו

קטן ממכם על אותה המדרגה, משהו קטן מהתודעה שלכם שישאר על המשמר.

כשאתם יורדים בחזרה, אתם אוספים את הילדים שהשארתם בכל המדרגות האלו, עד שאתם חוזרים לגוף הפיזי עם כל השאריות שהשארתם כדי לשמור לכם על הדרך, על נתיב החזרה.

הנשמה עושה את זה כל הזמן, ובכל נקודה של זמן מה שאני אומרת לכם כרגע זו הקדמה תדריית כדי שתוכלו להבין מהו הפרדס זה מאוד לא אחראי לומר שזה ארבע מילים שמתארות משהו כאשר החוויה היא אחרת.

אז נתחיל.

בכל נקודה של זמן הרגע הזה שאתם קוראים את מה שאני כותבת, והרגע הבא שתגיעו אליו, הוא נקודת עגינה, ברגע שאני כותבת את זה, אני יכולה לראות אתכם קוראים את זה, ואני מזיזה את התודעה שלי קדימה בזמן כדי להסתכל עליכם קוראים את זה ומה אתם עושים,

בלי להילחץ, אני יכולה, לא אומרת שאעשה, רק אומרת לכם שזה אפשרי אם אתם מודעים למדרגות בנקודות העגינה שלכם.

בנקודה הזאת התודעה שלכם זזה אחורה בזמן לרגע בו אני כותבת ממש ברגע הזה את המילים האלו, הנחתם את התודעה שלכם בזה הרגע בשתי מדרגות, **בזמן הווה שלכם, ובזמן הווה שלי**, רובכם מאוד בסקרנות מה אני באמת עושה עכשיו כשאני

כותבת את זה, המבט שלי לא פה, לא מרגישה את הגוף, הידיים כנראה מקלידות את זה, אבל אני כ-אני לא פה, מסתכלת עליכם

המדרגות האלו הן הכניסה לעולם הסוד.

את המדרגה הראשונה עליהם ברגע שפתחתם את הספר הזה והתחלתם לקרוא. המדרגה השנייה עליהם כשהבנתם וקיבלתם תובנות עמוקות על המהות הגבוהה של הנשמה שלכם והאור שלכם התרחב

המדרגה השלישית היא השאלות אתם מתחילים לשאול את עצמכם ולחקור את כל מה שקורה סביבכם,

המדרגה הזאת מחולקת לשניים: השאלות שאתם שואלים את המהות הגבוהה שלכם עבורכם באופן אישי, והמדרגה הנוספת, היא השאלות שאתם חוקרים עבור הכלל ולא עבורכם באופן אישי, כי יש בכם את ההבנה שכל הנשמות מחוברות לאותו המקור האחד, ברמות תודעה שונות, אך האהבה היא אחת עבור כולם, זה השלב האחרון לפני עולם הסוד

שאלתם אותי פעמים רבות מכדי שאוכל לספור "איך את עושה את זה"

בספר הזה אני נותנת לכם את כל הנוסחאות של עולם הסוד והנוסחאות של המטריקס

אם לא תזהו מי אתם ואיפה אתם נמצאים, לא תוכלו לעשות רבע פסיעה אל עבר המדרגה הראשונה, שלא לדבר על המדרגות הבאות

השלב האחרון לכניסה לעולם הסוד, הוא לראות את האשליה בעיניים לראות שכלום מעולם לא היה קיים, וקיים בו זמנית שם או כאן זה אותו הדבר שם זה כאן וכאן זה שם

סינית הא?

לא בדיוק מי שחווה אסטרל אמיתי, ולא חלום כמו כל האנושות הזאת שאני מכירה שמספרים לכולם סיפורי "אסטרל"

מי שבאמת חווה אסטרל של מימד שביעי: אתם המורה, אתם התלמיד, אתם המכוננית, אתם העלה באוויר, אתם הכל וכולם זה אתם, ואתם חווים את כל התרחישים מגוף ראשון, אתם נמצאים בגופים של כל הדמויות, בו זמנית, ואתם רואים בו זמנית דרך העיניים של כולם, אתם חווים את כל קשת הרגשות, ואת המחשבות של כולם בו זמנית, ובגוף ראשון, זה תמיד מזכיר לי במקצת את המוות הקליני שעברתי, אבל טיפה שונה.

כשאתם חוזרים לכאן למימד השלישי אתם לא מצליחים להבין איפה אתם מתחילים ואיפה אתם מסתיימים

אם הנפש שלכם לא עברה הכנה מספקת לחוויה כזאת, הרוח שלכם תישבר, חד וחלק.

הרבה אנשים רוצים לחוות את עולם הסוד, הם פשוט לא מבינים כמה זה מסוכן בלי הכנה נכונה של הכלי

הכנה נכונה של הכלי דורשת את המדרגות, שלב אחרי שלב, אל תנסו לקפוץ שתיים שתיים,

לא להתחכם "אני רוצה לראות מה שאת רואה"

לא אתם לא. עוד לא.

כשזה יקרה, הבכי שיגיע יהיה בלתי נשלט לימים שלמים ואפילו חודשים. מחובתי להביא את ההכנה באופן המקסימלי לפני שקופצים למים העמוקים.

הכל שלי עבר טלטלה מספר פעמים במהלך החיים וכל חי ראיתי, את הכל, ועדיין במדרגות הפרדס הרוח שלי נשברה כמה פעמים שהייתי צריכה לאחות את השברים בחזרה שוב ושוב זה השלבים, זה התהליך:

לחוות קריעה, כאב, חולי, מוות, לינצ', חרם, ניסיונות רצח, מחלות, כאב רגשי שלא ניתן לתאר, אובדן, ריפוי, הארה, אהבה, איחוי, פציעה, ושוב ושוב, כמו שק חבוט הלוך וחוזר זה מחשל ופותח את הראייה מעבר לראייה ארצית

מה חשבתם? אתם תשבו בסלון, תשימו קטורת, תעשו כמה מנטרות של אוווסםס והנה הכל נפתח?

זה לא עובד ככה, הלוואי יכולתי לעטוף כל אחד ואחת מכם אבל אני לא יכולה,

בדיוק כמו שאני נותנת לילדים לעבור את הכאב של החיים בדיוק כמו שהם אמורים לחוות אותו עם כל מה שכרוך בזה אחרי

כל כך הרבה חבטות, לא נשאר מהאגו, הפרסונה, כמעט שום דבר אגואי מלבד שמירה בסיסית של גוף החומר.

כשהכלי מוכן, כי מה הוא כבר לא עבר, הרוח מוכנה

"נראה אתכם מפתיעים אותי, עברתי כמעט הכל"

והם מפתיעים, ולטובה.

כי המבט שלכם הזיז את הפוקוס שלו מלהסתכל רק על עצמו, למבט רחב יותר, שמסתכל על קולקטיב כאילו כולם אחד, אבל לא בכאילו, אתם בידיעה מוחלטת שכולם אחד.

כולכם הילדים שלי, ככה אני רואה אתכם, אני אמא של כולכם, ככה הבן שלי אמר לחברים שלו כשהוא היה קטן

"אמא שלי יכולה להיות גם אמא שלכם, אני בסדר עם זה, היא גם ככה אמא של כולם, לא רק שלי" כולכם האחים שלי, כולכם ההורים שלי, **כולכם אני וכולי אתם**

כולי בעלי האהוב, אני זה הוא והוא זה אני, ככה אני חווה אותנו אין הוא ואני, יש כאן אחד כשלם, וכך הלב שלי מרגיש בכל עת.

זאת המדרגה האחרונה לפני שאתם נכנסים לעולם הסוד.

אז אין איך להפתיע אתכם זה לא יתפוס אתכם לא מוכנים, אתם הכל ואתם כלום אתם הכל מבחינת אורות וכלום מבחינת אגו.

אתם נכנסים לתוך עולם שלא יכול לקבל שום הזדהות משום כיוון, מפני שכאשר תיכנסו לסוד, המקום הזה כל כך הכל וכל כך כלום שיש מצב שתצאו מדעתכם לתוך תודעה גבוהה יותר.

תופעת לוואי של הכלי לקראת הכניסה לעולם הסוד?

אני חוויתי מצב ניתוק של שלושה חודשים לפני שנים, לא התקשרתי עם הסביבה, עברתי לינצ'ים קשים, שמחקו לי כל זהות אגואית שעוד נשארה באותה התקופה, רצח אופי נוראי, קיבלתי אותו בברכה, ההשלכות שלו, זה היה מתנה, אולי הכואבת ביותר שיכולתי לחוות בתוך גוף פיזי, לקחו את האור שבי וסחטו אותו עד הסוף,

זה היה ניתוק כמעט טוטאלי מהפרסונה במימד הזה, לא התקשרתי עם אף אחד.

הייתי בת 40 בזמנו, התאומים היו בני שנתיים, היו לי שישה ילדים בבית שדורשים התייחסות

אבל בנקודה הזאת הכל נמחק, לא הייתי שם, בישלתי כיבסתי החלפתי טיטולים, הכל התנהל רגיל, קמתי בלילות להאכיל, ניקיתי את הבית, הכל היה כלפי חוץ רגיל, מי שהיה שם לב, ידע, לא הצלחתי לבשל כלום, האוכל היה נשרף, נחתכתי בידיים כל הזמן בזמן הכנת אוכל ולא שמתי לב שהיד מדממת, הכביסות, ובכן כל הבגדים אחרי זה הלכו לפח,

הילדים היו יושבים עלי ומספרים לי את היום שלהם ואני בוהה - נאדה, כלום, אני לא פה,

הייתי כמו רוח לא הרגשתי כלום הייתי הרוב למעלה מאשר בחומר,

לא הייתה לי שום מודעות לחומר כל הטרומות מכל החיים עלו
על פני השטח והגוף נכנס למצב הלם
הייתי חולה באותה התקופה ואחרי חוויה חוץ גופית כדי לזרז לי
את התהליך הזה שקרה, וזה היה מבורך
תוכלו לקרוא על כך בפירוט בספר "להיוולד בנשימה".

פרק סיכום

מאוד מעניין לחוות את העולם הזה מבעד להשתקפות משני כיוונים ועדיין להתהלך בתוכו.

לחיות עם מבט לעולם הזה ולעולם שמעבר, היא מאוד מאתגרת להשתלבות סביבתית.

אני מודה לכם תלמידי האהובים,

אני בעצמי תלמידה שלכם משפחתי התומכת וילדי הזוהרים
גנאדי בעלי האהוב, אתה ליבי וחיי, השלם שלי בכל העולמות,
אוהבת אותך מכל ההווה שלי

רובכם מתהלכים כאן בין המעברים, ואני כולי תפילה שהספר
הזה יעזור לכם בנוסחאות השלם, ונוסחאות המעבר

נטראה בספר הבא "טולוס למוריה - הסודות האבודים"

בחמלה ואהבה

אורליה